

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-67-22

Druk nr 2269
Warszawa, 17 maja 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- o finansowaniu społecznym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom.

Projekt ma na celu wykonywanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) szczególne wymogi prowadzenia działalności w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych;

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. zmieniającą dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/878 w zakresie ich zastosowania do firm inwestycyjnych w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14),
- dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2021/1269 z dnia 21 kwietnia 2021 r. zmieniającą dyrektywę delegowaną (UE) 2017/593 w odniesieniu do uwzględniania czynników zrównoważonego rozwoju w zobowiązaniach w zakresie zarządzania produktami (Dz. Urz. UE L 277 z 02.08.2021, str. 137);

2) służy stosowaniu:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 17, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12, Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 1),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 10),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13),
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1).

- 2) organizację i tryb wykonywania nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznego dla przedsięwzięć gospodarczych.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych – rozumie się przez to arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2020/1503;
- 2) arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy – rozumie się przez to arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2020/1503;
- 3) dostawcy usług finansowania społecznego – rozumie się przez to dostawcę usług finansowania społecznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503;
- 4) indywidualnym zarządzaniu portfelem pożyczek – rozumie się przez to indywidualne zarządzanie portfelem pożyczek, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2020/1503;
- 5) innym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, niebędące Rzeczpospolitą Polską;

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami, ustawę z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego oraz ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

- 6) inwestorze – rozumie się przez to inwestora, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. i rozporządzenia 2020/1503;
- 7) kliencie – rozumie się przez to klienta, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2020/1503;
- 8) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 3 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872 i ...);
- 9) jednostce dominującej – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105 i 2106 oraz z 2022 r. poz. ...);
- 10) jednostce zależnej – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 11) pożyczce – rozumie się przez to pożyczkę, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2020/1503;
- 12) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24 i 974);
- 13) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470);
- 14) rozporządzeniu 2020/1503 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1);
- 15) trwałym nośniku – rozumie się przez to trwały nośnik, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. p rozporządzenia 2020/1503;
- 16) usłudze finansowania społecznościowego – rozumie się przez to usługę finansowania społecznościowego, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503;
- 17) ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837 i ...);

18) właścicielu projektu – rozumie się przez to właściciela projektu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2020/1503.

Art. 3. 1. Oświadczenia woli w związku z dokonywaniem czynności dotyczących usług finansowania społecznościowego na podstawie ustawy lub rozporządzenia 2020/1503 oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego w zakresie regulowanym ustawą lub rozporządzeniem 2020/1503 mogą być składane w postaci elektronicznej, jeżeli strony w umowie tak postanowiły.

2. Dokumenty związane z czynnościami, o których mowa w ust. 1, mogą być sporządzane w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone.

3. Oświadczenie woli złożone w postaci elektronicznej, zawarte w dokumencie związanym z czynnościami, o których mowa w ust. 1, spełnia wymagania formy pisemnej także w przypadku, gdy forma pisemna została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z czynnościami, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów.

Rozdział 2

Tajemnica zawodowa

Art. 4. Tajemnica zawodowa obejmuje informacje dotyczące chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi finansowania społecznościowego, uzyskane przez osoby, o których mowa w art. 6, w związku z czynnościami służbowymi podejmowanymi przez nie w ramach stosunku pracy, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze lub informacje uzyskane w związku z innymi czynnościami podejmowanymi w ramach działalności prowadzonej na podstawie ustawy lub rozporządzenia 2020/1503, objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również informacje dotyczące czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności:

- 1) dane identyfikujące stronę umowy lub innej czynności prawnej;
- 2) treść umowy lub przedmiot innej czynności prawnej;
- 3) informacje o decyzjach oraz dyspozycjach dotyczących środków finansowych zebranych od inwestorów;

- 4) treść pełnomocnictwa udzielonego przez inwestora dostawcy usług finansowania społecznościowego w związku ze świadczeniem na jego rzecz przez tego dostawcę usługi indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek.

Art. 5. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego stosuje rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę tajemnicy zawodowej oraz opracowuje i wdraża regulamin ochrony przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

2. Regulamin określa szczegółowe rozwiązania stosowane przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, których celem jest:

- 1) zapobieganie:
 - a) dostępowi do informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez osoby nieuprawnione,
 - b) wykorzystywaniu przez osoby posiadające dostęp do informacji stanowiących tajemnicę zawodową tych informacji w celach innych niż wykonywanie obowiązków wynikających ze sprawowanych funkcji lub zatrudnienia;
- 2) ochrona przepływu informacji objętych tajemnicą zawodową między tym dostawcą a innymi podmiotami.

3. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa również sposób przepływu informacji u dostawcy usług finansowania społecznościowego, w tym obieg dokumentów.

Art. 6. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 4, są obowiązane osoby:

- 1) wchodzące w skład organów statutowych:
 - a) dostawcy usług finansowania społecznościowego,
 - b) podmiotów pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z dostawcą usług finansowania społecznościowego;
- 2) pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z:
 - a) dostawcą usług finansowania społecznościowego,
 - b) podmiotami pozostającymi w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z dostawcą usług finansowania społecznościowego.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po zakończeniu pełnienia funkcji lub ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 7. Informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób, o których mowa w art. 6, są ujawniane wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;
- 3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności objętej tą tajemnicą – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 4) organu Krajowej Administracji Skarbowej:
 - a) w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie o:
 - przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
 - przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej,
 - b) jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub przestępstwom skarbowym, ich wykrycia albo ustalenia ich sprawców i uzyskania dowodów ich popełnienia, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo ich równowartości – w zakresie, o którym mowa w art. 127a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, 835 i ...);
- 5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2022 r. poz. 623);

- 6) firmy audytorskiej badającej sprawozdania finansowe dostawcy usług finansowania społecznościowego na podstawie zawartej z nim umowy – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości;
- 7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego lub kontrolnego postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania bezpieczeństwa przemysłowego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 9) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655 i ...);
- 10) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1671 i 2333 oraz z 2022 r. poz. ...);
- 11) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557 i ...);
- 12) Żandarmerii Wojskowej, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 40b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655 i ...);

- 13) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową albo wykonywaniem postanowienia o zabezpieczeniu spadku lub ze sporządzaniem spisu inwentarza dotyczących spadku po takim podmiocie – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 14) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
- 15) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2157), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;
- 16) Rzecznika Finansowego, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187 i ...), w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
- 17) Inspektora Nadzoru Wewnętrzny – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2073 i 2448 oraz z 2022 r. poz. ...);
- 18) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań.

Art. 8. 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:

- 1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi jeżeli osoba, której informacje dotyczą, upoważni podmiot udzielający informacji do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej, na piśmie lub w postaci elektronicznej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3;
- 2) w zawiadomieniu o przestępstwie oraz dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia;

- 3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej lub osobom przez ten organ upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
- 5) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 6) organom podatkowym – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;
- 7) Komisji – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;
- 8) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem dostawcy usług finansowania społecznościowego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznego dostawcy usług finansowania społecznościowego, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych dostawców usług finansowania społecznościowego;
- 9) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
 - a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku finansowego, w szczególności jego uczestników, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
 - b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 2020/1503,
 - c) w przypadkach określonych w art. 20 i art. 23 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym,
 - d) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego,

- e) do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, Komitetu Stabilności Finansowej, Europejskiego Systemu Banków Centralnych, Europejskiego Banku Centralnego, do banków centralnych w innych państwach członkowskich oraz do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, organów do spraw przymusowej restrukturyzacji w innych państwach członkowskich, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych oraz zadań określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego,
 - f) w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym;
- 10) przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy, na podstawie której dostawca usług finansowania społecznościowego zlecił takiemu przedsiębiorcy wykonywanie funkcji operacyjnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonywania tej umowy;
 - 11) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, komitetom ustanowionym przez te organy oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i wykonywania uprawnień;
 - 12) podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy, o którym mowa w art. 300³⁰ oraz art. 328¹ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320, z 2021 r. poz. 2052 oraz z 2022 r. poz. 807 i ...), w zakresie danych niezbędnych do prowadzenia tego rejestru.

2. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania:

- 1) Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy,
- 2) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznej informacji na zasadach określonych w art. 11p ust. 2–10 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 11p ust. 13 tej ustawy,

- 3) Żandarmerii Wojskowej informacji na zasadach określonych w art. 40b ust. 3–6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych,
 - 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji na zasadach określonych w art. 34a ust. 3–9 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 34a ust. 12 tej ustawy,
 - 5) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu informacji na zasadach określonych w art. 23 ust. 3–9 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 12 tej ustawy,
 - 6) organom Krajowej Administracji Skarbowej na zasadach określonych w art. 127a ust. 3–10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej
- przy czym zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników Urzędu Komisji, którym te informacje są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.

Art. 9. Przepisów art. 7 i art. 8 nie stosuje się do podmiotów obowiązanych do zachowania tajemnicy na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1415 oraz z 2021 r. poz. 1598 i 2106).

Art. 10. Informacje dotyczące dostawcy usług finansowania społecznościowego, przekazane przez tego dostawcę Komisji w ramach sprawowanego nad nim nadzoru, oraz oświadczenia Komisji dotyczące tego dostawcy, zawarte w dokumentacji nadzorczej, mogą zostać ujawnione, o ile nie narusza to interesu podmiotu, który je przekazał, lub interesu osób trzecich lub nie stanowi zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego.

Art. 11. Dostawcy usług finansowania społecznościowego mogą przekazywać sobie informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług objęte tajemnicą zawodową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

Art. 12. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 4, są obowiązane także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione w przypadkach

określonych w art. 7, art. 8, art. 10 i art. 11 oraz w przypadkach określonych w art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa.

2. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz osoby, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

3. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1, nie ponoszą odpowiedzialności za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową przez osoby, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Przechowywanie dokumentacji

Art. 13. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i prowadzący działalność na tym terytorium, który zaprzestał prowadzenia działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego, archiwizuje i przechowuje na trwałym nośniku, przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zaprzestał prowadzenia tej działalności, dokumentację związaną z prowadzeniem tej działalności. Obowiązek uważa się za wykonany w przypadku zapewnienia przez dostawcę usług finansowania społecznościowego przechowywania dokumentacji przez podmiot trzeci świadczący usługi w zakresie przechowywania dokumentów.

2. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby lub lokalu podmiotów, o których mowa w ust. 1, i wglądu do przechowywanej dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego.

3. Na pisemne żądanie Komisji podmioty, o których mowa w ust. 1, sporządzają niezwłocznie i na własny koszt, kopię dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego i niezwłocznie przekazują ją Komisji.

Rozdział 4

Udostępnianie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, obowiązki dostawcy usług finansowania społecznościowego i nadzór Komisji

Art. 14. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego przekazuje Komisji w terminach i zakresie określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 informacje

dotyczące prowadzonej przez niego działalności, sytuacji finansowej dostawcy oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego lub jego sytuację finansową.

2. Dostawca usług finansowania społecznościowego przekazuje dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli charakter informacji wymaga potwierdzenia.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w formie raportów bieżących i okresowych oraz sprawozdań okresowych.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, dokumenty, o których mowa w ust. 2, oraz wzory raportów i sprawozdań, o których mowa w ust. 3, uwzględniając ujednoczenie sposobu przekazywania tych informacji oraz efektywność sprawowania nadzoru przez Komisję.

Art. 15. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego świadczący usługę ułatwiania udzielania pożyczek informuje Komisję o zamiarze rozpoczęcia działalności polegającej na świadczeniu usługi indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek, co najmniej 3 miesiące przed dniem jej rozpoczęcia.

2. Dostawca usług finansowania społecznościowego dołącza do informacji, o której mowa w ust. 1:

- 1) opis modelu biznesowego planowanej działalności;
- 2) opis funkcji związanych ze świadczeniem usługi indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek, które mają zostać zlecone osobom trzecim, oraz opis działań, których celem jest uniknięcie dodatkowego ryzyka operacyjnego związanego z takim zleceniem;
- 3) opis procesów i metod wewnętrznych, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503;
- 4) wzór pełnomocnictw, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, udzielanych przez inwestora;
- 5) opis polityki funduszu zabezpieczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2020/1503;
- 6) informacje o planowanych środkach ograniczenia ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2020/1503, których ustanowienia dostawca usług finansowania społecznościowego będzie wymagać od właścicieli projektów.

Art. 16. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego świadczący usługę ułatwiania udzielania pożyczek przekazuje Komisji arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych sporządzony w związku z ofertą finansowania społecznościowego co najmniej 7 dni roboczych przed dniem przekazania tego arkusza potencjalnym inwestorom.

2. Dostawca usług finansowania społecznościowego świadczący usługę indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek w ramach usługi, o której mowa w ust. 1, przekazuje Komisji arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy co najmniej 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia tego arkusza potencjalnym inwestorom.

3. Arkusze kluczowych informacji inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą stanowić jeden dokument, pod warunkiem wyraźnego wyodrębnienia w nim informacji, o których mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503.

Art. 17. 1. Komisja może, w drodze decyzji, określić język lub języki inne niż język polski, w którym sporządza się:

- 1) arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych,
- 2) arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy,
- 3) komunikaty marketingowe, o których mowa w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2020/1503 – jeżeli są one przekazywane inwestorom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) stosuje się odpowiednio.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informację o wydaniu decyzji Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1983 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 872 i ...).

5. W przypadku gdy wymaga tego ochrona uzasadnionych interesów inwestorów lub zachodzi konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych Komisja, w drodze decyzji, może uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego może świadczyć usługę finansowania społecznościowego na rzecz inwestora niedoświadczonego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. k rozporządzenia 2020/1503, po przekazaniu inwestorowi niedoświadczonemu odpowiednio arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych albo arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych wraz z arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy, sporządzonych w języku określonym w decyzji Komisji wydanej na podstawie art. 17 ust. 1, pod warunkiem otrzymania, nie później niż przed dniem przyjęcia pierwszego zlecenia od inwestora niedoświadczonego, oświadczenia tego inwestora, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono ten arkusz, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym arkuszu.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, inwestor składa na piśmie lub w postaci elektronicznej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest skuteczne w odniesieniu do arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych odnoszących się do projektów opartych na finansowaniu społecznościowym, sporządzonych w języku wskazanym w tym oświadczeniu, w zakresie których dostawca usług finansowania społecznościowego świadczy usługi finansowania społecznościowego.

Art. 19. Właściciel projektu związanego z udzielaniem pożyczek może udostępnić arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych w odniesieniu do danej oferty finansowania społecznościowego na swojej stronie internetowej nie wcześniej niż przed udostępnieniem tego arkusza do publicznej wiadomości przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, wraz z informacją, że udział w ofercie jest możliwy wyłącznie za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego wskazanego przez właściciela projektu.

Art. 20. Na żądanie Komisji:

- 1) osoby upoważnione do reprezentowania:
 - a) dostawcy usług finansowania społecznościowego,
 - b) jednostki dominującej wobec dostawcy usług finansowania społecznościowego,
 - c) jednostki zależnej wobec dostawcy usług finansowania społecznościowego,
- 2) osoby wchodzące w skład statutowych organów:
 - a) dostawcy usług finansowania społecznościowego,
 - b) jednostki dominującej wobec dostawcy usług finansowania społecznościowego,
 - c) jednostki zależnej wobec dostawcy usług finansowania społecznościowego,

3) osoby pozostające z dostawcą usług finansowania społecznościowego w stosunku pracy lub w innym stosunku o podobnym charakterze

– niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt dostawcy usług finansowania społecznościowego, kopie dokumentacji na trwałym nośniku oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 21. 1. Komisja może zlecić firmie audytorskiej kontrolę sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dostawcę usług finansowania społecznościowego wynika z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub kontrolę prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, w przypadku powzięcia wątpliwości co do ich prawidłowości, rzetelności lub jasności. W przypadku gdy kontrola wykáže istotne nieprawidłowości, dostawca usług finansowania społecznościowego zwraca Komisji koszty jej przeprowadzenia.

2. Biegły rewident oraz firma audytorska, badające sprawozdania finansowe dostawcy usług finansowania społecznościowego lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy, niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi dostawcy usług finansowania społecznościowego lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy istotne informacje, które uzyskali w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń, które powodują:

- 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów regulujących świadczenie usług finansowania społecznościowego lub interesów klientów przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, członków zarządu lub pracowników tego dostawcy;
- 2) powstanie zagrożenia dla dalszego świadczenia usług finansowania społecznościowego;
- 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego dostawcy usług finansowania społecznościowego, wydanie opinii negatywnej lub wniesienie zastrzeżeń, zgodnie z art. 83 ust. 5 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

3. Biegły rewident oraz firma audytorska mogą odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli powstanie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez członka rady nadzorczej lub zarządu.

4. Na żądanie Komisji biegły rewident oraz osoby wchodzące w skład organów zarządzających firmy audytorskiej badającej sprawozdanie finansowe dostawcy usług finansowania społecznościowego lub pozostające z tą firmą w stosunku pracy niezwłocznie

udzielają pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzają i przekazują kopie dokumentacji na trwałym nośniku, na koszt tego dostawcy, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów art. 11 rozporządzenia 2020/1503.

5. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 4, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Art. 22. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego wygasa:

- 1) z dniem ogłoszenia upadłości dostawcy usług finansowania społecznościowego;
- 2) z upływem 3 miesięcy od dnia otwarcia likwidacji dostawcy usług finansowania społecznościowego.

2. W przypadku konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może, w drodze decyzji, określić:

- 1) czynności, jakie dostawca usług finansowania społecznościowego może podejmować do czasu wygaśnięcia zezwolenia;
- 2) termin zakończenia prowadzenia działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego.

3. W przypadku otwarcia likwidacji – do czasu wygaśnięcia zezwolenia, a w przypadku cofnięcia zezwolenia – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego albo podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, wykonuje wyłącznie czynności zmierzające do zakończenia działalności, w tym wynikające z postanowień umów zawartych z klientami, bez możliwości zawierania nowych umów. Komisja może w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia wydanej na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 albo w decyzji, o której mowa w ust. 2, określić inne czynności, jakie dostawca usług finansowania społecznościowego może podejmować w tym okresie.

4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego albo podmiotowi, któremu cofnięto zezwolenie, przeniesienie na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z właścicielami projektów oraz z inwestorami. Decyzja jest wydawana po uzyskaniu zgody dostawcy przejmującego oraz klientów tego dostawcy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, dotychczasowy dostawca usług finansowania społecznościowego wydaje dostawcy przejmującemu dokumenty dotyczące umów zawartych z inwestorami i właścicielami projektów.

6. W przypadku niewydania przez Komisję decyzji, o której mowa w ust. 4, lub gdy nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków, zgodnie z ust. 4, dotychczasowy dostawca usług finansowania społecznościowego niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu podmiotu przechowującego dokumenty dotyczące umów zawartych przez tego dostawcę z inwestorami i właścicielami projektów. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd rejestrowy na podstawie art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych zawiadomienia dokonuje ten sąd.

Art. 23. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów art. 16 ust. 1 lub 2 lub art. 18 ust. 1 lub przepisów art. 23 ust. 2–5, 8 lub 11–13 lub art. 24 ust. 1–3, 6 lub 7 rozporządzenia 2020/1503 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 23 ust. 16 tego rozporządzenia Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego wstrzymanie rozpoczęcia oferty finansowania społecznościowego albo przerwanie jej przebiegu – na okres nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych;
- 2) zakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego rozpoczęcia oferty finansowania społecznościowego.

Art. 24. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów art. 27 ust. 1–3 rozporządzenia 2020/1503 Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego lub podmiotowi trzeciemu, któremu dostawca usług finansowania społecznościowego zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą finansowania społecznościowego na zasadach określonych w art. 9 rozporządzenia 2020/1503, wstrzymanie rozpoczęcia przekazywania komunikatów marketingowych albo przerwanie ich przekazywania – na okres nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych;
- 2) zakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego lub podmiotowi trzeciemu, o którym mowa w pkt 1, przekazywania komunikatów marketingowych.

Art. 25. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 lub 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 22, art. 25 lub art. 26

rozporządzenia 2020/1503 lub przepisów aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 7, art. 12 ust. 16, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 7, art. 20 ust. 3 lub art. 21 ust. 8 tego rozporządzenia Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego wstrzymanie świadczenia usług finansowania społecznościowego na okres nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych.

2. W przypadku naruszenia przepisów art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 lub 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 22, art. 25 lub art. 26 rozporządzenia 2020/1503 lub przepisów aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 7, art. 12 ust. 16, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 7, art. 20 ust. 3 lub art. 21 ust. 8 tego rozporządzenia lub w przypadku, gdy dostawca usług finansowania społecznościowego narusza interesy inwestorów Komisja może, w drodze decyzji, zakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego świadczenia usług finansowania społecznościowego na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 26. Środki, o których mowa w art. 23 pkt 1, art. 24 pkt 1 i art. 25, Komisja może zastosować więcej niż jeden raz.

Art. 27. 1. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dostawca usług finansowania społecznościowego lub podmiot trzeci, któremu dostawca usług finansowania społecznościowego zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą finansowania społecznościowego na zasadach określonych w art. 9 rozporządzenia 2020/1503, narusza przepisy art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 lub 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 22, art. 23 ust. 2–5, 8 lub 11–13, art. 24 ust. 1–3, 6 lub 7, art. 25, art. 26 lub art. 27 ust. 1–3 rozporządzenia 2020/1503 lub przepisy aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 7, art. 12 ust. 16, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 7, art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 8 lub art. 23 ust. 16 tego rozporządzenia, może oprócz zastosowania środków, o których mowa w art. 23–25, przekazać do publicznej wiadomości informację o rodzaju i charakterze naruszenia i firmie (nazwie) tego dostawcy usług finansowania społecznościowego lub podmiotu trzeciego.

2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 1 wymaga podjęcia uchwały przez Komisję.

Art. 28. 1. W przypadku ustania przyczyn wydania decyzji, o której mowa w art. 23, art. 24 i art. 25, Komisja może, na wniosek dostawcy usług finansowania społecznościowego, uchylić tę decyzję.

2. Decyzja, o której mowa w art. 23, art. 24 i art. 25, jest natychmiast wykonalna. Uzasadnienie doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

3. Niezwłocznie po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 23, art. 24 i art. 25, komunikat o jego wszczęciu zamieszcza się na stronie internetowej Komisji.

4. Niezwłocznie po wydaniu decyzji o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 23, art. 24 i art. 25, komunikat o ich zastosowaniu zamieszcza się na stronie internetowej Komisji.

Art. 29. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie rynku usług finansowania społecznościowego, aby zapewnić inwestorom ochronę lub zapewnić prawidłowe funkcjonowanie tego rynku.

2. Komisja może wydać w stosunku do dostawcy usług finansowania społecznościowego lub podmiotu trzeciego, któremu dostawca usług finansowania społecznościowego zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą finansowania społecznościowego na zasadach określonych w art. 9 rozporządzenia 2020/1503, zalecenia opublikowania przez niego, na jego stronie internetowej, informacji, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku Komisja wskazuje zakres informacji i okres, przez który będą one dostępne.

Art. 30. Informacje, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 29 ust. 1, są podawane do publicznej wiadomości przez ich zamieszczenie na stronie internetowej Komisji.

Rozdział 5

Oplaty na pokrycie kosztów nadzoru

Art. 31. Udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, oraz rozszerzenie zakresu tego zezwolenia podlega opłacie w wysokości nie wyższej niż równowartość w złotych 4500 euro.

Art. 32. 1. Od dostawcy usług finansowania społecznościowego pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który opłata jest należna, pomniejszonych o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i jednostek stowarzyszonych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 41 ustawy

z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, obowiązanych do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro.

2. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w ust. 1 i art. 31, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Rozdział 6

Sankcje administracyjne za naruszenie przepisów i środki naprawcze

Art. 33. 1. W przypadku gdy dostawca usług finansowania społecznościowego:

- 1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 1–3, art. 15, art. 16 ust. 1 lub 2, art. 18 ust. 1 lub art. 22 ust. 3 lub 6, albo wykonuje je nienależycie,
- 2) nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 23 pkt 1, art. 24 pkt 1 lub art. 25 ust. 1, albo wykonuje go nienależycie, albo narusza zakaz, o którym mowa w art. 23 pkt 2, art. 24 pkt 2 lub art. 25 ust. 2,
- 3) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 lub 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 21 ust. 1–7, art. 22, art. 23 ust. 3–5, 8 lub 11–13, art. 24 ust. 2, 3, 6 lub 7, art. 25, art. 26 lub art. 27 ust. 1–3 rozporządzenia 2020/1503

– Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości albo nałożyć na tego dostawcę karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 2 250 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość nie więcej niż 5% całkowitych rocznych przychodów dostawcy usług finansowania społecznościowego wykazanych w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – w wysokości nie wyższej niż 5% prognozowanych całkowitych rocznych przychodów tego dostawcy w pierwszym roku działalności, jeżeli przekracza ona 2 250 000 zł, albo zastosować obie sankcje łącznie.

2. W przypadku gdy dostawca usług finansowania społecznościowego jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub jednostką zależną od jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowite

roczne przychody, o których mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitych skonsolidowanych rocznych przychodów jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez dostawcę usług finansowania społecznościowego w wyniku naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści.

5. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia i firmie (nazwie) tego dostawcy usług finansowania społecznościowego.

7. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 6 wymaga podjęcia uchwały przez Komisję.

Art. 34. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 33 ust. 1, Komisja może także, w drodze decyzji:

- 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszenia i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;
- 2) nakazać odwołanie członka zarządu dostawcy usług finansowania społecznościowego odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny lub systematyczny;
- 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu dostawcy usług finansowania społecznościowego odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 4) zakazać członkowi zarządu lub osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych u dostawcy usług finansowania społecznościowego;
- 5) nałożyć na osoby, o których mowa w pkt 1–4, karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 2 250 000 zł.

2. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może przekazać do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia oraz imię i nazwisko osoby, której decyzja ta dotyczy.

4. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 3 wymaga podjęcia uchwały przez Komisję.

5. Informacje, o których mowa w ust. 3, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez rok, licząc od dnia ich udostępnienia.

Rozdział 7

Odpowiedzialność cywilna w związku z arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych

Art. 35. 1. Podmiotem odpowiedzialnym za zgodność informacji zawartych w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych ze stanem faktycznym oraz za to, że arkusz ten nie pomija niczego, co mogłoby wpływać na jego znaczenie, w szczególności za to, że zawarte w nim informacje są rzetelne, jasne, dokładne, kompletne i nie wprowadzają w błąd oraz że dokument nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji inwestycyjnej, jest:

- 1) właściciel projektu – za wszystkie informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych;
- 2) podmiot sporządzający informację lub biorący udział w jej sporządzeniu – za informację, którą sporządził lub w której sporządzeniu brał udział.

2. Podmiotem odpowiedzialnym za zgodność informacji zawartych w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy ze stanem faktycznym oraz za to, że arkusz ten nie pomija niczego, co mogłoby wpływać na jego znaczenie, w szczególności za to, że zawarte w nim informacje są rzetelne, jasne, dokładne, kompletne i nie wprowadzają w błąd oraz że dokument nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji inwestycyjnej, jest:

- 1) dostawca usług finansowania społecznościowego – za wszystkie informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy;

2) podmiot sporządzający informację lub biorący udział w jej sporządzeniu – za informację, którą sporządził lub w której sporządzeniu brał udział.

3. Podmiotem odpowiedzialnym za to, że tłumaczenie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych lub arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy na inny język niż ten, w którym zostały sporządzone, jest wierne, dokładne i kompletne, w szczególności za to, że tłumaczenie to nie wprowadza w błąd i nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji inwestycyjnej, jest dostawca usług finansowania społecznościowego.

4. Arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych oraz arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy zawierają:

- 1) wskazanie osób odpowiedzialnych, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, z podaniem ich:
 - a) imienia, nazwiska oraz funkcji – w przypadku osób fizycznych,
 - b) firmy (nazwy) i siedziby – w przypadku osób prawnych;
- 2) oświadczenie osób odpowiedzialnych, że zgodnie z ich najlepszą wiedzą zawarte w tym arkuszu informacje są zgodne ze stanem faktycznym i arkusz ten nie pomija niczego, co mogłoby wpływać na jego znaczenie, w szczególności, że zawarte w nim informacje są rzetelne, jasne, kompletne, dokładne i nie wprowadzają w błąd oraz że nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji inwestycyjnej.

5. W imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, oświadczenie może złożyć wyłącznie członek organu zarządzającego tego podmiotu zgodnie z obowiązującymi zasadami reprezentacji.

Art. 36. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 35 ust. 1, jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez zamieszczenie w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych informacji niezgodnej ze stanem faktycznym lub pominięcie informacji, która mogłaby mieć wpływ na znaczenie dokumentu, w tym zamieszczenie informacji nierzetelnej, niejasnej, niedokładnej, niekompletnej lub wprowadzającej w błąd lub pominięcie kluczowej informacji niezbędnej do podjęcia decyzji inwestycyjnej, chyba że ani on, ani osoby, za które ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 35 ust. 2, jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez zamieszczenie w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy informacji niezgodnej ze stanem faktycznym lub pominięcie informacji, która mogłaby mieć wpływ na znaczenie dokumentu, w tym zamieszczenie informacji

nierzetelnej, niejasnej, niedokładnej, niekompletnej lub wprowadzającej w błąd lub pominięcie kluczowej informacji niezbędnej do podjęcia decyzji inwestycyjnej, chyba że ani on, ani osoby, za które ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

3. Dostawca usług finansowania społecznościowego, o którym mowa w art. 35 ust. 3, jest obowiązany do naprawienia wyrządzonej szkody, w przypadku gdy tłumaczenie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych lub arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy nie jest wierne, dokładne i kompletne, w szczególności wprowadza w błąd lub pomija kluczowe informacje niezbędne do podjęcia decyzji inwestycyjnej, chyba że ani on, ani osoby, za które odpowiada, nie ponoszą winy.

4. Odpowiedzialność:

- 1) właściciela projektu i podmiotu sporządzającego informację lub biorącego udział w jej sporządzeniu, o których mowa w art. 35 ust. 1, albo
- 2) dostawcy usług finansowania społecznościowego i podmiotu sporządzającego informację lub biorącego udział w jej sporządzeniu, o których mowa w art. 35 ust. 2

– jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć. Nie wyłącza to możliwości zawarcia umowy określającej wzajemne zobowiązania tych osób i podmiotów z tytułu tej odpowiedzialności.

5. Osoby i podmioty, o których mowa w art. 35 ust. 1–3, powinny przy wykonywaniu swoich obowiązków dochować należytej staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 37. 1. Kto bez wymaganego zezwolenia prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 38. 1. Kto wykonuje działalność polegającą na prowadzeniu publicznie dostępnego internetowego systemu informacyjnego kojarzącego inwestorów lub pożyczkodawców z właścicielami projektów ubiegającymi się o finansowanie przedsięwzięć gospodarczych ze środków pochodzących z emitowanych przez nich papierów wartościowych w rozumieniu art.

3 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 861 i 872) lub udzielonych im pożyczek w sposób inny niż jako dostawca usług finansowania społecznościowego,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 39. 1. Kto będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane wpływające w istotny sposób na treść tych informacji,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 40. 1. Kto dokonuje oferty finansowania społecznościowego związanej z udzielaniem przez inwestorów pożyczek, bez udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych,

podlega grzywnie do 10 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 41. 1. Kto będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 4, ujawnia lub wykorzystuje informacje stanowiące taką tajemnicę,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 42. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 13 ust. 3 lub art. 20,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:

- 1) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 13 ust. 1, nie archiwizuje lub nie przechowuje dokumentów lub innych nośników informacji związanych ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego;
- 2) wbrew nakazowi określonymu w art. 22 ust. 4 nie dokonuje przeniesienia praw i obowiązków wynikających z umów na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego;
- 3) nie wykonuje obowiązku wydania dokumentów, o których mowa w art. 22 ust. 5.

3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, 1005, 1595 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 655).

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 43. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 20:

- 1) w ust. 3 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w ust. 5a w pkt 9 dodaje się przecinek i pkt 10 w brzmieniu:
„10) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest uczestnikiem usługi finansowania społecznościowego, o której mowa w ustawie z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom”.

Art. 44. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105 i 2106) w art. 64 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) jednostek działających na podstawie przepisów o obrocie papierami wartościowymi, przepisów o świadczeniu usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw

gospodarczych i pomocy kredytobiorcom oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz jednostek, o których mowa w art. 2 ust. 2b;”.

Art. 45. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2073 i 2448) w art. 11p:

- 1) w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w ust. 4 w pkt 8 dodaje się przecinek i pkt 9 w brzmieniu:
„9) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest uczestnikiem usługi finansowania społecznościowego, o której mowa w ustawie z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom”.

Art. 46. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 105) w art. 49 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową organowi nadzoru w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872 i ...).”.

Art. 47. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 830 i 872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) świadczenie usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), na podstawie odpowiedniego zezwolenia.”;
- 2) w art. 104 w ust. 2 po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) ujawnienie informacji objętych tajemnicą bankową następuje na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;”.

Art. 48. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320, z 2021 r. poz. 2052 oraz z 2022 r. poz. 807) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 182 dodaje się art. 182¹ w brzmieniu:

„Art. 182¹. § 1. Oferta nabycia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata.

§ 2. Nabycie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.”;

2) po art. 257 dodaje się art. 257¹ w brzmieniu:

„Art. 257¹. § 1. Oferta objęcia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata.

§ 2. Objęcie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.”;

3) po art. 595 dodaje się art. 595¹ i art. 595² w brzmieniu:

„Art. 595¹. § 1. Kto składa ofertę nabycia udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w sposób określony w art. 182¹ § 1

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 6 miesięcy.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto promuje nabycie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w sposób określony w art. 182¹ § 2.

Art. 595². § 1. Kto składa ofertę objęcia udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w sposób określony w art. 257¹ § 1

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 6 miesięcy.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto promuje objęcie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w sposób określony w art. 257¹ § 2.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 170) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmiotem przedsiębiorstwa spółki, o której mowa w ust. 1, może być wyłącznie prowadzenie giełdy, z zastrzeżeniem ust. 2l i 3 oraz przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”,

b) po ust. 2k dodaje się ust. 2l w brzmieniu:

„2l. Spółka, o której mowa w ust. 1, może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia.”;

2) w art. 54 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przekazywanie informacji Komisji, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;”.

Art. 50. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 40b:

1) w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...).”;

2) w ust. 4 w pkt 8 dodaje się przecinek i pkt 9 w brzmieniu:

„9) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest uczestnikiem usługi finansowania społecznościowego, o której mowa w ustawie z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom”.

Art. 51. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557) w art. 34a:

- 1) w ust. 1 po wyrazach „świadczenia usług płatniczych” dodaje się wyrazy „, świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych”;
- 2) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) dostawców usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1).”.

Art. 52. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358 oraz z 2021 r. poz. 1177) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

- „e) art. 37–41 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 53. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605, 1595 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 872) w art. 282 w ust. 3 po pkt 3a dodaje się pkt 3b i 3c w brzmieniu:

- „3b) przez towarzystwo, zarządzającego ASI, spółkę zarządzającą lub zarządzającego z UE – podmiotowi, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655, 835 i ...), obowiązany do zgłoszenia informacji o beneficjentach rzeczywistych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, o którym mowa w art. 55 tej ustawy, i ich aktualizacji – w zakresie niezbędnym do dokonania tego zgłoszenia informacji i ich aktualizacji;
- 3c) Komisji – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872 i ...);”.

Art. 54. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...);”
 - b) po pkt 5k dodaje się pkt 5l w brzmieniu:

„5l) rozporządzeniu 2020/1503 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1);”
 - c) w pkt 6 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) rynek usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503;”
- 2) w art. 3 w ust. 2 wyrazy „rozporządzenia 2017/1129 oraz rozporządzenia 2019/2033, z wyłączeniem wydawania aktów, o których mowa w art. 41 ust. 2 tego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia 2017/1129, rozporządzenia 2019/2033, z wyłączeniem wydawania aktów, o których mowa w art. 41 ust. 2 tego rozporządzenia, oraz rozporządzenia 2020/1503”;
- 3) w art. 5 w pkt 23 dodaje się przecinek i pkt 24 w brzmieniu:

„24) dostawcy usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503”;
- 4) w art. 12a wyrazy „ustawy o ofercie publicznej oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych” zastępuje się wyrazami „ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz rozporządzenia 2020/1503”;
- 5) w art. 17:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „ustawie o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie o ofercie publicznej” zastępuje się wyrazami „ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o ofercie publicznej i ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych”;

- b) w ust. 9 w pkt 3 dodaje się przecinek i pkt 4 w brzmieniu:
„4) art. 32 ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych”;
- 6) w art. 19 w ust. 1 wyrazy „ustawa o funduszach inwestycyjnych oraz ustawa o giełdach towarowych” zastępuje się wyrazami „ustawa o funduszach inwestycyjnych, ustawa o giełdach towarowych i ustawa o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych”;
- 7) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014, rozporządzeniem 600/2014, rozporządzeniem 2017/1129, rozporządzeniem 2019/2033 oraz rozporządzeniem 2020/1503, lub”;
- 8) w art. 24 w części wspólnej po wyrazach „o obrocie instrumentami finansowymi” dodaje się wyrazy „oraz w art. 7 ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych”;
- 9) w art. 26 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23” zastępuje się wyrazami „art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–24”;
- 10) w art. 26a po wyrazach „tego rozporządzenia” dodaje się wyrazy „, , a dla celów rozporządzenia 2020/1503 – art. 31 ust. 4 i art. 32 ust. 2 tego rozporządzenia”;
- 11) w art. 27 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W przypadku kontroli działalności podmiotu, o którym mowa w art. 5 pkt 24, przez zleceniodawców, o których mowa w ust. 1, należy rozumieć klientów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2020/1503.”;
- 12) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio:
1) w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego:
a) w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23, członka rozliczającego oraz klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji oraz wykreślenia tego podmiotu z rejestru, do którego wpis uprawnia do prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji,

- b) w art. 5 pkt 24 – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji;
- 2) w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie przez podmiot określony:
 - a) w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23 działalności podlegającej nadzorowi Komisji oraz wykreślenia tego podmiotu z rejestru, do którego wpis uprawnia do prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności,
 - b) w art. 5 pkt 24 działalności podlegającej nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.”;
- 13) w art. 38 w ust. 1 po wyrazach „ustawie o giełdach towarowych” dodaje się wyrazy „, ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych”;
- 14) w art. 55 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 2 pkt 1–4” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 1–4a”.

Art. 55. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 861 i 872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) po pkt 4zc dodaje się pkt 4zd w brzmieniu:
„4zd)rozporządzeniu 2020/1503 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1);”;
 - b) po pkt 54 dodaje się pkt 54a w brzmieniu:
„54a)formacie elektronicznym – rozumie się przez to trwałe nośnik inny niż papier;”;
 - c) w pkt 62 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 63 w brzmieniu:
„63) instrumentach pochodnych opartych na towarach rolnych – rozumie się przez to instrumenty pochodne odnoszące się do produktów wymienionych w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z

20.12.2013, str. 671, z późn. zm.³⁾) i w załączniku I część I–XX i XXIV/1 do tego rozporządzenia oraz do produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 1, z późn. zm.⁴⁾).”;

2) w art. 8b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na żądanie Komisji albo Generalnego Inspektora Informacji Finansowej posiadacz rachunku zbiorczego niezwłocznie przekazuje dane identyfikujące osoby uprawnione z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym oraz dane o liczbie i rodzaju papierów wartościowych posiadanych przez te osoby. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie posiada informacji pozwalających na ustalenie takich osób lub liczby i rodzaju posiadanych przez nie papierów wartościowych wskazuje klienta, na którego rachunek papiery wartościowe zapisane na rachunku zbiorczym są rejestrowane w ewidencji prowadzonej przez posiadacza rachunku zbiorczego.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane posiadaczowi rachunku zbiorczego bezpośrednio albo za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy. Posiadacz rachunku zbiorczego przekazuje żądane informacje Komisji lub Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej bezpośrednio albo za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy.”;

3) w art. 19 w ust. 1:

a) w pkt 1 skreśla się wyraz „emisyjnym”;

b) w pkt 2 po wyrazach „wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej” dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem oferty publicznej dokonywanej za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego”;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39, Dz. Urz. UE L 437 z 28.12.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 06.12.2021, str. 262.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 133 z 29.05.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 130 z 24.04.2020, str. 11.

- 4) w art. 21 po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:
„2c. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503, po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia.”;
- 5) w art. 28 w ust. 2 w pkt 15c lit. b–e otrzymują brzmienie:
„b) uzyskiwanie od członka rynku regulowanego dostępu do informacji, w tym do istotnych dokumentów dotyczących wielkości i celu pozycji lub otwartych ekspozycji, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego oraz do informacji na temat wspólnych ustaleń oraz powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego, w tym pozycji utrzymywanych w towarowych instrumentach pochodnych o tym samym instrumencie bazowym i tych samych cechach w systemach obrotu instrumentami finansowymi innych niż rynek regulowany, i w ekonomicznie równoważnych kontraktach będących przedmiotem obrotu poza systemami obrotu instrumentami finansowymi,
c) żądanie od członka rynku regulowanego, aby zamknął lub zmniejszył daną pozycję tymczasowo lub na stałe,
d) jednostronne podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia zamknięcia lub zmniejszenia danej pozycji, jeżeli członek rynku regulowanego nie zastosuje się do żądania, o którym mowa w lit. c,
e) żądanie od członka rynku regulowanego, aby tymczasowo przywrócił płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji;”;
- 6) w art. 32c:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Komisja może, w drodze decyzji, ustalić limity otwartych pozycji dla instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych oraz kluczowych lub istotnych towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591.”,
b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
„1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja wskazuje termin jej wykonania, nie krótszy niż miesiąc od dnia ogłoszenia decyzji zgodnie z ust. 3.

1b. Towarowe instrumenty pochodne uznaje się za kluczowe lub istotne, jeżeli suma wszystkich pozycji netto posiadaczy pozycji końcowych jest równa wielkości otwartych pozycji i wynosi przynajmniej średnio 300 000 lotów w okresie jednego roku.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Limity pozycji, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do pozycji otwartych przez:

- 1) podmiot niefinansowy lub pozycji otwartych na jego rachunek, jeżeli można je zakwalifikować jako pozycje zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego;
- 2) podmiot finansowy, który wchodzi w skład grupy kapitałowej i działa w imieniu podmiotu niefinansowego wchodzącego w skład tej samej grupy, lub pozycji otwartych na rachunek tego podmiotu finansowego, jeżeli można je zakwalifikować jako pozycje zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego, o ile główną działalnością tej grupy kapitałowej nie jest prowadzenie działalności maklerskiej lub wykonywanie czynności bankowych;
- 3) podmiot finansowy lub podmiot niefinansowy, jeżeli można je zakwalifikować jako pozycje wynikające z transakcji towarowymi instrumentami pochodnymi lub uprawnieniami do emisji lub związanymi z nimi instrumentami pochodnymi, zawartych w celu spełnienia obowiązków związanych z zapewnieniem płynności w systemie obrotu.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Podmiot niefinansowy, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, składa do Komisji wniosek, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/591, o uznanie pozycji za pozycję zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z jego działalnością handlową zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia.

4b. Podmiot finansowy, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, składa do Komisji wniosek, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/591, o uznanie pozycji za pozycję zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia.

4c. Podmiot niefinansowy i podmiot finansowy, o których mowa w ust. 4 pkt 3, składają do Komisji wniosek o uznanie pozycji za pozycję wynikającą z transakcji

zawartych w celu spełnienia obowiązków związanych z zapewnieniem płynności w systemie obrotu zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego wydanego na podstawie art. 57 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.⁵⁾).”

e) w ust. 5 wyrazy „w towarowych instrumentach pochodnych” zastępuje się wyrazami „w instrumentach pochodnych opartych na towarach rolnych oraz kluczowych lub istotnych towarowych instrumentach pochodnych”

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Limity pozycji, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do zbywalnych praw majątkowych, które powstają w wyniku emisji, inkorporujących uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych lub wykonywanych przez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszącego się do papierów wartościowych, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników.”

g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku gdy wolumen obrotu instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych o tym samym instrumencie bazowym i tych samych cechach lub kluczowych lub istotnych towarowych instrumentów pochodnych o tym samym instrumencie bazowym i tych samych cechach, znajdujących się w systemie obrotu instrumentami finansowymi w więcej niż jednym państwie członkowskim, jest największy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja ustala jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach danego instrumentu. Komisja, ustalając jednolity limit pozycji oraz zmiany tego limitu, przeprowadza konsultacje z właściwymi organami nadzoru innych państw członkowskich, sprawującymi w tych państwach nadzór nad systemami obrotu instrumentami finansowymi, w których obrót tymi instrumentami jest znaczny.”

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116, Dz. Urz. UE L 231 z 14.09.2018, str. 39, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155, Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 50 oraz Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14.

- h) w ust. 12 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „towarowym instrumentem pochodnym” zastępuje się wyrazami „instrumentami pochodnymi opartymi na towarach rolnych o tym samym instrumencie bazowym i tych samych cechach lub kluczowymi lub istotnymi towarowymi instrumentami pochodnymi o tym samym instrumencie bazowym i tych samych cechach”;
- i) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W zakresie obrotu instrumentami pochodnymi opartymi na towarach rolnych o tym samym instrumencie bazowym i tych samych cechach lub kluczowymi lub istotnymi towarowymi instrumentami pochodnymi o tym samym instrumencie bazowym i tych samych cechach spółka prowadząca system obrotu instrumentami finansowymi współpracuje z właściwymi organami systemów obrotu instrumentami finansowymi z innych państw członkowskich, w których odbywa się obrót tym instrumentem, oraz podmiotami posiadającymi otwarte pozycje w tym instrumencie, w szczególności przez wymianę informacji umożliwiających kontrolę otwartych pozycji w zakresie tego instrumentu.”;
- 7) w art. 32f:
 - a) uchyla się ust. 6 i 7,
 - b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, nie dotyczą zbywalnych praw majątkowych, które powstają w wyniku emisji, inkorporujących uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych lub wykonywanych poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego odnoszącego się do papierów wartościowych, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników.”;
- 8) w art. 70:
 - a) w ust. 1 w pkt 10 w części wspólnej skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 1f”;
 - b) uchyla się ust. 1f i 1g,
 - c) w ust. 4 wyrazy „art. 83a–83j” zastępuje się wyrazami „art. 83a–83ja”;
- 9) w art. 83b:
 - a) w ust. 10 po wyrazach „z których potrzebami, cechami lub celami” dodaje się wyrazy „, w tym celami związanymi ze zrównoważonym rozwojem,”;

b) dodaje się ust. 18 w brzmieniu:

„18. Przepisów ust. 8–17 nie stosuje się w przypadku gdy:

- 1) świadczona przez firmę inwestycyjną usługa maklerska dotyczy obligacji, która nie zawiera innego wbudowanego instrumentu pochodnego poza zobowiązaniem emitenta do wypłaty obligatariuszom kwoty równej sumie wartości bieżącej netto wszystkich płatności należnych do upływu terminu zapadalności tej obligacji w przypadku wcześniejszego jej wykupu;
- 2) instrument finansowy jest rekomendowany lub oferowany wyłącznie uprawnionym kontrahentom albo umożliwienie jego nabycie lub objęcie tego instrumentu w inny sposób może nastąpić wyłącznie na ich rzecz.”;

10) w art. 83c:

a) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usług maklerskich, z wyjątkiem świadczenia na rzecz klienta profesjonalnego usług innych niż usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6d w brzmieniu:

„6a. Firma inwestycyjna przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje w formie elektronicznej, chyba że klient detaliczny albo potencjalny klient detaliczny zażądał ich przekazania na piśmie. Firma inwestycyjna informuje klientów detalicznych i potencjalnych klientów detalicznych o możliwości przekazywania informacji na piśmie.

6b. Firma inwestycyjna informuje na piśmie klientów detalicznych, którzy otrzymują informacje na piśmie, o zamiarze przekazywania tych informacji w formie elektronicznej na co najmniej 8 tygodni przed rozpoczęciem ich przekazywania w tym formie oraz o możliwości ich dalszego przekazywania na żądanie klienta detalicznego na piśmie.

6c. W przypadku gdy firma inwestycyjna nie posiada danych pozwalających na przekazywanie klientowi detalicznemu informacji w formie elektronicznej, firma inwestycyjna przekazuje temu klientowi informacje na piśmie.

6d. W przypadku gdy usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 2, jest świadczona przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają firmie inwestycyjnej przekazanie klientowi lub potencjalnemu

klientowi informacji o związanych ze świadczeniem tej usługi kosztach i opłatach przed rozpoczęciem świadczenia tej usługi maklerskiej, firma inwestycyjna:

- 1) może przekazać klientowi takie informacje niezwłocznie po wykonaniu usługi, jeżeli:
 - a) klient wyraził zgodę na przekazanie tych informacji po wykonaniu usługi,
 - b) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości rozpoczęcia świadczenia usługi po otrzymaniu przez niego tych informacji;
- 2) zapewnia klientowi lub potencjalnemu klientowi możliwość uzyskania tych informacji podczas rozmowy telefonicznej, przed rozpoczęciem świadczenia tych usług.”;

11) w art. 83g:

- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku usług maklerskich wskazanych w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5, które wiążą się z zamianą instrumentu finansowego polegającą na sprzedaży instrumentu finansowego i zakupie innego instrumentu finansowego lub na wykonaniu prawa do zamiany inkorporowanego w istniejącym instrumencie finansowym, firma inwestycyjna uzyskuje od klienta detalicznego adekwatne informacje dotyczące jego inwestycji umożliwiające sporządzenie przez firmę inwestycyjną analizy kosztów i korzyści związanych z zamianą instrumentu finansowego; firma inwestycyjna informuje klienta o wyniku tej analizy.”,

- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Przepisy ust. 2a–5 stosuje się do usług maklerskich świadczonych na rzecz klienta profesjonalnego, na żądanie takiego klienta. Klient może zgłosić takie żądanie na piśmie lub w postaci elektronicznej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3.

5b. Firma inwestycyjna ewidencjonuje dokumenty, korespondencję elektroniczną oraz inne informacje przekazywane lub otrzymywane w związku z żądaniami klientów profesjonalnych, o których mowa w ust. 5a.”,

- c) w ust. 6 wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „ust. 1 i 2”;

12) w art. 83j:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz klientowi profesjonalnemu”,

b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się do usług maklerskich świadczonych na rzecz klienta profesjonalnego, na żądanie takiego klienta. Klient może zgłosić takie żądanie na piśmie lub w postaci elektronicznej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3.

8. Firma inwestycyjna ewidencjonuje dokumenty, korespondencję elektroniczną oraz inne informacje przekazywane lub otrzymywane w związku z żądaniami klientów profesjonalnych, o których mowa w ust. 7.”;

13) po art. 83j dodaje się art. 83ja w brzmieniu:

„Art. 83ja. W przypadku gdy firma inwestycyjna uprawniona do świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, zawiera transakcje lub pośredniczy w zawieraniu transakcji z uprawnionym kontrahentem, przepisów art. 73 ust. 6a, art. 73a ust. 1–3 i 5, art. 73b, art. 73d ust. 2 i 3, art. 83b ust. 8–17, art. 83c ust. 2–4 i 7, art. 83d ust. 1 i 6, art. 83e, art. 83f, art. 83h ust. 1–4 oraz art. 83j ust. 1–2 i 4 nie stosuje się do tych transakcji ani do związanych z nimi usług, o których mowa w art. 69 ust. 4.”;

14) w art. 149:

a) w pkt 7 po wyrazach „postępowania sprawdzającego” dodaje się wyrazy „lub kontrolnego postępowania sprawdzającego”;

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania bezpieczeństwa przemysłowego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”;

c) pkt 9a otrzymuje brzmienie:

„9a) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;”;

15) w art. 150:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi jeżeli osoba, której informacje dotyczą, upoważni podmiot udzielający informacji do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie

osobie lub jednostce organizacyjnej, na piśmie lub w postaci elektronicznej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3;”;

- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
 - „11a) Komisji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;”;
 - w pkt 15 w lit. b skreśla się wyrazy „w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad systemem płatności”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania:
- 1) Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy,
 - 2) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznej informacji na zasadach określonych w art. 11p ust. 2–10 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 11p ust. 13 tej ustawy,
 - 3) Żandarmerii Wojskowej informacji na zasadach określonych w art. 40b ust. 3–6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych,
 - 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji na zasadach określonych w art. 34a ust. 3–9 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 34a ust. 12 tej ustawy,
 - 5) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu informacji na zasadach określonych w art. 23 ust. 3–9 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze

Antykorupcyjnym oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 12 tej ustawy,

- 6) organom Krajowej Administracji Skarbowej na zasadach określonych w art. 127a ust. 3–10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej

– przy czym zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników Urzędu Komisji, którym te informacje są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1983 i 2140 oraz z 2022 r. poz. 872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4:

- a) po pkt 25e dodaje się pkt 25f w brzmieniu:

„25f) rozporządzeniu 2020/1503 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1);”;

- b) w pkt 32 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 33 i 34 w brzmieniu:

„33) dostawcy usług finansowania społecznościowego – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503;

34) arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych – rozumie się przez to arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2020/1503, w odniesieniu do ofert, które dotyczą zbywalnych papierów wartościowych.”;

- 2) w art. 19c w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dostawcy usług finansowania społecznościowego – w przypadku ofert publicznych prowadzonych przy jego udziale.”;

- 3) w art. 37a:

- a) w ust. 1 po wyrazach „i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu” skreśla się wyraz „takich”;

- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Emitent lub oferujący zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia dokumentu, o którym mowa w ust. 1.”;
- 4) w art. 37b:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, nie wymaga oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 5 000 000 euro.”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Emitent lub oferujący zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia memorandum informacyjnego.”;
- 5) po art. 37b dodaje się art. 37c i art. 37d w brzmieniu:
- „Art. 37c. 1. Oferta publiczna papierów wartościowych dokonywana za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.
2. Dostawca usług finansowania społecznościowego przekazuje Komisji arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na co najmniej 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia go do publicznej wiadomości.
3. Emitent może udostępnić arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na swojej stronie internetowej nie wcześniej niż przed udostępnieniem tego arkusza do publicznej wiadomości przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, wraz z informacją, że udział w ofercie jest możliwy wyłącznie za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego wskazanego przez emitenta.
- ”

4. Do ofert objętych obowiązkiem przekazania do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych przepisów art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1 nie stosuje się.

Art. 37d. Wpływy, o których mowa w art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1, obejmują zakładane wpływy brutto z ofert publicznych papierów wartościowych przeprowadzonych na podstawie art. 1 ust. 3 lub art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2017/1129, zakładane wpływy brutto z ofert zbywalnych papierów wartościowych przeprowadzonych za pośrednictwem dostawców usług finansowania społecznościowego oraz kwot pozyskanych w drodze pożyczek zaciągniętych w ramach usług finansowania społecznościowego, a w przypadku emitentów z siedzibą w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska – także wpływy z instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. n rozporządzenia 2020/1503.”;

- 6) w art. 40b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 37c ust. 1, przepisy art. 35 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 36 ust. 1, 3, ust. 4 pkt 1 i ust. 5 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...) stosuje się.”;
- 7) po art. 71a dodaje się art. 71b w brzmieniu:

„Art. 71b. W przypadku spółki z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, której akcje wprowadzone są wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu bez zgody ich emitenta, przepisów niniejszego oddziału nie stosuje się.”;
- 8) w art. 91 dodaje się ust. 19 w brzmieniu:

„19. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na wniosek podmiotu innego niż emitent.”;
- 9) w art. 96:
 - a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie przekazuje w terminie Komisji zawiadomienia, o którym mowa w art. 37a ust. 4 lub art. 37b ust. 3a,”

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:

„1ba. W przypadku gdy:

- 1) dostawca usług finansowania społecznościowego nie wykonuje obowiązków wynikających z art. 37c ust. 2 albo wykonuje je nienależycie,
- 2) właściciel projektu sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych niezgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia 2020/1503,
- 3) właściciel projektu sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych w języku innym niż język polski lub język wskazany w decyzji wydanej na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom

– Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który jest nakładana kara.”;

10) w art. 99 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Kto dokonuje oferty publicznej papierów wartościowych bez wymaganego ustawą, rozporządzeniem 2017/1129 lub rozporządzeniem 2020/1503:”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) udostępnienia dokumentów, o których mowa w art. 37a ust. 1, art. 37c ust. 1, art. 38, art. 38a lub art. 39 ust. 1, do publicznej wiadomości lub osobom, do których skierowana jest oferta publiczna”.

Art. 57. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1671 i 2333) w art. 23:

1) w ust. 1 po wyrazach „innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi” dodaje się wyrazy „, lub świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych”;

2) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dostawców usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1).”.

Art. 58. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660 i 872) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:

a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2088”, oraz przepisami art. 5–7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/852”;

b) dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/1503”, oraz ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...).”;

2) po art. 3i dodaje się art. 3j–3n w brzmieniu:

„Art. 3j. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 14 rozporządzenia 2019/2088 oraz art. 21 rozporządzenia 2020/852.

Art. 3k. 1. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, narusza obowiązki określone w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1–4, art. 5, art. 6 ust. 1 lub 3, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 lub 2, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 lub art. 15 ust. 1 tego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nakazać uczestnikowi rynku finansowego zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 10.

- 2) wystąpić do właściwego organu uczestnika rynku finansowego z wnioskiem o odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za naruszenie;
- 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu uczestnika rynku finansowego odpowiedzialnego za naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 4) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących uczestnikami rynku finansowego przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 5) nałożyć na uczestnika rynku finansowego karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 21 569 000 zł lub 3% przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;
- 6) nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu uczestnika rynku finansowego, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej kwoty 3 019 660 zł.

2. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 31. 1. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, narusza obowiązki, o których mowa w art. 7, art. 8 ust.

1 lub 2 lub art. 9 ust. 1–4 rozporządzenia 2019/2088, lub art. 5–7 rozporządzenia 2020/852, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać udostępniania produktu finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub art. 9 ust. 1, 2 lub 3 rozporządzenia 2019/2088;
- 2) nakazać zawieszenie udostępniania produktu finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lub art. 9 ust. 1, 2 lub 3 rozporządzenia 2019/2088;
- 3) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia;
- 4) nakazać temu uczestnikowi rynku finansowego zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;
- 5) nałożyć na tego uczestnika rynku finansowego karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 21 569 000 zł lub 3% przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;
- 6) wystąpić do właściwego organu tego uczestnika rynku finansowego z wnioskiem o odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za to naruszenie;
- 7) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu tego uczestnika rynku finansowego odpowiedzialnego za to naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 8) zakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących uczestnikami rynku finansowego przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 9) nałożyć na osobę odpowiedzialną za to naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu tego uczestnika rynku finansowego, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej kwoty 3 019 660 zł.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 6–8, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088, jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe

zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, ustala się na podstawie kwoty całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawnionej w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 3m. 1. W przypadku gdy doradca finansowy, o którym mowa w art. 2 pkt 11 rozporządzenia 2019/2088, narusza obowiązki określone w art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 5, art. 5, art. 6 ust. 2 lub 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 1 lub art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać doradcy finansowemu zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie takich działań w przyszłości;
- 2) wystąpić do właściwego organu doradcy finansowego z wnioskiem o odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za naruszenie;
- 3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu doradcy finansowego odpowiedzialnego za naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
- 4) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących doradcami finansowymi przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
- 5) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
 - a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty 21 569 000 zł lub 3% przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo
 - trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
 - b) w przypadku osoby fizycznej:
 - kwoty 3 019 660 zł albo
 - trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;

6) nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie, która w tym okresie pełniła obowiązki członka zarządu w tym podmiocie będącym doradcą finansowym, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej kwoty 3 019 660 zł.

2. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 3n. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 3k ust. 1, art. 3l ust. 1 i art. 3m ust. 1, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, których decyzja ta dotyczy.

2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 1 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.”;

3) w art. 4 w ust. 1 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) podejmowanie działań mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070), wykorzystywanych przez podmioty podlegające nadzorowi Komisji, w tym przez wykonywanie zadań organu właściwego do spraw cyberbezpieczeństwa w zakresie określonym przepisami ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z 2021 r. poz. 2333 i 2445 oraz z 2022 r. poz. 655);”;

- 4) w art. 6 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) określone w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawie – Prawo bankowe, ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych, ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych oraz ustawie z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom.”;
- 5) w art. 6b w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Komisja podaje do publicznej wiadomości informację o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 215 i art. 216 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, art. 171 ust. 1–3 ustawy – Prawo bankowe, art. 56a i art. 57 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, art. 430 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, art. 89 i art. 90 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, art. 50 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych, art. 40 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego, art. 287 i art. 290–296 ustawy o funduszach inwestycyjnych, art. 178 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, art. 99 i art. 99a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, art. 150 i art. 151 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych lub art. 37 i art. 38 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom.”;

6) w art. 12 w ust. 2 w pkt 4 w lit. zm średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zn w brzmieniu:

„zn) udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, a także cofania tych zezwoleń na podstawie art. 17 tego rozporządzenia;”;

7) po art. 17cb dodaje się art. 17cc w brzmieniu:

„Art. 17cc. 1. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może przekazywać informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, podmiotowi podlegającemu nadzorowi Komisji jeżeli ich przekazanie jest niezbędne do podjęcia przez ten podmiot działań polegających na przeciwdziałaniu zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych wykorzystywanych przez ten podmiot lub wymaga tego ochrona interesów jego klientów.

2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3b, Komisja może żądać od podmiotu podlegającego jej nadzorowi informacji, dokumentów lub wyjaśnień, w zakresie, trybie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 924) w art. 3 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kasy mogą, po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), świadczyć na rzecz swoich członków usługi finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a pkt (i) tego rozporządzenia.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907, 1814 i 2140) w art. 12 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) KNF w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 1 w lit. d wyrazy „klienta pośrednika kredytu hipotecznego oraz klienta pośrednika kredytowego” zastępuje się wyrazami „klienta pośrednika kredytu hipotecznego, klienta pośrednika kredytowego oraz klienta, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2020/1503”,
 - b) w pkt 3 w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m w brzmieniu:
„m) dostawcę usług finansowania społecznościowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503;”,
 - c) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) rozporządzenie 2020/1503 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1).”;
- 2) w art. 20 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) dostawcy usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503 – do wysokości średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który jest należna opłata, w wysokości nie większej niż 0,02% tej średniej.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 963) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4:
 - a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) kluczowym wskaźniku referencyjnym – rozumie się przez to wskaźnik referencyjny, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/1011;”,
 - b) po pkt 14b dodaje się pkt 14c w brzmieniu:
„14c) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach

finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.⁷⁾);”;

- 2) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Zamiennik kluczowego wskaźnika referencyjnego

Art. 61a. 1. W przypadku wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w art. 23c ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, Komisja Nadzoru Finansowego przedstawia Komitetowi stanowisko zawierające informację o konieczności wyznaczenia zamiennika kluczowego wskaźnika referencyjnego, zwanego dalej „zamiennikiem”, albo braku takiej konieczności. Komisja Nadzoru Finansowego może wskazać konieczność wyznaczenia więcej niż jednego zamiennika.

2. Stanowisko zawierające informację o konieczności wyznaczenia zamiennika zawiera elementy, o których mowa w art. 23b ust. 9 rozporządzenia 2016/1011.

3. Stanowisko zawierające informację o braku konieczności wyznaczenia zamiennika zawiera uzasadnienie.

Art. 61b. Komitet niezwłocznie po otrzymaniu stanowiska, o którym mowa w art. 61a ust. 1, wydaje rekomendację, w której wskazuje na konieczność wyznaczenia zamiennika, albo przedstawia stanowisko zawierające informację o odmowie wydania takiej rekomendacji wraz z uzasadnieniem. Rekomendacja zawiera elementy, o których mowa w art. 23b ust. 9 rozporządzenia 2016/1011.

Art. 61c. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zamiennik lub zamienniki kluczowego wskaźnika referencyjnego,
- 2) korektę spreadu, o której mowa w art. 23b ust. 9 lit. b rozporządzenia 2016/1011, oraz metodę jej ustalania,
- 3) odpowiednie istotne dostosowawcze, o których mowa w art. 23b ust. 9 lit. c rozporządzenia 2016/1011,

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 17, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6.

4) datę albo daty rozpoczęcia stosowania danego zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego

– biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu, o której mowa w art. 61b, oraz wzrost ryzyka systemowego w systemie finansowym, spowodowanego zaprzestaniem opracowywania kluczowych wskaźników referencyjnych lub ich likwidacją.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1130, 2140 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 655) w art. 35 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, przekazanie organowi nadzoru informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872 i ...).”.

Art. 64. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 298) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kredytem mieszkaniowym w rozumieniu przepisów ustawy jest kredyt lub pożyczka, zabezpieczone hipoteką, zaciągnięte w związku z zaspokojeniem potrzeb mieszkaniowych, przeznaczone na sfinansowanie niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego:”;

2) w art. 4:

a) w pkt 2 wyrazy „posiada spółdzielcze” zastępuje się wyrazami „posiada inne spółdzielcze”,

b) w pkt 3 wyrazy „posiada roszczenie” zastępuje się wyrazami „posiada inne roszczenie”;

3) w art. 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kredytobiorca może złożyć wniosek w postaci papierowej lub elektronicznej, w tym za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej.”,

4) w art. 8:

a) w ust. 2d dodaje się zdanie drugie i trzecie w brzmieniu:

„Uzasadnienie zawiera informację, które z warunków, o których mowa w art. 3 i art. 4, i z jakich powodów nie zostały spełnione przez kredytobiorcę. Wraz z

uzasadnieniem kredytodawca informuje kredytobiorcę o możliwości dodatkowej weryfikacji wniosku, o której mowa w art. 8a.”,

b) po ust. 2d dodaje się ust. 2e w brzmieniu:

„2e. W przypadku złożenia wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego kredytodawcy, w tym przez system bankowości elektronicznej, kredytodawca przekazuje informację, o której mowa w ust. 2d, za pośrednictwem tego systemu, chyba że kredytobiorca zastrzegł inny sposób przekazania tej informacji.”;

5) w art. 16a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Z obowiązku wpłaty, o której mowa w ust. 1, są zwolnieni są kredytodawcy:

1) którzy nie spełniają:

a) w przypadku kredytodawców będących bankami:

- wymogów w zakresie funduszy własnych na poziomie określonym w art. 92 ust.1 lit. a–c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”, z uwzględnieniem dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013, powiększonego o 1,5 punktu procentowego zgodnie z art. 142 ust. 4

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 116 z 06.04.2021, str. 25.

- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej lub
- wymogów w zakresie funduszy własnych na poziomie określonym w art. 92 ust.1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013 z uwzględnieniem dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie z art. 92 ust.1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej lub
 - wymogów dotyczących płynności określonych w art. 412 i art. 413 rozporządzenia nr 575/2013 z uwzględnieniem dodatkowego wymogu w zakresie płynności ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 575/2013, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub w przypadku stosowania odstępstwa od stosowania wymogów dotyczących płynności na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 8 rozporządzenia nr 575/2013 – na poziomie podgrupy płynnościowej,
- b) w przypadku kredytodawców będących spółdzielczymi kasami oszczędnościowo kredytowymi:
- wymogu określonego w art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo kredytowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 924) lub
 - wymogu określonego w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo kredytowych, lub
- 2) w przypadku których wpłata spowodowałaby niespełnianie wymogów, o których mowa w pkt 1.

2b. Wysokość wpłat na Fundusz powinna zapewniać stałe utrzymanie środków Funduszu na poziomie zabezpieczającym bieżące realizowanie umów, o których mowa w art. 8 ust. 1.

2c. Zwolnienie z obowiązku wpłaty, o którym mowa w ust. 2a, wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej.”,

b) uchyla się ust. 3;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kwartalną wysokość wpłat na Fundusz ustala Rada Funduszu, w drodze uchwały, na podstawie informacji Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w ust. 6.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W terminie 6 tygodni od zakończenia kwartału, za który należna jest kwartalna wpłata, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego przekazuje Radzie Funduszu:

1) dane dotyczące wielkości portfeli kredytów mieszkaniowych, o których mowa w ust. 2;

2) opinię o wysokości wpłat, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem danych o kwartalnych wpłatach, o których mowa w ust. 2, oraz zwolnień, o których mowa w ust. 2a.”;

6) w art. 17a dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. Jeżeli według stanu na koniec roku środki Funduszu przewyższają prognozowaną wartość wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia w roku następnym, Rada Funduszu, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może postanowić o zwrocie części środków Funduszu kredytodawcom, którzy dokonali wpłat w danym roku.

7. Zwrot, o którym mowa w ust. 6, nie może prowadzić do obniżenia środków Funduszu poniżej kwoty, o której mowa w art. 16 ust. 1, lub do zagrożenia realizacji wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia bez wnoszenia wpłat.

8. Zwrotu, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w terminie 30 dni od dnia podjęcia przez Radę Funduszu uchwały w przedmiocie zwrotu, proporcjonalnie do wpłat wniesionych przez kredytodawców.”;

7) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komitetu Stabilności Finansowej działającego w ramach wykonywania funkcji makroostrożnościowej, może zawiesić, w drodze rozporządzenia, wpłaty na Fundusz, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności sektora finansowego.”;

8) w art. 19:

- a) w ust. 1 wyraz „Funduszu” zastępuje się wyrazami „wskazany przez kredytodawcę”,
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „bankowego Funduszu”;

9) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. Kredytodawca do 25. dnia miesiąca przekazuje zbiorczo środki pochodzące z dokonanych przez kredytobiorców wpłat, o których mowa w art. 19 ust. 1, na rachunek Funduszu.”;

10) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku uchybienia terminowi, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lub art. 20, kredytodawca wzywa pisemnie kredytobiorcę do dokonania płatności, wyznaczając termin jej dokonania nie dłuższy niż 90 dni.”;

11) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która otrzymała nienależne wsparcie lub nienależną pożyczkę na spłatę zadłużenia, dokonuje zwrotu środków równych kwocie przyznanego wsparcia lub przyznanej pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi począwszy od dnia przekazania przez kredytodawcę środków z tytułu tego wsparcia lub pożyczki.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwrot nienależnego wsparcia lub nienależnej pożyczki na spłatę zadłużenia następuje na rachunek wskazany przez kredytodawcę w terminie 30 dni od dnia doręczenia kredytobiorcy przez kredytodawcę pisemnej informacji o uzyskaniu nienależnego wsparcia.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kredytodawca do 25. dnia miesiąca przekazuje zbiorczo środki pochodzące z dokonanych przez kredytobiorców zwrotów, o których mowa w ust. 3, na rachunek Funduszu.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813 i 835) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 127a:

- a) w ust. 1 po wyrazach „innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi” dodaje się wyrazy „, lub świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych”;
 - b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
 - „6) dostawców usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1).”;
- 2) w art. 143c pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) Komisja Nadzoru Finansowego – w odniesieniu do podmiotów przez nią nadzorowanych, które są instytucjami obowiązanyymi w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1027 i 2320 oraz z 2022 r. poz. 872) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, kredytodawca informuje konsumenta o możliwości:

- 1) złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia;
- 2) w przypadku kredytu mieszkaniowego, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 298 i ...) – uzyskania odpowiednio wsparcia, promesy lub pożyczki na spłatę zadłużenia, o których mowa w tej ustawie, informując w sposób jednoznaczny i zrozumiały o:
 - a) sposobie złożenia wniosku, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej oraz o sposobie jego rozpatrywania przez kredytodawcę,
 - b) miejscu publikacji informacji o Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w

trudnej sytuacji finansowej, oraz o zasadach korzystania ze środków tego Funduszu.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1349 oraz z 2021 r. poz. 2140) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 63 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 64 w brzmieniu:
„64) dostawca usług finansowania społecznościowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1).”;
- 2) w art. 3 w ust. 1 w pkt 48 dodaje się przecinek i pkt 49 w brzmieniu:
„49) art. 37–41 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 68. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁹⁾) uchyla się art. 31fa–31fc.

Rozdział 10

Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe

Art. 69. 1. Do dnia 9 listopada 2023 r. oferta finansowania społecznościowego dotycząca papierów wartościowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 55 może być przeprowadzona za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego, o ile zakładane wpływy z tej oferty wraz z wpływami, które emitent zamierzał uzyskać z oferty finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218, 655 i 830.

gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie przekraczają 2 500 000 euro.

2. Przez kwotę wyrażoną w euro wskazaną w ust. 1 należy rozumieć również równowartość tej kwoty wyrażoną w walucie polskiej, ustaloną przy zastosowaniu średniego kursu euro, lub jej równowartość wyrażoną w innej walucie, ustaloną przy zastosowaniu średniego kursu euro oraz średniego kursu tej waluty, ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski w dniu ustalenia ceny emisyjnej papierów wartościowych.

Art. 70. Podmiot, który w dniu wejścia w życie ustawy wykonuje działalność polegającą na prowadzeniu publicznie dostępnego internetowego systemu informacyjnego kojarzącego inwestorów z właścicielami projektów ubiegającymi się o finansowanie przedsięwzięć gospodarczych ze środków pochodzących z oferowanych przez nich udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, może prowadzić swoją działalność na zasadach dotychczasowych do dnia 9 listopada 2023 r.

Art. 71. Do dnia 28 lutego 2023 r. nie stosuje się wymogu podawania nieodpłatnie do publicznej wiadomości raportu, o którym mowa w art. 73a ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 55.

Art. 72. Przepisy art. 31 ustawy zmienianej w art. 58 w zakresie naruszenia obowiązków dotyczących celów środowiskowych, o których mowa w art. 9 lit. c–f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13), stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Art. 73. Spółka prowadząca rynek regulowany, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 55, jest obowiązana do dostosowania regulaminu rynku regulowanego do wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 15c lit. b–e ustawy zmienianej w art. 55, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 74. Do wniosków, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 64, złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 75. Przepisy art. 19, art. 19a, art. 21 i art. 22 ustawy zmienianej w art. 64, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy

zmienianej w art. 64, oraz pożyczki na spłatę zadłużenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1a tej ustawy, których termin spłaty rozpoczyna się po dniu 31 grudnia 2022 r.

Art. 76. 1. Do dnia 31 grudnia 2022 r. kredytodawcy w rozumieniu w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 64 wnoszą dodatkowe wpłaty do Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, o którym mowa w art. 14 ustawy zmienianej w art. 64, w łącznej kwocie 1 400 000 000 zł.

2. Terminy wpłat, o których mowa w ust. 1, oraz ich wysokość określa, w drodze uchwały, Rada Funduszu Wsparcia Kredytobiorców. Przepis art. 16a ust. 2–2b i 4–6 ustawy zmienianej w art. 64, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 77. 1. Na wniosek konsumenta w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 66 kredytodawca, o którym mowa w art. 4 pkt 8 tej ustawy, zawiesza wykonanie umowy o kredyt hipoteczny w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 66, udzielony w walucie polskiej, zwanej dalej „umową”.

2. Zawieszenie wykonania umowy przysługuje konsumentowi:

- 1) w okresie od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. – w wymiarze dwóch miesięcy w każdym kwartale;
- 2) w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. – w wymiarze miesiąca w każdym kwartale.

3. Wniosek o zawieszenie wykonania umowy, zwany dalej „wnioskiem”, może dotyczyć tylko jednej umowy zawartej w celu nabycia nieruchomości przeznaczonej na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych.

4. Konsument składa wniosek w postaci papierowej lub elektronicznej, w tym za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej.

5. Wniosek zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie konsumenta;
- 2) oznaczenie kredytodawcy;
- 3) oznaczenie umowy;
- 4) wskazanie wnioskowanego okresu lub okresów zawieszenia umowy;
- 5) oświadczenie, że wniosek dotyczy nieruchomości przeznaczonej na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych.

6. Konsument składa oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 5, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest

obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku, wykonanie umowy zostaje zawieszona, na okres w nim wskazany.

8. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 7, konsument nie jest zobowiązany do dokonywania płatności wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z tą umową.

9. Kredytodawca, w terminie 21 dni od dnia doręczenia wniosku, potwierdza jego otrzymanie na trwałym nośniku w rozumieniu art. 4 pkt 22 ustawy zmienianej w art. 66 i przekazuje potwierdzenie konsumentowi. Kredytodawca wskazuje w potwierdzeniu okres, na który zostało zawieszona wykonywanie umowy, oraz wysokość opłat z tytułu ubezpieczeń, o których mowa w ust. 8. Brak potwierdzenia nie wpływa na rozpoczęcie zawieszenia wykonania umowy.

10. Okres zawieszenia wykonywania umowy nie jest traktowany jako okres kredytowania. Okres kredytowania oraz wszystkie terminy przewidziane w umowie ulegają przedłużeniu o okres zawieszenia wykonywania umowy.

11. W okresie zawieszenia wykonywania umowy nie są naliczane odsetki ani pobierane opłaty inne niż wskazane w potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 9.

12. Zmiana okresu kredytowania w wyniku zawieszenia wykonywania umowy nie wymaga zgody osób, które ustanowiły zabezpieczenie kredytu, ani jej ujawnienia w treści hipoteki stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu.

Art. 78. W przypadku gdy kredytodawca na wniosek kredytobiorcy zawiesił w całości lub w części spłatę jednej z umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1, ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, termin tego zawieszenia ulega skróceniu z mocy prawa z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 79. Przepis art. 77 ma zastosowanie do umów zawartych przed dniem 1 lipca 2022 r., jeżeli termin zakończenia okresu kredytowania określony w tych umowach przypada po upływie 6 miesięcy od tej daty.

Art. 80. 1. Jeżeli kredytodawca na wniosek konsumenta zawiesił w całości lub w części spłatę zobowiązań z tytułu umowy na warunkach innych niż określone w art. 77, termin tego

zawieszenia ulega skróceniu z mocy prawa z dniem doręczenia kredytodawcy wniosku o zawieszenie wykonania umowy, o którym mowa w art. 76 ust. 6.

2. W przypadku określonym w ust. 1 kredytodawca w potwierdzeniu, o którym mowa w art. 76 ust. 8, wskazuje konsumentowi również sposób rozliczenia z tytułu zawieszenia spłaty umowy, które uległo skróceniu.

Art. 81. 1. Na wniosek kredytobiorcy Bank Gospodarstwa Krajowego zawiesza spłatę kredytu udzielonego:

- 1) w ramach finansowania zwrotnego, o którym mowa w art. 15a ust. 1 ustawy z dnia 26 października o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2224 oraz z 2022 r. poz. 807),
- 2) ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 26 października o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2009 r.

– na przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlane mające na celu budowę lokali mieszkalnych na wynajem lub budowę lokali mieszkalnych, do których ustanowione zostanie spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego.

2. Zawieszenie spłaty, o której mowa w ust. 1, następuje na okres nie dłuższy niż:

- 1) cztery miesiące w drugim półroczu 2022 r.,
- 2) trzy miesiące w pierwszym półroczu 2023 r.,
- 3) dwa miesiące w drugim półroczu 2023 r.

– łącznie nie dłuższy niż osiem miesięcy.

3. Wniosek o zawieszenie spłaty kredytu zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie kredytobiorcy;
- 2) oznaczenie umowy kredytu, którego spłata ma zostać zawieszona;
- 3) wskazanie okresu zawieszenia spłaty, o którym mowa w ust. 1.

4. W okresie zawieszenia spłaty kredytu kredytobiorca nie jest zobowiązany do dokonywania płatności rat kapitałowo-odsetkowych wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat prowizji powiązanych z umowami.

5. Okresu zawieszenia spłaty, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie wlicza się do okresu kredytowania, o którym mowa w art. 15b ust. 3 ustawy z dnia 26 października o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego.

Art. 82. 1. W przypadku wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w art. 23c ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾) oraz przedstawienia przez Komitet Stabilności Finansowej stanowiska, o którym mowa w art. 61b ustawy zmienianej w art. 62, dotyczącego wskaźnika referencyjnego WIBOR zamiennik lub zamienniki kluczowego wskaźnika referencyjnego mogą być wyznaczone na podstawie stawki procentowej obliczonej w wyniku procesu ustalenia (fixingu) Stawki Referencyjnej POLONIA organizowanego przez Narodowy Bank Polski.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zamiennik lub zamienniki kluczowego wskaźnika referencyjnego,
- 2) korektę spreadu, o której mowa w art. 23b ust. 9 lit. b rozporządzenia 2016/1011, oraz metodę jej ustalania,
- 3) odpowiednie istotne zmiany dostosowawcze, o których mowa w art. 23b ust. 9 lit. c rozporządzenia 2016/1011,
- 4) datę albo daty rozpoczęcia stosowania danego zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego

– biorąc pod uwagę wzrost ryzyka systemowego w systemie finansowym, spowodowanego zaprzestaniem opracowywania kluczowego wskaźnika referencyjnego WIBOR lub jego likwidacją.

Art. 83. Zmiana statutu funduszu inwestycyjnego otwartego, specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego oraz publicznego funduszu inwestycyjnego zamkniętego, w zakresie zastąpienia wskaźnika referencyjnego WIBOR zamiennikiem lub zamiennikami kluczowego wskaźnika referencyjnego wyznaczonymi w sposób określony w art. 61c ustawy zmienianej w art. 62 albo art. 82 ust. 2, nie wymaga uzyskania zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 24 ust. 1 albo 2 ustawy zmienianej w art. 53.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 17, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6.

Art. 84. 1. Do wniosków, o których mowa w art. 31fa ust. 1, ustawy zmienianej w art. 68, złożonych i nierozpatrzonej do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do umów, o których mowa w art. 31fa ust. 1, ustawy zmienianej w art. 68, których wykonanie zostało zawieszona zgodnie z art. 31fa i art. 31fb tej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 85. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 17 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 54 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 54, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 54 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 54, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) art. 20 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 61 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 61, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 86. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 48 i art. 56 pkt 4 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2023 r.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej ustawy jest:

- implementacja, w zakresie regulacji projektowanej ustawy, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. zmieniającej dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/878 w zakresie ich zastosowania do firm inwestycyjnych w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14), zwanej dalej „dyrektywą 2021/338”,
- implementacja, w zakresie regulacji projektowanej ustawy, dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1269 z dnia 21 kwietnia 2021 r. zmieniającej dyrektywę delegowaną (UE) 2017/593 w odniesieniu do uwzględniania czynników zrównoważonego rozwoju w zobowiązaniach w zakresie zarządzania produktami (Dz. Urz. UE L 277 z 02.08.2021, str. 137), zwanej dalej „dyrektywą 2021/1269”,
- zapewnienie stosowania art. 23c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem BMR”,
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1129”,
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2088”,
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/852”,

- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/1503”.

Ponadto projektowana ustawa wprowadza mechanizmy **pomocy kredytobiorcom**.

Wraz ze wzrostem stóp referencyjnych NBP następuje wzrost oprocentowania kredytów hipotecznych. Skutkiem tego wzrostu jest zwiększenie miesięcznej wysokości raty kredytu mieszkaniowego. W związku z tym, coraz większa liczba kredytobiorców ponosi miesięczne koszty obsługi kredytu mieszkaniowego w wysokości przekraczającej 50 proc. dochodów osiągniętych miesięcznie w gospodarstwie domowym. Co za tym idzie, coraz większa liczba kredytobiorców spełnia warunki do udzielenia wsparcia i może ubiegać się o jego udzielenie. Należy także wskazać, że realizowany od 2016 r. przez Bank Gospodarstwa Krajowego rządowy program popierania budownictwa mieszkaniowego (tzw. program społecznego budownictwa czynszowego – SBC) zapewnia długoterminowe (okres spłaty do 30 lat), preferencyjne finansowanie przedsięwzięć mieszkaniowych realizowanych przez kwalifikowaną grupę inwestorów. W ramach tego programu oferta finansowania zakupu mieszkania (społeczne budownictwo czynszowe i spółdzielcze lokatorskie) jest kierowana do gospodarstw domowych o umiarkowanych dochodach, które nie pozwalają na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych na rynku komercyjnym. Znacząco niższy od rynkowego poziom czynszów w zasobie społecznym wynika z preferencyjnych zasad finansowania przez BGK tych przedsięwzięć. Odsetki spłacane przez kredytobiorcę w ramach programu SBC są oparte na ustalonej kwartalnie preferencyjnej stopie procentowej, równej stopie WIBOR 3M (średnia arytmetyczna notowań w poprzednim kwartale kalendarzowym), a preferencyjne oprocentowanie jest wynikiem dopłaty do oprocentowania udzielanej BGK ze środków budżetu państwa (dopłata w wysokości 1,3 punktu procentowego powyżej stopy WIBOR 3M pokrywa różnicę między oprocentowaniem nominalnym a preferencyjnym udzielonego wsparcia).

Poza programem SBC portfel kredytowy związany z finansowaniem społecznego budownictwa czynszowego i spółdzielczego lokatorskiego uzupełnia „stary portfel”, jakim są kredyty udzielone przez BGK towarzystwom budownictwa społecznego i spółdzielniom mieszkaniowym spłacane na podstawie wniosków o kredyt złożonych do BGK nie później niż do dnia 30 września 2009 r.

Obecny poziom stopy WIBOR 3M sprawia, że regularna spłata tych kredytów wymusza na kredytobiorcach (głównie społecznych inicjatywach mieszkaniowych i towarzystwach budownictwa społecznego) konieczność podnoszenia stawek czynszu, a w niektórych przypadkach grozi utratą płynności finansowej. Z tego względu proponuje się wprowadzenie wobec tych kredytów rozwiązania zbliżonego do tych, jakie są przewidziane dla portfela kredytów hipotecznych spłacanych przez osoby fizyczne.

W zakresie wsparcia dla kredytobiorców, którzy muszą płacić zwiększone raty kredytów hipotecznych, projekt wprowadza zmiany do ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1027, z późn.) w zakresie czynności związanych z procesem restrukturyzacji kredytu oraz udzielania przez kredytodawcę informacji w możliwości skorzystania ze wsparcia przewidzianego dla kredytobiorców. Zmiana obejmuje także wprowadzenie możliwości czasowego zawieszenia wykonywania umowy o kredyt hipoteczny. Zawieszenie to będzie przysługiwało w wymiarze dwóch miesięcy na kwartał w okresie od 1 lipca 2022 do 31 grudnia 2022 r. oraz w wymiarze jednego miesiąca na kwartał w okresie od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. W ramach tego rozwiązania konsument nie będzie zobowiązany do dokonywania płatności wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z tą umową. Wniosek o zawieszenie wykonania umowy będzie można złożyć za pośrednictwem bankowości elektronicznej.

Dodatkowo – w zakresie pomocy dla kredytobiorców z przejściowymi problemami – proponuje się zmiany w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 298). Proponuje się doprecyzowanie definicji kredytu mieszkaniowego przez wskazanie przesłanki dotyczącej zaspokajania potrzeb mieszkaniowych kredytobiorcy oraz przesłanek wykluczających możliwość uzyskania wsparcia. Przewidziano także możliwość szerszego skorzystania z rozwiązań, jakie zapewnia Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, m.in. proponuje się usprawnienia w zakresie przekazywania wniosków o wsparcie, które będzie możliwe za pośrednictwem systemu teleinformatycznego kredytodawcy.

Zmiany dotyczą także wyliczania składek na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, które będą proporcjonalnie do wartości bilansowej brutto posiadanego przez banki portfela kredytów mieszkaniowych, w przypadku których wskaźnik raty do dochodu przekracza wartość 50% według stanu na koniec kwartału, za który jest należna wpłata. Jednocześnie przewidziano zwolnienie z obowiązku wpłaty składek dla kredytodawców, którzy nie spełniają określonych

wymogów w zakresie funduszy własnych (banki) albo współczynnika wypłacalności (spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe).

Fundusz Wsparcia Kredytobiorców zostanie zasilony dodatkowo kwotą 1,4 mld zł.

Ponadto zostanie wprowadzony nowy wskaźnik oprocentowania kredytu w miejsce WIBOR-u, co pozwoli na uwolnienie wsparcia w wartości ok. 1 mld zł rocznie.

Dyrektywa 2021/338 zmieniła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą 2014/65/UE”. Dyrektywa 2014/65/UE, przyjęta w 2014 r. w odpowiedzi na kryzys finansowy z lat 2007 i 2008, w znaczący sposób wzmocniła rynek finansowy państw członkowskich i zagwarantowała wysoki poziom ochrony inwestorów przez ustanowienie restrykcyjnych ram prawnych działalności firm inwestycyjnych, rynków regulowanych, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną w Unii Europejskiej.

W związku z pandemią COVID-19 i koniecznością wspierania gospodarki w celu złagodzenia jej skutków, a także w związku z osiągnięciem zasadniczych celów dyrektywy 2014/65/UE, stało się możliwe zmniejszenie złożoności regulacyjnej i ponoszonych w związku z tym kosztów przestrzegania przepisów przez firmy inwestycyjne. Rozwiązania zawarte w dyrektywie 2021/338 zmierzają zatem do złagodzenia wymogów informacyjnych oraz dotyczących zarządzania produktami i limitów pozycji, obowiązujących dotąd firmy inwestycyjne.

Zgodnie z art. 4 dyrektywy 2021/338 państwa członkowskie są zobowiązane przyjmując i opublikować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy do dnia 28 listopada 2021 r. i stosować je od dnia 28 lutego 2022 r.

Projektowana ustawa wdraża przepis art. 1 pkt 2 lit. a **dyrektywy 2021/1269**. Celem tej dyrektywy jest zapewnienie zgodności przepływów kapitału z dążeniem do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmiany klimatu. Zgodne z celami zrównoważonego rozwoju przejście na niskoemisyjną, bardziej zrównoważoną i oszczędną gospodarkę będzie miało kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii Europejskiej. Wsparcie zrównoważonych inwestycji, poprzez umożliwienie inwestorom zwiększenia popytu na takie inwestycje, jest warunkiem realizacji celów klimatycznych. Aby zapewnić takie wsparcie, czynniki zrównoważonego

rozwoju i cele związane ze zrównoważonym rozwojem powinny być uwzględniane w wymogach w zakresie zarządzania produktami określonych w dyrektywie delegowanej Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 500, z późn. zm.) i transponowanych do krajowego porządku prawnego. Implementacja pozostałych przepisów dyrektywy 2021/1269 zostanie zapewniona w drodze zmiany rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1922, z późn. zm.).

W dniu 13 lutego 2021 r. weszło w życie i zaczęło obowiązywać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/168 z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wyłączenia dotyczącego niektórych walutowych wskaźników referencyjnych spot państw trzecich i wyznaczenia zamienników niektórych wskaźników referencyjnych, których opracowywanie się zaprzestaje oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 49 z 12.02.2021, str. 6). Rozporządzenie to wprowadziło do **rozporządzenia BMR** uprawnienie dla Komisji Europejskiej do zastąpienia na mocy prawa Unii kluczowych wskaźników referencyjnych (art. 23b), a dla organów krajowych – do wyznaczenia zamiennika lub zamienników za krajowy kluczowy wskaźnik referencyjny (art. 23c).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia BMR wskaźnik referencyjny oznacza dowolny indeks stanowiący odniesienie do określenia kwoty przypadającej do zapłaty z tytułu instrumentu finansowego lub umowy finansowej lub do określenia wartości instrumentu finansowego albo indeks stosowany do pomiaru wyników funduszu inwestycyjnego w celu śledzenia stopy zwrotu takiego indeksu, określenia alokacji aktywów z portfela lub obliczania opłat za wyniki. Przepis art. 23c rozporządzenia BMR ma zatem zastosowanie w odniesieniu do wskaźnika referencyjnego WIBOR oraz innych lokalnych (krajowych) wskaźników, które są lub w przyszłości mogłyby być stosowane w Polsce w umowach z klientami i instrumentach finansowych po spełnieniu kryteriów wskazanych w art. 20 ust. 1 lit. b rozporządzenia BMR.

Proponowane rozwiązanie ma na celu uregulowanie w polskim systemie prawnym zasad stosowania art. 23c rozporządzenia BMR, zgodnie z którym powstaje konieczność

wskazania właściwego organu krajowego uprawnionego do wyznaczenia jednego lub większej liczby zamienników wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b rozporządzenia BMR, zwanego dalej „zamiennikiem kluczowego wskaźnika referencyjnego”, w przypadku zaistnienia któregokolwiek ze zdarzeń wymienionych enumeratywnie w tym przepisie. Skala ekspozycji istniejących umów i instrumentów finansowych na kluczowe wskaźniki referencyjne (bez wskazania ich zamienników), w przypadku zaprzestania ich opracowywania, zwiększa ryzyko niewykonania zobowiązań umownych oraz ryzyko wystąpienia sporów, co mogłoby w znaczny sposób zakłócać funkcjonowanie systemu finansowego, generując ryzyko systemowe. W związku z tym regulowana materia stanowi istotny element nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i działania na rzecz wyeliminowania lub ograniczania ryzyka systemowego powstającego w tym systemie, co skutkuje koniecznością zmiany ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o nadzorze makroostrożnościowym”.

Projektowane rozwiązanie zawiera przepisy wskazujące Komitet Stabilności Finansowej, działający w ramach nadzoru makroostrożnościowego, zwany dalej „KSFM”, jako właściwy organ do wydawania rekomendacji w zakresie konieczności wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego. Tym samym, ze względu na istotną rangę regulowanej materii, w proces wyznaczania zamiennika kluczowego wskaźnika referencyjnego zaangażowane zostaną: Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją”, KSFM oraz minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

Komisja będzie inicjatorem procesu wyznaczania zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego. Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 837), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem kapitałowym”, Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia BMR, a jej nadzorowi podlegają między innymi administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia BMR (art. 5 pkt 23 tej ustawy). Z art. 23 ust. 4 rozporządzenia BMR w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym wynika także, że organ ten jest właściwy do dokonania oceny zdolności wskaźnika referencyjnego do pomiaru danego rynku i danych realiów gospodarczych, dysponuje zatem odpowiednią wiedzą do zainicjowania procedury.

Minister właściwy do spraw instytucji finansowych będzie upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego. Wydając rozporządzenie minister weźmie pod uwagę rekomendację KSFM, jak również wzrost ryzyka systemowego w systemie finansowym spowodowanego zaprzestaniem opracowywania kluczowych wskaźników referencyjnych lub ich likwidacją. Tym samym minister właściwy do spraw instytucji finansowych jest wskazany jako krajowy właściwy organ państwa członkowskiego w zakresie wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, zgodnie z art. 23c ust. 1 rozporządzenia BMR.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 **rozporządzenia 2017/1129** państwa członkowskie UE mogą ustanowić w prawie krajowym próg wartości ofert publicznych niewymagających sporządzenia prospektu na poziomie między 1 mln a 8 mln euro. Obecnie w Polsce obowiązuje próg na poziomie 2,5 mln euro. Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie stosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2017/1129 przez podniesienie tego progu, z dniem 10 listopada 2023 r., do poziomu 5 mln euro, co ma związek z progiem wartości ofert finansowania społecznościowego ustanowionym w rozporządzeniu 2020/1503.

Zapewnienie stosowania rozporządzenia 2019/2088 i rozporządzenia 2020/852 nastąpi przez wprowadzenie do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym”, sankcji za naruszenia przepisów tych rozporządzeń.

Rozporządzenie 2019/2088 i rozporządzenie 2020/852 nakładają określone obowiązki na niektóre podmioty rynku finansowego – tj. podmioty oferujące instrumenty finansowe oraz podmioty świadczące usługi doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego w odniesieniu do instrumentów finansowych. Obowiązki te dotyczą przekazywania inwestorom informacji o ryzykach dla zrównoważonego rozwoju, o niekorzystnych skutkach dla zrównoważonego rozwoju, o celach zrównoważonego finansowania oraz o promowaniu aspektów środowiskowych w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych i w procesie doradztwa. Przepisy obu rozporządzeń będą w państwach członkowskich UE stosowane bezpośrednio, jednak bez ustanowienia sankcji na poziomie prawa krajowego, ich skuteczność mogłaby zostać ograniczona.

Przepisy **rozporządzenia 2020/1503** wprowadzają w Unii Europejskiej jednolite zasady dotyczące dostawców finansowania społecznościowego (*European Crowdfunding Service Provider, ECSP*), tzw. crowdfundingu. Finansowanie społecznościowe jest rozwiązaniem z dziedziny technologii finansowej, które zapewnia małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP),

w szczególności przedsiębiorstwom typu *start-up*, alternatywny dostęp do finansowania. Jest ono realizowane za pośrednictwem platformy crowdfundingowej, tj. rozwiązania cyfrowego udostępnianego w Internecie otwartemu gronu odbiorców przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, służącego do prowadzenia zbiórek crowdfundingowych.

Rozporządzenie 2020/1503 dotyczy platform crowdfundingowych działających w tzw. modelu udziałowym, w którym inwestor, w zamian za wpłatę, obejmuje papiery wartościowe (najczęściej akcje) wyemitowane przez właściciela projektu, oraz ułatwiających udzielanie pożyczek społecznościowych. Rozporządzenie to przyznaje dostawcom usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych swobodę świadczenia usług w całej Unii Europejskiej, jednocześnie nakładając na nich konieczność spełniania określonych obowiązków organizacyjnych. ECSP będą podlegać wymogom przewidzianym dla tradycyjnych instytucji rynku kapitałowego, tj. domów maklerskich i towarzystw funduszy inwestycyjnych. ECSP zostali zobowiązani m.in. do utrzymywania odpowiedniego poziomu kapitałów własnych, posiadania polityki, procedur i mechanizmów wewnętrznych pozwalających na ostrożne zarządzanie, identyfikacji i ciągłego monitorowania ryzyk operacyjnych czy zapewnienia odpowiedniego standardu ochrony inwestorów. Przestrzeganie tych wymogów będzie podlegać nadzorowi Komisji. Rozporządzenie 2020/1503 zawiera także rozwiązania podnoszące poziom ochrony inwestorów, przede wszystkim inwestorów niedoświadczonych, tj. osoby fizyczne nieposiadające dużej wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestycji – do rozwiązań tych należą m.in. wstępny test wiedzy, badanie adekwatności ofert finansowania społecznościowego dla konkretnego inwestora, limity inwestycji czy okres namysłu przed ostatecznym zawarciem transakcji.

Rozporządzenie 2020/1503 zobowiązuje państwa członkowskie UE do wprowadzenia w prawie krajowym rozwiązań zapewniających skuteczne stosowanie przepisów tego rozporządzenia. W tym celu projektowana ustawa:

- wskazuje Komisję jako organ właściwy do nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych,
- przyznaje Komisji odpowiednie uprawnienia nadzorcze (m.in. do zawieszania konkretnych ofert finansowania społecznościowego lub zawieszania prowadzenia działalności przez dostawców oraz do współdziałania z organami wymiaru sprawiedliwości i organami nadzoru z innych państw członkowskich UE),
- wprowadza odpowiednie sankcje administracyjne i karne za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia lub projektowanej ustawy,

- wprowadza odpowiedzialność cywilnoprawną i karną za poprawność i prawdziwość informacji podawanych w dokumentach informacyjnych sporządzanych w związku z ofertą finansowania społecznościowego,
- wprowadza przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej i zasad przechowywania dokumentacji związanej ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych.

Projektowana ustawa zakłada również podwyższenie, z dniem 10 listopada 2023 r., progu kwotowego wpływów z tytułu emisji papierów wartościowych, który zwalnia z obowiązku sporządzenia prospektu, z 2,5 mln euro do 5 mln euro. Oferty publiczne prowadzone poza platformami finansowania społecznościowego, z których zakładane wpływy wyniosą między 2,5 a 5 mln euro, zostaną z tym dniem objęte obowiązkiem sporządzenia memorandum informacyjnego. Zgodnie z rozporządzeniem 2020/1503 właściciele projektów finansowanych na platformach finansowania społecznościowego będą mogli pozyskać środki do 5 mln euro bez konieczności sporządzania prospektu. Natomiast przez okres 2 lat od dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (tj. do dnia 9 listopada 2023 r.) w państwach, w których próg kwotowy wpływów z tytułu emisji papierów wartościowych, powyżej którego należy sporządzić prospekt, wynosi mniej niż 5 mln euro, dopuszcza się prowadzenie ofert finansowania społecznościowego bez konieczności sporządzenia prospektu jedynie do wartości nieprzekraczającej progu przewidzianego w prawie krajowym.

Przepis art. 47 rozporządzenia 2020/1503 wprowadza również zmianę dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 17, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2019/1937”, dodając dostawców usług finansowania społecznościowego do katalogu podmiotów objętych przepisami tej dyrektywy. Termin implementacji przepisów dyrektywy 2019/1937 do krajowych porządków prawnych został wyznaczony na dzień 17 grudnia 2021 r., tj. po dniu rozpoczęcia stosowania rozporządzenia 2020/1503. Biorąc ponadto pod uwagę, że dyrektywa 2019/1937 wymaga wprowadzenia nowych mechanizmów ochrony tzw. sygnalistów, wdrożenie nowelizacji przewidzianej w art. 47 rozporządzenia 2020/1503 zostanie dokonane ustawą wdrażającą do polskiego porządku prawnego tę dyrektywę.

Przepisy rozporządzenia 2020/1503 są stosowane od dnia 10 listopada 2021 r.

Ustawa przewiduje także nowelizację niektórych aktów prawnych w celu dostosowania ich przepisów do rozwiązań zawartych w projektowanej ustawie, tj. następujących ustaw:

- ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2073, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 105),
- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”,
- ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526, z późn. zm.), zwanej dalej „KSH”,
- ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 170),
- ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2022 r. poz. 557),
- ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605, z późn. zm.),
- ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym,
- ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 861, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”,
- ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1983, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ofercie publicznej”,
- ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1671, z późn. zm.),
- ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym,
- ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 924),

- ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1907, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187), zwanej dalej „ustawą o Rzeczniku Finansowym”,
- ustawy o nadzorze makroostrożnościowym,
- ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1130, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 298),
- ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1027 i 2320),
- ustawy z dnia o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego (Dz. U. z 2020 poz. 1349, z późn. zm.).

Art. 1 określa zakres przedmiotowy ustawy.

Art. 2 zawiera definicje pojęć stosowanych w ustawie, w tym „arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych”, „arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy”, „dostawcy usług finansowania społecznościowego”, „indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek”, „inwestora”, „klienta”, „pożyczki”, „usługi finansowania społecznościowego”, „trwałego nośnika” oraz „właściciela projektu”, przez odesłanie do odpowiednich przepisów rozporządzenia 2020/1503. W celu zapewnienia spójności w ramach krajowego porządku prawnego wprowadza się również definicje „jednostki dominującej”, „jednostki zależnej”, „przedsiębiorcy” i „przedsiębiorcy zagranicznego” przez odesłanie do właściwych ustaw, tj. odpowiednio ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470). Ponadto definiuje się „inne państwo członkowskie” w związku z posługiwaniem się tym pojęciem w przepisach dotyczących tajemnicy zawodowej i zasad współpracy pomiędzy organami nadzoru.

Art. 3 wskazuje, że oświadczenia woli składane w związku z czynnościami dotyczącymi usług finansowania społecznościowego będą mogły być składane w postaci elektronicznej, jeżeli strony postanowią tak w umowie. Przepis ten jest wzorowany na art. 13 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Biorąc pod uwagę, że świadczenie usług finansowania społecznościowego będzie miało miejsce za pośrednictwem internetu, naturalne jest, że postać elektroniczna powinna być podstawową formą składania oświadczeń woli i opracowywania dokumentów.

Przepisy art. 4–12 dotyczą tajemnicy zawodowej i stanowią niezbędne doprecyzowanie przepisów art. 35 rozporządzenia 2020/1503. Ze względu na podobieństwo usług finansowania społecznościowego do usług świadczonych przez firmy inwestycyjne na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przepisy te zostały skonstruowane podobnie jak art. 147–153 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy wyodrębniają trzy płaszczyzny obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej: płaszczyznę podmiotową (komu podmiot zobowiązany może ujawnić tzw. informację konfidencjonalną), płaszczyznę przedmiotową (zakres informacji poufnych, które mogą być przekazane osobom uprawnionym) i płaszczyznę czasową (czas powstania i trwania obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej). Przepisy regulują tzw. bezpośredni dostęp do tajemnicy zawodowej (przekazywanie informacji od podmiotu zobowiązanego do podmiotu uprawnionego), z pominięciem dostępu pośredniego (za pośrednictwem sądu w postępowaniu cywilnym lub karnym). Istotą regulacji w zakresie tajemnicy zawodowej jest powiązanie informacji poufnych z określoną aktywnością beneficjenta tajemnicy i wskazanie podstawowych (typowych) informacji (wiadomości) tworzących tę tajemnicę. Proponuje się szerokie ujęcie wiadomości objętych tajemnicą, w konsekwencji wykazanie informacji nieobjętej tajemnicą zawodową będzie spoczywać na podmiocie domagającym się udzielenia informacji w okolicznościach określonych w tym przepisie (zgodnie z ogólną regułą dowodową wynikającą z art. 6 Kodeksu cywilnego).

Art. 4 wprowadza definicję tajemnicy zawodowej. Obejmie ona m.in. informacje o decyzjach inwestycyjnych inwestorów oraz o treści pełnomocnictw udzielonych w związku ze świadczeniem usług indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek. Dysponowanie tymi informacjami przez dostawców usług finansowania społecznościowego będzie uzależnione od uzyskania zgody osoby, której te informacje dotyczą, lub posiadania podstawy prawnej udzielenia takiej informacji. Wprowadzenie definicji zapobiegnie także ujawnianiu poufnych informacji o stosunkach prawnych łączących dostawców usług finansowania społecznościowego z właścicielami finansowanych projektów.

Art. 5 zobowiązuje dostawcę usług finansowania społecznościowego do stosowania rozwiązań technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę tajemnicy zawodowej, w tym do wprowadzenia regulaminu ochrony przepływu informacji stanowiących taką tajemnicę, co ma zapewnić odpowiedni (wysoki) poziom bezpieczeństwa wrażliwych informacji o inwestorach korzystających z usług platform finansowania społecznościowego, przede wszystkim informacji o ich sytuacji majątkowej.

Art. 6 określa katalog podmiotów obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej przez te podmioty trwa również po zakończeniu pełnienia funkcji lub ustaniu stosunków prawnych powodujących powstanie tego obowiązku, analogicznie do art. 148 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 7 określa podmioty, na żądanie których mogą być ujawniane informacje stanowiące tajemnicę zawodową. Katalog podmiotów odpowiada, co do zasady, art. 149 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W stosunku do przepisu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przewiduje się uzupełnienie tego katalogu o możliwość ujawniania informacji poufnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służbie Kontrwywiadu Wojskowego (**pkt 8**). Zgodnie z art. 57 ust. 2 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742, z późn. zm.) dokonywane jest sprawdzenie przedsiębiorcy w postępowaniu bezpieczeństwa przemysłowego, obejmujące strukturę jego kapitału, powiązania kapitałowe, źródła pochodzenia środków finansowych oraz sytuację finansową, a także sprawdzenie wszystkich osób wchodzących w skład organów zarządzających, kontrolnych oraz osób działających z ich upoważnienia. Zasadne jest zatem zapewnienie ABW i SKW, tj. organom prowadzącym te postępowania, dostępu do tajemnicy zawodowej w celu zapewnienia prawidłowego przebiegu tych postępowań.

Ponadto w **pkt 14** przewidziano zakres informacji przekazywanych Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów szerszy niż w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Prezes UOKiK prowadzi postępowania także w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz postępowania w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową przez nabywców produktów rolnych lub spożywczych lub dostawców tych produktów. Proponowana redakcja przepisu zapewni przy tym elastyczność przepisu i obejmie wszelkie nowe kompetencje Prezesa UOKiK, które zostaną na ten organ nałożone w przyszłości.

Art. 8 wskazuje przypadki, w których przekazanie określonym podmiotom informacji stanowiącej tajemnicę zawodową nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tej tajemnicy; rozwiązanie to jest co do zasady wzorowane na art. 150 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W **ust. 1 pkt 1** przewidziano, że upoważnienie do przekazania informacji będzie mogło być udzielone także podmiotowi udzielającemu informacji (a nie tylko podmiotowi otrzymującemu informację). Rozwiązanie to jest wzorowane na art. 104 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe.

Przepis **ust. 1 pkt 7** umożliwi przekazywanie Komisji informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w zakresie cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym. Jest to zmiana wynikająca z dodania nowego zadania Komisji przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

W **ust. 1 pkt 9** dokonano zmiany legislacyjnej polegającej na połączeniu w jedną jednostkę redakcyjną dwóch punktów określających przypadki przekazania informacji. Jednocześnie projektowany przepis lit. d nie będzie zawężać zakresu przekazywanych informacji do spraw związanych ze sprawowaną przez bank centralny polityką pieniężną lub nadzorem nad systemami płatności – pozwoli to na przekazywanie między tymi instytucjami wszelkich informacji niezbędnych we współpracy, a także wzmocni nadzór nad rynkiem.

W **ust. 1 pkt 13** przewidziano wyłączenie dla informacji przekazywanych podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy. Brak takiego wyłączenia znacząco utrudniłby zarejestrowanie przeniesienia akcji w wyniku transakcji dokonanych w ramach usług finansowania społecznościowego, ponieważ mogłyby powstać wątpliwości co do podstawy prawnej ujawniania danych akcjonariuszy podmiotom prowadzącym rejestr akcjonariuszy spółek, które pozyskały finansowanie w drodze crowdfundingu.

Kolejne odstępstwo od regulacji ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wprowadzono w **ust. 2**. Przepis art. 150 ust. 2 tej ustawy przewiduje obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Odpowiednikiem tego rodzaju regulacji jest art. 11p ust. 2–10 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, art. 40b ust. 3–6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, art. 34a ust. 3–9 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 23 ust. 3–9 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz art. 127a ust. 3–10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej

Administracji Skarbowej. Wobec powyższego zasadne jest, aby ust. 2 projektu obejmował również obowiązek określony w analogicznych przepisach regulujących działalność Inspektora Nadzoru Wewnętrznej, Żandarmerii Wojskowej, ABW, CBA i KAS.

Art. 9 wyłącza stosowanie przepisów o przekazywaniu tajemnicy zawodowej w stosunku do biegłych rewidentów i firm audytorskich. Przekazanie informacji przez firmę audytorską i biegłego rewidenta w trybie przewidzianym w projektowanej ustawie byłoby nieuzasadnionym wyłomem w zakresie tajemnicy biegłego rewidenta regulowanej ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1415, z późn. zm.). W stosunku do tych podmiotów powinny zatem znaleźć zastosowanie reguły przewidziane we wskazanej ustawie.

Art. 10 przewiduje możliwość ujawnienia informacji dotyczących dostawcy usług finansowania społecznościowego, które dostawca ten przekazał Komisji, pod warunkiem, że nie narusza to interesów podmiotu, który przekazał informację, lub osób trzecich. Przepis ten jest odpowiednikiem art. 151a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 11 umożliwia dostawcom usług finansowania społecznościowego przekazywanie sobie nawzajem informacji stanowiących tajemnicę zawodową, które są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami. Przepis realizuje koncepcję tzw. sektorowego wyłączenia tajemnicy zawodowej, tj. wyłączenia w ramach określonej grupy profesjonalnych uczestników rynku usług finansowania społecznościowego, którzy dążą do uniknięcia współpracy usługowej z nierzetelnym (niewiarygodnym) klientem. Rozwiązanie jest analogiczne do art. 152 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, a także art. 105 ust. 1 pkt 1–1e ustawy – Prawo bankowe.

Art. 12 określa zasady odpowiedzialności za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową. Przepis ten jest analogiczny do art. 153 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 13 dotyczy przechowywania dokumentów przez dostawców usług finansowania społecznościowego, uzupełniająco w stosunku do art. 26 rozporządzenia 2020/1503, który nakłada na dostawców usług finansowania społecznościowego obowiązek przechowywania dokumentacji związanej ze świadczonymi przez nich usługami przez co najmniej 5 lat oraz do udostępniania klientom dokumentacji dotyczącej świadczonych im usług. Przepis ten przyznaje również Komisji uprawnienia, o których mowa w art. 30 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2020/1503. Projektowany przepis art. 13 dotyczy dostawców, którzy zaprzestali prowadzenia działalności

jako dostawca usług finansowania społecznościowego. Będzie on zatem stosowany zarówno w przypadku gdy dostawca usług finansowania społecznościowego całkowicie zaprzestał prowadzenia jakiegokolwiek działalności gospodarczej, jak i w przypadku zaprzestania świadczenia jedynie usług finansowania społecznościowego, przy jednoczesnej kontynuacji prowadzenia działalności innego rodzaju (przy czym datą tego zaprzestania będzie dzień wskazany przez przedsiębiorcę). Przepis obejmuje swoim zakresem również przypadek zmiany kodu Polskiej Klasyfikacji Działalności w taki sposób, że nie będzie obejmować finansowania społecznościowego oraz przypadek wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia. Natomiast zawieszenie prowadzenia działalności nie będzie tożsame z zaprzestaniem jej prowadzenia, chociaż w okresie zawieszenia również będzie trwał obowiązek przechowywania dokumentacji.

Przepis **ust. 1** rozszerza obowiązek archiwizowania i przechowywania dokumentacji na dostawców usług finansowania społecznościowego, którzy zaprzestali prowadzenia działalności przez okres 5 lat od dnia jej zaprzestania. Dostawca może zrealizować ten obowiązek samodzielnie (w przypadku gdy zaprzestanie prowadzenia działalności nie będzie jednoznaczne z rozwiązaniem spółki) lub za pośrednictwem wyspecjalizowanych podmiotów trzecich (w przypadku rozwiązania spółki). Proponowane rozwiązanie jest analogiczne do art. 90 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W **ust. 2 i 3** wskazano Komisję jako organ właściwy do przeprowadzania kontroli dostawców usług finansowania społecznościowego (art. 30 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2020/1503) oraz do nakładania na tych dostawców i na podmioty przechowujące dokumentację tych dostawców obowiązku przekazywania informacji i dokumentów, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503.

Przepisy art. 14–27 precyzują zasady przekazywania arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, nakładają na dostawców usług finansowania społecznościowego obowiązki związane z przekazywaniem Komisji określonych informacji i regulują związane z tym uprawnienia nadzorcze Komisji, zgodnie z art. 30 rozporządzenia 2020/1503.

Na podstawie **art. 14 ust. 1** dostawca usług finansowania społecznościowego będzie przekazywać Komisji informacje dotyczące m.in. jego działalności i sytuacji finansowej. Przepis art. 12 ust. 11 rozporządzenia 2020/1503 stanowi, że dostawca usług finansowania społecznościowego musi stale spełniać warunki udzielenia zezwolenia, co wiąże się z nakazem niezwłocznego informowanie Komisji o zmianie zasad prowadzenia działalności. Powyższe rozwiązanie umożliwi Komisji sprawowanie bieżącego nadzoru nad działalnością dostawców

i odpowiednie wykorzystywanie instrumentów nadzoru. Analogiczna regulacja jest zawarta w art. 86 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dotyczącym firm inwestycyjnych.

Przepisy **ust. 2 i 3** precyzują, że w celu potwierdzenia przekazywanych informacji dostawca usług finansowania społecznościowego będzie obowiązany przekazywać stosowne dokumenty, a same informacje będą przekazywane w formie raportów i okresowych oraz sprawozdań okresowych.

W **ust. 4** upoważnia się ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu oraz terminów przekazywania informacji określonych w ust. 1, a także dokumentów oraz wzorów raportów i sprawozdań, w których te informacje będą przekazywane.

Art. 15 ust. 1 zobowiązuje dostawcę usług finansowania społecznościowego świadczącego usługę ułatwiania udzielania pożyczek do informowania Komisji, z wyprzedzeniem, o zamiarze rozpoczęcia świadczenia usługi indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek. Zapewni to Komisji pełną informację co do zakresu usług świadczonych przez danego dostawcę. Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2020/1503 dostawca usług finansowania społecznościowego we wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności określa rodzaj usług finansowania społecznościowego, które zamierza świadczyć.

Przepis art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503 wyróżnia dwa rodzaje usług finansowania społecznościowego: ułatwianie udzielania pożyczek i subemisję bez gwarancji przejęcia emisji oraz przyjmowanie i przekazywanie zleceń klientów. Świadczenie usług indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek nie jest zatem odrębnym rodzajem działalności, ale usługą związaną z ułatwianiem udzielania pożyczek. Istnieje zatem możliwość, że dostawca usług finansowania społecznościowego, który składa do Komisji wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na ułatwianiu udzielania pożyczek, w momencie składania tego wniosku nie będzie planował uruchomienia usługi indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek, ale w trakcie wykonywania tej działalności zdecyduje się na rozszerzenie swoich usług w tym zakresie.

Nałożenie obowiązku informacyjnego w tym zakresie jest zatem niezbędne, zwłaszcza że rozpoczęcie świadczenia usługi indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek wiąże się z dodatkowymi wymaganiami związanymi przede wszystkim z zapewnieniem bezpieczeństwa inwestorów.

W **ust. 2** nałożono na dostawcę usług finansowania społecznościowego, który zamierza rozpocząć świadczenie usług indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek, obowiązek dołączenia do informacji, o której mowa w ust. 1, określonych dokumentów i informacji. Jest to związane z dodatkowymi wymaganiami, które rozporządzenie 2020/1503 nakłada w związku z prowadzeniem takiej działalności – przede wszystkim z koniecznością opracowania dodatkowych procedur wewnętrznych mających na celu zabezpieczenie interesów inwestorów.

Art. 16 ust. 1 określa obowiązek przekazywania Komisji, z 7-dniowym wyprzedzeniem, arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych sporządzanego przez właściciela projektu w związku z ofertą finansowania społecznościowego. Jest to wykonanie tzw. opcji krajowej, przewidzianej w art. 23 ust. 14 rozporządzenia 2020/1503. Arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych nie podlega zatwierdzeniu przez Komisję. Wprowadzenie obowiązku przekazania arkusza pozwoli jednak Komisji sprawdzić, czy zawiera wszystkie wymagane informacje, a także pozwoli Komisji na pozyskanie informacji o ofertach finansowania społecznościowego i ich parametrach jeszcze przed ich rozpoczęciem. W przypadku wątpliwości Komisja będzie mogła skorzystać ze środków nadzorczych przed rozpoczęciem oferty finansowania społecznościowego. Skorzystanie z opcji krajowej jest niezbędne również ze względu na niski stopień rozwoju rynku finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych. Biorąc jednak pod uwagę możliwość dynamicznego rozwoju tego rynku w najbliższej przyszłości, a także mając na względzie, że w przyszłości obowiązek ten może się okazać nadmiarowy, w ocenie skutków regulacji projektowanej ustawy przewidziano, że po 2 latach obowiązywania ustawy Komisja wypowie się co do dalszej konieczności utrzymywania tego obowiązku.

W **ust. 2** ustanawia się analogiczny jak w ust. 1 obowiązek dotyczący arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy, sporządzanych przez dostawców usług finansowania społecznościowego świadczących usługi indywidualnego zarządzania portfelem pożyczek.

Przepis **ust. 3** przewiduje, że arkusz sporządzony przez właściciela projektu i arkusz sporządzony przez dostawcę usług finansowania społecznościowego mogą być przekazane w postaci jednego dokumentu, jeżeli oba te podmioty są zobowiązane do sporządzenia arkusza.

Przepis **art. 17** przyznaje Komisji prawo określenia innego niż język polski języka, w którym może być sporządzony arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, zgodnie z art. 23 ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 i 5 rozporządzenia 2020/1503. Proponuje się przyjęcie w tym zakresie analogicznego rozwiązania jak w przypadku kompetencji do akceptacji języków

obcych na potrzeby sporządzania dokumentów zawierających kluczowe informacje (*key information document*, KID), o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1, z późn. zm.).

Przyjęcie takiego rozwiązania jest zasadne m. in. z uwagi na to, że zgodnie z art. 23 ust. 16 rozporządzenia 2020/1503, w przypadku gdy potencjalni inwestorzy otrzymują arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, uznaje się, że dostawcy usług finansowania społecznościowego i właściciele projektów wypełnili obowiązek sporządzenia KID. Komisja będzie uprawniona do wydania decyzji generalnej wskazującej język obcy, w którym może być sporządzony arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych. Komisja będzie mogła także uchylić decyzję akceptującą określony język obcy na potrzeby sporządzenia arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych ze względu na ochronę uzasadnionych interesów inwestorów lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania rynku usług finansowania społecznościowego. Decyzja, o której mowa w tym przepisie, będzie miała charakter generalny, odnoszący się do całego rynku finansowania społecznościowego.

Poza wskazanym przypadkiem wydawania decyzji generalnej odnoszącej się do języka sporządzania KID rozwiązanie takie funkcjonuje już na poziomie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Na podstawie art. 23a tej ustawy Komisja może w drodze decyzji np. zakazać zawierania transakcji krótkiej sprzedaży, który to zakaz jest kierowany do ogółu inwestorów. Kolejnym przykładem może być uprawnienie Komisji do wydawania decyzji o charakterze „ogólnym”, np. decyzja w sprawie ustanowienia ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu, dystrybucji oraz sprzedaży klientom detalicznym kontraktów na różnicę (*contract for difference*, CFD), decyzja w sprawie zakazu wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży klientom detalicznym opcji binarnych. Decyzje te są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Komisji.

Art. 18 ust. 1 zobowiązuje dostawcę usług finansowania społecznościowego do uzyskania od inwestora, przed przyjęciem pierwszego zlecenia, oświadczenia o posługiwaniu się językiem, w którym został sporządzony arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, co przyczyni się do zwiększenia poziomu ochrony inwestorów.

W **ust. 2** doprecyzowano formę, w jakiej powinno zostać złożone oświadczenie.

Celem **ust. 3** jest wskazanie, że oświadczenie inwestora w odniesieniu do danego języka będzie skuteczne w odniesieniu do wszystkich arkuszy przekazywanych mu w tym języku przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, któremu ten inwestor złożył oświadczenie.

Art. 19 przewiduje, że właściciel projektu będzie mógł udostępnić arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na swojej stronie internetowej, nie wcześniej jednak niż przed jego udostępnieniem przez dostawcę usług finansowania społecznościowego. Jednocześnie z publikacją arkusza, właściciel projektu będzie obowiązany poinformować, że udział w ofercie jest możliwy jedynie za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego. Dzięki temu właściciel projektu będzie mógł dodatkowo samodzielnie promować prowadzoną przez siebie ofertę, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa inwestorów, którzy będą mogli dokonać inwestycji jedynie na platformie finansowania społecznościowego.

Przepisy **art. 20** i **art. 21** stanowią konsekwencję rozwiązań zawartych w art. 30 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 2020/1503, które przewidują uprawnienie dla właściwego organu (Komisji) do nakładania obowiązku przekazywania informacji i dokumentów na dostawców usług finansowania społecznościowego i osoby trzecie wyznaczone do pełnienia funkcji związanych ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego oraz osoby fizyczne lub prawne sprawujące nad nimi kontrolę lub podlegające ich kontroli, a także kadrę kierowniczą dostawców usług finansowania społecznościowego oraz biegłych rewidentów. Dostęp Komisji do informacji nie jest sformalizowany ani ograniczony, jest jednak realizowany z zachowaniem przepisów o ochronie informacji i tajemnic prawnie chronionych.

Korelatem uprawnienia Komisji jest obowiązek po stronie osób wymienionych w art. 20. Rozwiązania te pozwalają na realizację istotnej funkcji prewencyjnej nadzoru – w przypadku stwierdzenia przez Komisję jakichkolwiek nieprawidłowości będzie to stanowić podstawę do wszczęcia sformalizowanego postępowania nadzorczego. Istotnym uprawnieniem jest możliwość zlecenia firmie audytorskiej kontroli sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych. Proponowane rozwiązania są wzorowane na art. 88 i art. 100 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 22 ust. 1–3 stanowi doprecyzowanie przepisów art. 17 rozporządzenia 2020/1503 w zakresie określenia przypadków i skutków wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego. Zezwolenie wygaśnie z chwilą ogłoszenia upadłości lub otwarcia likwidacji dostawcy usług finansowania społecznościowego.

Przepisy **ust. 4–6** dotyczą – zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2020/1503 – przeniesienia praw i obowiązków wynikających z umów związanych ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego w przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego. W takim przypadku Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dokonanie takiego przeniesienia, pod warunkiem wyrażenia zgody przez dostawcę usług finansowania społecznościowego przejmującego umowy oraz klientów, którzy te umowy zawarli. W przypadku nieuzyskania takich zgód dokumenty związane z działalnością dostawcy usług finansowania społecznościowego, który utracił zezwolenie na prowadzenie działalności, będą oddane na przechowanie osobie wskazanej w statucie lub uchwale walnego zgromadzenia albo przechowawcy wyznaczonemu przez sąd rejestrowy.

Art. 23–25 nadają Komisji uprawnienia, o których mowa w art. 30 ust. 2 lit. a–e rozporządzenia 2020/1503. Uprawnienia Komisji obejmują nakaz wstrzymania rozpoczęcia lub zakaz rozpoczęcia oferty finansowania społecznościowego, nakaz wstrzymania rozpoczęcia lub zakaz przekazywania komunikatów marketingowych oraz nakaz wstrzymania świadczenia usług finansowania społecznościowego. Będą miały zastosowanie w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu lub uzasadnionym podejrzeniu naruszenia przepisów dotyczących dokumentów związanych z ofertami finansowania społecznościowego (art. 23), reklamowania swoich usług (art. 24) oraz działalności naruszającej interesy inwestorów (art. 25). W przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia Komisja będzie mogła zastosować środek nadzorczy o charakterze tymczasowym, tj. wstrzymanie określonych działań na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych. W przypadku potwierdzenia zaistnienia naruszenia Komisja będzie mogła nałożyć bardziej dolegliwy środek w postaci zakazu podejmowania określonych działań.

Przepis **art. 25 ust. 2** przewiduje, że zakaz świadczenia usług finansowania społecznościowego nałożony na dostawcę usług finansowania społecznościowego nie będzie mógł trwać jednorazowo dłużej niż 12 miesięcy. Przepis art. 30 ust. 2 lit. e rozporządzenia 2020/1503 nie wprowadza minimalnego czy też maksymalnego okresu na jaki organ nadzoru miałby prawo zakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego świadczenia tych usług. Umożliwienie Komisji wydania bezterminowego zakazu świadczenia usług byłoby jednak środkiem zbyt dolegliwym. Zakaz taki, wydany nawet na krótki czas, skutkuje brakiem możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, a co za tym idzie – np. pozbawieniem go przychodów z tej działalności. Zakaz świadczenia usług powinien być

zatem wykorzystywany w ostateczności, przy najpoważniejszych naruszeniach prawa. Jednocześnie bezpośrednio stosowany przepis art. 30 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2020/1503 nakłada na organ nadzoru obowiązek brania pod uwagę wszelkich okoliczności mających wpływ na popełnione naruszenia, zgodnie z art. 40 tego rozporządzenia. Ponadto środki nakładane przez organ nadzoru muszą być proporcjonalne i należyte uzasadnione. Przepisy te dają zatem gwarancję, że Komisja będzie stosować środki nadzorcze należyte dostosowane do wagi naruszenia.

Zgodnie z **art. 26** Komisja będzie mogła stosować środki nadzorcze wielokrotnie, co zapewni skuteczność sprawowanego nadzoru.

W **art. 27** wskazano Komisję jako organ uprawniony do przekazania do publicznej wiadomości informacji o niewypelnianiu obowiązków przez dostawcę usług finansowania społecznościowego lub przez osobę trzecią, której podmiot ten zlecił wykonywanie czynności związanych ze świadczonymi przez siebie usługami, w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących świadczenia usług finansowania społecznościowego (art. 30 ust. 2 lit. f rozporządzenia 2020/1503). Będzie to dodatkowy środek nadzorczy, stosowany obok środków przewidzianych w art. 23–25.

Na podstawie **art. 28 ust. 1** Komisja będzie mogła, na wniosek dostawcy usług finansowania społecznościowego, uchylić decyzje wydane w związku z naruszeniami określonymi w art. 23–25, w przypadku ustania przyczyn uzasadniających ich wydanie.

W **ust. 2** przewidziano, że decyzje będą podlegać natychmiastowemu wykonaniu, co pozwoli na niezwłoczne wyeliminowanie zagrażających bezpieczeństwu obrotu skutków stwierdzonych nieprawidłowości. Rozwiązania takie funkcjonują w przepisach z zakresu rynku finansowego – np. art. 11 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 54l ust. 8, art. 56 ust. 2 i art. 70r ust. 4 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, art. 106l ust. 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, art. 18a ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, art. 94 ust. 9, art. 98 ust. 2 i art. 172 ust. 12 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej czy art. 103 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 793, z późn. zm.).

W **ust. 3 i 4** nakłada się na Komisję obowiązek publikacji komunikatów o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków nadzorczych oraz o zastosowaniu tych środków. Zapewni to przejrzystość działań Komisji, a także będzie stanowić ostrzeżenie dla inwestorów i potencjalnych inwestorów.

Przepis **art. 29** stanowi wykonanie przepisu art. 30 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2020/1503 – Komisja będzie mogła przekazywać do publicznej wiadomości informacje mogące mieć wpływ na funkcjonowanie rynku usług finansowania społecznościowego w celu zapewnienia ochrony inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania tego rynku. Komisja będzie też mogła zalecić dostawcy usług finansowania społecznościowego lub podmiotowi trzeciemu działającemu na jego zlecenie, przekazanie przez niego takich informacji do wiadomości publicznej.

W **art. 30** doprecyzowano sposób podawania przez Komisję do publicznej wiadomości informacji o naruszeniach przepisów oraz o czynnikach mogących mieć wpływ na świadczenie usług finansowania społecznościowego. Przekazanie tych informacji będzie następować przez ich zamieszczenie na stronie internetowej Komisji.

Przepisy art. 31 i art. 32 dotyczą opłat za nadzór nad dostawcami usług finansowania społecznościowego sprawowany przez Komisję. Zgodnie z art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym koszty Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym są pokrywane m.in. z opłat uiszczanych przez podmioty działające na tym rynku. Są to zarówno opłaty jednorazowe za dokonanie poszczególnych czynności, jak i opłaty roczne. Opłaty takie przewidziane są m.in. w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, czy w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Projektowane przepisy są wzorowane na art. 162–164 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W **art. 31** przyjęto rozwiązanie, że udzielenie zezwolenia na podstawie rozporządzenia 2020/1503, w pełnym zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego, podlega opłacie nie większej niż 4500 euro. Konkretna wysokość tej opłaty, a także wysokość opłaty za zezwolenie częściowe, tj. dotyczące czynności z art. 2 ust. 1 lit. a pkt (i) lub (ii) rozporządzenia 2020/1503, jak również sposób i terminy uiszczania opłat zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Przepis **art. 32** dotyczy opłaty rocznej z tytułu nadzoru pobieranej od dostawców usług finansowania społecznościowego. Będzie ona pobierana tak jak opłata pobierana od domów maklerskich, tj. będzie obliczana na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata. Szczegółowy sposób obliczania oraz sposób i termin uiszczania opłaty rocznej określi rozporządzenie wydane na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Przepisy **art. 33** i **art. 34** określają sankcje administracyjne za naruszenie przepisów ustawy i rozporządzenia 2020/1503 oraz środki naprawcze. Stosownie do art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, państwa członkowskie przyznają właściwym organom – zgodnie z prawem krajowym – uprawnienia do nakładania kar administracyjnych i podejmowania innych odpowiednich środków administracyjnych, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503 ustanowiono katalog sankcji administracyjnych, które powinny znaleźć odzwierciedlenie w przepisach krajowych. Proponowane kary administracyjne będą zbliżone do kar stosowanych przez Komisję wobec firm inwestycyjnych oraz osób odpowiedzialnych za naruszenia popełnione przez firmę inwestycyjną (art. 169a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).

Maksymalna wysokość kary pieniężnej, którą Komisja będzie mogła nałożyć na podmioty odpowiedzialne za naruszenia przepisów, została wyznaczona na 2 250 000 zł. Zgodnie z art. 39 ust. 2 lit. e oraz f rozporządzenia 2020/1503 maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi 500 000 euro, a w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość 500 000 euro w walucie krajowej na dzień 9 listopada 2020 r. Zgodnie z informacją o kursie wymiany euro, opracowaną przez Europejski Bank Centralny (*Euro Foreign Exchange Reference Rates, 09 November 2020*, dostępna na stronie internetowej <https://www.ecb.europa.eu/stats/exchange/eurofxref/shared/pdf/2020/11/20201109.pdf>), kurs euro wynosił 4,467 zł. Po przeliczeniu kwoty 500 000 euro na złote polskie daje to kwotę 2 233 500 zł. Kwota ta została nieznacznie zaokrąglona w górę – do 2 250 000 zł.

Przepisy art. 35 i art. 36 regulują odpowiedzialność cywilnoprawną za treść arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, tj. odpowiedzialność właściciela projektu lub dostawcy usług finansowania społecznościowego, zgodnie z wymogami określonymi w art. 23 ust. 9 i 10 oraz art. 24 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2020/1503. Proponuje się uregulowanie odpowiedzialności cywilnoprawnej za treść arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych oraz arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy poprzez wprowadzenie przepisów zbieżnych z przepisami art. 22 ust. 4 i 5 oraz art. 98 ustawy o ofercie publicznej. Arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych oraz arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy pełnią podobną rolę, jaką obecnie w zależności od wielkości oferty publicznej pełnią prospekt, memorandum informacyjne oraz dokument informacyjny. Niezależnie od zakresu informacji, jaki należy podać w poszczególnych dokumentach, rodzaj odpowiedzialności oraz konsekwencje nierzetelnego sporządzenia dokumentu powinny być jednakowe.

W **art. 35** wskazuje się osoby odpowiedzialne za treść arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych i ich tłumaczeń oraz zakres tej odpowiedzialności (**ust. 1–3**) oraz zakres informacji o osobach odpowiedzialnych, które należy wskazać w tych dokumentach (**ust. 4 i 5**).

Przepis **art. 36** zobowiązuje do naprawienia szkody wyrządzonej przez zamieszczenie nierzetelnych informacji w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych (**ust. 1**), arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy (**ust. 2**) oraz w tłumaczeniach tych dokumentów (**ust. 3**).

Przepis **ust. 4** przesądza o odpowiedzialności solidarnej podmiotów sporządzających informacje, natomiast **ust. 5** nakłada obowiązek dokładania staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności. Przepisy te są analogiczne do przepisów art. 98 ust. 6 i 9 ustawy o ofercie publicznej.

Przepisy art. 37–42 wprowadzają przepisy karne za naruszenie ustawy lub rozporządzenia 2020/1503. W art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 podkreślono prawo państw członkowskich do wprowadzenia i nakładania sankcji karnych za naruszenie przepisów rozporządzenia 2020/1503.

W **art. 37** wprowadza się sankcję za świadczenie usług finansowania społecznościowego bez zezwolenia, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia 2020/1503. Czyn ten będzie zagrożony grzywną do 5 mln zł. Wysokość grzywny jest taka sama jak w przypadku prowadzenia bez wymaganego zezwolenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi (art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).

Grzywną tej samej wysokości, na podstawie **art. 38**, będzie zagrożone prowadzenie działalności identycznej co do celu ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego, ale w sposób inny niż jako dostawca usług finansowania społecznościowego. Będzie to dotyczyło przypadków gdy przedsiębiorca będzie prowadził działalność zmierzającą do kojarzenia właścicieli projektów z inwestorami lub pożyczkodawcami przy pomocy prowadzonej przez siebie strony internetowej. Należy przy tym zauważyć, że celem rozporządzenia 2020/1503 jest objęcie jego zakresem wszystkich platform finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych działających w Unii Europejskiej. Należy zatem wprowadzić odpowiednią sankcję, aby skutecznie zniechęcić przedsiębiorców do obchodzenia przepisów rozporządzenia 2020/1503.

W **art. 39** wprowadza się sankcje wobec osób odpowiedzialnych za informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych w postaci grzywny do 5 mln zł lub pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5. Sankcją tą zagrożone będą najpoważniejsze manipulacje informacjami zawartymi w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych, które mogą mieć istotny wpływ na oczekiwaną przez inwestorów stopę zwrotu z inwestycji lub decyzję o dokonaniu inwestycji. Rodzaj i wysokość kary jest taka sama jak w art. 100 ustawy o ofercie publicznej za analogiczne naruszenia dotyczące innych dokumentów związanych z ofertą publiczną.

W **art. 40** proponuje się wprowadzenie sankcji za prowadzenie oferty finansowania społecznościowego związanej z udzielaniem pożyczek, bez udostępnienia arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych. Przepis ten dotyczy jedynie pożyczek społecznościowych, ponieważ sankcja za analogiczny czyn w odniesieniu do oferowania papierów wartościowych zostanie wprowadzona w ustawie o ofercie publicznej. Kara przewidziana za ten czyn, tj. grzywna do 10 mln zł lub pozbawienie wolności do lat 2 jest taka sama jak kara za prowadzenie oferty publicznej bez wymaganych dokumentów, przewidziana w art. 99 ustawy o ofercie publicznej.

W **art. 41** proponuje się wprowadzenie sankcji za bezprawne ujawnienie lub wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową związaną ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego w postaci kary grzywny do 1 mln zł lub pozbawienia wolności do lat 3, analogicznie jak w art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W przeciwieństwie jednak do tego przepisu – który penalizuje wykorzystanie tajemnicy zawodowej „w obrocie instrumentami finansowymi” – projektowany przepis nie zawiera takiego zawężenia. Ze względu na specyfikę usług finansowania społecznościowego możliwe jest bowiem wykorzystanie tajemnicy zawodowej nie tylko w związku ze świadczeniem tych usług, ale również po zakończeniu oferty na platformie finansowania społecznościowego, np. na etapie dopuszczania akcji spółki do obrotu zorganizowanego.

Przepis **art. 42** dotyczy sankcji za utrudnianie przeprowadzania przez Komisję czynności nadzorczych lub kontrolnych, niewykonanie wydanego przez Komisję nakazu przeniesienia umów do innego dostawcy usług finansowania społecznościowego w przypadku cofnięcia zezwolenia oraz niewykonania obowiązków związanych z przechowywaniem i archiwizacją dokumentacji. Ze względu na mniejszą szkodliwość tych czynów będą one zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny, a orzekanie w tych sprawach będzie odbywać się

w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Rozwiązania te są zbieżne z art. 184 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Przepisy art. 43–68 zawierają zmiany w przepisach obowiązujących.

W **art. 43** proponuje się zmianę **ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji** w zakresie prawa do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę zawodową objętą przepisami o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych, co jest konsekwencją uprawnienia wynikającego z art. 7 pkt 9 projektu.

Proponowany **art. 44** zawiera zmianę do art. 64 ust. 1 pkt 2 **ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości**, która polega na wprowadzeniu obowiązku badania rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych grup kapitałowych oraz rocznych sprawozdań finansowych kontynuujących działalność dostawców usług finansowania społecznościowego, tak jak w przypadku jednostek działających na podstawie przepisów o obrocie papierami wartościowymi.

Proponowany **art. 45** zawiera zmianę **ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych** w zakresie prawa do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę zawodową objętą przepisami o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych, co jest konsekwencją uprawnienia wynikającego z art. 7 pkt 17 projektu.

Art. 46 zawiera zmianę **ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych**. Zmiana ta umożliwi przekazywanie Komisji informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w zakresie cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym. Jest to zmiana wynikająca z dodania nowego zadania Komisji przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

W **art. 47** wprowadza się zmiany do **ustawy – Prawo bankowe**.

Zmiana proponowana w **pkt 1** polega na rozszerzeniu katalogu czynności bankowych o świadczenie usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych. Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 13 i 14 rozporządzenia 2020/1503 dostawcy usług finansowania społecznościowego mogą prowadzić jednocześnie inną działalność gospodarczą. Podmioty, które uzyskały zezwolenia na podstawie przepisów odrębnych, w tym banki, mogą świadczyć usługi finansowania społecznościowego, po uzyskaniu zezwolenia na podstawie rozporządzenia 2020/1503. Zezwolenie takie wydaje się z uwzględnieniem złagodzonych wymogów w zakresie wymaganych informacji oraz dokumentów.

Pkt 2 wprowadza zmianę umożliwiającą przekazywanie Komisji informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w zakresie cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym. Jest to zmiana wynikająca z dodania nowego zadania Komisji przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

W **art. 48** zawarto zmianę do **KSH**. W art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503 przewidziana jest opcja narodowa upoważniająca państwo członkowskie do zezwolenia, aby udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością były wykorzystywane do celów rozporządzenia 2020/1503. Możliwość skorzystania z tej opcji jest uwarunkowana brakiem ograniczeń uniemożliwiających zbycie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, w tym ograniczeń możliwości oferowania lub reklamowania tych udziałów publicznie. Udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością w polskim systemie spółek handlowych nie są przeznaczone do publicznego obrotu. Świadczą o tym m.in. wymóg formalny związany ze zbyciem udziału, tj. poświadczenie podpisów zbywcy oraz nabywcy przez notariusza, zawarty w art. 180 § 1 KSH, oraz zakaz wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarty w art. 174 § 6 KSH. W zakresie możliwości pozyskania kapitału na rozwój, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością będzie miała możliwość emisji obligacji lub zaciągnięcia pożyczki przy wykorzystaniu crowdfundingu jako właściciel projektu w myśl rozporządzenia 2020/1503. Udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością nie są instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i nie podlegają nadzorowi Komisji. W przypadku dopuszczenia tych udziałów do obrotu na potrzeby usług finansowania społecznościowego nadzór nad obrotem nimi byłby ograniczony jedynie do tworzących rynek pierwotny ofert odbywających się z udziałem platformy.

W związku z powyższym proponuje się nie korzystać z opcji narodowej, natomiast w celu zapewnienia równych i sprawiedliwych zasad pozyskiwania kapitału przez spółki o różnych formach prawnych proponuje się wprowadzenie do KSH zakazu publicznego promowania nabycia (**pkt 1**) i objęcia (**pkt 2**) udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Wyłączy to możliwość zbywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością przy wykorzystaniu usług podmiotów nienadzorowanych, które mogłyby, działając w ramach swobody działalności gospodarczej, publicznie promować nabycie takich udziałów za pomocą portali internetowych, pełniących analogiczną funkcję do platform prowadzonych przez dostawców usług finansowania społecznościowego. Pojęcie „promowania” powinno być przy tym rozumiane jako kierowanie reklam i innych form promocji do nieoznaczonego adresata.

Przepis obejmie więc także inne niż reklama formy zachęcania potencjalnych inwestorów do dokonania inwestycji, jeżeli zachęty te mogą prowadzić do decyzji inwestycyjnej.

W **pkt 3** wprowadzono sankcję karną za naruszenie zakazu promowania objęcia lub nabycia udziałów albo zakazu proponowania nabycia udziałów nieoznaczonemu adresatowi. Rodzaj i wysokość kary, tj. grzywna, kara ograniczenia wolności lub albo kara pozbawienia wolności do 6 miesięcy jest tożsama z karą za niestosowanie się do zakazu wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku (art. 589 KSH).

Proponowany **art. 49** wprowadza zmiany w **ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych**.

Zmiana zawarta w **pkt 1 lit. a** ma charakter legislacyjny i jest konsekwencją dodania ust. 2l przez art. 48 pkt 2. Zgodnie z art. 5 ust. 2l ustawy o giełdach towarowych spółka prowadząca giełdę towarową będzie mogła również świadczyć usługi finansowania społecznościowego po uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia (pkt 1 **lit. b**).

Pkt 2 wprowadza zmianę umożliwiającą przekazywanie Komisji informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w zakresie cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym. Jest to zmiana wynikająca z dodania nowego zadania Komisji przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Przepis **art. 50** zmienia **ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych**, w zakresie prawa do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę zawodową objętą ustawą o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych, co jest konsekwencją uprawnienia wynikającego z art. 7 pkt 12 projektu.

W **art. 51** proponuje się zmianę **ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu** w zakresie prawa do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę zawodową objętą przepisami o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych, co jest konsekwencją uprawnienia wynikającego z art. 7 pkt 11 projektu.

Art. 52 przewiduje zmianę art. 16 ust. 1 pkt 2 **ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary**, przez dodanie do tego katalogu również przestępstw przewidzianych w ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych ustawie. Przestępstwa te dotyczą obrotu pieniędzmi i papierami wartościowymi i mają podobny charakter do przestępstw przewidziane w obecnym brzmieniu nowelizowanego przepisu.

Art. 53 wprowadza zmiany do **ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi**.

Dodawany **pkt 3a** umożliwi przekazywanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową w celu dokonania zgłoszenia informacji do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych i ich aktualizacji. W praktyce zgłaszania i aktualizacji tych informacji na podstawie art. 58 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.) ujawniły się wątpliwości dotyczące dopuszczalności przekazywania przez fundusz inwestycyjny informacji o beneficjentach rzeczywistych funduszu inwestycyjnego spółkom, których akcje lub udziały znajdują się w portfelu inwestycyjnym funduszu, w celu umożliwienia tym spółkom wypełnienia obowiązku zgłoszenia do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. Przyczyną powstania wątpliwości były przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej zawarte w zmienianej ustawie, które nie przewidują wyjątku od obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w takich przypadkach.

Dodawany **pkt 3b** wprowadza zmianę umożliwiającą przekazywanie Komisji informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w zakresie cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym. Jest to zmiana wynikająca z dodania nowego zadania Komisji przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 54 wprowadza zmiany do **ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym**.

W **pkt 1** zawarto zmiany w słowniczku – dodano skrótowe określenie ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (lit. a) oraz rozporządzenia 2020/1503 (lit. b), a także rozszerzono zakres pojęcia rynku kapitałowego o rynek usług finansowania społecznościowego (lit. c).

W **pkt 2** wskazuje się Komisję jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2020/1503, zgodnie z art. 29 ust. 1 tego rozporządzenia.

W **pkt 3** dodano dostawców usług finansowania społecznościowego do katalogu podmiotów nadzorowanych przez Komisję. Jest to konsekwencją uznania Komisji za organ właściwy do nadzoru nad rynkiem usług finansowania społecznościowego.

Zgodnie z **pkt 4** czynność prawna, której przedmiotem jest przedsiębiorstwo, nie będzie obejmować wchodzących w skład tego przedsiębiorstwa wpisów do rejestrów uzyskanych na podstawie rozporządzenia 2020/1503. Taka sama zasada dotyczy pozostałych zezwoleń i zgód udzielonych przez Komisję oraz wpisów do rejestrów uzyskanych na podstawie ustaw regulujących działalność podmiotów rynku kapitałowego. Zmiana ta ma na celu wzmocnienie

nadzoru Komisji nad rynkiem usług finansowania społecznościowego, tak aby zbycie przedsiębiorstwa posiadającego zezwolenie na świadczenie usług finansowania społecznościowego nie powodowało automatycznego przejścia tego zezwolenia oraz wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia 2020/1503, na nowy podmiot, o którym Komisja może nie posiadać żadnych informacji.

Przepis **pkt 5 lit. a** dotyczy pokrywania kosztów Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego wynikających z nadzoru nad rynkiem kapitałowym również z opłat, o których mowa w ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych, a w **lit. b** wprowadzono wobec dostawców usług finansowania społecznościowego zasadę że opłata roczna należna za rok kalendarzowy, w którym podmiot rozpoczął działalność, ma być wnoszona za ten rok w pełnej wysokości, tak jak ma to miejsce w przypadku giełd towarowych, funduszy inwestycyjnych i firm inwestycyjnych.

W **pkt 6** nakłada się na członków Komisji oraz osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie wynikającym z ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych.

Przepis **pkt 7** umożliwi Komisji współpracę z organami nadzoru z innych państw członkowskich Unii Europejskiej również w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowania społecznościowego, w celu prawidłowego wykonywania zadań o charakterze transgranicznym.

W **pkt 8** rozszerza prawo dostępu Komisji do informacji poufnych i informacji stanowiących tajemnicę zawodową będących w posiadaniu innych podmiotów, o informacje, którymi dysponują podmioty wymienione w art. 7 projektu.

Proponowany **pkt 9** rozszerza uprawnienie Komisji do przeprowadzania kontroli działalności lub sytuacji finansowej dostawców usług finansowania społecznościowego.

Proponowany **pkt 10** odsyła do właściwych przepisów rozporządzenia 2020/1503 regulujących zakres pomocy udzielanej przez właściwe organy nadzoru innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz rolę koordynacyjną Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w przypadku pomocy przy dokonywaniu transgranicznych kontroli na miejscu lub postępowań wyjaśniających.

Przepis **pkt 11** stanowi, że klienci dostawców usług finansowania społecznościowego, tj. inwestorzy oraz właściciele projektów, będą uważani za zleceniodawców dostawców usług finansowania społecznościowego w zakresie przestrzegania interesów zleceniodawców przez tych dostawców.

W **pkt 12** doprecyzowano zakres uprawnień, jakie przysługują Komisji w odniesieniu do przeprowadzania kontroli dostawców usług finansowania społecznościowego w toku

postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego oraz w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności.

W **pkt 13** rozszerza możliwość zażądania informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną przez Przewodniczącą Komisji w postępowaniu mającym na celu ustalenie, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o przypadek podejrzenia popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych.

W **pkt 14** zmieniono upoważnienie do wydania aktu wykonawczego – minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi w rozporządzeniu środki techniczne służące do przekazywania przez podmioty nadzorowane informacji do Komisji, w ramach wykonywania obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych określonych również w ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych.

Art. 55 zmienia ustawę o obrocie instrumentami finansowymi.

W **pkt 1** do słowniczka ustawowego dodaje się skrótowe oznaczenie rozporządzenia 2020/1503 (dodawany pkt 4zc). Ponadto, w związku z implementacją dyrektywy 2021/338 wprowadzono definicje „formatu elektronicznego” i „instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych”. Definicja „formatu elektronicznego” w dodawanym w art. 3 pkt 54a wiąże się ze zmianami w art. 83c ustawy, które mają na celu ułatwienie komunikacji między firmami inwestycyjnymi i ich klientami, a tym samym ułatwienie procesu inwestowania. Zawarta w art. 3 pkt 62 definicja „instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych” wiąże się ze zmianami w art. 32c ust. 1, których celem jest wyłączenie powstających rynków towarowych z systemu limitów pozycji.

Zmiana przewidziana w **pkt 2** pozwoli na efektywne sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem obowiązujących lub przyszłych sankcji. W związku z zaistniałą sytuacją geopolityczną istnieje potrzeba zwiększenia efektywności oraz szybkości identyfikacji akcjonariatu spółek – emitentów, których akcje są zarejestrowane na kontach prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., w szczególności w celu weryfikacji akcjonariuszy w spółkach w przypadku obecności lub pojawienia się niepożądanych podmiotów w akcjonariacie. W związku z tym przewiduje się możliwość kierowania przez Komisję bezpośredniego, bez udziału uczestnika KDPW SA, zapytania do posiadacza rachunku zbiorczego, a co za tym idzie – zobowiązanie posiadacza rachunku zbiorczego do przekazania danych dotyczących identyfikacji akcjonariatu bezpośrednio Komisji albo Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej.

W **pkt 3 lit. a** wprowadza zmianę o charakterze legislacyjnym. Na podstawie ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.) pojęcie „prospektu emisyjnego” zostało zastąpione pojęciem „prospektu”. Tymczasem art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi posługuje się pojęciem „prospekt emisyjny”. Natomiast w **lit. b** wprowadza się zasadę, że do ofert publicznych prowadzonych na platformach finansowania społecznościowego nie ma zastosowania wymóg pośrednictwa firmy inwestycyjnej. Oferty tego rodzaju będą prowadzone za pośrednictwem dostawców usług finansowania społecznościowego podlegających nadzorowi Komisji, zapewniającymi profesjonalne świadczenie usług.

Zmiana proponowana w **pkt 4** przewiduje, że spółka prowadząca rynek regulowany będzie mogła świadczyć usługi finansowania społecznościowego po uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia, zgodnie z art. 12 ust. 14 rozporządzenia 2020/1503.

Zmiany wprowadzane w **pkt 5** dotyczą wymaganej treści regulaminu rynku regulowanego w zakresie mechanizmów kontroli otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych innych niż towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w art. 32f ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi; zmiany te mają charakter redakcyjny.

Zmiany proponowane w **pkt 6** mają na celu implementację dyrektywy 2021/338. Przepis art. 32c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi określa obecnie sposób ustalania przez Komisję limitów pozycji i ich zmian oraz sposób sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem tych limitów. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot może posiadać. Miały one usprawnić funkcjonowanie rynków finansowych i towarowych oraz poprawić ich przejrzystość, w celu wyeliminowania nadmiernej zmienności cen towarów. System limitów pozycji okazał się niekorzystny dla rozwoju nowych rynków towarowych, dlatego wyłączono z tego systemu powstające rynki towarowe i ograniczono jego zastosowanie jedynie do kluczowych lub istotnych towarowych instrumentów pochodnych. Definicja „kluczowych lub istotnych towarowych instrumentów pochodnych” została zawarta w nowelizowanym art. 32c ust. 1b tej ustawy. Jednocześnie w zmienianym ust. 4 wprowadzono nowe wyłączenia z systemu limitów pozycji – w przypadku gdy w grupie o zasadniczo handlowym charakterze została utworzona firma inwestycyjna w celu dokonywania transakcji w imieniu tej grupy, w celu uniemożliwienia nadużywania tego wyłączenia zostało ono ograniczone do utrzymywanych przez podmiot finansowy pozycji, w przypadku których jest możliwy obiektywny pomiar ich wpływu na

zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową niefinansowych podmiotów grupy oraz w celu zwiększenia skuteczności uczestników rynku pełniących rolę animatorów na rynkach towarowych.

Wprowadzono także obowiązek składania do Komisji wniosku, na podstawie którego będzie możliwe stosowanie wyłączeń z systemu limitów pozycji, z uwzględnieniem regulacyjnych standardów technicznych przyjmowanych przez Komisję Europejską w drodze rozporządzenia delegowanego. Wniosek taki będzie składany zarówno przez podmiot finansowy, jak i podmiot niefinansowy.

Proponowany **pkt 7** implementuje art. 1 pkt 11 lit. a dyrektywy 2021/338. Przepis ten wyłącza obowiązki sprawozdawcze firm inwestycyjnych względem Komisji, dotyczące towarowych instrumentów pochodnych, uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji.

Uchylenie art. 70 ust. 1f i 1g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, proponowane w **pkt 8**, ma na celu rezygnację z obowiązku corocznego powiadamiania Komisji o korzystaniu z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10 tego artykułu. Zmiana jest skierowana do podmiotów, które wykonują określone czynności maklerskie w zakresie towarowych instrumentów pochodnych, uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, jeżeli czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności tych podmiotów. Utrzymany zostaje natomiast zawarty w ust. 1h obowiązek niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na żądanie Komisji, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie korzystania z tego wyłączenia.

W **pkt 9 lit. a** zmienia się definicję grupy docelowej dla rekomendowanych lub oferowanych przez firmę inwestycyjną instrumentów finansowych, aby zapewnić, że takie instrumenty finansowe będą zgodne z potrzebami, cechami lub celami – w tym celami związanymi ze zrównoważonym rozwojem – inwestorów, którym te instrumenty są rekomendowane lub oferowane. Przepis ma na celu implementację art. 1 pkt 2 lit. a dyrektywy 2021/1269.

Przepis art. 83b ust. 18 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dodawany w **lit. b**, ma na celu wyłączenie przepisów ust. 8–17 tego artykułu regulujących zasady zarządzania produktami w odniesieniu do obligacji, która – poza zobowiązaniem emitenta do wypłaty obligatariuszom, w przypadku wcześniejszego jej wykupu, kwoty równej sumie wartości bieżącej netto wszystkich płatności oczekiwanych do upływu terminu zapadalności – nie zawiera innego wbudowanego instrumentu pochodnego.

Przepis ten dotyczy wyłącznie obligacji, która zawiera tzw. klauzulę „*make-whole*”, co oznacza, że w przypadku wcześniejszego wykupu emitent wypłaci obligatariuszowi kwotę równą sumie wartości bieżącej netto wszystkich pozostałych świadczeń wynikających z obligacji i nie dotyczy obligacji nie zawierających tej klauzuli.

Obligacja zawierająca klauzulę „*make-whole*” może zawierać także inne klauzule, dlatego doprecyzowano, iż wyłączenie dotyczy tylko obligacji zawierających klauzulę „*make-whole*”, które nie zawierają innego wbudowanego instrumentu pochodnego.

Obligacje niezawierające wbudowanego instrumentu pochodnego również nie są objęte wyłączeniem. Obligacje, które zawierają klauzulę „*make-whole*” i nie zawierają innego wbudowanego instrumentu pochodnego powszechnie uznaje się za produkty bezpieczne – w przypadku wcześniejszego wykupu chronią inwestorów przed poniesieniem strat, ponieważ inwestorzy otrzymują płatność równą sumie wartości bieżącej netto wszystkich pozostałych świadczeń, które otrzymaliby gdyby obligacja nie została wykupiona.

Emisja obligacji ma istotne znaczenie dla pozyskania kapitału i przezwyciężenia kryzysu związanego z COVID-19, a wymagania w zakresie zarządzania produktami mogą ograniczać ich sprzedaż. Natomiast dodawany art. 83b ust. 19 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przewiduje wyłączenie ust. 8–17 tego artykułu, również w odniesieniu do instrumentów finansowych, które są rekomendowane lub oferowane wyłącznie uprawnionym kontrahentom albo umożliwienie ich nabycia lub objęcia w inny sposób może nastąpić wyłącznie na rzecz uprawnionych kontrahentów. Przyjmuje się, że uprawnieni kontrahenci mają wystarczającą wiedzę na temat instrumentów finansowych.

Zgodnie ze zmienianym brzmieniem art. 83c ust. 4 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (**pkt 10 lit. a**) w przypadku świadczenia na rzecz klienta profesjonalnego usług innych niż usługa zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych lub usługa doradztwa inwestycyjnego, nie będzie stosowany wymóg przekazywania informacji o kosztach i opłatach związanych ze świadczeniem usług maklerskich. Praktyka obrotu na poziomie UE, potwierdzona w dokumentach nadzorczych, wykazała, że klienci profesjonalni otrzymują informacje dostosowane do ich potrzeb na etapie negocjacji z firmą inwestycyjną świadczącą usługi na ich rzecz. Wyłączenie nie będzie miało zastosowania do usług doradztwa inwestycyjnego i zarządzania portfelem, ponieważ niektórzy klienci profesjonalni nawiązujący relacje, których przedmiotem jest świadczenie tych usług, nie zawsze mają wystarczającą wiedzę specjalistyczną lub ogólną, co pozwoliłoby na uchylenie tych wymogów w stosunku do tych usług.

Dodawany w art. 83c ust. 6a (**lit. b**) wprowadza zasadę, że informacje między firmami inwestycyjnymi i ich klientami lub potencjalnymi klientami będą przekazywane w formacie elektronicznym, chyba że klient detaliczny lub potencjalny klient detaliczny zażądał ich przekazania na piśmie. Celem ust. 6b jest implementacja art. 1 pkt 4 lit. b dyrektywy 2021/338, który dodaje ust. 5a w art. 24 w dyrektywie 2014/65/UE. Przepis ten zobowiązuje firmę inwestycyjną do poinformowania klientów detalicznych, którzy otrzymują informacje na piśmie, o zamiarze przekazywania tych informacji w formacie elektronicznym co najmniej 8 tygodni przed rozpoczęciem ich przekazywania w tym formacie. Przepis ust. 6c reguluje przypadek gdy firma inwestycyjna nie posiada danych pozwalających na przekazywanie klientowi detalicznemu informacji w formacie elektronicznym i nie jest w stanie postępować zgodnie z wymogiem zastąpienia informacji przekazywanych na piśmie przez format elektroniczny. Natomiast dodawany ust. 6d umożliwi firmie inwestycyjnej, pod określonymi warunkami, przekazanie klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji dotyczących kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usługi maklerskiej niezwłocznie po wykonaniu usługi, a nie przed rozpoczęciem jej świadczenia. Ułatwienia w obszarze komunikacji wpłyną na ułatwienie samego procesu inwestowania.

Proponowany **pkt 11 lit. a** (dodawany art. 83g ust. 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) nakłada na firmę inwestycyjną obowiązek uzyskania od klienta detalicznego dodatkowych informacji dotyczących jego inwestycji w przypadku usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, i usługi doradztwa inwestycyjnego, które wiążą się z zamianą instrumentu finansowego polegającą na sprzedaży instrumentu finansowego i zakupie innego instrumentu lub na wykonaniu prawa do zamiany inkorporowanego w istniejącym instrumencie finansowym. Umożliwi to firmie inwestycyjnej analizę kosztów i korzyści związanych z zamianą instrumentu finansowego. Natomiast dodawane ust. 5a i 5b (**lit. b**) spowodują wyłączenie niektórych obowiązków firmy inwestycyjnej w odniesieniu do usług maklerskich świadczonych na rzecz klienta profesjonalnego – obowiązki te będą jednak realizowane, jeżeli klient profesjonalny tego zażąda. Ułatwi to świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej, ponieważ praktyka obrotu wykazała, że niektóre wymagania utrudniały realizację decyzji inwestycyjnych, chociaż z założenia miały służyć ochronie inwestorów. Zmiana w **lit. c** ma charakter legislacyjny.

Zmiany wprowadzane w **pkt 12** spowodują wyłączenie obowiązku przekazywania klientowi profesjonalnemu regularnych sprawozdań związanych z wykonywaniem umowy o

świadczenie usług maklerskich – obowiązek ten będzie jednak realizowany, jeżeli klient profesjonalny tego zażąda. Przepisy stanowią uzupełnienie art. 83c ust. 4 pkt 4 tej ustawy.

Przepis **pkt 13** stanowi implementację art. 1 pkt 9 dyrektywy 2021/338. Przepis ten wyłączy określone obowiązki w przypadku transakcji zawieranych przez firmę inwestycyjną z uprawnionym kontrahentem.

Zmiany wynikające z **pkt 14 i 15** dotyczą art. 149 i 150 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dotyczące tajemnicy zawodowej. Mają one na celu ujednoczenie przepisów z rozwiązaniami przewidzianymi w projektowanej ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych.

Art. 56 wprowadza zmiany do **ustawy o ofercie publicznej**.

Ustawa o ofercie publicznej reguluje liczne obowiązki emitentów papierów wartościowych, prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oferty publiczne, dlatego jest zasadne uregulowanie niektórych obowiązków emitentów korzystających z usług dostawców usług finansowania społecznościowego w tej ustawie. Arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2020/1503, stanie się bowiem jednym z dokumentów ofertowych, jakimi obecnie są prospekt, memorandum informacyjne, oraz dokument informacyjny, o którym mowa w art. 37 ustawy o ofercie publicznej.

W **pkt 1** dodaje się nowe pojęcia do słowniczka ustawowego, tj. skrótowe określenie rozporządzenia 2020/1503 (**lit. a**) oraz definicje dostawcy usług finansowania społecznościowego i arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych (**lit. b**).

Na podstawie **pkt 2** Komisja będzie mogła żądać informacji i wyjaśnień, a także dokumentów i nośników informacji, w przypadku gdy wymaga tego nadzór nad ofertą publiczną, również od dostawców usług finansowania społecznościowego.

Zmiana proponowana w **pkt 3 lit. a** ma na celu usunięcie wątpliwości dotyczących zliczania wartości ofert publicznych. Dotychczasowe brzmienie art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1 zmienianej ustawy, przez użycie sformułowania „takich ofert publicznych”, sugerowało możliwość odrębnego liczenia wartości ofert dla celów sporządzania dokumentu informacyjnego oraz memorandum informacyjnego. Tymczasem wprowadzany art. 37d ustawy o ofercie publicznej nakazuje wliczać do limitu wartości ofert wszystkie oferty, przeprowadzane zarówno na podstawie art. 37a jak i art. 37b. Również art. 1 ust. 1 lit. c pkt (ii) rozporządzenia 2020/1503 jednoznacznie wskazuje, że oferty publiczne z art. 1 ust. 3 oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2017/1129 dla celów obliczania limitu 5 mln, powinny być zliczane

łącznie. Proponowana zmiana zapewni zatem spójność zasad obliczania wartości ofert publicznych.

W pkt 3 **lit. b** wprowadza wymóg poinformowania Komisji przez emitenta lub oferującego, z odpowiednim wyprzedzeniem, o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej, w wyniku której zakładane wpływy brutto wyniosą powyżej 100 tys. euro, ale poniżej 1 mln euro. Komisja będzie zatem posiadać aktualne informacje o ofertach publicznych prowadzonych w oparciu o dokumenty informacyjne, o których mowa w art. 37a ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

Zmiany proponowane w **pkt 4 i 5** prowadzą do podwyższenia progu zwolnienia z obowiązku sporządzenia prospektu z 2,5 mln euro do 5 mln euro. Zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. c, art. 46 i art. 49 rozporządzenia 2020/1503 nie ma ono zastosowania do ofert finansowania społecznościowego o wartości przekraczającej 5 mln euro. Obecnie obowiązujący art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie publicznej stanowi, że udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, nie wymaga oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 1 mln euro i mniej niż 2,5 mln euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 1 mln euro i będą mniejsze niż 2,5 mln euro. Przepis ten jest efektem skorzystania z opcji narodowej, pozwalającej na obniżenie progu kwotowego zwolnienia związanego z ofertą publiczną z obowiązku publikacji prospektu. W związku z brzmieniem przepisu art. 46 rozporządzenia 2020/1503 traci zasadność utrzymywanie progu kwotowego zwolnienia na poziomie 2,5 mln euro. Skutkiem jego utrzymywania byłby arbitraż regulacyjny związany z istotnym zróżnicowaniem wymogów informacyjnych w odniesieniu do ofert realizowanych z udziałem dostawców usług finansowania społecznościowego lub bez ich udziału.

Przepis **pkt 5** przewiduje także, że w przypadku ofert publicznych prowadzonych na platformach finansowania społecznościowego emitent będzie miał obowiązek udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych. Ponadto dodawany przepis przewiduje obowiązek przekazywania arkusza do Komisji oraz możliwość samodzielnego udostępnienia arkusza przez właściciela projektu na jego stronie internetowej – analogicznie jak w przypadku arkuszy sporządzanych na potrzeby pożyczek społecznościowych.

W **pkt 6** przewiduje stosowanie przepisów ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych dotyczących odpowiedzialności za treść arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych również do arkuszy sporządzanych w związku z ofertami publicznymi papierów wartościowych.

Propozycje zawarte w pkt 7 i 8 wynikają z potrzeby doprecyzowania kwestii stanowiących konsekwencję implementacji przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących notowania instrumentów finansowych bez zgody ich emitenta.

Zgodnie z art. 69–71a ustawy o ofercie publicznej obowiązek ujawniania przez akcjonariusza swojego stanu posiadania dotyczy każdej spółki publicznej, a więc także spółki, której akcje wprowadzone zostały wyłącznie do obrotu w alternatywnym systemie obrotu. Ma to związek z przyjętą na gruncie prawa polskiego definicją spółki publicznej jako spółki, której akcje są przedmiotem obrotu zorganizowanego. Przepisy te stanowią implementację dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. WE L 390 z 31.12.2004, str. 38, z późn. zm.). Dyrektywa ta dotyczy jedynie spółek, których papiery wartościowe są notowane na rynku regulowanym. Definicja spółki publicznej powoduje tymczasem, że na gruncie ustawy o ofercie publicznej obowiązki z art. 70 spoczywają na każdej spółce publicznej, w tym takiej, której akcje zostały wprowadzone wyłącznie do ASO, nawet gdy wprowadzenie takie miało miejsce bez zgody emitenta. W związku z tym w **pkt 7** wprowadza się regulację, zgodnie z którą przepisy dotyczące znacznych pakietów akcji nie będą miały zastosowania w przypadku spółki, której akcje na terytorium Polski są notowane wyłącznie w alternatywnym systemie obrotu, a ich wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu nastąpiło bez zgody ich emitenta.

Proponowany **pkt 8** precyzuje art. 91 ustawy o ofercie publicznej przez wskazanie, że procedura uregulowana w tym przepisie nie dotyczy przypadku gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na wniosek podmiotu innego niż emitent.

W **pkt 9 lit. a** wprowadza się sankcję administracyjną za niewykonanie obowiązku w postaci zawiadomienia Komisji o planowanej ofercie, o której mowa w art. 37a oraz w art. 37b ustawy ofercie publicznej. Analogiczna sankcja, za nieprzekazanie do Komisji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w przypadku ofert publicznych, o których mowa w art. 37c ustawy o ofercie, została przewidziana w dodawanym art. 96 ust. 1ba pkt 1 ustawy o ofercie publicznej. Przepis wprowadza zatem obowiązki w zakresie przekazania zawiadomienia do

Komisji do katalogu czynności, o których mowa w art. 96 ust. 1, których niewykonanie jest zagrożone sankcjami określonymi w tym przepisie.

Dodawany przez **lit. b** przepis art. 96 ust. 1ba przewiduje sankcję administracyjną za naruszenie obowiązków związanych ze sporządzaniem i udostępnianiem arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych, na poziomie analogicznym do kary za niewykonanie lub nienależyte wykonanie analogicznych obowiązków dotyczących prospektu lub memorandum informacyjnego (ust. 1 tego artykułu).

W **pkt 10** zmienia się przepis karny dotyczący dokonywania oferty publicznej bez wymaganych dokumentów. Sankcja przewidziana w tym przepisie zostanie rozszerzona na przypadki nieudostępnienia arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych związanego z ofertą publiczną papierów wartościowych dokonywaną za pośrednictwem firmy inwestycyjnej.

W **art. 57** proponuje się zmianę **ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym** w zakresie prawa do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę zawodową objętą przepisami o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych, co jest konsekwencją uprawnienia wynikającego z art. 7 pkt 10 projektu.

Art. 58 wprowadza zmiany w **ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym**.

W **pkt 1 lit. a** rozszerza się zakres nadzoru nad rynkiem finansowym sprawowanego przez Komisję na przepisy art. 5–7 rozporządzenia 2020/852. Przepisy tego rozporządzenia są ściśle związane z przepisami rozporządzenia 2019/2088, a dotyczą obowiązków ujawniania informacji o celach środowiskowych, z jakimi łączy się dana inwestycja. Natomiast w **lit. b** rozszerza zakres nadzoru nad rynkiem finansowym o nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia 2020/1503 oraz przepisami ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych.

Przepis **pkt 2** wskazuje Komisję jako organ właściwy w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2019/2088 i rozporządzenia 2020/852 (dodawany art. 3j) oraz wprowadza sankcje za naruszenie przepisów rozporządzenia 2019/2088 (dodawane art. 3k–3n) i rozporządzenia 2020/852 (dodawany art. 3l i art. 3n). Projektowany przepis art. 3j ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym ma charakter kompetencyjny, tak jak np. art. 3b i art. 3i tej ustawy.

W dodawanym art. 3k nakłada się sankcje na uczestników rynku finansowego, tj. podmioty oferujące instrumenty finansowe lub świadczące usługi zarządzania portfelem, za brak publikacji określonych informacji i oświadczeń związanych z uwzględnianiem przez te podmioty czynników zrównoważonego finansowania w ich działalności. Pojęcie „uczestnika

rynku finansowego” zostało doprecyzowane przez określenie, że chodzi o podmioty w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2019/2088. Pojęcie to występuje już bowiem w zmienianej ustawie, jednak obejmuje szerszy katalog podmiotów. Rodzaj i wysokość sankcji zostały określone tak jak w przypadku naruszeń innych obowiązków ciążących na podmiotach rynku finansowego na podstawie prawa Unii Europejskiej, m.in. art. 3g zmienianej ustawy, art. 138 ust. 3 i 7a ustawy – Prawo bankowe czy art. 167d ust. 1 i art. 169a ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Dodawany art. 3l nakłada sankcje za naruszenie art. 7, art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 9 ust. 1–4 rozporządzenia 2019/2088 i art. 5–7 rozporządzenia 2020/852. Przepisy te odnoszą się bezpośrednio do produktów oferowanych przez uczestników rynku finansowego i nakładają obowiązek przekazywania inwestorom określonych informacji i oświadczeń. Dlatego też sankcje za naruszenie tych przepisów zostały określone analogicznie jak w obecnie obowiązującym art. 3c zmienianej ustawy odnoszącym się do detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP). Sankcje przewidziane w tym przepisie nakładane będą na uczestników rynku finansowego a nie na doradców finansowych. Przepisy art. 7–9 rozporządzenia 2019/2088 i art. 5–7 rozporządzenia 2020/852 dotyczą bowiem produktów, co do których informacje są ujawniane właśnie przez uczestników rynku finansowego. Wymaga przy tym zauważenia, że uczestnicy rynku finansowego – zgodnie z krajowym porządkiem prawnym – nie mogą wykonywać działalności w formie jednoosobowej działalności gospodarczej, dlatego nie przewiduje się sankcji w odniesieniu do uczestników rynku finansowego będących osobami fizycznymi. Jednocześnie, mając na uwadze potrzebę wzmocnienia odpowiedzialności osobistej członków zarządu za prawidłowe wywiązywanie się z obowiązków przez uczestnika rynku finansowego, przewidziano dodatkowe administracyjne sankcje pieniężne, które będą mogły być nakładane na członków zarządu odpowiedzialnych za naruszenie. Rozwiązanie to wpisuje się w ostatnie wnioski *de lege ferenda* formułowane przez Najwyższą Izbę Kontroli w wystąpieniach pokontrolnych z zakresu rynku finansowego.

Dodawany art. 3m wprowadza analogiczne do art. 3k sankcje za naruszenia przepisów rozporządzenia 2019/2088 mających zastosowanie do doradców finansowych, tj. podmiotów świadczących usługi doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego. Komisja będzie uprawniona do zakazania osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących doradcami finansowymi przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok. Przepis ten znajdzie również zastosowanie do osób fizycznych wykonujących działalność jako doradcy finansowi. W przepisie tym

odstąpiono natomiast od formułowania sankcji, która wyeliminowałaby taką osobę fizyczną z obrotu gospodarczego, ponieważ sankcje proponowane w odniesieniu do doradców finansowych będących osobami prawnymi nie przewidują sankcji polegającej na zakazie prowadzenia działalności – sankcja taka byłaby nieproporcjonalna w odniesieniu do naruszeń obowiązków przewidzianych rozporządzeniem 2019/2088.

Dodawany art. 3n zobowiązuje Komisję do przekazywania do publicznej wiadomości treści decyzji nakładających sankcje na podstawie art. 3k–3m. Przekazanie takiej informacji do publicznej wiadomości będzie wymagało podjęcia uchwały przez Komisję, a informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby fizycznej, na którą została nałożona sankcja, będą udostępniane przez okres 5 lat. Są to rozwiązania tożsame z przewidzianymi już obecnie m.in. w art. 3c i art. 3h ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Należy przy tym zauważyć, że rozporządzenie 2020/852 zmienia rozporządzenie 2019/2088 – m.in. dodaje przepisy art. 8 ust. 2a i art. 9 ust. 4a. Przepisy te zobowiązują uczestników rynku finansowego do ujawniania określonych informacji, o których mowa w art. 5 i 6 rozporządzenia 2020/852, przy oferowaniu produktów, o których mowa w art. 8 i 9 rozporządzenia 2019/2088. Przepisy art. 8 ust. 2a i art. 9 ust. 4a rozporządzenia 2019/2088 nie ustanawiają jednak *de facto* nowych obowiązków dla uczestników rynku finansowego, ponieważ ich naruszenie stanowiłoby jednocześnie naruszenie art. 5 i art. 6 rozporządzenia 2020/852. Dlatego też w projektowanych przepisach nie wprowadzono sankcji za naruszenie art. 8 ust. 2a i art. 9 ust. 4a rozporządzenia 2019/2088 – wystarczające w tym zakresie jest określenie sankcji za naruszenie przepisów rozporządzenia 2020/852.

Celem zmiany proponowanej w **pkt 3** jest przyznanie Komisji uprawnienia do podejmowania działań mających przeciwdziałać zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, które są wykorzystywane przez podmioty podlegające jej nadzorowi, w tym do przekazywania tym podmiotom informacji niezbędnych do identyfikacji zagrożeń dla ich systemów teleinformatycznych oraz koniecznych do ochrony interesów ich klientów. Komisja, jako organ właściwy do spraw cyberbezpieczeństwa dla sektora bankowego i infrastruktury rynków finansowych, wykonuje już zadania w zakresie określonym przepisami ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369, z późn. zm.), m.in. prowadzi działania analityczne w obszarze operatorów usług kluczowych, w tym uznaje podmioty za operatorów usługi kluczowej, oraz czynności inspekcyjne w podmiotach uznanych za operatorów usług kluczowych. Poziom zagrożeń cyberbezpieczeństwa w sektorze finansowym wzrasta, ataków na podmioty tego sektora dokonują grupy przestępcze o coraz wyższym poziomie zorganizowania oraz stale

poszerzonym instrumentarium w zakresie sposobów przeprowadzania ataków. Działania te godzą przede wszystkim w bezpieczeństwo klientów usług finansowych – zagrażają ich środkom pieniężnym czy posiadanym instrumentom finansowym. Nie można pominąć również zagrożeń płynących dla sektora finansowego z aktywności grup cyberprzestępczych działających na szkodę interesu publicznego, w celu destabilizacji sektorów gospodarki kluczowych dla funkcjonowania państwa. Ryzyko takich działań, również wobec podmiotów sektora finansowego, uwydatniła w ostatnim czasie wojna w Ukrainie.

W wyniku zmiany proponowanej w pkt 3 przewidziano również zmiany w innych ustawach z zakresu rynku finansowego w celu umożliwienia przekazywania Komisji informacji, które mogą stanowić tajemnicę zawodową lub tajemnicę bankową, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w obszarze cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym (art. 8 pkt 7, art. 46, art. 47 pkt 2, art. 49 pkt 2, art. 55 pkt 15, art. 60 i art. 63 projektu). Nie przewiduje się wprowadzenia analogicznej zmiany ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Zgodnie z art. 9f ust. 1 pkt 4 tej ustawy nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazanie informacji objętej tą tajemnicą na żądanie Komisji. Zakres żądania nie został ograniczony, obejmuje również informacje w zakresie niezbędnym do wykonywania przez Komisję zadań w obszarze cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym.

Proponowany **pkt 4** zmienia katalog przestępstw, w przypadku których Przewodniczącemu Komisji przysługuje status pokrzywdzonego, przez dodanie przestępstw określonych w przepisach ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych.

Zgodnie z **pkt 5** Komisja będzie upoważniona do podania do publicznej wiadomości informacji o złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 36 i art. 37 ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych. Przepis ten stanowi podstawę do prowadzenia przez Komisję tzw. listy ostrzeżeń publicznych i już obecnie umożliwia ujmowanie na tej liście podmiotów prowadzących działalność bez zezwolenia wymaganego na podstawie przepisów regulujących działalność podmiotów rynku finansowego.

W **pkt 6** uzupełniono zakres rozstrzygnięć zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji Komisji o rozstrzygnięcie w sprawie udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego, tak jak ma to miejsce w odniesieniu do podmiotów sektora bankowego, kapitałowego i ubezpieczeniowego.

Dla skutecznego wykonywania zadania określonego w projektowanym art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym istotne znaczenie będzie mieć możliwość przekazywania przez podmioty nadzorowane Komisji niezbędnych informacji, także objętych tajemnicą prawnie chronioną. Informacje takie mogą mieć w praktyce istotne znaczenie dla identyfikacji i analizy zagrożeń bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych wykorzystywanych przez podmioty podlegające nadzorowi Komisji, a w konsekwencji dla skutecznego podejmowania dalszych działań w reakcji na nie, służących przeciwdziałaniu omawianym zagrożeniom. W tym celu w **pkt 7** przewiduje się ich zwolnienie z tej ochrony.

Przepis **art. 59** zmienia ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Proponowany przepis rozszerza katalog czynności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych o świadczenie usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych – w zakresie ułatwiania udzielania pożyczek. Zgodnie z art. 12 ust. 13 i 14 rozporządzenia 2020/1503 dostawcy usług finansowania społecznościowego mogą prowadzić jednocześnie inną działalność gospodarczą. Podmioty, które uzyskały zezwolenia na podstawie przepisów odrębnych, a taki charakter mają spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, mogą świadczyć usługi finansowania społecznościowego, po uzyskaniu zezwolenia na podstawie rozporządzenia 2020/1503. Zezwolenie takie wydaje się z uwzględnieniem złagodzonych wymogów w zakresie wymaganych informacji oraz dokumentów. Ze względu na charakter działalności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych niezbędne jest także ograniczenie świadczenia usług finansowania społecznościowego wyłącznie do członków kas, zarówno jako inwestorów jak i właścicieli projektów w rozumieniu rozporządzenia 2020/1503.

Art. 60 zawiera zmianę ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Zmiana ta umożliwi przekazywanie Komisji informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w zakresie cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym. Jest to zmiana wynikająca z dodania nowego zadania Komisji przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 61 wprowadza zmiany w ustawie o Rzeczniku Finansowym.

Zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2020/1503 dostawca usług finansowania społecznościowego musi dysponować procedurami rozpatrywania skarg otrzymywanych od klientów. Wymogi, standardowe formaty i procedury dotyczące rozpatrywania skarg określi rozporządzenie delegowane Komisji Europejskiej. W celu dodatkowego wzmocnienia ochrony interesów inwestorów proponuje się zapewnienie klientom dostawców usług finansowania

społecznościowego możliwości zwrócenia się do Rzecznika Finansowego w sprawach związanych z nieuwzględnieniem roszczeń w procedurze reklamacji, czy też niewykonania obowiązków wynikających z pozytywnego rozpatrzenia reklamacji przez dostawcę usług finansowania społecznościowego. Objęcie dostawców usług finansowania społecznościowego przepisami ustawy o Rzeczniku Finansowym jest uzasadnione z uwagi na konieczność zapewnienia jednolitego poziomu ochrony osób korzystających z usług różnego typu pośredników na rynku finansowym.

Proponowany **pkt 1** modyfikuje definicje zawarte w ustawie o Rzeczniku Finansowym w celu uwzględnienia dostawców usług finansowania społecznościowego oraz ich klientów będących osobami fizycznymi.

W **pkt 2** przewidziano udział dostawców usług finansowania społecznościowego w kosztach działalności Rzecznika Finansowego i Biura Rzecznika Finansowego. Proponuje się uzależnienie wysokości opłaty od średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, w którym jest wnoszona opłata, oraz ograniczenie wysokości tej opłaty do 0,02% tej średniej. Wysokość opłaty będzie zatem zbieżna z opłatami pobieranymi od firm inwestycyjnych i instytucji pożyczkowych.

Art. 62 wprowadza zmiany w **ustawie o nadzorze makroostrożnościowym**.

W **pkt 1** wprowadza się definicję „kluczowego wskaźnika referencyjnego” przez odwołanie do przepisów rozporządzenia BMR, a także skrótowe oznaczenie rozporządzenia BMR.

Proponowany **pkt 2** dodaje w zmienianej ustawie rozdział 10a, w którym określono sposób i tryb wyznaczania zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego. Przepis art. 61a ust. 1 nakłada na Komisję, po uzyskaniu informacji o wystąpieniu któregośkolwiek ze zdarzeń określonych w art. 23c ust. 1 rozporządzenia BMR, obowiązek przedstawienia KFSM stanowiska, zawierającego informację o konieczności wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego albo jej braku. W ust. 2 tego artykułu określono zakres elementów, które będzie zawierać stanowisko Komisji stwierdzające konieczność wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, analogicznie jak w przypadku aktu delegowanego Komisji Europejskiej wydawanego na podstawie art. 23b rozporządzenia BMR. Stanowisko określi zatem zamiennik lub zamienniki kluczowego wskaźnika referencyjnego, korektę *spreadu*, o której mowa w art. 23b ust. 9 lit. b rozporządzenia BMR, oraz metodę jej ustalania, a także odpowiednie istotne zmiany dostosowawcze, o których mowa w art. 23b ust. 9 lit. c

rozporządzenia BMR, które mogą dotyczyć np. wyłączenia stosowania zamiennika lub zamienników do umów zawartych po określonym terminie czy też przewidywać inne rozwiązania niezbędne do właściwego funkcjonowania zamiennika lub zamienników oraz datę rozpoczęcia stosowania danego zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego.

Proponowana regulacja uwzględnia także przypadek gdy Komisja uzna, że wyznaczenie zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego nie jest konieczne (np. jeżeli wskaźnik nie będzie już stosowany). Stanowisko Komisji w tym zakresie będzie zawierać uzasadnienie (art. 61a ust. 3). Przepis art. 61b upoważnia KSFM do wydania rekomendacji, w której wskaże konieczność wyznaczenia zamiennika kluczowego wskaźnika referencyjnego albo przedstawienia stanowiska zawierającego informację o odmowie wydania takiej rekomendacji wraz z uzasadnieniem; zakres przedmiotowy rekomendacji jest tożsamy z zakresem stanowiska Komisji stwierdzającym konieczność wyznaczenia zamiennika i analogiczny do zakresu przedmiotowego ww. aktu delegowanego Komisji Europejskiej.

W art. 61c zawarto przepis upoważniający ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, z wzięciem pod uwagę rekomendacji KSFM oraz wzrostu ryzyka systemowego w systemie finansowym spowodowanego zaprzestaniem opracowywania kluczowych wskaźników referencyjnych lub ich likwidacją. Rozporządzenie określi elementy analogiczne jak w ww. akcie delegowanym Komisji Europejskiej, z zastrzeżeniem pkt. 4, w którym jest mowa o dacie albo datach rozpoczęcia stosowania danego zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego. Upoważnienie to ma charakter fakultatywny – tak jak upoważnienie określone w art. 27 ust. 3, art. 29 ust. 2, art. 30 ust. 2, art. 50 ust. 8, art. 53 ust. 2, art. 63 oraz art. 64 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym – rozporządzenie będzie wydane w przypadku gdy minister właściwy do spraw instytucji finansowych uzna za konieczne wprowadzenie zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego aktem powszechnie obowiązującym (będą one wówczas stosowane powszechnie, obligatoryjnie).

Art. 63 zawiera zmianę **ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej**.

Zmiana ta umożliwi przekazywanie Komisji informacji w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań w zakresie cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym. Jest to zmiana

wynikająca z dodania nowego zadania Komisji przewidzianego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 64. przewiduje zmianę obowiązujących przepisów **ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej.**

W **pkt 1** doprecyzowano definicję kredytu mieszkaniowego przez wskazanie przesłanki zaspokajania potrzeb mieszkaniowych kredytobiorcy.

Zmiana proponowana w **pkt 2** zawiera doprecyzowanie przesłanek wykluczających możliwość uzyskania wsparcia – posiadanie przez kredytobiorcę innego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego lub innego roszczenia o przeniesienie na kredytobiorcę prawa własności do określonej kategorii lokali wskazanych w tym przepisie.

W **pkt 3** przewidziano możliwość złożenia wniosku o wsparcie, promesę lub pożyczkę na spłatę zadłużenia w formie elektronicznej na trwałym nośniku.

W **pkt 4** nakłada się na kredytodawcę obowiązek przekazania kredytobiorcy uzasadnienia ze wskazaniem warunków, które nie zostały spełnione przez kredytobiorcę w trakcie rozpatrywania wniosku o wsparcie, promesę lub pożyczkę na spłatę zadłużenia wraz z informacją o możliwości złożenia dodatkowej weryfikacji wniosku przez Radę Funduszu Wsparcia Kredytobiorców. Dodatkowo przewiduje się, że system teleinformatyczny będzie kanałem komunikacji między kredytodawcą a kredytobiorcą w przypadku złożenia wniosku o wsparcie, promesę lub pożyczkę na spłatę zadłużenia za jego pośrednictwem, chyba że kredytobiorca zastrzegł inny sposób przekazania tej informacji.

W **pkt 5** Przewidziano zwolnienie z obowiązku wpłaty składek na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców dla kredytodawców, którzy nie spełniają wymogów w zakresie funduszy własnych (banki) lub nie utrzymują współczynnika wypłacalności (spółdzielcze kasy oszczędnościowo- kredytowe). Należy wskazać, że w projektowanych przepisach zawarto obowiązek notyfikacji Komisji Europejskiej zastosowania zwolnienia z obowiązku wpłaty. Dodatkowo uchylono przepis art. 16a ust. 3, zgodnie z którym wpłaty kredytodawców nie mogą przekraczać równowartości iloczynu wartości bilansowej brutto posiadanego portfela przeterminowanych kredytów mieszkaniowych oraz stawki wynoszącej 1%. Uchylenie tego przepisu pozwoli na zwiększanie środków Funduszu Wsparcia Kredytobiorców przez kredytodawców, zgodnie z decyzją Rady Funduszu.

Projektowane rozwiązania przewidują, że wysokość wpłat na Fundusz będzie zapewniać stałe utrzymanie środków Funduszu na poziomie zabezpieczającym bieżące realizowanie umów o wsparcie lub pożyczkę. W projektowanych przepisach zmieniono również brzmienie

art. 16a ust. 4. Zgodnie z propozycją, kwartalną wysokość wpłat na Fundusz będzie ustalała Rada Funduszu, w drodze uchwały, na podstawie informacji Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Informacja ta będzie przekazywana w terminie 6 tygodni po zakończeniu kwartału, za który należna jest wpłata oraz będzie obejmować dane dotyczące

Zmiana w **pkt 6** określa sposób zwrotu środków z Funduszu Wsparcia Kredytobiorców do kredytodawców. Należy podkreślić, że obecnie ok. 2/3 wsparcia ma charakter zwrotny. Proponowany mechanizm umożliwi zwrot tej części środków do kredytodawców, proporcjonalnie do wpłaconych środków. Decyzję o zwrocie będzie podejmowała Rada Funduszu, jeżeli według stanu na koniec roku środki Funduszu przewyższą prognozowaną wartość wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia w roku następnym; wymagana będzie jednocześnie zgoda przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Zwrot nie będzie mógł prowadzić do obniżenia środków Funduszu poniżej kwoty 600 mln zł (środki Funduszu w dniu jego uruchomienia) lub zagrożenia realizacji wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia bez wnoszenia wpłat. Zwrot będzie dokonywany w terminie 30 dni od dnia podjęcia uchwały przez Radę Funduszu w wysokości proporcjonalnej do wpłat wniesionych na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców. W **pkt 7** zaproponowano zmiany redakcyjne w zakresie przepisu art. 18 ust. 1, który nadaje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych do zawieszenia, w drodze rozporządzenia, wpłat na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, po zasięgnięciu opinii Komitetu Stabilności Finansowej działającego w ramach wykonywania funkcji makroostrożnościowej. Zmiana zawarta w **pkt 8** jest zmianą o charakterze redakcyjnym, wynikającym z dodawanych przepisów w art. 19a., które zaproponowano w **pkt. 9**. Zgodnie z proponowaną zmianą, kredytodawcy raz w miesiącu (do 25 dnia każdego miesiąca), będą przekazywali zbiorczo dokonane przez kredytobiorców wpłaty na rachunek Funduszu w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Jednocześnie zaproponowano zmianę w **pkt 10**, zgodnie z którą wydłużony został okres na spłatę zaległości do 90 dni. W przypadku nieuregulowania zaległości w tym terminie całość zadłużenia zostaje postawiona w stan wymagalności. Obecnie zadłużenie jest stawiane w stan wymagalności już po 30 dniach, z możliwością przywrócenia harmonogramu spłat po złożeniu wniosku do Rady Funduszu i uzyskaniu pozytywnego rozstrzygnięcia. Proponowana zmiana usprawni dotychczasowy proces – umożliwi kredytobiorcy spłatę zadłużenia, a postawienie w stan wymagalności nie będzie rozwiązaniem stosowanym z taką częstotliwością jak obecnie.

W **pkt. 11** zawarto proponowany przepis w zakresie zwrotu nienależnego wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia. Doprecyzowano także, że zwrot nienależnego wsparcia lub

nienależnej pożyczki na spłatę zadłużenia następuje na rachunek wskazany przez kredytodawcę w terminie 30 dni od dnia doręczenia kredytobiorcy przez kredytodawcę pisemnej informacji o uzyskaniu nienależnego wsparcia wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi począwszy od dnia przekazania przez kredytodawcę środków. Kredytodawca następnie będzie zbiorczo przekazywał na rachunek Funduszu środki pochodzące z dokonanych przez kredytobiorców zwrotów do 25. dnia miesiąca.

W **art. 65** proponuje się zmiany **ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej**.

Zmiana proponowana w **pkt 1** dotyczy prawa do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę zawodową objętą przepisami o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych, co jest konsekwencją uprawnienia wynikającego z art. 7 pkt 4 projektu.

Zmiana proponowana w **pkt 2** jest związana z wejściem w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. poz. 835). Ustawa ta spowodowała powstanie po stronie Komisji obowiązku objęcia kontrolą wszystkich podmiotów poddanych nadzorowi Komisji. Obowiązek ten powinien zostać jednak ograniczony do tych podmiotów, w przypadku których Komisja, z uwagi na posiadane uprawnienia nadzorcze, ma wgląd w prowadzoną przez nie działalność. Z punktu widzenia bezpieczeństwa systemu finansowego najbardziej efektywnym rozwiązaniem będzie objęcie kontrolą, o której mowa w art. 143c pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, wyłącznie nadzorowanych przez Komisję instytucji obowiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Należy zwrócić również uwagę, że *ratio legis* ustawy o szczególnych rozwiązaniach (...), jakim jest dążenie do skutecznego zamrażania środków finansowych oraz zasobów gospodarczych osób i podmiotów objętych sankcjami, powinno być rozpatrywane przez pryzmat ryzyka niezastosowania środków ograniczających przez instytucje obowiązane – w przypadku ich identyfikacji istotna jest podatność na możliwość wykorzystania ich działalności do działalności zagrażającej bezpieczeństwu obrotu finansowego. W związku z tym proponuje się także wyłączenie z zakresu kontroli Komisji podmiotów, które ze względu na to, że nie przeprowadzają transakcji lub nie świadczą usług przechowywania wartości majątkowych, nie generują ryzyka dla skutecznego stosowania szczególnych środków ograniczających. Chodzi np. o emitentów, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – nadzór Komisji nie obejmuje w każdym przypadku całokształtu prowadzonej przez podmioty nadzorowane działalności, lecz dotyczy wypełniania przez te podmioty

obowiązków informacyjnych w zakresie informacji bieżących i sprawozdawczości okresowej skierowanych do uczestników rynku kapitałowego. W przypadku emitentów, których papiery wartościowe są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, bezpośredni nadzór nad wypełnianiem przez nie obowiązków informacyjnych sprawuje Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

Art 66 wprowadza zmiany w **ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami.**

Proponuję, aby w przypadku opóźnień w spłacie zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu hipotecznego kredytodawca informował jednocześnie kredytobiorcę o możliwości skorzystania z wsparcia z Funduszu Wsparcia Kredytobiorców. Informacja będzie udzielana konsumentowi wraz z wezwaniem do dokonania spłaty. Będzie zawierać m.in. informację o możliwości złożenia wniosku o wsparcie, promesę lub pożyczkę na spłatę zadłużenia, sposobie rozpatrzenia wniosku przez kredytodawcę i zasadach korzystania z Funduszu.

Art. 67 zmienia **ustawę z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego.**

Zmiana polega na dodaniu dostawców usług finansowania społecznościowego do katalogu podmiotów objętych zakresem zastosowania ustawy oraz umożliwieniu żądania od osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub zatrudnionej w takim podmiocie informacji o skazaniu za przestępstwa wymienione w ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych. Zmieniana ustawa obejmuje bowiem swoim zakresem wszystkie podmioty działające na rynku finansowym, do których należeć będą również dostawcy usług finansowania społecznościowego.

Art. 68 wprowadza zmiany w **ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.** W związku z tym, że z dniem 16 maja 2022 r. tracą moc niektóre z przepisów tej ustawy, odnoszące się do ułatwień bądź udogodnień dla kredytobiorców wynikających z możliwością zawieszenia umowy. Wraz odwołaniem stanu epidemii, przepisy te nie będą już miały zastosowania. Ponieważ projekt wprowadza nową, kompleksową instytucję wakacji kredytowych, uchylenie wskazanych wyżej przepisów ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych jest tym bardziej uzasadnione.

Przepisy **art. 69–86** zawierają **przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe**.

Rozwiązanie zawarte w **art. 69** wynika ze skorzystania z opcji krajowej przewidzianej w art. 49 rozporządzenia 2020/1503. Zgodnie z tym przepisem – w przypadku gdy w danym państwie członkowskim próg łącznej wartości, powyżej którego należy publikować prospekt zgodnie z rozporządzeniem 2017/1129, wynosi poniżej 5 mln euro – przez okres dwóch lat od dnia 10 listopada 2021 r. oferty finansowania społecznościowego w tym państwie mogą być prowadzone w oparciu o arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych jedynie do wartości tego niższego progu. Jednocześnie decyzja o skorzystaniu z okresu przejściowego jest podyktowana wciąż niskim stopniem rozwoju rynku finansowania społecznościowego w Polsce.

Obecnie zdecydowana większość emitentów korzystających z usług platform crowdfundingowych prowadzi oferty do wysokości 1 mln euro, co ma związek z brakiem konieczności sporządzania memorandum informacyjnego dla takich ofert. Jednocześnie większość takich ofert kończy się pozyskaniem przez właściciela projektu jedynie ułamkowej części zakładanej sumy. Wyrównanie, z dniem 10 listopada 2021 r. progu ofert finansowania społecznościowego z progiem ofert niewymagających sporządzenia prospektu będzie zatem skutkowało *de facto* 2,5-krotnym podwyższeniem progu finansowania przedsięwzięć gospodarczych w drodze crowdfundingu. Jednocześnie wraz z wejściem w życie rozporządzenia 2020/1503 należy się spodziewać wzrostu zainteresowania crowdfundingiem zarówno ze strony inwestorów jak i właścicieli projektów. Stopniowe dojście do ogólnego progu ofert „bezprospektowych” w wysokości 5 mln euro powinno zatem zostać skorelowane ze wzrostem zainteresowania tą formą finansowania, a co za tym idzie wzrostem sum pozyskiwanych na platformach finansowania społecznościowego.

Przepis **art. 70** dotyczy odroczenia terminu wejścia w życie zakazu kierowania propozycji objęcia lub nabycia udziałów w spółkach z o.o. do nieoznaczonego adresata o dwa lata, tj. do dnia 9 listopada 2023 r. Jednocześnie umożliwi do tego dnia kontynuację działalności przez podmioty, które dotychczas prowadziły publicznie dostępny internetowy system informacyjny kojarzący inwestorów z właścicielami projektów ubiegającymi się o finansowanie przedsięwzięć gospodarczych ze środków pochodzących z oferowanych przez nich udziałów w spółkach z o.o.

Należy przy tym zauważyć, że od dnia 1 lipca 2021 r. możliwe jest zakładanie nowego typu spółki kapitałowej – prostej spółki akcyjnej. Dwuletni okres przejściowy umożliwi

upowszechnienie formy prostej spółki akcyjnej jako najkorzystniejszej formy prowadzenia działalności przez mikroprzedsiębiorców i przedsiębiorców typu *start-up*.

Zgodnie z uzasadnieniem rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, na podstawie którego została uchwalona ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1655, z późn. zm.) „*impulsem i punktem wyjścia do rozważania potrzeby wprowadzenia do polskiego porządku prawnego nowego typu spółki kapitałowej była analiza otoczenia prawnego funkcjonowania w Polsce tzw. startupów. (...) Środowiska związane z działalnością typu startup wskazują na szereg problemów, które ograniczają rozwój tego typu przedsięwzięć. Dotyczą one także otoczenia instytucjonalno-prawnego działalności. Chodzi m.in. o trudności w rozpoczynaniu działalności gospodarczej, w pozyskiwaniu kapitału czy w likwidacji spółek w razie niepowodzenia przedsięwzięcia. (...) Zgodnie z raportem „Polskie startupy 2018”, 72% startupów wybiera spółkę z o.o. Wynika to głównie z faktu, że wymogi formalne i finansowe związane z założeniem spółki są po prostu w przypadku spółki z o.o. znacznie niższe niż w przypadku spółki akcyjnej. Nie oznacza to jednak, że spółka z o.o. jest dobrze dostosowana do potrzeb tego rodzaju przedsięwzięć. Jak wynika z przeprowadzonego wśród przedsiębiorców przez PARP badania, zdecydowana większość badanych (73%) widzi potrzebę wprowadzenia nowego typu spółki, która mogłaby być wykorzystywana w działalności innowacyjnej. Aż 78,6% respondentów wskazało na potrzebę obniżenia wymogów kapitałowych dla projektowanej uproszczonej spółki. (...) Minimalna wartość nominalna udziału wynosi 50 zł, co z kolei ogranicza m.in. możliwość korzystania z rosnącego na znaczeniu crowdfundingu”¹.*

Celem **art. 71** jest implementacja art. 1 pkt 6 dyrektywy 2021/338. Przepis ten zakłada czasowe (od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 28 lutego 2023 r.) odejście od obowiązku podawania do publicznej wiadomości raportu dotyczącego sposobu wykonywania zleceń w systemie obrotu instrumentami finansowymi. Jednocześnie, w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy po dniu 28 lutego 2022 r. nie jest możliwe wskazanie początkowego terminu obowiązywania zasady wyrażonej w tym przepisie, ponieważ oznaczałoby to konieczność działania prawa wstecz. Przepis znajdzie zatem zastosowanie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 28 lutego 2023 r.

¹ Uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (UD154), str. 2–4, dostępne na stronie internetowej <https://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/druk.xsp?nr=3236>.

Zgodnie z **art. 72** dodawany art. 31 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym w zakresie, w jakim penalizuje naruszenie obowiązku informowania o niektórych celach środowiskowych zdefiniowanych w rozporządzeniu 2020/852 (dotyczą one zrównoważonego wykorzystywania i ochrony zasobów wodnych i morskich, przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, zapobiegania zanieczyszczeniu i jego kontroli oraz ochrony i odbudowy bioróżnorodności i ekosystemów), będzie miał zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r.

W odniesieniu do dwóch pozostałych celów środowiskowych wskazanych w art. 9 lit. a oraz b rozporządzenia 2020/852, tj. łagodzenia zmian klimatu oraz adaptacji do zmian klimatu, przepisy tego rozporządzenia stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że projektowany przepis przejściowy dotyczy jedynie sankcji przewidzianych w art. 31 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ponieważ taki zakres wynika z art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2020/852.

Art. 73 wprowadza 6-miesięczny termin na dostosowanie regulaminu spółki prowadzącej rynek regulowany do nowego brzmienia art. 28 ust. 2 pkt. 15c lit. b–e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Taki termin z jednej strony zapewni spółce prowadzącej rynek regulowany odpowiedni czas na przygotowanie nowego regulaminu, a z drugiej strony umożliwi Komisji przeprowadzenie procedury zmierzającej do wyrażenia zgody na dokonanie tych zmian. Do wydania takiej zgody Komisja jest bowiem zobowiązana na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Przepis **art. 74** dotyczy stosowania przepisów dotychczasowych ustawy dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej w odniesieniu do wniosków o wsparcie, pożyczkę i promesę na spłatę zadłużenia złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 75 określa, że zmiana procesu obsługi wsparcia po całkowitej jego wypłacie przez kredytodawców będzie stosować się do wsparcia oraz pożyczki na spłatę zadłużenia, których termin spłaty rozpoczyna się po dniu 31 grudnia 2022 r. Termin ten zapewni kredytodawcom czas na dostosowanie się do nowych regulacji.

W **Art. 76** zawarto zobowiązanie kredytodawców do wniesienia dodatkowych wpłat na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, które wyniosą 1,4 mld zł. Obecnie stan środków Funduszu Wsparcia Kredytobiorców wynosi ponad 600 mln zł. Wniesienie dodatkowej wpłaty przez kredytodawców spowoduje, że stan środków Funduszu Wsparcia Kredytobiorców na koniec 2022 r. przekroczy 2 mld zł.

Przepisy art. 77–80 realizuje instytucję tzw. wakacji kredytowych, tj. zawieszenia obowiązku dokonywania płatności, do których kredytobiorca zobowiązany jest na podstawie zawartej umowy o kredyt hipoteczny, niebędący kredytem walutowym. W przypadku spłaty kredytu zakres instytucji odnosi się zarówno do części kapitałowej, jak i odsetkowej raty. W tym okresie kredytobiorca nie może również pobierać żadnych innych opłat, z wyjątkiem świadczeń pieniężnych, które wynikają z posiadanych przez kredytobiorcę ubezpieczeń powiązanych z umową kredytu. Maksymalny termin zawieszenia wykonania umowy określony w projekcie ustawy wynosi 2 miesiące w każdym z dwóch ostatnich kwartałów 2022 r. oraz 1 miesiąc w każdym kwartale 2023 r. Okres zawieszenia wykonywania umowy nie jest traktowany jako okres kredytowania, dlatego okres kredytowania oraz wszystkie terminy przewidziane w umowie kredytu, ulegają stosownemu przedłużeniu o okres, na który nastąpiło zawieszenie wykonywania umowy.

Ratio legis przepisu jest, by zawieszenie wykonania umowy (spłaty należności) następowało z mocy ustawy z chwilą doręczenia kredytodawcy wniosku o zawieszenie wykonania umowy. Jest to zatem możliwie prosta konstrukcja, której cechą jest transparentność dla kredytobiorców i kredytodawców, możliwość szybkiego rozpatrzenia wniosku oraz na elastyczny dobór okresu zawieszenia według wyboru kredytobiorcy. Co ważne, w projektowanych przepisach przewidziano odpowiedzialność karną za składanie we wniosku fałszywych oświadczeń dotyczących przesłanki, zgodnie z którą wniosek o zawieszenie wykonania umowy o kredyt dotyczy nieruchomości przeznaczonej na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych. Uprawnienie to ma przysługiwać każdemu kredytobiorcy, który jest stroną umowy o kredyt hipoteczny w rozumieniu ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami. Tym samym należy wskazać, że akt ten definiuje umowę kredytu hipotecznego jako umowę, w ramach której kredytodawca udziela konsumentowi kredytu lub daje mu przyrzeczenie udzielenia kredytu zabezpieczonego hipoteką lub innym prawem związanym z nieruchomością mieszkalną lub przeznaczonego na sfinansowanie niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego nabycia lub utrzymania prawa własności budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, a także ich budowy lub przebudowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn zm.), spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, prawa własności nieruchomości gruntowej lub jej części, udziału we współwłasności budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w nieruchomości gruntowej. Są to warunki, których spełnienie definiuje kredyt

hipoteczny w rozumieniu ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami. Kredyty spełniające powyższe przesłanki będą zatem objęte instytucją „wakacji kredytowych”, przy czym projekt nie wprowadza ograniczenia, że przepisy dotyczące „wakacji kredytowych” mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do umów kredytów hipotecznych zawartych nie wcześniej niż 22 lipca 2017 r. (tj. od dnia wejścia w życie ustawy o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami). W przypadku, w którym kredytobiorca posiada kilka kredytów hipotecznych z danym kredytodawcą, będzie mógł skorzystać z zawieszenia w stosunku do umowy wybranej przez siebie –kredytobiorca będzie zatem sam decydował, czy skorzysta z możliwości zawieszenia i w jakim okresie.

Realizacja uprawnienia nastąpi na wniosek kredytobiorcy; przewiduje się wprowadzenie udogodnień technicznych i oprecyjnnych w tym zakresie, np. możliwość skorzystania z usługi bankowości elektronicznej).

Istotne jest także, że z kosztów podlegających zawieszeniu naliczania wyłączone zostały opłaty związane z umowami ubezpieczenia, powiązane z umowami kredytu, których wykonywanie ma zostać zawieszona na podstawie złożonego wniosku. Takie wyłączenie związane jest z koniecznością zachowania ciągłości ochrony ubezpieczeniowej, która zapewnia ochronę m.in. w przypadkach utraty pracy lub w związku ze śmiercią kredytobiorcy.

Jednocześnie wskazano, że przedłużenie okresu kredytowania wynikające z instytucji wakacji kredytowych nie będzie wymagało zgody osób trzecich. Dotyczy to osób które ustanowiły zabezpieczenie kredytu lub których składniki majątku zostały obciążone ograniczonym prawem rzeczowym celem ustanowienia zabezpieczenia kredytu. Jednocześnie, przedłużenie okresu kredytowania, na zasadach określonych w art. 77 ustawy, nie wymaga ujawnienia w treści hipoteki stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu.

W **art. 78** wskazano, że w sytuacji, kiedy kredytodawca na wniosek kredytobiorcy zawiesił w całości lub w części spłatę jednej z umów, o których mowa w art. 31 fa ust. 1, ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, termin tego zawieszenia ulega skróceniu z mocy prawa z dniem wejścia w życie ustawy.

W **art. 79** wskazano, że rozwiązanie to będzie miało zastosowanie do umów zawartych przed 1 lipca 2022 r., jeżeli okres kredytowania przypada po upływie 6 miesięcy licząc od tej daty.

Przepis **art. 80** przewiduje, że jeżeli kredytobiorca zdecyduje się skorzystać z uprawnienia do zawieszenia na podstawie ustawy, w chwili doręczenia kredytodawcy wniosku o zawieszenie termin „wakacji kredytowych” realizowanych na podstawie umowy z kredytodawcą ulega skróceniu z mocy prawa.

Kredytobiorca może zatem – według własnego wyboru – skorzystać z uprawnienia do zawieszenia na podstawie ustawy, także w trakcie trwania „wakacji kredytowych” – konsekwencją jest wówczas skrócenie ich terminu i automatyczne przejście na ustawowe zawieszenie wykonania umowy.

Przepis **art. 81** projektu zawiera rozwiązania dotyczące zawieszenia spłaty kredytu udzielonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 października o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2224, z późn. zm.). W tym przypadku zawieszenie spłaty będzie dotyczyło kredytu udzielonego w ramach finansowania zwrotnego lub ze środków zlikwidowanego w 2009 r. Krajowego Funduszu Mieszkaniowego. Warunkiem proponowanej formy pomocy będzie przesłanka udzielenia takich kredytów na przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlane mające na celu budowę lokali mieszkalnych na wynajem lub budowę lokali mieszkalnych, do których ustanowione zostanie spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego. Projektowany przepis określa również ramy czasowe zawieszenia spłaty, które ustalono na okres czterech miesięcy w drugim półroczu 2022 r., trzech miesięcy w pierwszym półroczu 2023 r. oraz dwóch miesięcy w drugim półroczu 2023 r. Jednocześnie łączny okres zawieszenia spłaty nie może łącznie przekroczyć ośmiu miesięcy. W przepisie określono również elementy wniosku o zawieszenie spłaty oraz wskazano, że w okresie zawieszenia spłaty kredytu kredytobiorca nie jest zobowiązany do dokonywania płatności rat kapitałowo-odsetkowych wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat prowizji powiązanych z umowami. Okres zawieszenia spłaty nie będzie wliczany do okresu kredytowania.

W **art. 82** zawarto rozwiązanie awaryjne na wypadek niewyznaczenia zamiennika za kluczowy wskaźnik referencyjny odnoszący się jedynie do stawki WIBOR. Miałoby ono zastosowanie po wystąpieniu któregośkolwiek ze zdarzeń określonych w art. 23c ust. 1 rozporządzenia BMR, gdyby nie doszło do wyznaczenia właściwego zamiennika w trybie procedury określonej w rozdziale 10a ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie

finansowym. Jeżeli Komitet Stabilności Finansowej przedstawiłby stanowisko z informacją o odmowie wydania rekomendacji w zakresie konieczności wyznaczenia zamiennika za WIBOR, wówczas, z mocy ustawy, zamiennik lub zamienniki wskaźnika WIBOR, będą mogły zostać wyznaczone na podstawie stawki procentowej POLONIA. Zamiennik lub zamienniki wskaźnika WIBOR wraz z innymi elementami, o których mowa w przepisie, będą mogły zostać określone w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Przepis zawiera delegację ustawową o charakterze fakultatywnym. Jednocześnie, wydając rozporządzenie, minister zasięgnie opinii Komisji Nadzoru Finansowego w tym zakresie, która dysponuje odpowiednimi danymi, koniecznymi do określenia w ww. rozporządzeniu. Wydając rozporządzenie, minister weźmie pod uwagę wzrost ryzyka systemowego w systemie finansowym, spowodowanego zaprzestaniem opracowywania kluczowego wskaźnika referencyjnego WIBOR lub jego likwidacją.

Celem **art. 83** jest umożliwienie funduszom inwestycyjnym wprowadzenia zmian w ich statutach w zakresie zastąpienia wskaźnika WIBOR innym wskaźnikiem bez obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. Obecnie w statutach licznych funduszy inwestycyjnych WIBOR jest wpisany na potrzeby określenia benchmarku funduszu, np. na potrzeby określania zasad pobierania wynagrodzenia zmiennego od wyników funduszy. Z kolei zmiana zapisów statutów, w przypadku funduszy inwestycyjnych otwartych, specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych oraz publicznych funduszy inwestycyjnych zamkniętych zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, wymaga uzyskania zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. Mając na uwadze, że przewidziane w projekcie ustawy zastąpienie wskaźnika WIBOR innym wskaźnikiem będzie miało charakter administracyjny, w którym uczestniczyć będzie Komisja Nadzoru Finansowego, zasadne jest uproszczenie procesu dostosowywania statutów funduszy inwestycyjnych w przedmiotowym zakresie. Usprawni to jednocześnie przejście funduszy inwestycyjnych na stosowanie nowego wskaźnika. Podkreślenia przy tym wymaga, że przepis ten będzie miał zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy zmiana w statucie ograniczać się będzie wyłącznie do zmiany samego wskaźnika, tj. bez innych zmian skutkujących, np. zmianą zasad pobierania wynagrodzenia zmiennego.

Celem **art. 84** są przepisy przejściowe w związku z uchycieniem przepisów dotyczących wsparcia kredytobiorców na podstawie ustawy Covidowej.

Na podstawie **art. 85** utrzymuje się w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz ustawy o Rzeczniku Finansowym.

Przepis **art. 86** określa termin wejścia w życie ustawy.

Przepisy rozporządzenia 2020/1503 są stosowane od dnia 10 listopada 2021 r., dlatego przewidziano termin jej wejścia w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Przepisy dyrektywy 2021/338 będą stosowane od dnia 28 lutego 2022 r., dlatego przepisy projektowanej ustawy zapewniające implementację tej dyrektywy również wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przepisy podwyższające próg łącznej wartości, powyżej którego należy publikować prospekt zgodnie z rozporządzeniem 2017/1129, wejdą w życie z dniem 10 listopada 2023 r., tj. po upływie okresu przejściowego przewidzianego w art. 49 rozporządzenia 2020/1503. W tym samym terminie wejdą w życie przepisy zakazujące kierowania propozycji objęcia lub nabycia udziałów w spółkach z o.o. do nieoznaczonego adresata.

Odrębnego omówienia wymaga zagwarantowany w projektowanych przepisach sposób ochrony danych osobowych klientów dostawców usług finansowania społecznościowego i podmiotów prowadzących działalność finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych. Należy bowiem wyróżnić kilka obszarów, w których może potencjalnie dochodzić do naruszeń ochrony danych osobowych, jednak rozwiązania projektowane w ustawie ustanawiają odpowiednie zabezpieczenia przed takimi naruszeniami. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na obszerne regulacje dotyczące ochrony tajemnicy zawodowej. Przepisy te w precyzyjny sposób definiują tajemnicę zawodową (wskazując, że elementem tej tajemnicy są dane identyfikujące strony umów, a więc ich dane osobowe) i ściśle wyznaczają krąg podmiotów obowiązanych do zachowania tej tajemnicy, a także przypadki, w których tajemnica zawodowa może być ujawniona konkretnie wskazanym podmiotom i organom. Nie bez znaczenia jest również fakt, że przepisy projektowanej ustawy w tym zakresie są wzorowane na obowiązujących od 2005 r. przepisach ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Poziom ochrony zapewniany tymi przepisami nie był jak dotąd kwestionowany ani przez organy właściwe do ich stosowania, ani przez podmioty chronione tymi przepisami, co pozwala z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że również projektowane rozwiązania będą adekwatnie chronić dane osobowe.

Również w przypadku przechowywania dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego, projektowana ustawa zapewnia

odpowiedni poziom zabezpieczeń. Obowiązek przechowywania dokumentacji na trwałym nośniku gwarantuje brak możliwości dokonywania zmian w zawartości danych oraz pozwala na ich odtworzenie w niezmienionej postaci. Ponadto dostawca usług finansowania społecznościowego w celu wywiązania się z obowiązku przechowywania dokumentacji będzie mógł skorzystać z usług profesjonalnego podmiotu trzeciego, co gwarantuje bezpieczeństwo danych.

W przepisach o sankcjach administracyjnych przewidziano, że jedną z sankcji, jakie będzie mogła zastosować Komisja, będzie możliwość przekazania do publicznej wiadomości informacji o treści rozstrzygnięcia, obejmującej m.in. imię i nazwisko osoby, na którą została nałożona kara. Przekazanie takiej informacji będzie jednak wymagało podjęcia uchwały przez Komisję, co zapewni, że środek ten będzie stosowany jedynie w najpoważniejszych i wyraźnie uzasadnionych przypadkach. Dodatkowo informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby fizycznej będą dostępne na stronie internetowej Komisji jedynie przez rok od dnia ich udostępnienia, co jest standardową praktyką funkcjonującą już w obszarze rynku finansowego. Po tym okresie, nawet w przypadku utrzymania na stronie internetowej Komisji informacji o podjętej decyzji, informacja ta będzie zanonimizowana.

Gwarancje bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych przez Komisję są ponadto zawarte w już obowiązujących przepisach. Szczegółowe zasady, zakres, czas i cele takiego przetwarzania są określone w art. 4a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawiania jej organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w ww. trybie zgłosili: Karwasiński Szpringer i Wspólnicy sp. j., SLZ Stańczyk Lawręc Zbyrowski Radcowie Prawni sp. p. oraz stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska.

Projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Przepisy ustawy przyczynią się do zwiększenia bezpieczeństwa inwestycji na platformach finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych, a co za tym idzie do spopularyzowania tej formy inwestycji. Przełoży się to na zwiększenie możliwości pozyskiwania kapitału przez przedsiębiorców, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że crowdfunding jest alternatywną metodą pozyskiwania kapitału w stosunku do np. kredytów bankowych, czy emisji dłużnych papierów wartościowych. Należy przy tym zauważyć, że crowdfunding udziałowy i pożyczki społecznościowe są formami pozyskiwania kapitału stworzonymi z myślą przede wszystkim o przedsiębiorstwach typu *start-up*, a więc o najmniejszych przedsiębiorstwach działających w innowacyjnych branżach, które mogą mieć trudności z uzyskaniem finansowania swojej działalności bardziej tradycyjnymi metodami.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Patkowski, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jakub Kącki, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, e-mail: jakub.kacki@mf.gov.pl, tel. 734 114 880</p>	<p>Data sporządzenia 13.05.2022 r.</p> <p>Źródło prawo UE rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC76</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektowanej ustawy jest:

- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/1503”,
- implementacja, w zakresie regulacji projektowanej ustawy, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. zmieniającej dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/878 w zakresie ich zastosowania do firm inwestycyjnych w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14), zwanej dalej „dyrektywą 2021/338”,
- implementacja, w zakresie regulacji projektowanej ustawy, dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1269 z dnia 21 kwietnia 2021 r. zmieniającej dyrektywę delegowaną (UE) 2017/593 w odniesieniu do uwzględniania czynników zrównoważonego rozwoju w zobowiązaniach w zakresie zarządzania produktami (Dz. Urz. UE L 277 z 02.08.2021, str. 137), zwanej dalej „dyrektywą 2021/1269”,
- zapewnienie stosowania art. 23c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem BMR”,
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1129”,
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2088”,
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/852”.

Z implementacji **dyrektywy 2021/338** wynika konieczność ograniczenia złożoności regulacyjnej i związanych z tym kosztów ponoszonych przez firmy inwestycyjne, przede wszystkim w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji, w celu złagodzenia skutków pandemii Covid-19 i wsparcia gospodarki. Zgodnie z art. 4 dyrektywy 2021/338 państwa członkowskie są zobowiązane przyjąć i opublikować przepisy

ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy do dnia 28 listopada 2021 r. i stosować je od dnia 28 lutego 2022 r.

Celem **dyrektywy 2021/1269** jest zapewnienie zgodności przepływów kapitału z dążeniem do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmiany klimatu. Zgodne z celami zrównoważonego rozwoju przejście na niskoemisyjną, bardziej zrównoważoną i oszczędną gospodarkę będzie miało kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii Europejskiej. Wsparcie zrównoważonych inwestycji, poprzez umożliwienie inwestorom zwiększenia popytu na takie inwestycje, jest warunkiem realizacji celów klimatycznych.

W zakresie **rozporządzenia BMR** niezbędne jest uregulowanie stosowania art. 23c tego rozporządzenia, przez wskazanie krajowego właściwego organu państwa członkowskiego UE w zakresie wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia, a także ustalenie sposobu i trybu wyznaczenia ww. zamiennika lub zamienników. Przepis art. 23c rozporządzenia BMR ma zastosowanie w odniesieniu do zamienników wskaźnika referencyjnego WIBOR oraz innych lokalnych (krajowych) wskaźników, które są lub w przyszłości mogłyby być stosowane w umowach z klientami i instrumentach finansowych, po spełnieniu kryteriów wskazanych w art. 20 ust. 1 lit. b rozporządzenia BMR. Jednocześnie przepisy zawierają szczególne rozwiązanie na wypadek niewyznaczenia zamiennika za WIBOR w standardowej, projektowanej procedurze. Wówczas zamiennik będzie mógł zostać wyznaczony na podstawie stawki procentowej obliczonej w wyniku procesu ustalenia (fixingu) Stawki Referencyjnej POLONIA organizowanego przez Narodowy Bank Polski.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 **rozporządzenia 2017/1129** państwa członkowskie UE mogą ustanowić w prawie krajowym próg wartości ofert publicznych niewymagających sporządzenia prospektu na poziomie między 1 mln a 8 mln euro. Projektowana ustawa podwyższa obowiązujący w Polsce próg dla takich ofert.

Rozporządzenie 2019/2088 i **rozporządzenie 2020/852** nakładają określone obowiązki na niektóre podmioty rynku finansowego, tj. podmioty oferujące instrumenty finansowe oraz podmioty świadczące usługi doradztwa inwestycyjnego lub ubezpieczeniowego w odniesieniu do instrumentów finansowych. Obowiązki te dotyczą przekazywania inwestorom informacji o ryzykach dla zrównoważonego rozwoju, o niekorzystnych skutkach dla zrównoważonego rozwoju, o celach zrównoważonego finansowania oraz o promowaniu aspektów środowiskowych w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych i w procesie doradztwa. Przepisy obu rozporządzeń będą w państwach członkowskich UE stosowane bezpośrednio, jednak bez ustanowienia sankcji na poziomie prawa krajowego ich skuteczność byłaby ograniczona.

Przepisy **rozporządzenia 2020/1503** są stosowane od dnia 10 listopada 2021 r. Przepisy rozporządzenia 2020/1503 wprowadzają w Unii Europejskiej jednolite zasady dotyczące finansowania społecznościowego (*European Crowdfunding Service Provider, ECSP*), tzw. crowdfundingu. Finansowanie społecznościowe jest rozwiązaniem z dziedziny technologii finansowej, które zapewnia małym i średnim przedsiębiorstwom (MSP), w szczególności przedsiębiorstwom typu start-up, alternatywny dostęp do finansowania. Jest ono realizowane za pośrednictwem platformy crowdfundingowej, tj. rozwiązania cyfrowego udostępnianego w Internecie otwartemu gronu odbiorców przez dostawcę usług crowdfundingowych, służącego do prowadzenia zbiorów crowdfundingowych.

Rozporządzenie 2020/1503 dotyczy platform crowdfundingowych działających w tzw. modelu udziałowym, w którym inwestor, w zamian za wpłatę, obejmuje papiery wartościowe (najczęściej akcje) wyemitowane przez właściciela projektu, oraz ułatwiających udzielanie pożyczek społecznościowych. Przyznaje ono dostawcom usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych swobodę świadczenia usług w całej Unii Europejskiej, jednocześnie nakładając na nich konieczność spełniania określonych obowiązków organizacyjnych. Zawiera także rozwiązania podnoszące poziom ochrony inwestorów.

Projektowana ustawa zakłada również podniesienia poziomu **cyberbezpieczeństwa** na rynku finansowym oraz sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) nadzoru nad przestrzeganiem sankcji (środków ograniczających) ustanawianych w związku z agresją Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy.

Dodatkowo projekt realizuje zapowiedzi Prezesa Rady Ministrów w zakresie **działań pomocowych dla kredytobiorców** w spłacie kredytów hipotecznych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie 2020/1503 zobowiązuje państwa członkowskie UE do wprowadzenia w prawie krajowym rozwiązań zapewniających skuteczne stosowanie przepisów tego rozporządzenia. W tym celu projektowana ustawa:

- wskaże Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy do nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych,

- przyzna KNF odpowiednie uprawnienia nadzorcze (m.in. do zawieszania konkretnych ofert finansowania społecznościowego lub zawieszania prowadzenia działalności przez dostawców oraz do współdziałania z organami wymiaru sprawiedliwości i organami nadzoru z innych państw członkowskich UE),
- wprowadzi odpowiednie sankcje administracyjne i karne za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia lub ustawy,
- wprowadzi odpowiedzialność cywilnoprawną i karną za poprawność i prawdziwość informacji podawanych w dokumentach informacyjnych sporządzanych w związku z ofertą finansowania społecznościowego,
- wprowadzi przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej i zasad przechowywania dokumentacji związanej ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych.

Z dniem 10 listopada uległ podwyższeniu próg kwotowy wpływów z tytułu emisji papierów wartościowych, który zwalnia z obowiązku sporządzenia prospektu, z 2,5 mln euro do 5 mln euro. Oferty publiczne, z których zakładane wpływy wyniosą między 2,5 a 5 mln euro, zostaną z tym dniem objęte obowiązkiem sporządzenia memorandum informacyjnego (lub arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, w przypadku ofert prowadzonych za pośrednictwem firmy inwestycyjnej).

Zgodnie z rozporządzeniem właściciele projektów finansowanych na platformach finansowania społecznościowego będą mogli pozyskać środki do 5 mln euro bez konieczności sporządzenia prospektu. Natomiast przez okres 2 lat od dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (tj. do dnia 9 listopada 2023 r.) w państwach, w których próg kwotowy wpływów z tytułu emisji papierów wartościowych, powyżej którego należy sporządzić prospekt, wynosi mniej niż 5 mln euro, dopuszcza się prowadzenie ofert finansowania społecznościowego bez konieczności sporządzenia prospektu jedynie do wartości nieprzekraczającej progu przewidzianego w prawie krajowym.

Projektowane rozwiązania w zakresie implementacji **dyrektywy 2021/338** polegają na:

- wprowadzeniu tzw. formatu elektronicznego jako podstawowego (domyślnego) sposobu komunikacji między firmami inwestycyjnymi i ich klientami lub potencjalnymi klientami,
- wyłączeniu niektórych obowiązków firm inwestycyjnych wobec klientów profesjonalnych, np. obowiązku przekazywania informacji o niektórych kategoriach kosztów i opłat czy obowiązku przekazywania regularnych sprawozdań związanych z wykonywaniem umowy z takim klientem,
- czasowym zawieszeniu obowiązku publikacji raportów obejmujących informacje dotyczące ceny instrumentu finansowego, kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, czasu zawarcia transakcji oraz prawdopodobieństwa zawarcia transakcji, w odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi obrotu,
- wprowadzeniu nowych regulacji dotyczących systemu limitów pozycji, w tym wyłączenie z tego systemu powstających rynków towarowych i ograniczeniu jego zastosowania do kluczowych lub istotnych towarowych instrumentów pochodnych.

Oczekuje się, że skutkiem wdrożenia powyższych rozwiązań będzie wyeliminowanie zbędnej biurokracji, zmniejszenie złożoności regulacyjnej i kosztów przestrzegania przepisów przez firmy inwestycyjne oraz wyeliminowanie zakłóceń konkurencji, przy zachowaniu należytego uwzględnienia ochrony inwestorów, a w efekcie złagodzenie zawirowań gospodarczych wynikających z pandemii Covid-19.

Projektowana ustawa wdraża przepis art. 1 pkt 2 lit. a **dyrektywy 2021/1269**. Implementacja pozostałych przepisów dyrektywy 2021/1269 zostanie zapewniona w drodze zmiany rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1922, z późn. zm.).

Uregulowanie stosowania art. 23c **rozporządzenia BMR** nastąpi przez wskazanie krajowego właściwego organu państwa członkowskiego w zakresie wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia, a także ustalenie sposobu i trybu wyznaczenia ww. zamiennika lub zamienników. Projektowane rozwiązanie zakłada:

- inicjowanie procesu przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF),
- możliwość wydania rekomendacji przez Komitet Stabilności Finansowej (KSFM),
- możliwość wyznaczenia zamiennika lub zamienników w akcie wykonawczym – rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Tym samym minister właściwy do spraw instytucji finansowych zostanie wskazany jako krajowy właściwy organ państwa członkowskiego w zakresie wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, zgodnie z art. 23c ust. 1 rozporządzenia BMR.

W przypadku niemożności wyznaczenia zamiennika lub zamienników dla określonego wskaźnika referencyjnego, jakim jest WIBOR zgodnie z powyższą procedurą, będą one mogły zostać wyznaczone na

podstawie stawki POLONIA. Przesłanką warunkującą taką możliwość będzie przedstawienie przez KSFM stanowiska z informacją o odmowie wydania rekomendacji. Zamiennik lub zamienniki za wskaźnik WIBOR opracowane na podstawie POLONII wraz z innymi, wskazanymi w przepisach elementami, będą mogły zostać określone w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Wówczas będą one stosowane powszechnie, obligatoryjnie.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 **rozporządzenia 2017/1129** państwa członkowskie UE mogą ustanowić w prawie krajowym próg wartości ofert publicznych niewymagających sporządzenia prospektu na poziomie między 1 mln a 8 mln euro. Obecnie w Polsce obowiązuje próg na poziomie 2,5 mln euro. Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie stosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2017/1129 przez podniesienie tego progu, z dniem 10 listopada 2023 r., do poziomu 5 mln euro, co ma związek z progiem wartości ofert finansowania społecznościowego ustanowionym w rozporządzeniu 2020/1503.

Zapewnienie stosowania **rozporządzenia 2019/2088** i **rozporządzenia 2020/852** nastąpi przez wprowadzenie sankcji za naruszenia przepisów tych rozporządzeń do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, z późn. zm.).

W związku z podniesienia poziomu **cyberbezpieczeństwa** na rynku finansowym oraz sprawowania przez KNF nadzoru nad przestrzeganiem sankcji ustanawianych w związku z agresją Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy proponuje się:

- przyznanie KNF kompetencji do podejmowania działań mających przeciwdziałać zagrożeniom w zakresie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, które są wykorzystywane przez podmioty podlegające nadzorowi KNF;
- umożliwienie KNF weryfikacji akcjonariatu spółek – emitentów, których akcje są zarejestrowane na kontach prowadzonych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych SA;
- wprowadzenie wyłączenia z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej w zakresie umożliwiającym przekazywanie i aktualizację informacji stanowiących taką tajemnicę przez podmioty wskazane w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605, z późn. zm.) – podmiotowi obowiązanemu do zgłoszenia informacji o beneficjentach rzeczywistych do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych prowadzonym na podstawie ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.),
- modyfikację zakresu podmiotowego kontroli, którą wykonywać ma KNF w zakresie przestrzegania przez podmioty nadzorowane środków ograniczających określonych w rozporządzeniach unijnych ustawie z dnia 7 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. poz. 835).

W zakresie **wsparcia dla kredytobiorców**, którzy muszą płacić zwiększone raty kredytów hipotecznych, projekt wprowadza zmiany do ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1027, z późn. zm.) w zakresie czynności związanych z procesem restrukturyzacji kredytu. Zmiana obejmuje wprowadzenie możliwości czasowego zawieszenia wykonywania umowy o kredyt hipoteczny zawarty w celu nabycia nieruchomości przeznaczonej na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych. Zawieszenie to będzie przysługiwało w wymiarze dwóch miesięcy na kwartał w okresie od 1 lipca 2022 do 31 grudnia 2022 r. oraz w wymiarze jednego miesiąca na kwartał w okresie od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. W ramach tego rozwiązania konsument nie będzie zobowiązany do dokonywania płatności wynikających z umowy, z wyjątkiem opłat z tytułu ubezpieczeń powiązanych z tą umową. Wniosek o zawieszenie wykonania umowy będzie można złożyć w postaci papierowej lub elektronicznej w tym za pośrednictwem bankowości elektronicznej.

Ponadto, w związku z projektowanymi zmianami stanowiącymi wsparcie dla kredytobiorców, projekt zawiera formalne uchylene przepisów o ustawowych wakacjach kredytowych wprowadzonych w związku z epidemią Covid-19.

Dodatkowo – w zakresie pomocy dla kredytobiorców z przejściowymi problemami – proponuje się zmiany w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 298). Proponuje się doprecyzowanie definicji kredytu mieszkaniowego przez wskazanie przesłanki dotyczącej zaspokajania potrzeb mieszkaniowych kredytobiorcy oraz przesłanek wykluczających możliwość uzyskania wsparcia. Przewidziano także możliwość szerszego skorzystania z rozwiązań, jakie zapewnia Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, m.in. proponuje się usprawnienia w zakresie przekazywania wniosków o wsparcie, które będzie możliwe za pośrednictwem systemu teleinformatycznego kredytodawcy.

Jednocześnie przewidziano zwolnienie z obowiązku wpłaty składek dla kredytodawców, którzy nie spełniają określonych wymogów w zakresie funduszy własnych (banki) albo współczynnika wypłacalności (spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe).

Fundusz Wsparcia Kredytobiorców zostanie zasilony dodatkowo kwotą 1,4 mld zł. Ponadto zostanie wprowadzony nowy wskaźnik oprocentowania kredytu w miejsce WIBOR-u, co pozwoli na uwolnienie wsparcia w wartości ok. 1 mld zł rocznie.

Ponadto proponuje się zmianę w realizowanym od 2016 r. przez Bank Gospodarstwa Krajowego rządowym programie popierania budownictwa mieszkaniowego (tzw. program społecznego budownictwa czynszowego SBC) zapewniającym długoterminowe, preferencyjne finansowanie przedsięwzięć mieszkaniowych, poprzez wprowadzenie wobec tych kredytów rozwiązania zbliżonego do adresowanego do portfela kredytów hipotecznych spłacanych przez osoby fizyczne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana ustawa ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, co nastąpi na tożsamych zasadach w państwach członkowskich UE.

Dodatkowo należy wskazać, że spośród państw członkowskich Unii Europejskiej, przed przyjęciem rozporządzenia 2020/1503, krajowe regulacje dotyczące finansowania społecznościowego funkcjonowały m.in. w Austrii, Belgii, Francji, Holandii i w Niemczech. Poza Unią Europejską regulacje prawne dotyczące crowdfundingu zostały przyjęte m.in. w Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych Ameryki i Australii.

Zgodnie z rozporządzeniem BMR państwa członkowskie UE nie są ograniczone co do sposobu wyznaczania zamiennika lub zamienników krajowego kluczowego wskaźnika referencyjnego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
dostawcy usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych	8 (stan na 20.04.2022 r.)		konieczność uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności oraz spełnienia określonych wymogów organizacyjnych
inwestorzy dokonujący inwestycji na platformach finansowania społecznościowego	niemożliwa do oszacowania		zwiększenie bezpieczeństwa inwestycji w związku z nadzorem KNF nad działalnością platform finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych
emitenci papierów wartościowych	niemożliwa do oszacowania		sporządzanie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych zamiast memorandum informacyjnego lub prospektu – w przypadku prowadzenia ofert publicznych na platformach finansowania społecznościowego
firmy inwestycyjne	36 (stan na 20.04.2022 r.)	rejestr firm inwestycyjnych prowadzony przez KNF	uproszczenie komunikacji z klientami i wyłączenie niektórych obowiązków firm inwestycyjnych wobec klientów profesjonalnych
klienci firm inwestycyjnych	niemożliwa do oszacowania		uproszczenie komunikacji z firmami inwestycyjnymi i wyłączenie niektórych obowiązków firm

			inwestycyjnych wobec klientów
spółki prowadzące rynki giełdowe	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., BondSpot S.A. i Towarowa Giełda Energii SA	rejestr rynków regulowanych prowadzony przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	czasowe zawieszenie obowiązku publikacji wskazanych raportów
uczestnicy obrotu towarowymi instrumentami pochodnymi	niemożliwa do oszacowania		wprowadzenie nowych wymogów dotyczących stosowania systemu limitów pozycji
banki w formie spółek akcyjnych	30	rejestr podmiotów sektora bankowego KNF (stan na 6.05. 2022 r.)	wniesienie składki na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców przez kredytodawców, którzy zawarli umowy z Bankiem Gospodarstwa Krajowego w sprawie realizacji ustawy o wsparciu kredytobiorców , którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej
banki spółdzielcze	535	rejestr podmiotów sektora bankowego KNF (stan na 6.05.2022 r.)	wniesienie składki na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców przez kredytodawców, którzy zawarli umowy z Bankiem Gospodarstwa Krajowego w sprawie realizacji ustawy o wsparciu kredytobiorców , którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej
spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	23	Rejestr podmiotów sektora kas KNF (stan na 6.05.2022 r.)	wniesienie składki na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców przez kredytodawców, którzy zawarli umowy z Bankiem Gospodarstwa Krajowego w sprawie realizacji ustawy o wsparciu kredytobiorców , którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej
kredytobiorcy	wolumen kredytów 1,6 mld zł	dane KNF za marzec 2022 r.	możliwość skorzystania z instytucji wakacji kredytowych, pozwalających na zmniejszenie obciążeń
sądy	376, w tym: 318 sądów rejonowych,	rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów	możliwość nieznacznego wzrostu liczby rozpatrywanych spraw

	47 sądów okręgowych, 11 sądów apelacyjnych (stan na 1.04.2022 r.)	właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (Dz. U. z 2021 r. poz. 1269, z późn. zm.)	
KNF	1		reglamentacja administracyjna platform finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz nadzór nad taką działalnością; współpraca z ESMA i organami nadzoru z innych państw członkowskich UE w zakresie nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych; możliwość inicjowania procesu wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, wydanie opinii w zakresie zamiennika lub zamienników za wskaźnik WIBOR i innych, enumeratywnie wskazanych elementów
Rzecznik Finansowy	1		objęcie dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 187)
KSFM	1		wydanie rekomendacji wskazującej na konieczność wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego albo stanowiska uzasadniającego odmowę jej wydania
strony umowy lub instrumentu finansowego, opartych na zastępowanym	niemożliwa do oszacowania		konieczność dostosowania się do nowych regulacji

kluczowym wskaźniku referencyjnym			
Fundusz Wsparcia Kredytobiorców	1		Zwiększenie środków Funduszu
Bank Gospodarstwa Krajowego	1		Zawieszenie spłaty kredytu udzielonego w ramach finansowania zwrotnego, o którym mowa w ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2224, z późn. zm.), oraz ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu ustawy.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został w dniu 4 maja 2021 r. przekazany Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, dostawcom usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych prowadzącym działalność na terytorium RP, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Towarowej Giełdzie Energii S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkowi Banków Polskich, Radzie Banków Depozytariuszy, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Rozliczeniowej Giełd Towarowych, Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, CFA Society Poland, Związkowi Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Stowarzyszeniu Compliance Polska, Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych ACI Polska.

Czas trwania konsultacji został wyznaczony na 14 dni od dnia udostępnienia projektu, tj. do 18 maja 2021 r. Uwagi zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Rzecznik Finansowy, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Giełda Papierów Wartościowych S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związek Banków Polskich, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Find Funds sp. z o.o., Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska, Fundacja Lendtech, Kancelaria Prof. Marek Wierzbowski i Partnerzy, Kancelaria Karwasiński Szpringer i Wspólnicy sp. j. oraz SLZ Stańczyk Lawręc Zbyrowski Radcowie Prawni sp. p.

Zgłoszone uwagi zostały omówione podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 21 czerwca 2021 r. Najistotniejszym problemem zgłaszanym podczas konsultacji publicznych był projektowany zakaz publicznego promowania ofert nabycia udziałów w spółkach z o.o. Na skutek zgłoszonych uwag w projekcie wprowadzono dwuletni okres przejściowy, który umożliwi platformom finansowania społecznościowego pośredniczenie w ofertach spółek z o.o. W tym czasie zakłada się również upowszechnienie prostej spółki akcyjnej, jako najodpowiedniejszej formy prawnej prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa typu *start-up*.

Ze względu na dużą liczbę uwag zgłoszonych w toku konsultacji publicznych i opiniowania, projekt w dniu 11 października 2021 r. został przekazany do ponownych konsultacji publicznych oraz opiniowania Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, dostawcom usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych prowadzącym działalność na terytorium RP, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Towarowej Giełdzie Energii S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkowi Banków Polskich, Radzie Banków Depozytariuszy, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Rozliczeniowej Giełd Towarowych, Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych,

Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, CFA Society Poland, Związkowi Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Stowarzyszeniu Compliance Polska, Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych ACI Polska. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 22 października 2021 r.

Podczas powtórnych konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Rzecznik Finansowy, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Giełda Papierów Wartościowych S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, Izba Domów Maklerskich, Związek Banków Polskich, Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Kancelaria Karwasiński Szpringer i Wspólnicy sp. j. oraz Kancelaria Prof. Marek Wierzbowski i Partnerzy. Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie. Zgłoszone uwagi nie miały zasadniczego wpływu na treść projektu. Zestawienie zgłoszonych uwag oraz stanowisko Ministerstwa Finansów zawiera raport z konsultacji.

W związku z rozszerzeniem zakresu projektu o rozwiązania pomocowe dla kredytobiorców w spłacie kredytów hipotecznych projekt został przesłany w dniu 10 maja 2022 r. do konsultacji publicznych i opiniowania z terminem odpowiedzi do 13 maja 2022 r.

Podczas tych konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Bank Gospodarstwa Krajowego, Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Rzecznik Finansowy, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Konfederacja Lewiatan, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, GPW Benchmark i BondSpot.

W związku z koniecznością pilnego procedowania projektu, m.in. w zakresie dotyczącym pomocy kredytobiorcom, podjęto decyzję o skróceniu terminu konsultacji i opiniowania.

Zestawienie zgłoszonych uwag oraz stanowisko Ministerstwa Finansów zawiera raport z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania Wejście w życie ustawy mogą mieć wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Zwiększone koszty działania KNF, wynikające z dodatkowych zadań, będą pokrywane z opłat uiszczanych przez dostawców usług finansowania społecznościowego. Podmioty te będą obciążane jednorazową opłatą za wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności (nie więcej niż równowartość w złotych 4500 euro). Dodatkowo podmioty te będą wносить na rzecz KNF opłaty roczne, ustalone na podstawie średniej wartości przychodów w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który należna jest opłata, pomniejszonych o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i stowarzyszonych (nie więcej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniejsza niż równowartość w złotych 750 euro). Wysokość opłat odpowiada wysokośćiom przyjętym dla pozostałych instytucji finansowych działających na rynku kapitałowym.

Zwiększone koszty działania Rzecznika Finansowego i Biura Rzecznika Finansowego, wynikające z rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do składania skarg do Rzecznika Finansowego, będą pokrywane z opłat uiszczanych przez dostawców usług finansowania społecznościowego. Podmioty te będą wносить na rzecz Rzecznika Finansowego opłaty roczne, do wysokości średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który jest należna opłata, w wysokości nie większej niż 0,02% tej średniej. Wysokość opłat odpowiada wysokościami przyjętym dla pozostałych instytucji finansowych działających na rynku kapitałowym.

Proponowane rozwiązania pozwolą na wsparcie kredytobiorców, którzy muszą płacić zwiększone raty kredytów hipotecznych, m.in. wywołane podwyższonymi stopami procentowymi. Koncepcja „wakacji kredytowych” powinna pozwolić na obniżenie rocznych kosztów obsługi kredytu o ok. 1/3 w 2022 r. i 2023 r. Wartość wsparcia oceniana jest na ok. 4 mld zł.

W zakresie pomocy dla kredytobiorców z przejściowymi problemami – przewidziano możliwość szerszego skorzystania z rozwiązań jakie zapewnia Fundusz Wsparcia Kredytobiorców. Wnioski o wsparcie będzie można składać w formie elektronicznej. Docelowa wartość środków zgromadzonych w Funduszu ma zostać zwiększona o 1,4 mld zł i wynieść na koniec 2022 r. 2 mld. zł.

Projektowane regulacje mogą mieć wpływ na poziom dochodów sektora finansów publicznych z tytułu zmniejszenia wpływów z podatku CIT płaconego przez podmioty sektora bankowego (zmniejszenie o ok 1,7 mld zł w 2022 r.).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Wejście w życie ustawy będzie miało pozytywny wpływ na dużych przedsiębiorców w związku z uproszczeniem niektórych wymogów informacyjnych spoczywających na emitencie papierów wartościowych. Uproszczenie zasad sporządzania dokumentów związanych z ofertą publiczną przyczyni się do ułatwienia pozyskiwania kapitału przez przedsiębiorców, niezależnie od tego, czy takie oferty będą prowadzone na platformach finansowania społecznościowego czy poza nimi.</p> <p>Szacuje się, że koszt dla sektora bankowego w 2022 r. wyniesie z tytułu:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wpłat na Funduszu Wsparcia Kredytobiorców – 1,4 mld zł, – wprowadzonych ustawą o zmianie ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych oraz niektórych innych ustaw system ochrony instytucjonalnej dla banków komercyjnych – ok. 3,5 mld zł, – wakacji kredytowych – każde 100 tys. wniosków kredytobiorców to ok. 0,4 mld zł (za 4 miesiące/rok wakacji kredytowych przy założeniu średniej raty odsetkowej w wysokości 1 tys. zł/miesiąc). Kredytobiorców hipotecznych posiadających kredyty w PLN szacuje się na ok. 2 mln. <p>Przy założeniu skorzystania z pomocy dla kredytobiorców 50% uprawnionych koszt dla sektora bankowego wyniesie ok. 4 mld zł.</p> <p>Łączny koszt dla sektora bankowego w 2022 r. może wynieść ok. 8,9 mld zł.</p>						

	<p>W 2023 r. koszt dla sektora bankowego w przypadku wakacji kredytowych zakłada się na poziomie analogicznym jak w 2022 r. W związku ze zmianą wskaźnika referencyjnego szacuje się koszt dla sektora bankowego ok. 1 mld zł (przy szacunkowym założeniu dla przykładowej sytuacji, w której nowa stawka byłaby niższa o 0,2%. W przypadku 500 mld zł łącznej wartości portfela kredytów mieszkaniowych w Polsce, skutkowałoby to oszczędnościami dla kredytobiorców w skali kraju w wysokości ok. 1 mld zł. Na obecnym etapie nie jest możliwe dokładne oszacowanie wartości proponowanego rozwiązania z uwagi na to, że nie został jeszcze wskazany konkretny wskaźnik. Szczegóły kalkulacji zamiennika zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw instytucji finansowych po zasięgnięciu opinii KNF i/lub KSFM w tym zakresie, po wystąpieniu zdarzenia uruchamiającego określonego w unijnym rozporządzeniu BMR)..</p>
sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Wejście w życie ustawy będzie miało pozytywny wpływ na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców w związku ze zwiększeniem bezpieczeństwa inwestycji na platformach finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych, a co za tym idzie – spopularyzowaniem tej formy inwestycji.</p> <p>Przełoży się to na zwiększenie możliwości pozyskiwania przez przedsiębiorców kapitału w sposób stanowiący alternatywę np. dla kredytów bankowych czy emisji dłużnych papierów wartościowych. Dotyczy to przede wszystkim przedsiębiorstw typu <i>start-up</i>, a więc najmniejszych przedsiębiorstw działających w innowacyjnych branżach, które mogą mieć trudności z uzyskaniem finansowania swojej działalności bardziej tradycyjnymi metodami.</p>
rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych (wpłyne na wszystkie podmioty, w tym konsumentów, będące stroną umowy lub instrumentu finansowego, opartych na zastępowanym kluczowym wskaźniku referencyjnym). Dodatkowo instytucja wakacji kredytowych pozwoli na zmniejszenie obciążeń rodzin, w postaci możliwości zawieszenia umowy o kredyt. Dzięki temu, np. kredytobiorca którego miesięczna rata wynosi 2 400 zł zmniejszy swoje obciążenie o 19 200 zł.</p>
inwestorzy dokonujący inwestycji na platformach finansowania społecznościowego	<p>Wejście w życie ustawy zwiększy bezpieczeństwo inwestycji dokonywanych na platformach finansowania społecznościowego przez objęcie nadzorem KNF działalności platform finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych. Jednocześnie rozporządzenie wprowadzi rozwiązania chroniące inwestorów detalicznych (przede wszystkim osoby fizyczne nieposiadające dużej wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestycji), takie jak wstępny test wiedzy, badanie adekwatności ofert finansowania społecznościowego dla konkretnego inwestora, limity inwestycji, okres namysłu przed ostatecznym zawarciem transakcji.</p>
dostawcy usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych	<p>Dostawcy usług finansowania społecznościowego będą obciążani jednorazową opłatą za wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności (nie więcej niż równowartość w złotych 4500 euro). Dodatkowo podmioty te będą wносить na rzecz KNF opłaty roczne, ustalone na podstawie średniej wartości przychodów w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który należna jest opłata, pomniejszonych o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i stowarzyszonych (nie więcej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniejsza niż równowartość w złotych 750 euro).</p>

		<p>W konsekwencji wdrożenia rozporządzenia 2020/1503 oraz wejścia w życie ustawy dostawcy usług finansowania społecznościowego będą musieli wystąpić do KNF o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności oraz zostaną poddani nadzorowi KNF. Jednocześnie uzyskanie statusu dostawcy usług finansowania społecznościowego pozwoli tym podmiotom na zwiększenie skali prowadzonej działalności poprzez korzystanie z tzw. paszportu europejskiego, tj. możliwości transgranicznego świadczenia usług na terytorium wszystkich państw UE.</p> <p>Dostawcy usług finansowania społecznościowego będą musieli wdrożyć w swojej działalności nowe rozwiązania służące przede wszystkim zwiększeniu ochrony inwestorów, takie jak wstępny test wiedzy inwestora, ocena adekwatności inwestycji dla inwestora, czy weryfikacja kompletności informacji zawartych w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych. Pozytywny wpływ na bezpieczeństwo inwestorów powinien jednak przełożyć się na zwiększenie zainteresowania inwestorów finansowaniem społecznościowym.</p>
Niemierzalne	inwestorzy	<p>Korzyści związane z wdrożeniem proponowanych rozwiązań odniosą klienci firm inwestycyjnych, zarówno detaliczni, jak i profesjonalni, a także firmy inwestycyjne – dzięki zmniejszeniu złożoności regulacyjnej w niektórych obszarach rynku kapitałowego.</p> <p>Wejście w życie ustawy wpłynie na inwestorów, będących stroną umowy lub instrumentu finansowego, opartych na zastępowanym kluczowym wskaźniku referencyjnym.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
<p>Komentarz:</p> <p>Dostawcy usług finansowania społecznościowego będą musieli wdrożyć w swojej działalności nowe rozwiązania służące przede wszystkim zwiększeniu ochrony inwestorów, takie jak wstępny test wiedzy inwestora, ocena adekwatności inwestycji dla inwestora, czy weryfikacja kompletności informacji zawartych w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych.</p> <p>Wejście w życie ustawy spowoduje niewielki wzrost liczby podmiotów nadzorowanych przez KNF – zarówno ze względu na podmioty z siedzibą na terytorium RP zainteresowane uzyskaniem zezwolenia na prowadzenie działalności, jak i ze względu na spodziewaną szerszą skalę działalności transgranicznej dostawców usług finansowania społecznościowego. Ponadto wpływ projektowanych zmian na KNF będzie polegał na sprawowaniu bieżącego nadzoru nad platformami crowdfundingowymi (kontrola na miejscu działalności dostawców, nakładanie kar pieniężnych i cofanie zezwoleń).</p>		

Proponowane zmiany w zakresie podniesienia poziomu cyberbezpieczeństwa na rynku finansowym nie powinny przyczynić się do wzrostu obciążeń regulacyjnych ani dla KNF, ani dla uczestników rynku finansowego. W celu wykonywania tego zadania KNF będzie mogła m.in. żądać od podmiotów podlegających jej nadzorowi przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową, a także będzie mogła przekazywać tym podmiotom uzyskane przez siebie informacje jeżeli uzna to za niezbędne do przeciwdziałania zagrożeniom w zakresie cyberbezpieczeństwa. Należy jednak wskazać, że taka wymiana informacji funkcjonuje już obecnie na podstawie przepisów o przekazywaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową, a informacje przekazywane na podstawie projektowanych przepisów będą jedynie stanowiły jedną z kategorii informacji otrzymywanych przez KNF już obecnie. Mechanizmy służące wymianie tych informacji funkcjonują już na podstawie obecnie obowiązujących przepisów. Z kolei informacje przekazywane przez KNF podmiotom nadzorowanym będą udostępniane podmiotom rynku finansowego w indywidualnych przypadkach i w ich interesie (m.in. w celu podniesienia poziomu zabezpieczeń systemów teleinformatycznych). Ewentualnych zmian dostosowujących w tym zakresie nie należy zatem traktować jako obciążeń dla podmiotów sektora finansowego, ponieważ ich celem jest poprawa bezpieczeństwa klientów tych instytucji i zwiększenie bezpieczeństwa transakcji.

Dodatkowo zmiany będą wymagały dostosowania systemów informatycznych banków m.in. w zakresie możliwości składania wniosków o wsparcie przez kredytobiorców.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu

Ustawa może mieć nieznaczny wpływ na zwiększenie liczby spraw rozpatrywanych przez sądy powszechne w związku z potencjalnymi sporami prawnymi pomiędzy klientami dostawców usług finansowania społecznościowego a tymi dostawcami. Należy jednak zauważyć, że sama działalność regulowana niniejszą ustawą, tj. usługi finansowania społecznościowego, nie jest nowym rodzajem działalności, a obecny stan prawny (tj. brak regulacji prawnych odnoszących się *stricte* do finansowania społecznościowego) w ocenie projektodawcy powoduje większe ryzyko powstawania sporów związanych z tymi usługami. Wejście w życie rozporządzenia 2020/1503 i projektowanej ustawy przyczyni się do uporządkowania stosunków prawnych oraz praw i obowiązków stron umów finansowania społecznościowego, co powinno ograniczyć liczbę sporów. Niemniej jednak, na zwiększenie liczby spraw związanych z finansowaniem społecznościowym może mieć wpływ zakładane zwiększenie zainteresowania tą formą finansowania działalności spowodowane wejściem w życie projektowanych regulacji.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Termin wejścia w życie projektowanej ustawy został wyznaczony po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, w związku z rozpoczęciem stosowania rozporządzenia 2020/1503 z dniem 10 listopada 2021 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

KNF, przed upływem dwóch lat obowiązywania ustawy, przedstawi ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych analizę zasadności dalszego utrzymywania obowiązku przekazywania KNF arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych na 7 dni przed rozpoczęciem oferty. W swojej analizie KNF weźmie pod uwagę stopień rozwoju rynku finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych, konieczność zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów oraz poziom obciążeń administracyjnych i kosztów, jakie ten obowiązek generuje dla właścicieli projektów i dostawców usług finansowania społecznościowego.

Na podstawie art. 45 rozporządzenia 2020/1503, do dnia 10 listopada 2023 r. Komisja Europejska dokona przeglądu i przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania tego rozporządzenia. Komisja Europejska oceni m.in. wpływ rozporządzenia na funkcjonowanie rynku finansowania społecznościowego, czy zakres usług objętych rozporządzeniem jest nadal odpowiedni, czy środki ochrony inwestorów przewidziane w rozporządzeniu są adekwatne oraz czy konieczna jest dalsza harmonizacja przepisów

w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego. Komisja Europejska wypowie się również o potrzebie ewentualnej nowelizacji rozporządzenia 2020/1503.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych (UC76)

1) Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych w dniu 4 maja 2021 r. został przekazany do konsultacji publicznych oraz opiniowania Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, dostawcom usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych prowadzącym działalność na terytorium RP, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Towarowej Giełdzie Energii S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkowi Banków Polskich, Radzie Banków Depozytariuszy, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Rozliczeniowej Giełd Towarowych, Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, CFA Society Poland, Związkowi Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Stowarzyszeniu Compliance Polska, Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych ACI Polska. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 18 maja 2021 r.

Podczas konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Rzecznik Finansowy, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Giełda Papierów Wartościowych S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związek Banków Polskich, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Find Funds sp. z o.o., Fundacja Lendtech oraz Kancelaria Prof. Marek Wierzbowski i Partnerzy. Uwagi do projektu ustawy przekazały również podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) – Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska, Kancelaria Karwasiński Szpringer i Wspólnicy sp. j. oraz SLZ Stańczyk Lawręc Zbyrowski Radcowie Prawni sp. p. Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i omówione podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 21 czerwca 2021 r. W konferencji udział wzięli przedstawiciele podmiotów, które zgłosiły uwagi.

Ze względu na dużą liczbę zgłoszonych uwag projekt w dniu 11 października 2021 r. został przekazany do powtórnych konsultacji publicznych oraz opiniowania Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, dostawcom usług finansowania

społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych prowadzącym działalność na terytorium RP, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Towarowej Giełdzie Energii S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Izbie Domów Maklerskich, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkowi Banków Polskich, Radzie Banków Depozytariuszy, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Rozliczeniowej Giełd Towarowych, Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, CFA Society Poland, Związkowi Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Stowarzyszeniu Compliance Polska, Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych ACI Polska. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 22 października 2021 r.

Podczas powtórnych konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Rzecznik Finansowy, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Giełda Papierów Wartościowych S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, Izba Domów Maklerskich, Związek Banków Polskich, Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Kancelaria Karwasiński Szpringer i Wspólnicy sp. j. oraz Kancelaria Prof. Marek Wierzbowski i Partnerzy. Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie.

Poniżej zostały przedstawione uwagi zgłoszone w trakcie pierwszej tury konsultacji publicznych oraz opiniowania, wraz z rozstrzygnięciem projektodawcy.

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	Cloud Community Europe Polska	<p>Analizując przedłożony projekt ustawy odnosi się wrażenie, iż w większym stopniu dotyczy on organizacji i trybu wykonywania nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych niż przedstawia szczególne wymogi prowadzenia działalności w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych. O tym świadczy konstrukcja projektowanego aktu normatywnego wskazująca przede wszystkim zasady odnoszące się do zachowania tajemnicy zawodowej, przechowywania dokumentacji, sankcji administracyjne za naruszenie przepisów ustawy i środki naprawcze, odpowiedzialność cywilna w związku z arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych, przepisy karne czy też szereg przepisów penalizujących zawartych w części odnoszącej się do zmian w przepisach.</p> <p>W toku wewnętrznych konsultacji, które przeprowadzone zostały w środowisku naszego Stowarzyszenia otrzymaliśmy sygnały, iż potencjalni przedsiębiorcy zamierzający prowadzić regulowany projektem ustawy rodzaj działalności nie wywodzą żadnych informacji, wskazówek lub danych, jak choćby:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dopuszczalnej formy prawnej prowadzenia działalności jako dostawca finansowania społecznościowego; - minimalnej wysokości, tzw. kapitału regulacyjnego wymaganego dla takiego typu działalności; 	Uwaga odrzucona – jw.

			<p>- określenia trybu, zasad i warunków ubiegania się o stosowne zezwolenie na prowadzenie takiej działalności;</p> <p>- określenia warunków organizacyjnych, technicznych, prawnych itp. związanych z prowadzeniem tego typu działalności.</p> <p>Środowisko projekt ustawy w załączony brzmieniu oceniło wysoce negatywnie – na dowód czego cytujemy poniżej niektóre ze stanowisk przedstawionych przez naszych członków.</p> <p>Z wypowiedzi jednego z przedsiębiorców, „Do końca nie wiem czy o to chodziło, ale nie zauważyłem takich wymogów w treści ustawy. Gdybym chciał taka działalność rozpocząć to nie wiem jakie powinienem spełniać warunki.” Zatem jednym z kluczowych postulatów zgłoszonych przez naszych członków jest to iż proponujemy dookreślić te warunki zgodnie z wymogami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937. Szereg zapisów oceniono jako wysoce restrykcyjne i sprawiające, że celowość i skuteczność prowadzenia działalności w ramach finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych przestają mieć jakikolwiek sens praktyczny. Wysoka opresyjność opiniowanego projektu sprawia, że będzie on narażony od samego początku na wysokie ryzyko niezgodności z założeniami, dla których powstał i oparł się na regulacji unijnej. Według naszej oceny przedłożona regulacja, wbrew wcześniejszym publicznym Stanowiskom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, w wielu aspektach zrównuje podmioty świadczące usługi finansowania społecznościowego dla celów gospodarczych z domami (biurami) maklerskimi.</p> <p>Każdy przedsiębiorca planujący działalność pod reżymem tej ustawy oceni negatywnie relację koszt – korzyść i tym samym zaprzestanie tej działalności, aby nie narazić się na nieproporcjonalnie wysokie sankcje regulatora.</p> <p>Crowdfunding jest możliwością istotnego wsparcia projektów ważnych społecznie, o czym wydaje się regulator zapomniał w tym projekcie.</p>	
2.	Uwaga ogólna	KDPW	<p>Wydaje się, że wzajemna relacja pomiędzy obowiązkami wynikającymi z przepisów rozporządzenia 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. (rozporządzenie prospektowe) oraz Rozporządzenia 2020/1503 nie zostały w projekcie odzwierciedlone w sposób dostatecznie czytelny w zakresie dotyczącym zmian wprowadzanych do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz do ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Wynika to z faktu, że pojęcie oferty publicznej pozostaje nadal zdefiniowane poprzez odesłanie do definicji oferty publicznej zawartej w rozporządzeniu prospektowym. Jednocześnie projekt nie wprowadza do ww. ustaw pojęcia „oferta finansowania społecznościowego” o którym mowa w Rozporządzeniu 2020/1503. Naszym zdaniem, należałoby doprecyzować w projekcie, jaka jest relacja pomiędzy pojęciem oferty publicznej, zdefiniowanej w rozporządzeniu prospektowym, a pojęciem oferty finansowania społecznościowego, o której mowa w Rozporządzeniu 2020/1503,</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – przepisy projektowanej ustawy zostały doprecyzowane zgodnie z postulatami zawartymi w uwagach szczegółowych.</p>

			w kontekście obowiązków firm inwestycyjnych związanych z każdą z tych ofert, gdyż przepisy ww. rozporządzeń wiążą z nimi inne obowiązki.	
3.	Uwaga ogólna	Rzecznik Finansowy	Po pierwsze, zgodnie z art. 29 rozporządzenia, Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu w tym pojedynczy punkt kontaktowy w przypadku powołania jednego właściwego organu. Projektowana ustawa nie realizuje nałożonego na prawodawcę krajowego, obowiązku wyznaczenia właściwego organu tj. zgodnie z art. 2 ust.1 lit.r organu lub organów wyznaczonych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 29 rozporządzenia. Niewystarczającym wykonaniem obowiązku wyznaczenia przez Państwo Członkowskie jest wyjaśnienie w części słownikowej projektowanej ustawy terminu „Komisja” przez którą, zgodnie z art. 2 pkt. 7 projektowanej ustawy rozumie się Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 3 ust.4 pkt.1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U z 2020r. poz. 2059 oraz 2021 r. poz. 680). W projektowanej ustawie należy w odpowiednim rozdziale zamieścić przepis, zgodnie z którym organem właściwym w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2020/1503 odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu 2020/1503 i stanowiącym pojedynczy punkt kontaktowy jest Komisja Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 3 ust.4 pkt.1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U z 2020r. poz. 2059 oraz 2021 r. poz. 680).	Uwaga wyjaśniona – wyznaczenie KNF jako organu właściwego nastąpi przez nowelizację art. 3 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – art. 45 pkt 2 projektu. Zgodnie z tą zmianą Komisja Nadzoru Finansowego jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia crowdfundingowego.
4.	Uwaga ogólna	UKNF	Kompetencje Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów związane z działalnością dostawców usług finansowania społecznościowego Implementowane projektowaną ustawą Rozporządzenie 2020/1503 zawiera regulacje dotyczące tzw. komunikatów marketingowych. Komunikaty marketingowe oznaczają wszelkie informacje lub komunikaty przekazywane przez dostawcę usług finansowania społecznościowego potencjalnemu inwestorowi lub potencjalnemu właścicielowi projektu, dotyczące usług świadczonych przez tego dostawcę usług finansowania społecznościowego, inne niż informacje ujawniane inwestorom wymagane na podstawie Rozporządzenia 2020/1503. Rozporządzenie zawiera kilka norm regulujących przekazywanie komunikatów (art. 28 ust. 1 – 3 Rozporządzenia 2020/1503). Jedną z nich jest norma nakazująca aby żaden komunikat marketingowy nie był nieproporcjonalnie nakierowany na poszczególne projekty oparte na finansowaniu społecznościowym. W projekcie ustawy wskazano, że KNF sprawować ma nadzór w zakresie przewidzianym przepisami Rozporządzenia 2020/1503. W konsekwencji, UKNF stanie się organem właściwym m.in. w rozumieniu przepisów dotyczących komunikatów marketingowych. W art. 28 ust. 8 Rozporządzenia 2020/1503 uregulowany został obowiązek sprawozdawczy organu właściwego wobec ESMA. Obowiązek ten dotyczy działań w zakresie egzekwowania przepisów prawa podjętych w poprzednim roku na podstawie krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych mających zastosowanie do komunikatów marketingowych dostawców usług finansowania społecznościowego. Z obowiązkiem tym korelują przepisy art. 28 ust. 1 oraz ust. 4 ww. rozporządzenia, w myśl których właściwe organy publikują i aktualizują na	Uwaga wyjaśniona – należy potwierdzić, że co do zasady nadzór nad wykonywaniem przepisów dotyczących komunikatów marketingowych pozostaje w kompetencji Prezesa UOKiK. Niemniej jednak KNF również w pewnym zakresie sprawuje nadzór nad komunikatami marketingowymi odnoszącymi się do ofert publicznych. W przypadku wyznaczenia Prezesa UOKiK jako organu właściwego do przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 8 rozporządzenia 2020/1503, sprawozdania te mogłyby nie zawierać części istotnych informacji pozostających w dyspozycji KNF.

			<p>swoich stronach internetowych krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne mające zastosowanie do komunikatów marketingowych. W przypadku gdy właściwe organy nie odpowiadają za nadzorowanie przestrzegania i za egzekwowanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, o których mowa powyżej, publikują na swoich stronach internetowych informacje o tym, gdzie można uzyskać informacje dotyczące ww. przepisów.</p> <p>W efekcie wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy, KNF stanie się organem właściwym, odpowiedzialnym za egzekwowanie przestrzegania przez dostawców usług finansowania społecznościowego przepisów art. 27 i 28 Rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>Równocześnie zwracam uwagę że, w polskim systemie prawnym, mamy do czynienia z sytuacją opisaną w art. 28 ust. 4 Rozporządzenia 2020/1503, tj. za nadzorowanie krajowych przepisów mających zastosowanie do komunikatów marketingowych odpowiada inny organ, niż ten wskazany jako właściwy na gruncie ww. rozporządzenia. Jest tu bowiem mowa o przepisach krajowych, nie zaś o art. 27 i 28 Rozporządzenia 2020/1503. Uważam, że są to przepisy dotyczące nieuczciwej reklamy oraz nieuczciwych praktyk rynkowych, leżące w gestii Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Oznacza to, że KNF, będąc organem odpowiadającym za stosowanie przepisów Rozporządzenia 2020/1503, nie odpowiada za nadzorowanie przestrzegania i za egzekwowanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych mających zastosowanie do komunikatów marketingowych dostawców usług finansowania społecznościowego.</p> <p>W efekcie, uważam że ujmowanie we wskazanych wyżej sprawozdaniach jedynie działań podejmowanych przez KNF w związku z egzekwowaniem przestrzegania art. 27 i 28 Rozporządzenia 2020/1503, byłoby działaniem niekompletnym, w świetle przepisów tego rozporządzenia.</p> <p>W związku z obowiązkiem sprawozdawczym UKNF wobec ESMA, zwracam się o uwzględnienie w projekcie ustawy, projektu przepisu przekazanego przez UKNF pismem z dnia 25 listopada 2020 r., nakładającego na UOKiK obowiązek przekazywania KNF corocznych sprawozdań z działań w zakresie egzekwowania przepisów prawa, o których mowa w art. 28 ust. 8 rozporządzenia 2020/1503 oraz wskazującego 2-miesięczny termin ich przekazywania po zakończeniu roku kalendarzowego.</p>	<p>W ocenie MF najlepszym rozwiązaniem jest pozostawienie KNF jako organu właściwego do celów przekazywania ESMA sprawozdań, o których mowa w art. 28 ust. 8 rozporządzenia 2020/1503. Jednocześnie, na podstawie art. 23 ust. 2 i 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, Komisja może otrzymywać informacje od Prezesa UOKiK niezbędne do zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w przepisach o ochronie konkurencji i konsumentów. KNF może więc zawrzeć z UOKiK porozumienie, na mocy którego UOKiK będzie corocznie przekazywał KNF informacje niezbędne do pełnego i rzetelnego sporządzenia sprawozdania dla ESMA.</p>
5.	Uwaga ogólna	Rzecznik Finansowy	<p>Po drugie, aby zapewnić skuteczny nadzór oraz procedurę udzielania zezwoleń Państwa Członkowskie powinny określić obowiązki i funkcje, które mają być wykonywane przez właściwy organ tj. Komisję Nadzoru Finansowego, zgodnie z rozporządzeniem (pkt. 61 preambuły). Realizacja tego, nałożonego na Państwa Członkowskie obowiązku, w odniesieniu do projektowanej ustawy nasuwa następujące wątpliwości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) W jednym rozdziale (rozd. 4) skoncentrowano razem przepisy dotyczące obowiązków informacyjnych dostawców usług finansowania społecznościowego i nadzoru Komisji. 2) Nie wszystkie obowiązki dostawców usług finansowych mają charakter informacyjny. Z całą pewnością charakteru obowiązku informacyjnego nie ma przepis art. 16 projektowanej ustawy, 	<p>Ad. 1 – uwaga wyjaśniona – taka struktura jest przyjęta również w innych ustawach z zakresu rynku finansowego i dotychczas nie budziła ona wątpliwości.</p> <p>Ad. 2 – uwaga przyjęta – w określeniu przedmiotu rozdziału 4 zrezygnowano z doprecyzowania, że chodzi o obowiązki „informacyjne”.</p>

			<p>zgodnie z którym dostawca usług finansowania społecznościowego może świadczyć usługę na rzecz inwestora niedoświadczonego.</p> <p>3) Projektowana ustawa powinna przewidywać przepisy dotyczące udzielania przez Komisję Nadzoru Finansowego zezwoleń jako przejaw koniecznej konkretyzacji art. 12 rozporządzenia, zgodnie z którym osoba prawna, która zamierza świadczyć usługi finansowania społecznościowego składa do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako usług finansowania społecznościowego. Należy zatem wskazać na Komisję Nadzoru Finansowego jako organ właściwy do składania wniosku o udzielenia zezwolenia.</p> <p>4) Projektowana ustawa powinna przewidywać kompetencje Komisji Nadzoru Finansowego, które na mocy rozporządzenia posiada właściwy organ w przedmiocie udzielania zezwolenia, w tym cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznego.</p> <p>5) Wątpliwość budzi wprowadzenie przez projektowaną ustawę (art. 20 projektu ustawy), nieprzewidzianej w rozporządzeniu, instytucji wygaśnięcia zezwolenia z dniem ogłoszenia upadłości dostawcy usług finansowania społecznościowego i z upływem 3 miesięcy od dnia otwarcia likwidacji dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p>	<p>Ad. 3 i 4 – uwaga wyjaśniona – wyznaczenie KNF jako organu właściwego nastąpi przez nowelizację art. 3 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – art. 45 pkt 2 projektu.</p> <p>Ad. 5 – uwaga wyjaśniona – art. 20 stanowi uzupełnienie przepisów rozporządzenia. Prawo upadłościowe nie jest zharmonizowane na poziomie UE, dlatego konieczne jest wprowadzenie przepisu dotyczącego upadłości na poziomie krajowym.</p>
6.	Uwaga ogólna	UODO	<p>Wskazać także trzeba, że istotne jest dokonanie przez Projektodawcę oceny skutków dla ochrony danych (art. 35 rozporządzenia 2016/679) - uzasadnionym jest aby prawo regulujące daną operację przetwarzania lub zestaw operacji poprzedzone było oceną skutków dla ochrony danych dokonaną już w ramach oceny skutków regulacji w związku z przyjęciem tej podstawy prawnej (art. 35 ust. 10). Przy wypracowywaniu przepisów prawa należy przeprowadzać ocenę skutków dla ochrony danych, jej wyników i wpływu na kształt i treść określonych regulacji stanowiących o dokonywaniu operacji na danych osobowych. Ocena skutków jest niezbędna, gdy projektowane procesy przetwarzania danych - w szczególności następujące z użyciem nowych technologii - ze względu na rodzaj przetwarzania, jego charakter, zakres, kontekst i cele z dużym prawdopodobieństwem mogą powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych (art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/679).</p> <p>Projektodawca tworzący normy prawne powinien zapewnić, aby przepisy następnie stosowane przez administratorów były zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu 2016/679, odpowiednio do celów regulacji, za których realizację jest odpowiedzialny. Rozporządzenie ogólne o ochronie danych osobowych jest neutralne technologicznie co oznacza, że regulacje w nim zawarte nie wskazują konkretnych wytycznych odnośnie rozwiązań technologicznych czy organizacyjnych, jakie należy podjąć w celu zabezpieczenia danych osobowych. Poprzez wskazanie celu – czyli bezpieczeństwa danych osobowych, nie narzuca administratorom i podmiotom przetwarzającym ściśle określonych rozwiązań.</p> <p>Projektodawca tworząc przepisy prawa, które będą służyć poszczególnej grupie administratorów może wyznaczyć określone zasady i rozwiązania które zapewnią to bezpieczeństwo danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją wdrażanych przepisów.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – zgodnie z bardziej szczegółowymi uwagami poniżej. Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z pkt 73 preambuły rozporządzenia „wszelkie operacje przetwarzania danych osobowych prowadzone w ramach niniejszego rozporządzenia, takie jak wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy, powinny odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, a wszelka wymiana lub przekazywanie informacji przez ESMA powinny odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725”. Ponadto,</p>

			Zasadne jest zatem przyjęcie w projektowanej ustawie choćby ogólnych rozwiązań nakazujących uwzględnienie bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych do stosowania których zobowiązani będą adresaci normy czyli - z punktu widzenia rozporządzenia 2016/679 administratorzy.	zgodnie z pkt 79 preambuły skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.
7.	Uwaga ogólna	Fundacja Lendtech	Nadzór KNF Objęcie instytucji świadczących usługi w zakresie finansowania społecznościowego zasługuje na poparcie. Crowdfunding jest coraz bardziej popularną formą inwestowania, a środki udostępniane w ramach finansowania społecznościowego systematycznie rosną. Potencjalnie duża skala finansowania społecznościowego uzasadnia zatem objęcie podmiotów świadczących usługi crowdfundingowe nadzorem KNF, ale również pewnymi wymogami, które z jednej strony powinny zabezpieczać interes inwestorów (zwłaszcza „niedoświadczonych” - w rozumieniu Rozporządzenia 2020/1503), z drugiej jednak nie powinny stanowić zbyt daleko idących ograniczeń, w tym nadmiarowego wzrostu kosztów, dla rozwoju tego rynku.	Uwaga przyjęta do wiadomości.
8.	Uwaga ogólna	Fundacja Lendtech	Wspólny rynek, współpraca transgraniczna W celu utworzenia sprawnego systemu nadzoru w wymiarze ogólnoeuropejskim, Fundacja Lendtech zwraca uwagę na trwający równoległy proces legislacyjny, w ramach którego implementowana jest Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Jednym z założeń w/w Dyrektywy jest utworzenie ram współpracy pomiędzy instytucjami krajowymi w poszczególnych państwach członkowskich, co zostało wyrażone w propozycji legislacyjnej UOKiK, zawartej w Druku UC 69. W ocenie Fundacji Lendtech, procedując nad Drukiem UC 76 warto mieć na uwadze również rozwiązania, zawarte w Druku UC 69.	Uwaga przyjęta kierunkowo – MF będzie monitorował dalszy przebieg prac nad projektem ustawy UC69.
9.	Art. 2 pkt 3	SLZ Legal	Zgodnie z Rozporządzeniem 2020/1503 dostawcą usług finansowania społecznościowego jest osoba prawna. Projektowana ustawa odwołuje się w tym zakresie do definicji z Rozporządzenia 2020/1503. Zgodnie z polskimi przepisami osobami prawnymi są m.in. spółki kapitałowe, spółdzielnie, fundacje czy stowarzyszenia (rejestrowe). Nie będą zaś nimi podmioty określone mianem jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, a w szczególności pozostałe spółki prawa handlowego. Wydaje się, że celem Rozporządzenia 2020/1503 nie było aż tak istotne zawężenie możliwości wykonywania działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego. Należy rozważyć dopuszczalność rozszerzenia tej definicji także na ww. podmioty.	Uwaga odrzucona – prawodawca unijny ograniczył katalog podmiotów mogących być dostawcami usług finansowania społecznościowego jedynie do osób prawnych. Przepis ten należy odczytywać w sposób ścisły, a ewentualne poszerzenie katalogu na poziomie prawa krajowego mogłoby zostać odczytane jako nieuprawnione wyjście poza zakres rozporządzenia.
10.	Art. 2 pkt 17	SLZ Legal	Zgodnie z Rozporządzeniem 2020/1503 właścicielem projektu może być osoba fizyczna lub prawna. Projektowana ustawa odwołuje się w tym zakresie do definicji z Rozporządzenia	Uwaga odrzucona – jw.

			<p>2020/1503. Mając powyższe na względzie, ubiegać się o finansowanie za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego nie będą mogły m.in. podmioty będące jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej. W szczególności odnosi się to do spółek osobowych. O finansowanie będą zaś mogły ubiegać się osoby fizyczne. Wydaje się, że celem Rozporządzenia 2020/1503 nie było aż tak istotne zawężenie możliwości ubiegania się o tę formę finansowania.</p> <p>Należy rozważyć dopuszczalność rozszerzenia tej definicji także o ww. podmioty.</p>	
11.	Rozdział 2 (art. 3-10)	Rzecznik Finansowy	<p>Po trzecie, wątpliwości budzą przepisy zawarte w rozdziale 2 projektowanej ustawy stanowiące, jak można przypuszczać, przepisy wykonawcze do przewidzianych w art. 35 rozporządzenia przepisów zatytułowanych - Tajemnica zawodowa. Przepis art. 35 posiada wyraźnie określony zakres podmiotowy odnoszący się do właściwych organów. A zatem adresatami przepisu art. 35 rozporządzenia są właściwe organy tj. w odniesieniu do prawa krajowego, Komisja Nadzoru Finansowego.</p> <p>Nadto, przepis ma wyraźnie określony zakres informacji zakwalifikowanych jako informacje poufne. Dotyczy to warunków handlowych lub operacyjnych oraz kwestii gospodarczych lub osobistych, które podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej z wyjątkiem tych przypadków, gdy właściwy organ (Komisja Nadzoru Finansowego) stwierdzi że dozwolone jest ujawnienie takich informacji lub ich ujawnienie jest niezbędne do celów postępowania sądowego. Zakres podmiotowy obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej został rozszerzony na wszystkie osoby fizyczne lub prawne, które pracują dla właściwego organu (Komisji Nadzoru Finansowego) lub jakiegokolwiek osoby trzeciej, której właściwy organ (Komisja Nadzoru Finansowego) przekazał swoje uprawnienia. Zasadniczo informacje objęte tajemnicą zawodową nie mogą zostać ujawnione jakiegokolwiek innej osobie fizycznej lub prawnej ani organowi. Wyjątkiem od tej zasady są przypadki określone w prawie Unii lub w prawie krajowym.</p> <p>Natomiast w projektowanej ustawie zakres podmiotowy tajemnicy zawodowej obejmuje, inaczej niż w rozporządzeniu, osoby wchodzące w skład organów statutowych dostawcy usług finansowania społecznego oraz podmioty pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z dostawcą usług finansowania społecznościowego oraz podmiotami pozostającymi w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z dostawcą usług finansowania społecznościowego. Tak znaczące rozszerzenie zakresu podmiotów obowiązku tajemnicy zawodowej nie znajduje oparcia w przepisach art. 35 rozporządzenia, co zasadnie nakazuje sformułować pytanie czy jest to konieczne (test proporcjonalności). Podobne wątpliwości budzi zakres podmiotów (art. 6 projektowanej ustawy), na żądanie których ujawniane są informacje stanowiące tajemnicę zawodową. W tym przypadku ust. 2 art. 35 rozporządzenia daje podstawę do ujawniania informacji objętych tajemnicą zawodową wyjątkowo w przypadkach określonych w prawie Unii lub prawie krajowym. Powstaje zatem pytanie czy przewidziany w projektowanej ustawie szeroki krąg podmiotów (16) upoważnionych do żądania ujawnienia informacji objętych tajemnicą zawodową jest konieczny dla osiągnięcia celów rozporządzenia.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – projektowane przepisy o tajemnicy zawodowej stanowią konieczne na poziomie krajowym doprecyzowanie bardzo ogólnego przepisu rozporządzenia. Jednocześnie zakres tajemnicy zawodowej i krąg podmiotów uprawnionych do otrzymywania informacji stanowiących taką tajemnicę powinien być ujednoczony z innymi podmiotami rynku kapitałowego.</p>

12.	Art. 3 pkt 4	UKNF	<p>4) informacje o wartości środków pozyskanych przez właścicieli projektów w ramach ofert finansowania społecznościowego oraz zobowiązań zaciągniętych przez właścicieli projektów w związku z korzystaniem z usług finansowania społecznościowego;</p> <p>Proponujemy wykreślenie informacji wskazanych w przepisie, jako objętych zakresem tajemnicy zawodowej. Największym atutem finansowania społecznościowego jest transparentność jego działalności i możliwość poznania i weryfikacji przez potencjalnych klientów i inwestorów sposobu działania platform oraz działalności jaką platforma obsługuje.</p>	Uwaga przyjęta.
13.	Art. 4	UODO	<p>W art. 4 projektu ustawy przewiduje się, że <i>dostawca usług finansowania społecznościowego stosuje rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę tajemnicy zawodowej, w tym określa, w drodze regulaminu, sposób ochrony przepływu informacji objętych tajemnicą zawodową między tym dostawcą a innymi podmiotami.</i></p> <p>W zakresie informacji objętych tajemnicą zawodową mieszczą się także dane osobowe, dlatego zasadnym jest rozważenie przez Projektodawcę uregulowania w przepisach rangi ustawy procesów przetwarzania danych osobowych na potrzeby realizacji celów ustawy związanych z przepływami danych, o których mowa oraz celem realizacji praw i obowiązków z tym związanych. Jest to tym bardziej uzasadnione z uwagi na fakt, że zakres regulacji jaką oddaje się do regulaminu ma obejmować również przepływy informacji między dostawcą a bliżej nieokreślonymi podmiotami. Dobrym rozwiązaniem byłoby także wskazanie w ustawie chociaż minimalnych kryteriów jakie przedmiotowe regulaminy mają regulować. Przepisy te powinny uwzględniać zapewnienie stosowania zasad dotyczących przetwarzania danych osobowych (art. 5 rozporządzenia 2016/679), w tym także realizację zasady poufności i integralności przetwarzania danych osobowych (art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2016/679) co do stosowania zabezpieczeń przed naruszeniem w rozumieniu art. 4 pkt 12 rozporządzenia 2016/679 - przypadkowym lub niezgodnym z prawem zniszczeniem, utraceniem, zmodyfikowaniem, nieuprawnionym ujawnieniem lub nieuprawnionym dostępem do danych osobowych przesyłanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych.</p>	Uwaga przyjęta, jw.
14.	Art. 5 ust. 1	PIBR	<p>Przepisy Projektu ustawy dotyczące tajemnicy zawodowej, w art. 5 wskazują szeroki krąg podmiotów, które są zobowiązane do zachowania poufności danych. Do kręgu tego będą należały m.in. osoby, które pozostają w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z dostawcą usług finansowania społecznościowego, a także osoby pozostające w takich samych stosunkach prawnych z podmiotami wykonującymi zlecenie lub podobne umowy na rzecz dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Regulacje te prowadzić mogą do wniosku, że również podmioty wykonujące usługi niezwiązane bezpośrednio z usługami finansowania społecznościowego, w tym biegli rewidenci i firmy audytorskie, jeżeli w trakcie wykonywania usługi badania sprawozdania finansowego będą miały dostęp do informacji dotyczących chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi finansowania społecznościowego (informacje poufne), są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej.</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – biegli rewidenci zostali wyłączeni z zakresu przepisów o tajemnicy zawodowej przewidzianych w projektowanej ustawie.

			<p>Przyjmując takie założenie, w konsekwencji firma audytorska byłaby zobowiązana nie tylko do zachowania tajemnicy zawodowej, ale także do przekazania informacji o powziętych podczas badania informacjach poufnych na żądanie podmiotów wymienionych w art. 7 Projektu. Przekazanie w tym trybie informacji przez firmę audytorską i biegłego rewidenta byłoby nieuzasadnionym wyłomem w zakresie, regulowanej ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, tajemnicy biegłego rewidenta.</p> <p>Z tych względów, w naszej ocenie zasadne byłoby zawarcie w uzasadnieniu do ustawy wyraźnego wskazania, że obowiązek ujawnienia informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o którym mowa w art. 7 Projektu ustawy, nie dotyczy osób, które zobowiązane są do zachowania tajemnicy wynikającej z innych przepisów.</p> <p>Ewentualnie proponujemy dodanie ust. 3 do art. 7 w brzmieniu: <i>„Przepisów art. 6 i 7 nie stosuje się do osób, które w zakresie informacji stanowiących tajemnicę zawodową, zobowiązane są do zachowania tajemnicy na podstawie odrębnych przepisów.”.</i></p>	
15.	Art. 6 pkt 6	PIBR	<p>Jak wynika z art. art. 6 pkt 7 Projektu, informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób, o których mowa w art. 5, są ujawniane na żądanie firmy audytorskiej badającej sprawozdania finansowe dostawcy usług finansowania społecznościowego, na podstawie zawartej z nimi umowy – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości.</p> <p>Wątpliwości budzić, czy zamieszczone w tym przepisie zastrzeżenie „w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości” należy rozumieć jako przekazanie informacji wyłącznie tych, które objęte są zakresem przepisów o rachunkowości dotyczących badanego dostawcy usług finansowania społecznościowego (np. są sporządzane i gromadzone na podstawie przepisów o rachunkowości), czy też może chodzi o zakres informacji, do których przekazania biegłemu rewidentowi zobowiązują przepisy o rachunkowości.</p> <p>Brak odniesienia do konkretnych przepisów lub instytucji zawartych w przepisach dotyczących rachunkowości prowadzić może do różnic w interpretacji tego przepisu, co z kolei może wpływać na rozbieżność poglądów pomiędzy firmą audytorską, a badanym dostawcą.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy wykreślenie z art. 6 pkt 7 projektu treści „– w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości” i przyjęcie brzmienia: <i>„Informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób, o których mowa w art. 5, są ujawniane wyłącznie na żądanie: 6) firmy audytorskiej badającej sprawozdania finansowe dostawcy usług finansowania społecznościowego, na podstawie zawartej z nim umowy.”.</i></p>	<p>Uwaga odrzucona – analogiczny przepis zawarty jest w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 149 pkt 6) i jak dotychczas przepis nie budził wątpliwości. Z kolei rezygnacja z tego doprecyzowania może w sposób nieuprawniony rozszerzyć przekazywanie tych informacji.</p>
16.	Art. 6 pkt 13	UOKiK	<p>Ponadto proponuję zmianę przepisu art. 6 pkt 13 projektu i nadanie mu następującego brzmienia: „13) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z toczącym się postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. <i>o ochronie konkurencji i konsumentów</i> (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), <u>przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. <i>o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych</i> (Dz.U. z 2021 r. poz. 424) oraz przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. <i>o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi</i></u></p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – zamiast wskazywać wszystkie ustawy wskazano, że tajemnica może być ujawniana Prezesowi UOKiK „w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań”.</p>

			<p><i>kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi</i> (Dz. U. z 2020 r. poz. 1213), jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu.”</p> <p>Powyższy przepis umożliwi Prezesowi UOKiK wystąpienie także o takie informacje, które mogą okazać się niezbędne do pozyskania w ramach prowadzonych postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz postępowań w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową przez nabywców produktów rolnych lub spożywczych lub dostawców tych produktów.</p>	
17.	Art. 7 ust. 1 pkt 1	ZPF	<p>Wymóg pisemnego upoważnienia do otrzymania informacji objętych tajemnicą zawodową (art. 7 ust. 1 pkt. 1 Projektu ustawy).</p> <p>Zdaniem ZPF, wprowadzenie w Projekcie ustawy wymogu pisemnego upoważnienia do otrzymania informacji objętych tajemnicą zawodową jest zbędne i rekomendujemy jego usunięcie.</p> <p>Platformy crowdfundingowe, jako podmioty które działają w formie w pełni zdigitalizowanej nie powinny wymagać pisemności oświadczeń w sposób, jaki robią to Firmy Inwestycyjne, które działają w modelu tradycyjnym. Wszystkie oświadczenia powinny być składane w formie elektronicznej.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że nawet ustawa Prawo bankowe dopuszcza możliwość udzielenia upoważnienia w formie elektronicznej przez daną osobę na przekazanie dotyczących ją informacji objętych tajemnicą bankową osobie trzeciej (art. 104 ust. 3 Prawa bankowego), co wzmacnia postulat, że taka sama forma mogłaby zostać wprowadzona na przekazywanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową w przypadku dostawców usług finansowania społecznościowego.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – przyjęto konstrukcję przepisu wzorowaną na obecnie obowiązującym art. 104 ust. 3 Prawa bankowego. Umożliwiono przy tym składanie oświadczeń zarówno w formie pisemnej, jak i elektronicznej.</p>
18.	Art. 7 ust. 1 pkt 1	KSZ Legal	<p>Przyjęcie w treści projektowanej ustawy, że przekazanie informacji objętej tajemnicą zawodową innemu podmiotowi może nastąpić na podstawie <u>pisemnego upoważnienia</u> udzielonego przez osobę, której ta informacja dotyczy, może powodować praktyczne wątpliwości dotyczące wymaganej formy wskazanego upoważnienia – w szczególności, czy niezbędna będzie forma pisemna w rozumieniu art. 78 Kodeksu cywilnego (podpis własnoręczny), czy może dopuszczalna będzie także forma elektroniczna (kwalifikowany podpis elektroniczny) lub forma dokumentowa (podpis zaufany). Proponujemy wprowadzenie zmiany w art. 7 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy, która będzie odpowiadać rozwiązaniu zastosowanemu w art. 437 § 1 KSH regulującym formę zapisu na akcje, zgodnie z poniższym:</p> <p>„Art. 7. 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:</p> <p>1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji <u>w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym;</u>”</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – jw.</p>

19.	Art. 7 ust. 1 pkt 1	SLZ Legal	Zasadnym wydaje się uzupełnienie przedmiotowego postanowienia co do możliwości udzielenia pisemnego upoważnienia także podmiotowi udzielającemu informacji (a nie tylko podmiotowi otrzymującemu).	Uwaga przyjęta.
20.	Art. 7 ust. 1 pkt 7	UKNF	<p>7) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a:</p> <p>a) firmą audytorską badającą sprawozdania finansowe dostawcy usługi finansowania społecznościowego lub firmą audytorską badającą sprawozdania finansowe zagranicznego dostawcy usługi finansowania społecznościowego,</p> <p>b) sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem dostawcy usługi finansowania społecznościowego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznego dostawcy usługi finansowania społecznościowego,</p> <p>- jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub - w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości - do celów badania sprawozdań finansowych tych dostawców usługi finansowania społecznościowego,</p> <p>Biorąc pod uwagę uwzględnienie w projekcie zmiany do ustawy o rachunkowości, polegającej na wpisaniu dostawców usług finansowania społecznościowego do katalogu podmiotów zobowiązanych do poddawania sprawozdań finansowych badaniu, zasadne jest uwzględnienie firm audytorskich w przepisie umożliwiającym legalne przekazywanie takim firmom informacji objętych tajemnicą zawodową.</p>	Uwaga odrzucona – zasady współpracy firm audytorskich z organami nadzoru wynikają z ustawy o biegłych rewidentach i ta ustawa nie przewiduje bezpośredniego przekazywania informacji między firmą audytorską a organem nadzoru z innego państwa członkowskiego UE.
21.	Art. 7 ust. 1 pkt 7	PIBR	<p>Do art. 7 ust. 1 pkt 7 Projektu proponujemy zmianę redakcji poprzez przyjęcie innego zapisu zawartych w nim regulacji:</p> <p><i>„Art. 7. 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:</i></p> <p><i>7) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem dostawcy usług finansowania społecznościowego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznego dostawcy usług finansowania społecznościowego</i></p> <p><i>- jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych dostawców usług finansowania społecznościowego;</i></p>	Uwaga odrzucona – niepoprawna technika legislacyjna. Żeby wyodrębnić część wspólną w ramach punktu muszą być w nim litery.
22.	Art. 7 ust. 1 pkt 9 lit. a	NBP	Proponujemy następującą zmianę projektowanego art. 7 ust. 1 pkt 9 lit. a ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych:	Uwaga przyjęta.

			<p>„Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad system płatności.”.</p> <p>Modyfikacja projektowanego przepisu pozwoli, w ramach współpracy Komisji Nadzoru Finansowego i Narodowego Banku Polskiego, na uniknięcie niejasności w przypadku potrzeby przekazania niezbędnych dla realizacji ustawowych zadań NBP informacji, które wykraczałyby poza sprawowaną przez bank centralny politykę pieniężną lub nadzór nad systemami płatności. Dodatkowo, zaproponowana zmiana zapewni spójność projektowanego przepisu z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. 2020 r., poz. 2059 z późn. zm.), który stanowi, iż „Komisja i Narodowy Bank Polski przekazują sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań”. Analogiczną zmianę sugerujemy wprowadzić także w art. 150 ust. 1 pkt 15 lit. b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. 2021 r., poz. 328 z późn. zm., dalej: „ustawa o obrocie”), (art. 7 ust. 1 pkt 9 lit. a) projektu ustawy).</p>	
23.	Art. 7 ust. 1 pkt 11	UKNF	<p>11) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, komitetom ustanowionym przez te organy oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i uprawnień.</p> <p>Z uwagi na zakres usług finansowania społecznościowego, który obejmuje ułatwianie udzielania pożyczek, jednym z organów wskazanych w Rozporządzeniu 2020/1503, jako organ właściwy do opracowania regulacyjnych standardów technicznych, jest EBA. Ponadto, w ścisłym związku z usługami finansowania społecznościowego pozostają usługi płatnicze, służące przekazywaniu środków pieniężnych inwestowanych w ramach finansowania społecznościowego, a świadczone na podstawie odrębnego zezwolenia. W związku z tym, zasadne jest umożliwienie przekazania EBA informacji objętych tajemnicą zawodową zdefiniowaną w ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych.</p>	Uwaga przyjęta.
24.	Nowy przepis (art. 7 ust. 1)	ZBP	<p>Tajemnica zawodowa – wyłączenie dla danych przekazywanych podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy.</p> <p><u>Propozycja zmiany: dodanie w art. 7 ust. 1. dodatkowego punktu w brzmieniu:</u></p> <p>„x) podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy, o którym mowa w art. art. 300³⁰ oraz Art. 328¹ KSH w zakresie danych niezbędnych dla prowadzenia tego rejestru.</p> <p>Uzasadnienie: brak wyłączenia tajemnicy zawodowej dla danych przekazywanych podmiotowi prowadzącemu rejestr akcjonariuszy spółek niepublicznych i prostych spółek akcyjnych znacząco utrudniłby zarejestrowanie przeniesienia akcji w wyniku transakcji dokonanych w ramach usług finansowania społecznościowego i tym samym osiągnięcie celu Ustawy. Należy również zauważyć, iż od momentu zarejestrowania akcji w rejestrze akcjonariuszy, tajemnica zawodowa nie stanowi istotnej ochrony poufności danych ujawnianych w rejestrze. Wystarczy bowiem wejść w posiadanie ułamkowej części akcji aby uzyskać dostęp do pełnych danych</p>	Uwaga przyjęta.

			zawartych w rejestrze akcjonariuszy. Wynika to z Art. 300 ³⁵ oraz art. Art. 328 ⁵ , zgodnie z którymi Rejestr akcjonariuszy jest jawny dla spółki i każdego akcjonariusza.	
25.	Art. 11	UODO	<p>Tożsame zastrzeżenia należy zgłosić w odniesieniu do propozycji brzmienia art. 11 projektu ustawy dotyczącego przechowywania dokumentacji. Przechowywanie w rozumieniu rozporządzenia 2016/679 także stanowi przetwarzanie danych osobowych a więc powinno odbywać się w sposób zapewniający odpowiedni poziom ich bezpieczeństwa. Przepisy prawa powinny zatem wskazywać na obowiązek odpowiedniego zabezpieczenia, zgodnego z rozporządzeniem 2016/679 dokumentów przechowywanych – zarówno na dyskach jak i w sposób papierowy.</p> <p>W odniesieniu do używanego w projekcie ustawy pojęcia „nośnik trwały” należałoby doprecyzować także, jaki nośnik będzie wykorzystywany do przekazywania dokumentacji, o której mowa w art. 11 projektu ustawy. Uzasadnionym jest wzięcie przez Projektodawcę pod uwagę stanowisko Trybunału wynikające z wyroku TSUE (sygn. C-49/11), „<i>mówiąc o trwałości nośnika, należałoby udowodnić, że przekazanie w nim informacji gwarantuje brak możliwości dokonywania zmian w ich zawartości, a także ich dostępność w odpowiednim okresie oraz pozwala konsumentom na ich odtworzenie w niezmienionej postaci.</i>”</p>	<p>Uwaga wyjaśniona. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2020/1503 oraz w projektowanej ustawie będzie się bezpośrednio stosować przepisy RODO.</p> <p>W zakresie trwałego nośnika – pojęcie to zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 14 projektu; odsyła ono do definicji z rozporządzenia 2020/1503. Z kolei definicja z rozporządzenia uwzględnia wskazane wymagania, czyli niezmieniona postać oraz dostępność przez określony czas.</p>
26.	Art. 11 ust. 4	UKNF	<p>4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do dostawców usług finansowania społecznościowego z siedzibą w innym państwie członkowskim prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność jako dostawca usług finansowania społecznościowego, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>Postuluje się wykreślenie przepisu, w związku z brzmieniem ust. 1, który wyraźnie wskazuje, iż obowiązek archiwizacji oraz przechowywania dokumentów z nim zawarty ma zastosowanie wyłącznie do dostawców usług finansowania społecznościowego z siedzibą na terytorium Polski i prowadzących działalność na tym terytorium. Wobec powyższego, przepis ust. 4 jest superfluum.</p> <p>Ponadto, zawarte w nim zastrzeżenie, odnoszące się do art. 37 ust. 2 Rozporządzenia 2020/1503, jest niezasadne. Wskazany przepis rozporządzenia dotyczy środków zapobiegawczych stosowanych wobec dostawcy usług finansowania społecznościowego, posiadającego zezwolenie udzielone przez zagraniczny organ nadzoru, w sytuacji gdy dostawca ten narusza przepisy Rozporządzenia na terytorium państwa, w którym prowadzi działalność, np. w Polsce. Przepis ten zatem nie może mieć zastosowania do naruszenia przez polskiego dostawcę usług finansowania społecznościowego przepisów art. 11 ust. 1-3 ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych, gdyż będzie się on odnosił do zagranicznych dostawców usług finansowania społecznościowego, którzy nie są objęci normą art. 11 ust. 1 tejsze ustawy.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>
27.	Art. 11 ust. 5	UKNF	<p>5. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 4 i 6.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

			<p>Proponuje się wykreślenie przepisu. Zastosowanie wobec dostawcy usług finansowania społecznościowego art. 20 ust. 4 lub 6 nie powinno powodować, że nie ma wobec niego zastosowania obowiązek określony w art. 11. Art. 11 nakłada na dostawcę, który zaprzestał prowadzenia działalności obowiązek archiwizacji i przechowywania całej dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności. Ten przepis ma zatem znacznie szerszy zakres niż art. 20 ust. 4 i 6. Nakaz przeniesienia, o którym mowa w art. 20 ust. 4 dotyczy jedynie zobowiązań wynikających z trwających na moment jego wydania stosunków prawnych. Nie powinien zatem obarczać podmiotu przejmującego obowiązkiem archiwizacji oraz przechowywania dokumentów dotyczących zakończonych stosunków prawnych. Co więcej, rozszerzenie nakazu, o którym mowa w art. 20 ust. 4, na umowy, których obowiązywanie wygasło, może zniechęcać dostawców usług finansowania społecznościowego do wyrażenia zgody na przejęcie praw i obowiązków, o których mowa w tym przepisie. Ponadto należy zwrócić uwagę, że nie jest możliwe jednocześnie zastosowanie wobec dostawcy usług finansowania społecznościowego art. 20 ust. 4 i 6. Art. 20 ust. 6 znajduje zastosowanie właśnie w sytuacji gdy nie wydano decyzji, o której mowa w art. 20 ust. 4.</p>	
28.	Art. 12	UODO	<p>Odnosząc się do propozycji brzmienia art. 12 projektu ustawy wyjaśnienia wymaga, czy informacje przekazywane przez dostawców usług finansowania społecznościowego Komisji Nadzoru Finansowego obejmowały będą dane osobowe. Jeżeli Projektodawca nie przewiduje udostępniania w tym trybie danych osobowych, to zasadnym byłoby wskazanie w projektowanych przepisach odpowiedniego wyłączenia poprzez wskazanie wprost, że informacje te nie obejmują danych osobowych. Jeżeli zaś dane osobowe także będą przekazywane Komisji, to przepisy prawa powinny określać cel przekazywania takich danych, określać obowiązek, dla realizacji którego dane w taki sposób są przetwarzane. Prawa i obowiązki związane z określonym przetwarzaniem danych osobowych powinny wynikać wprost z przepisów rangi ustawy, być wyznaczone mocą przepisów rangi ustawy, co odpowiadać będzie zasadom legalizmu oraz zgodności z prawem, przejrzystości i rzetelności, zwłaszcza, jeżeli chodzi o wyznaczenie obowiązków i praw w zakresie przetwarzania danych osobowych przez organ publiczny jakim jest Komisja. To bowiem z przepisów szczegółowych powinno wynikać jednoznacznie w jakim celu określone dane osobowe mogą być wykorzystywane i jakim podmiotom udostępniane. Powyższe zastrzeżenie organu wynika wprost z konieczności stosowania przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 podstawa prawna przetwarzania związana z realizacją przez administratora obowiązku prawnego albo przy realizacji przez niego zadania w interesie publicznym musi być określona w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego (w prawie krajowym). Unijny prawodawca wskazał również, że: <i>Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub (...) musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Podstawa prawna może zawierać przepisy szczegółowe dostosowujące stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym: ogólne warunki</i></p>	<p>Uwaga wyjaśniona – w ocenie MF nie ma potrzeby doprecyzowania tego przepisu gdyż wynika to:</p> <p>1) z art. 36 rozporządzenia 2020/1503, który wskazuje, że „W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia właściwe organy wykonują swoje zadania do celów niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679.”;</p> <p>2) z celu nadzoru sprawowanego przez KNF (art. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym). Z kolei art. 4a tej ustawy jasno wskazuje, że dla realizacji celu, o którym mowa w art. 2 tej ustawy, Komisja przetwarza dane osobowe, w tym dane, o których mowa w art. 9 rozporządzenia RODO. Dalsze</p>

			<p>zgodności z prawem przetwarzania przez administratora; rodzaj danych podlegających przetwarzaniu; osoby, których dane dotyczą; podmioty, którym można ujawnić dane osobowe; cele, w których można je ujawnić; ograniczenia celu; okresy przechowywania; oraz operacje i procedury przetwarzania, w tym środki zapewniające zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania, w tym w innych szczególnych sytuacjach związanych z przetwarzaniem. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego muszą służyć realizacji celu leżącego w interesie publicznym, oraz być proporcjonalne do wyznaczonego, prawnie uzasadnionego celu.</p>	<p>przepisy tego art. określają zasady przetwarzania tych danych. Nie wydaje się zatem konieczne dalsze doprecyzowywanie tych przepisów.</p>
29.	Art. 12 ust. 1	UKNF	<p>Art. 12. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego przekazuje Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez niego działalności świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych, sytuacji finansowej dostawcy oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego lub jego sytuację finansową.</p> <p>Proponuje się wykreślenie zawężenia zakresu informacji, o których mowa w przepisie. Przepis ten jest rozwiązaniem prawnym analogicznym do art. 86 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Działalność, o której jest mowa w omawianym przepisie, powinna być pochytywana nie tylko jako działalność operacyjna spółki, ale jako każdy przejaw jej działalności, w tym zachodzące w niej zdarzenia korporacyjne.</p> <p>Przykładem tego rodzaju zdarzenia jest podjęcie decyzji o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości dostawcy usług finansowania społecznościowego. Nie jest to zdarzenie związane bezpośrednio ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego, jednak bez wątpienia jest to informacja bardzo istotna z punktu widzenia nadzoru, który ma być sprawowany przez UKNF. Należy zauważyć, że w działalności danej spółki może wystąpić wiele zdarzeń, co do których możliwość żądania przez KNF informacji ad hoc jest niewystarczająca. Tego rodzaju zdarzenie, jakiego przykład został wyżej przytoczony, jest informacją, której przekazanie powinno być inicjowane przez podmiot nadzorowany, gdyż dopiero wówczas organ nadzoru pozyska wiedzę w jego zakresie. Gwarancję jego przekazania dają jedynie precyzyjnie określone obowiązki raportowe.</p> <p>Omawiany przepis jest normą ogólną, w odniesieniu do której, projekt ustawy przewiduje delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia. Regulator określi zatem szczegółowo jakiego rodzaju informacje, na podstawie omawianego przepisu, dostawca usług finansowania społecznościowego będzie zobowiązany przekazywać do Komisji.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>
30.	Art. 12 ust. 1	KSZ Legal	<p>Zmiana techniczna mająca na celu dostosowanie brzmienia przepisu do definicji określonych w art. 2 projektowanej ustawy. Poniżej proponowana zmiana:</p> <p>„Art. 12. 1. Dostawca usług finansowania społecznościowego przekazuje Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez niego działalności świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych, sytuacji finansowej dostawcy oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego lub jego sytuację finansową.”</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

31.	Art. 13 ust. 2	UKNF	<p>2. Dostawca usług finansowania społecznościowego dołącza do informacji, o której mowa w ust. 17:</p> <p>1) opis modelu biznesowego planowanej działalności, oraz</p> <p>2) opis funkcji związanych ze świadczeniem usług, o których mowa w ust. 1, które mają zostać zlecone osobom trzecim oraz opis działań, których celem jest uniknięcie dodatkowego ryzyka operacyjnego, związanego z takim zleceniem,</p> <p>34) opis procesów i metod wewnętrznych, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503;</p> <p>42) wzór pełnomocnictw, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, udzielanych przez inwestora;</p> <p>53) opis polityki funduszu zabezpieczającego, o którym mowa w art. 6 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2020/1503;</p> <p>64) informacje o planowanych środkach ograniczenia ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2020/1503, których ustanowienia dostawca usług finansowania społecznościowego będzie wymagać od właścicieli projektów.</p> <p>Postuluje się dodanie do zakresu informacji, które dostawca przekazuje Komisji przed rozpoczęciem działalności polegającej na indywidualnym zarządzaniu portfelami pożyczek o opis modelu biznesowego planowanej działalności oraz opis funkcji związanych ze świadczeniem usług, o których mowa w ust. 1, które mają zostać zlecone osobom trzecim. Jednocześnie, postuluje się aby informacje te były uzupełnione o wskazanie sposobu unikania dodatkowego ryzyka operacyjnego, o czym mowa w art. 9 ust. 1 Rozporządzenia 2020/1503.</p>	Uwaga przyjęta.
32.	Art. 14	UODO	<p>W tym samym zakresie – celem wypełnienia zasad legalizmu oraz zgodności z prawem, przejrzystości i rzetelności - w ocenie organu nadzorczego doprecyzowania wymaga art. 14 projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – art. 14 ustanawia obowiązek przekazywania do KNF arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych. Będą to dokumenty przygotowywane przez właścicieli projektów i będą zawierać dane osobowe członków zarządu właściciela projektu oraz osób odpowiedzialnych za sporządzenie tego dokumentu. W odniesieniu do KNF zastosowanie znajdzie wcześniej wskazany art. 36 rozporządzenia 2020/1503 zobowiązujący KNF do stosowania rozporządzenia RODO oraz przepisy ustawy o</p>

				nadzorze nad rynkiem finansowym określające zasady przetwarzania danych osobowych przez KNF.
33.	Art. 14 ust. 1	ZPF	<p>Obowiązek przekazania przez dostawcę usług finansowania społecznościowego (świadczącego usługi ułatwiania udzielania pożyczek) Komisji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych. (art. 14 ust. 1 Projektu ustawy)</p> <p>W ocenie ZPF, biorąc pod uwagę fakt, iż w przypadku crowdfundingu pożyczkowego znacznie częściej występują oferty opiewające na o wiele mniejsze kwoty, niż ma to miejsce w przypadku ofert w zakresie crowdfundingu w modelu inwestycyjnym, postulujemy usunięcie wspomnianego zapisu. Naszym zdaniem brak jest uzasadnienia merytorycznego do skorzystania z opcji krajowej, określonej w art. 23 ust. 14 rozporządzenia UE 1503/2020, a przepis w tym kształcie spowoduje liczne problemy i wątpliwości praktyczne.</p> <p>Alternatywnym rozwiązaniem mogłoby być wyłączenie z proponowanego zapisu ofert na kwoty poniżej określonej kwoty (np. 500.000 zł). W innym przypadku istnieje zagrożenie, że Urząd Komisji Nadzoru Finansowego będzie otrzymywał wiele informacji związanych z ofertami potencjalnie mało istotnymi (irrelevantnymi) z punktu widzenia bezpieczeństwa rynku finansowego.</p> <p>Wykorzystanie opcji krajowej z art. 23 ust. 14 rozporządzenia UE 1503/2020 poprzez wprowadzenie obowiązku przedstawiania UKNF dokumentacji emisyjnej na 7 dni przed emisją, nie jest uzasadniona bezpieczeństwem obrotu, ponieważ UKNF ma wgląd na bieżąco do wszystkich ofert publicznych w całym okresie ich trwania.</p> <p>Dla przedsiębiorcy powodować to będzie również zbędne opóźnienie o 7 dni, zanim otrzyma możliwość komunikacji z potencjalnymi inwestorami.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – projektowany przepis stanowi wykonanie opcji krajowej przewidzianej w rozporządzeniu 2020/1503. Ze względu na stopień rozwoju rynku crowdfundingu w Polsce, w ocenie MF należy w początkowym okresie obowiązywania ustawy nałożyć obowiązek przekazywania arkuszy do organu nadzoru w celu ściślejszego monitorowania przebiegu ofert na tym rynku. Niemniej jednak w OSR projektu przewidziano, że po 2 latach obowiązywania ustawy KNF wypowie się co do dalszej konieczności utrzymania tego obowiązku.</p> <p>Sam obowiązek przekazania arkusza nie będzie dla właściciela projektu generował ani obciążeń administracyjnych, ani kosztów (przekazywanie będzie się odbywać przez system ESPI). Nie będzie to również powodować opóźnień, ponieważ wydaje się, że właściciel projektu będzie miał przygotowany arkusz wcześniej niż 7 dni przed rozpoczęciem oferty. Ponadto finansowanie społecznościowe nie jest finansowaniem płynności, stąd ewentualne opóźnienia nie</p>

				stanowią zagrożenia dla przedsiębiorcy (w praktyce czas otrzymania finansowania może wynosić kilka miesięcy od rozpoczęcia oferty).
34.	Art. 15	UODO	<p>Odnosząc się do art. 15 projektu, regulującego kwestię publikowania decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, pamiętać należy o konieczności zachowania balansu pomiędzy prawem dostępu do informacji publicznej a prawem do prywatności, tj. aby publikowane decyzje były w odpowiedni sposób zanonimizowane. Prawo do dostępu do informacji publicznej nie jest bowiem nieograniczone. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2020 r., poz.2176), <u>prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy</u>. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. W związku z powyższym celem uzyskania wskazanego balansu między prawem do informacji a prawem do ochrony danych osobowych, <u>przed ewentualnym opublikowaniem dokumentu, powinien on zostać poddany anonimizacji w odniesieniu do danych osobowych osób fizycznych, których dokument dotyczy</u>. Każda bowiem osoba fizyczna, której dane są przetwarzane przez m.in. organy administracji publicznej, korzysta z określonego w art. 5 ust. 2 omawianej ustawy ograniczenia w dostępie do informacji publicznej w postaci ochrony prawa do swojej prywatności, o ile z prawa tego wyraźnie nie zrezygnuje.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – decyzja, o której mowa w art. 15, ma charakter generalny. Jej celem będzie generalne wskazanie języków, w których mogą być sporządzane arkusze kluczowych informacji inwestycyjnych. Decyzja nie dotyczy zatem pojedynczego właściciela projektu czy platformy, dlatego też nie będzie zawierać danych osobowych.</p>
35.	Art. 15 ust. 1	RCL	<p>Bliższego wyjaśnienia wymaga charakter prawny przewidzianych w art. 15 ust. 1 projektu ustawy decyzji Komisji Nadzoru Finansowego określających język lub języki inne niż język polski, w którym sporządza się arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych i komunikaty marketingowe. Uzasadnienie projektu wskazuje na przyznanie Komisji kompetencji do „wydania <u>decyzji generalnej</u>” (str. 7). Decyzje Komisji są jednak decyzjami administracyjnymi wydawanymi zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (art. 11 ust. 1 i 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym). Kodeks ten reguluje natomiast postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów <u>sprawach indywidualnych</u> rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – decyzja, o której mowa w przepisie, nie ma charakteru indywidualnego, a odnosi się generalnie do całego rynku finansowania społecznościowego. Rozwiązanie takie funkcjonuje już na poziomie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Na podstawie art. 23a tej ustawy KNF może w drodze decyzji np. zakazać zawierania transakcji krótkiej sprzedaży, który to zakaz jest kierowany do ogółu inwestorów. Jeśli chodzi natomiast o samą decyzję generalną w zakresie</p>

				języków w jakich sporządza się dane dokumenty, to taki przepis jest zawarty w ustawie z dnia 8 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1598) – art. 14 pkt 2. Kolejnym przykładem może być uprawnienie KNF do wydawania decyzji o charakterze „ogólnym” – np. decyzja w sprawie ustanowienia ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu, dystrybucji oraz sprzedaży klientom detalicznym kontraktów na różnicę (CFD), decyzja w sprawie zakazu wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży klientom detalicznym opcji binarnych. Decyzje te są ogłoszone w Dz. Urz. KNF.
36.	Art. 15 ust. 1	Cloud Community Europe Polska	Art. 15 ust. 1 pkt 1-3 w brzmieniu „Komisja może, w drodze decyzji, określić język lub języki inne niż język polski, w którym sporządza się: 1) arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, 2) arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy, 3) komunikaty marketingowe, o których mowa w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2020/1503 – jeżeli są one przekazywane inwestorom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.” Z brzmienia tego przepisu nie wynika, czy dotyczy on pojedynczego podmiotu świadczącego usługi finansowania społecznościowego czy też całej branży.	Uwaga wyjaśniona – jw.
37.	Art. 18 część wspólna	UKNF	– niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt dostawcy usług finansowania społecznościowego, kopie dokumentacji na trwałym nośniku oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję przestrzeganiem przepisów ustawy i rozporządzenia 2020/1503.	Uwaga przyjęta.

			Przepis art. 18 jest analogicznym rozwiązaniem prawnym do przewidzianego w art. 88 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zakres nadzoru, którego sprawowanie zostaje przeznaczone w ramach omawianego projektu do zadań Komisji, jest określony przepisami Rozporządzenia 2020/1503, omawianego projektu ustawy, ale również innych ustaw zmienianych w projekcie, np. przepisami ustawy o ofercie publicznej. Wymienianie tychże aktów prawnych, mając również na uwadze, że ich katalog może w przyszłości ulec zmianie, w treści komentowanego przepisu, jest zbędne.	
38.	Art. 19 ust. 1	ZPF	<p>Obowiązek zwrotu kosztów przeprowadzenia kontroli. (art. 19 ust. 1 Projektu ustawy)</p> <p>Proponujemy modyfikację treści przepisu w zakresie zwrotu kosztów firmy audytorskiej jak poniżej:</p> <p><i>Art. 19. 1. Komisja może zlecić losowo wybranej firmie audytorskiej kontrolę sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dostawcę usług finansowania społecznościowego wynika z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, w przypadku powzięcia wątpliwości co do ich prawidłowości, rzetelności lub jasności. W przypadku, gdy kontrola wykaże istotne nieprawidłowości, dostawca usług finansowania społecznościowego zwraca Komisji koszty jej przeprowadzenia.</i></p> <p>Wymóg zwrotu kosztów pracy firmy audytorskiej uzasadniony jest tożsamym brzmieniem art. 100 Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jednak we wspomnianym przepisie zwrot kosztów następuje w przypadku wykazania „istotnych” nieprawidłowości, którego to sformułowania zabrakło w komentowanym Projekcie ustawy.</p> <p>ZPF postuluje także o dodanie w zdaniu pierwszym ww. przepisu frazy „losowo wybranej firmie” w odniesieniu do firmy audytorskiej przeprowadzającej kontrolę sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych.</p>	<p>Uwaga odrzucona, w zakresie losowego wyboru firmy audytorskiej – kwestia ta powinna pozostawać do decyzji KNF, tak jak jest to przewidziane w obecnie obowiązujących przepisach innych ustaw.</p> <p>Uwaga przyjęta w zakresie wskazania istotnych nieprawidłowości.</p>
39.	Art. 19 ust. 2	PIBR	<p>W zakresie art. 19 zwracamy uwagę na zakres czynności, które zobowiązują do przekazania przez biegłego rewidenta i firmę audytorską informacji Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi dostawcy usług finansowania społecznościowego, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>Uzasadnienie do Projektu i przepisy rozporządzenia 2020/1503 wskazują raczej, że obowiązkiem wynikającym z art. 19 ust. 2 powinny być objęte podmioty przeprowadzające badanie sprawozdania finansowego dostawcy usług finansowania społecznościowego, a nie podmioty przeprowadzające kontrolę, o której mowa a art. 19 ust. 1 Projektu.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy zmianę brzmienia art. 19 ust. 2 Projektu:</p> <p><i>„Biegły rewident oraz firma audytorska, badające sprawozdania finansowe dostawcy usług finansowania społecznościowego lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy, niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi dostawcy usług finansowania społecznościowego lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy istotne informacje, które uzyskali w związku z wykonywanymi czynnościami wykonywanymi w ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, dotyczące zdarzeń powodujących: ...”.</i></p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

40.	Art. 19 ust. 2 pkt 1	UKNF	<p>1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów regulujących świadczenie usług finansowania społecznościowego, zasad uczciwego obrotu lub interesów klientów przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, członków zarządu lub pracowników tego dostawcy;</p> <p>Z uwagi na fakt, iż przepisy sankcyjne komentowanego projektu nie zawierają przesłanki naruszenia zasad uczciwego obrotu, zasadne jest wykreślenie odwołania do zasad uczciwego obrotu w przepisie nakładającym obowiązek informowania Komisji oraz organów spółki, przez biegłych rewidentów oraz firmy audytorskie, w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez dostawcę usług finansowania społecznościowego określonych norm postępowania.</p>	Uwaga przyjęta.
41.	Art. 19 ust. 3	Cloud Community Europe Polska	<p>Art 19 ust. 3 w brzmieniu „3. Biegły rewident oraz firma audytorska mogą odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”</p> <p>Regulacja wprost godzi w Kodeks spółek handlowych, w którym to Rada Nadzorcza jest zobowiązana do uzyskiwania wszelkich informacji o stanie spółki i ryzyku związanym z kontynuacją jej działalności (ryzyka prawne i regulacyjne). Brak jakiegokolwiek reakcji któregośkolwiek z organów kierowniczych na jakiegokolwiek zdarzenia wewnętrzne w spółce, które mogłyby zostać ujawnione wskutek audytu może w pewnych warunkach zostać zinterpretowane jako działanie na szkodę podmiotu gospodarczego i pociągać za sobą określone sankcje karne. Należy również podkreślić, iż powszechną zasadą jest stworzenie możliwości odniesienia się do uwag jak również obowiązku pozyskiwania wszelkich informacji mających wpływ na prawidłową ocenę sytuacji w spółce.</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – celem przepisu jest umożliwienie biegłemu rewidentowi odstąpienia od przekazania informacji przede wszystkim w sytuacji, kiedy biegły rewident uzyska informację o możliwości popełnienia przestępstwa przez jednego z członków zarządu lub rady nadzorczej. Funkcjonuje już analogiczny przepis art. 100 ust. 3a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Niemniej jednak przepis został doprecyzowany w tym zakresie.
42.	Nowy przepis (art. 19 ust. 5)	UKNF	<p>5. Wykonywanie obowiązku, o którym mowa w ust. 2 i 4 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.</p> <p>Proponuje się dodanie w art. 19 ustępu piątego o przedstawionej treści. Przepis ten odzwierciedla treść art. 100 ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, gdzie zostało przewidziane analogiczne zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej dla biegłych rewidentów oraz firm audytorskich.</p>	Uwaga przyjęta.
43.	Nowy przepis (art. 19 ust. 5)	PIBR	<p>Ponadto stosując wskazówki zawarte w uzasadnieniu do Projektu, w którym wskazano, że Projekt ustawy jest wzorowany na rozwiązaniach przyjętych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, proponujemy przyjęcie regulacji analogicznych do przyjętych w art. 100 ust. 4 tej ustawy poprzez dodanie ust. 5 do art. 19 Projektu w brzmieniu:</p>	Uwaga przyjęta – jw.

			„Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 2 i 4, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.”.	
44.	Art. 20	UKNF	<p>art. 20. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego wygasa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z dniem ogłoszenia upadłości dostawcy usług finansowania społecznościowego; 2) w przypadku otwarcia likwidacji dostawcy usług finansowania społecznościowego - z upływem 3 miesięcy od dnia jej otwarcia, z zastrzeżeniem ust. 2. <p>2. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) skrócić termin wskazany w ust. 1 pkt 2; 2) wskazać czynności, jakie dostawca usług finansowania społecznościowego może podejmować do czasu wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego; 3) wskazać termin, w którym następuje zakończenie prowadzenia działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego, w przypadkach, o których mowa w ust. 1. <p>3. O ile w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego lub decyzji, o której mowa w ust. 2, nie określono inaczej, w przypadku otwarcia likwidacji - do czasu wygaśnięcia zezwolenia, a w przypadku cofnięcia zezwolenia - do czasu zaprzestania prowadzenia działalności, dostawca usług finansowania społecznościowego wykonuje wyłącznie czynności wynikające z zawartych z klientami umów, bez możliwości zawierania nowych umów.</p> <p>4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia, Komisja może, pod warunkiem uzyskania zgody klientów, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego przeniesienie na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego, który uprzednio wyraził na to zgodę, praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z właścicielami projektów, praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z inwestorami.</p> <p>5. W przypadku o którym mowa w ust. 4, dotychczasowy dostawca usług finansowania społecznościowego jest obowiązany wydać dostawcy na którego zostały przeniesione prawa i obowiązki wynikające z umów, dokumenty z nimi związane.</p> <p>6. Do zgody klientów, o której mowa w ust. 4, stosuje się art. 63 ust. 1 Kodeksu cywilnego.</p> <p>7. W przypadku niewydania przez Komisję nakazu, o którym mowa w ust. 4, lub w przypadku gdy nie doszło do jego wykonania, do postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego stosuje się art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych. Podmiot prowadzący działalność jako dostawca usług finansowania społecznościowego niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu przechowawcy dokumentów związanych z prowadzeniem tej działalności. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd zawiadomienia Komisji dokonuje ten sąd.</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>Proponuje się zastąpienie projektowanego art. 20 zaproponowanym brzmieniem przepisu. Proponowane przez UKNF brzmienie przepisu jest zbliżone do art. 89 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, z tą modyfikacją, że proponowany art. 20 ust. 1 pomija przesłankę nierozpoczęcia działalności w terminie oraz odwołuje się do dnia ogłoszenia upadłości, nie zaś do chwili jej ogłoszenia.</p> <p>1. Przy redakcji przepisu zaproponowanej w projekcie, treść ust. 3 wydaje się odwoływać do jakiś dodatkowych „innych czynności”, jakie Komisja może określić w decyzji, niż te, o których mowa jest w ust. 2 pkt 1. Nie jest to zasadne, gdyż treść ust. 3 powinna odnosić się właśnie do czynności określonych na podstawie ust. 2 pkt 1.</p> <p>2. w projekcie w art. 20 ust. 5 proponuje się termin wykonania decyzji nakazującej przeniesienie na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego, który uprzednio wyraził na to zgodę, praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z właścicielami projektów, praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z inwestorami. „Szytywne” określenie w ustawie tego terminu nie jest rozwiązaniem optymalnym. Zasadne jest aby końcowym terminem na dokonanie przeniesienia był termin zakończenia prowadzenia działalności. Omawiana regulacja służyć ma przede wszystkim ochronie inwestorów oraz właścicieli projektów pozostających z dostawcą usług finansowania społecznościowego w stosunku prawnym o charakterze ciągłym, tj. w przypadku usług zarządzania portfelami pożyczek. W momencie zakończenia prowadzenia działalności, dostawca usług finansowania społecznościowego straci legitymację do podejmowania oraz realizacji decyzji dotyczących portfela pożyczek. Przeniesienie powinno nastąpić przed tym terminem. Zatem termin na zakończenie działalności przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, z którego umowy będą przenoszone. Podobnie instytucja ta funkcjonuje w przypadku przenoszenia aktywów pomiędzy firmami inwestycyjnymi, na mocy art. 89 ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>3. Treść zawartego w projekcie przepisu ust. 6 wskazuje na możliwość jego zastosowania w przypadku niedojścia do przeniesienia praw i obowiązków, zgodnie z ust. 4. Taka redakcja przepisu może budzić wątpliwości interpretacyjne. Zakładamy, że projekt uwzględniać ma dwie sytuacje. Proponujemy zatem nowe brzmienie tego ustępu, które uwzględniać będzie zarówno sytuację gdy decyzja nie została wydana, np. z powodu niewyrażenia zgody przez żadnego innego dostawcę na przejęcie umów jak i sytuacji, gdy nakaz nie został przez podmiot wykonany.</p>	
45.	Art. 21-28	UKNF	<p>Art. 21 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia Rozporządzenia 2020/1503 lub innych przepisów mających zastosowanie do działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego, Komisja może: 1) nakazać wstrzymanie rozpoczęcia oferty finansowania społecznościowego albo przerwaniu jej przebiegu na okres jednorazowo nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych; 2) zakazać rozpoczęcia oferty finansowania społecznościowego;</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – zaproponowana redakcja jest zbyt ogólna. Niemniej jednak przepisy dotyczące środków nadzorczych zostały uzupełnione w taki sposób, aby wskazywały również na naruszenia przepisów aktów</p>

		<p>3) nakazać wstrzymanie rozpoczęcia przekazywania komunikatów marketingowych albo przerwanie ich przekazywania na okres jednorazowo nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych;</p> <p>4) zakazać przekazywania komunikatów marketingowych;</p> <p>5) nakazać wstrzymanie świadczenia usług finansowania społecznościowego na okres jednorazowo nie dłuższy niż 10 kolejnych dni roboczych.</p> <p>2. W przypadku naruszenia Rozporządzenia 2020/1503 lub innych przepisów mających zastosowanie do działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego, Komisja może:</p> <p>1) zakazać rozpoczęcia oferty finansowania społecznościowego;</p> <p>2) zakazać świadczenia usług finansowania społecznościowego na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.</p> <p>3. W przypadku, gdy dostawca usług finansowania społecznościowego prowadzi działalność z naruszeniem interesów inwestorów, Komisja może nakazać wstrzymanie świadczenia usług finansowania społecznościowego.</p> <p>4. Stosując środki, o których mowa w ust. 2, Komisja może również, w przypadku stwierdzenia, że dostawca usług finansowania społecznościowego lub osoba trzecia, której dostawca zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą finansowania społecznościowego na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia, nie wypełnia swoich obowiązków, przekazać taką informację do publicznej wiadomości w drodze uchwały.</p> <p>Art. 22</p> <p>W przypadku ustania przyczyn wydania decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 1–3, Komisja może, na wniosek dostawcy usług finansowania społecznościowego uchylić tę decyzję.</p> <p>Art. 23</p> <p>1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć wpływ na, świadczenie usług finansowania społecznościowego przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, aby zapewnić inwestorom ochronę lub zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku.</p> <p>2. Komisja może również wydać, w stosunku do dostawcy usług finansowania społecznościowego lub osoby trzeciej, której dostawca zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą finansowania społecznościowego na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia, zalecenie przekazania do publicznej wiadomości przez niego informacji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 24</p> <p>1. Decyzja o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 21 ust. 1-3 podlega natychmiastowemu wykonaniu. Uzasadnienie doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.</p>	<p>delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie rozporządzenia 2020/1503.</p>
--	--	---	--

		<p>2. Niezwłocznie po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 21 ust. 1- 3, komunikat o jego wszczęciu zamieszcza się na stronie internetowej Komisji.</p> <p>3. Niezwłocznie po wydaniu decyzji o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 21 ust. 1- 3, komunikat o ich zastosowaniu zamieszcza się na stronie internetowej Komisji.</p> <p>Przedmiotowe przepisy stanowią implementację art. 30 ust. 2 Rozporządzenia 2020/1503. Przepis ten nie zawiera zawartego w projekcie ustawy zawężenia podstaw zastosowania przewidzianych w nim uprawnień do naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia wybranych - określonych w projekcie przepisów Rozporządzenia 2020/1503. Zwracamy uwagę, że wykonywanie obowiązków wynikających z Rozporządzenia może być uregulowane np. w innych przepisach unijnych wydanych na podstawie tego Rozporządzenia.</p> <p>Należy podkreślić, że przepisów, w których Rozporządzenie 2020/1503 reguluje możliwość nałożenia sankcji lub środków nadzorczych za naruszenie przepisów Rozporządzenia, nie można rozumieć w sposób zawężający, tj. sprowadzać do wybranych norm tego Rozporządzenia. Ustawodawca Unijny sformułował wiele norm Rozporządzenia w taki sposób, że nie nadają się one do bezpośredniego stosowania i wymagają ich implementacji przez ustawodawców krajowych. Ponadto, treść Rozporządzenia zawiera liczne delegacje do wydania regulacyjnych standardów technicznych. W związku z powyższym, racjonalny Ustawodawca Unijny, przyjmował szerokie rozumienie omawianego sformułowania, obejmujące zarówno samą treść Rozporządzenia 2020/1503, jak i inne przepisy uzupełniające jego normatywną treść.</p> <p>Art. 25 ust. 1 projektu ustawy przewiduje, że w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że podmiot trzeci któremu dostawca usług finansowania społecznościowego zlecił wykonywanie czynności na zasadach określonych w art. 9 Rozporządzenia 2020/1503, naruszył przepisy Rozporządzenia podmiot trzeci. Należy jednak wskazać, że Komisja nie będzie miała możliwości stwierdzenia takiego naruszenia. Przepisy Rozporządzenia regulują działalność dostawcy usług finansowania społecznościowego. To dostawca ponosił będzie odpowiedzialność za działania podmiotu, któremu zleca wykonywanie określonych funkcji.</p> <p>Brzmienie art. 30 ust. 2 lit. f Rozporządzenia 2020/1503 daje możliwość podania do publicznej wiadomości informacji o niewypełnieniu przez osobę trzecią swoich obowiązków. Jednak obowiązki te będą wynikały dla tej osoby bezpośrednio ze stosunku zlecenia w jakim ta osoba będzie pozostawała z dostawcą usług finansowania społecznościowego. Proponujemy zatem powrót do pierwotnego brzmienia proponowanego przez UKNF.</p> <p>Zaproponowane brzmienie art. 27 ust. 1 zawęża przesłanki zawarte w art. 30 ust. 2 lit. g Rozporządzenia 2020/1503, w efekcie czego publikacja informacji wymagałaby nie tylko wykazania istotności informacji, ale również ich negatywnego wpływu. W naszej ocenie wystarczające jest wskazanie, że Komisja przekazuje do publicznej wiadomości istotne informacje.</p>	
--	--	--	--

46.	Art. 21-23	Fundacja Lendtech	<p>Środki prewencyjne organu nadzoru</p> <p>Jakkolwiek jest w pełni zrozumiałym i niekwestionowanym przyznanie uprawnienia organowi nadzoru do stosowania środków prewencyjnych, to zaproponowany w Druku UC 76, w przepisach art. 21-23, model uprawnień organu nadzoru w zakresie możliwości stosowania środków prewencyjnych budzi wątpliwości.</p> <p>W oparciu o projektowane przepisy, organ nadzoru może de facto całkowicie i bezterminowo wstrzymać działalność podmiotu nadzorowanego, bez ponoszenia jakichkolwiek konsekwencji, wyłącznie w oparciu o powzięte informacje o naruszeniu lub uzasadnionym podejrzeniu naruszenia przepisów, stawiających wymogi podmiotom nadzorowanym.</p> <p>Uniemożliwienie prowadzenia działalności przez dostawcę usług finansowania społecznościowego może skutkować powstaniem szkody nie tylko po stronie inwestorów, lecz również zleceniodawców. Wobec braku szczegółowych rozwiązań, zasadnym wydaje się poczynienie założenia, że odpowiedzialność dostawcy usług finansowania społecznościowego (poza odpowiedzialnością w związku z arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych) będzie egzekwowana na podstawie zasad ogólnych. Mając jednak na uwadze kompleksowy charakter omawianej regulacji, zasadnym będzie dodanie stosownego zastrzeżenia w nowych przepisach.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – przepisy zostały doprecyzowane zgodnie z uwagą powyżej.</p>
47.	Art. 27 ust. 1	KSZ Legal	<p>Konsekwencje wizerunkowe dla dostawcy usług finansowania społecznościowego związane z zastosowaniem przez KNF mechanizmu określonego w obecnym brzmieniu art. 27 ust. 1 projektowanej ustawy mogą być bardzo dotkliwe i prowadzić de facto do zakończenia działalności biznesowej lub istotnego jej ograniczenia. W związku z powyższym proponuje się doprecyzowanie art. 27 ust. 1 poprzez określenie, że mechanizm ten może być stosowany przez KNF wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Poniżej propozycja zmian do art. 27 ust. 1 projektowanej ustawy:</p> <p><i>„Art. 27. 1. <u>W szczególnie uzasadnionych przypadkach</u>, Komisja przekazuje do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć negatywny wpływ na świadczenie usług finansowania społecznościowego przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, aby zapewnić inwestorom ochronę lub zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku.”</i></p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – przepis art. 30 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2020/1503, którego stosowanie ma być zapewnione projektowanym przepisem, mówi o ujawnianiu wszystkich istotnych informacji, które mogą mieć wpływ na świadczenie usług finansowania społecznościowego w celu zapewnienia ochrony inwestorów lub sprawnego funkcjonowania rynku Informowanie o tym, że dany dostawca narusza przepisy będzie następowało w trybie przewidzianym w art. 25 ust. 1 i wynika z wdrożenia art. 30 ust. 2 lit. f rozporządzenia. W tym przypadku chodzi raczej o ogólne zalecenia czy też ostrzeżenia związane z crowdfundingiem a nie konkretnie z daną platformą.</p>

48.	Art. 29	Fundacja Lendtech	<p>Oplaty Fundacja Lendtech zwraca uwagę na nieostre brzmienie art. 29, w którym zawiera się informacja o maksymalnej wysokości opłaty za udzielenie zezwolenia. W ocenie Fundacji Lendtech, opłata za udzielenie zezwolenia powinna być określona kwotowo (z uwzględnieniem maksymalnej wysokości opłaty, przewidzianej w rozporządzeniu 2020/1503), względnie zostać określona w stosownym akcie wykonawczym (poprzez wskazanie kwoty lub sposobu jej obliczania).</p> <p>Wątpliwości budzi zaproponowany model ustalania wysokości opłaty rocznej, w przypadku której określono co prawda wartość minimalną, jednak nie ustalono górnego, nominalnego pułapu kosztów, którymi mogą być obciążane podmioty nadzorowane. Poddając w wątpliwość bezpośrednią korelację wartości przychodów i liczby czynności, dokonywanych w ramach nadzoru, Fundacja Lendtech proponuje doprecyzowanie treści art. 30 poprzez wskazanie widełek wysokości opłaty rocznej, względnie poprzez określenie wysokości i sposobu obliczania opłaty rocznej w akcie wykonawczym.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – podobna konstrukcja została przewidziana we wszystkich ustawach regulujących opłaty za funkcjonowanie podmiotów rynku kapitałowego. Konkretna wysokość opłat jest natomiast ustalana w rozporządzeniu wydawanym na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym i zostanie ono poddane nowelizacji. Proces legislacyjny rozporządzenia zostanie rozpoczęty po uchwaleniu ustawy.</p>
49.	Art. 29	UOKiK	<p>Zgodnie z art. 29 projektu, udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego (zob. art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937, Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/1503”) oraz rozszerzenie zakresu tego zezwolenia podlega opłacie w wysokości nie wyższej niż równowartość w złotych 4500 euro. Jednocześnie, w uzasadnieniu do projektu wskazuje się, że „wysokości opłaty za zezwolenie częściowe, tj. dotyczące czynności z art. 2 ust. 1 lit. a pkt (i) lub (ii) rozporządzenia 2020/1503, jak również sposób i terminy uiszczania opłat, zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym”.</p> <p>W związku z powyższym uprzejmie proszę o potwierdzenie, że opłata za udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego również zostanie określona w ww. rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1400, z późn. zm.), tak aby zapewnić brak dowolności przy ustalaniu wysokości tej opłaty. W tym miejscu należy bowiem wyjaśnić, że uznaniowość w tym zakresie może prowadzić do udzielenia selektywnej korzyści, a tym samym pomocy publicznej, podmiotom, które byłyby zobowiązane uiścić ww. opłatę w niższej wysokości niż inne.</p>	<p>Uwaga potwierdzona – uzasadnienie przepisu zostało doprecyzowane.</p>

50.	Art. 30	Cloud Community Europe Polska	<p>Art 30 w brzmieniu „Od dostawcy usług finansowania społecznościowego pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który opłata jest należna, pomniejszonych o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i jednostek stowarzyszonych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 41 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, obowiązanych do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro.”</p> <p>Wątpliwość budzi to, w jaki sposób będzie liczone powyższa wartość w pierwszych trzech latach, jak nie można wyliczyć średniej z poprzednich trzech lat. Brzmienie ww. przepisu wręcz sugeruje, iż prowadzić działalność jako dostawca usług finansowania społecznościowego będą mogły podmioty o dłuższym niż 3.letni stażu na rynku.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – zasady obliczania wartości przychodów w takim przypadku ustalone zostały w obecnie obowiązujących przepisach art. 17 ust. 7 i 8 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Podmiot rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia opłaty rocznej pierwszą opłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął działalność, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy.</p> <p>W przypadku gdy ustawa przewiduje ustalanie opłaty rocznej na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, podmiot rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia opłaty w okresie pierwszych trzech lat działalności jako podstawę przyjmuje odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w pierwszym roku kalendarzowym, za który należna jest opłata – wartość przychodów za rok poprzedni; 2) w następnym roku kalendarzowym – średnią wartość przychodów za dwa lata
-----	---------	-------------------------------------	--	---

				poprzedzające rok, za który wnoszona jest opłata.
51.	Nowy przepis (art. 30 ust. 2)	UKNF	<p>2. Przeznaczenie wpływów z opłat, o których mowa w art. 42 i art. 43, oraz zasady ustalania wysokości i uiszczania tych opłat określają przepisy art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.</p> <p>Proponuje się dodanie w art. 30 ustępu 2, którego celem byłoby wskazanie przeznaczenia wpływów z opłat na pokrycie kosztów nadzoru oraz zasad ustalania wysokości i zasad uiszczania tych opłat.</p>	Uwaga przyjęta.
52.	Art. 31 ust. 1	UKNF	<p>Art. 31. 1. W przypadku naruszenia przez gdą dostawcę usług finansowania społecznościowego przepisów ustawy lub przepisów wydanych na ich podstawie, rozporządzenia 2020/1503 lub innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do działalności dostawców usług finansowania społecznościowego:</p> <p>1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13, art. 14 ust. 1 lub 2, art. 16 ust. 1, art. 18 lub art. 20 ust. 3, 5 lub 6 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ust. 2 albo wykonuje je nienależycie,</p> <p>2) nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 21 ust. 1, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 1, albo wykonuje go nienależycie albo narusza zakaz, o którym mowa w art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 2 lub art. 23 ust. 2,</p> <p>3) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3-5, art. 6 ust. 1-6, art. 7 ust. 1-4, art. 8 ust. 1-6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 lub 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1-6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 21 ust. 1-7, art. 22, art. 23 ust. 3-13, art. 24 ust. 2-8, art. 25, art. 26 lub art. 27 ust. 1-3 rozporządzenia 2020/1503</p> <p>1) nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;</p> <p>2) nałożyć karę pieniężną do wysokości kwoty 2 250 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość nie więcej niż 5 % całkowitych rocznych obrotów wykazanych w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości nie więcej niż 5 % prognozowanych całkowitych rocznych obrotów w pierwszym roku działalności, jeżeli przekracza ona 2 250 000 zł.</p> <p>Wskazać należy, iż przepisy art. 39 ust. 1 reguluje obowiązek państwa członkowskiego wprowadzenia kar administracyjnych za naruszenie co najmniej przepisów tam wskazanych. Niektóre obowiązki nałożone na dostawców usług finansowania społecznościowego wynikały będą z innych aktów prawnych niż ustawa lub Rozporządzenie 2020/150.</p> <p>Proponujemy również zmianę redakcji przepisu. Przepis ten wzorowany jest na art. 16 – 19 ustawy o ofercie, w stosunku do których Komisja ma już wypracowane stanowisko i interpretacje. W związku z powyższym, z punktu widzenia sprawowanego nadzoru istotna jest jednolitość redakcji tych przepisów.</p>	Uwaga odrzucona – proponowana redakcja przepisu jest niezgodna z zasadami techniki prawodawczej. Sankcje powinny być określone w sposób jak najbardziej precyzyjny, tak aby adresat normy dokładnie wiedział, za jakie naruszenia grozi sankcja.

53.	Art. 32 ust. 3-5	UODO	Z zadowoleniem należy przyjąć zaproponowane przez Projektodawcę rozwiązanie określone w art.32 ust. 3-5 projektu , w którym szczegółowo określono zakres, cel oraz okres publikowania danych osobowych znajdujących się w decyzji o nałożeniu na osobę, o której mowa w ust. 1 sankcji określone w tym przepisie, jako odpowiadające zasadom przetwarzania danych osobowych określonych w rozporządzeniu 2016/679.	Uwaga przyjęta do wiadomości.
54.	Art. 33 i 34	UKNF	Proponujemy dodanie we wskazanych przepisach, że informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji powinny być również kompletne. W ocenie UKNF rozszerzenie odpowiedzialności o kompletność informacji nie stoi w sprzeczności z przepisami Rozporządzenia 2020/1503. Rozporządzenie w art. 23 ust. 10 i art. 24 ust. 5 przewiduje, że państwa członkowskie zapewniają aby ich przepisy miały zastosowanie co najmniej w następujących sytuacjach: a) gdy informacje wprowadzają w błąd lub są niedokładne; lub b) gdy arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych pomija kluczowe informacje niezbędne, aby pomóc inwestorom rozważyć, czy należy finansować dany projekt oparty na finansowaniu społecznościowym. W związku z powyższym odpowiednich zmian należy dokonać w art. 34.	Uwaga przyjęta.
55.	Art. 37 ust. 1	UKNF	Art. 37. 1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych lub arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy , podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane wpływające w istotny sposób na treść tych informacji podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie. Postuluje się usunięcie odpowiedzialności karnej za arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy i uregulowanie odpowiedzialności administracyjnej w tym zakresie. Arkusz, o którym mowa powyżej, jest arkuszem, który nie dotyczy bezpośrednio określonego projektu inwestycyjnego, ale usługi zarządzania portfelami pożyczek.	Uwaga przyjęta.
56.	Art. 40 ust. 1	UKNF	1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 4518, – podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Poprawienie odesłania.	Uwaga potwierdzona – jw.
57.	Art. 42 pkt 2	UKNF	13) świadczenie usług finansowania społecznościowego, w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit a rozporządzenia 2020/1503, na podstawie odpowiedniego zezwolenia; W projektowanym przepisie brakuje wskazania, że świadczenie usług finansowania społecznego, na podstawie przepisów Rozporządzenia 2020/1503, wymaga uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ww. rozporządzenia. Należy zauważyć, że kwestia konieczności uzyskania odpowiedniego zezwolenia przez bank nie pozostawia wątpliwości, biorąc pod uwagę brzmienie art. 12 ust. 14 Rozporządzenia 2020/1503, w którym jest mowa m.in. o podmiotach posiadających	Uwaga przyjęta.

			zezwoleń na podstawie dyrektywy 2013/36/UE. Dodatkowo, obecne brzmienie jest niespójne z analogicznymi przepisami zmieniającymi ustawę o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę o giełdach towarowych, dotyczącymi odpowiednio spółki prowadzącej rynek regulowany oraz giełdy towarowej.	
58.	Art. 42 pkt 3 i 4	NBP	Pod rozważę poddajemy potrzebę proponowanej nowelizacji art. 10a ust. 4 pkt 1a oraz art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. x ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - <i>Prawo bankowe</i> (Dz. U. z 2020 r., poz. 1896 t.j., dalej: „Prawo bankowe”). Projektowane zmiany – mające na celu umożliwienie, bez naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, udzielania przez bank informacji właściwym organom nadzoru dla celów sprawowanego przez nie nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego – nie wydają się konieczne z uwagi na przewidzianą projektem ustawy zmianę art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym polegającą na rozszerzeniu zakresu pojęcia rynku kapitałowego o rynek usług finansowania społecznościowego. W rezultacie uzupełnienie art. 10a ust. 4 pkt 1a oraz art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. x <i>Prawa bankowego</i> o przesłankę sprawowanego nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych nie wydaje się potrzebne - (art. 42 pkt 3 i 4 oraz art. 45 pkt 1 lit. c projektu ustawy).	Uwaga przyjęta.
59.	Nowy przepis (art. 42)	Fundacja Lendtech	Obciążanie depozytów ryzykiem Na przestrzeni lat, w odniesieniu do finansowania społecznościowego, miało miejsce wiele debat i sporów na temat stosowania art. 171 ust. 1 ustawy Prawo bankowe. Mając na uwadze fakt, że konsultowany projekt jest pierwszą tak kompleksową, ustawową regulacją finansowania społecznościowego w Polsce, a ponadto, że zakłada on również wprowadzenie zmian w ustawie Prawo bankowe, Fundacja Lendtech postuluje, aby jednoznacznie wskazano na korelację (lub jej brak) pomiędzy finansowaniem społecznościowym, a „gromadzeniem środków pieniężnych w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób”. Rozstrzygnięcie to z pewnością pozytywnie wpłynie na pewność obrotu prawnego oraz bezpieczeństwo uczestników systemu finansowego w Polsce.	Uwaga wyjaśniona – wydaje się, że finansowanie społecznościowe nie obejmuje takiej działalności. Platforma crowdfundingowa co prawda będzie mogła gromadzić środki, ale nie będzie to gromadzenie w celu udzielania pożyczek, bo to nie platforma udzieli pożyczki, a inwestorzy. Rolą platformy będzie więc jedynie przekazanie właścicielowi projektu środków pieniężnych inwestorów. Z kolei właściciel projektu będzie miał możliwość ubiegania się o finansowanie społecznościowe, a następnie będzie mógł wykorzystywać środki zgromadzone tą drogą na prowadzenie swojej działalności polegającej na udzielaniu kredytów lub pożyczek. Właściciel projektu sam określa

				cel pozyskiwania środków finansowych i jeśli cel ten nie jest niezgodny z prawem, jest to dopuszczalne.
60.	Nowy przepis (art. 42a – ustawa o pcc)	ZBP	<p>Podatek od czynności cywilnoprawnych (PCC) – dodanie transakcji akcjami zawartych w ramach usług finansowania społecznościowego do katalogu zwolnień przedmiotowych</p> <p><u>Propozycja zmiany: Dodanie kolejnego artykułu do Projektu brzmieniu:</u></p> <p>„Art. XY. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. 2000 Nr 86 poz. 959) w art. 8 pkt 9) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) sprzedaż praw majątkowych, będących instrumentami finansowymi:</p> <p>a) firmom inwestycyjnym oraz zagranicznym firmom inwestycyjnym,</p> <p>b) dokonywaną za pośrednictwem firm inwestycyjnych lub zagranicznych firm inwestycyjnych,</p> <p>c) dokonywaną w ramach obrotu zorganizowanego,</p> <p>d) dokonywaną poza obrotem zorganizowanym przez firmy inwestycyjne oraz zagraniczne firmy inwestycyjne, jeżeli prawa te zostały nabyte przez te firmy w ramach obrotu zorganizowanego – w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288 i 568),</p> <p>e) dokonywaną w ramach usług finansowania społecznościowego - w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2020/1503;””</p> <p>Uzasadnienie: brak zwolnienia przedmiotowego transakcji akcjami zawartych w ramach usług finansowania społecznościowego skutkowałby obciążeniem transakcji tego typu 1% podatkiem od czynności cywilnoprawnych. Takie obciążenie stanowiłoby istotną barierę dla powstania i dalszego rozwoju tego rynku, a tym samym dla osiągnięcia celu Ustawy.</p>	<p>Uwaga odrzucona – zgodnie z konstytucyjną zasadą powszechności opodatkowania, każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie. Podatek od czynności cywilnoprawnych stanowi dochód budżetu gminy. Dochody z tego podatku służą więc realizacji zadań nałożonych na samorząd terytorialny, w tym finansowaniu jego powinności względem obywateli. Ustanowienie systemowego zwolnienia od zapłaty podatku służy natomiast wąskiej, uprzywilejowanej grupie kosztem trwałego ograniczenia potencjału gromadzenia dochodów podatkowych.</p> <p>Przyjmuje się, że unormowania podatkowe dopuszczające odstępstwa od zasady powszechności opodatkowania powinny być oparte na racjonalnych podstawach i zgodne z szeregiem zasad i wartości konstytucyjnych, w szczególności równości wobec prawa i sprawiedliwości podatkowej. Rezygnuje się bowiem z obowiązku wnoszenia wkładu na finansowanie wspólnych ciężarów przez</p>

				<p>wszystkich potencjalnie zobowiązanych, przyznając w ten sposób indywidualną korzyść wybranym podmiotom.</p> <p>Z preambuły rozporządzenia 2020/1503 wprost wynika, że wprowadzane regulacje adresowane są do przedsiębiorstw typu start-up oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Promowanie przedsiębiorczości, w tym określonej formy pozyskiwania kapitału, nie stanowi samo w sobie wartości uzasadniającej ograniczenie dochodów podatkowych gmin. O ile zaś niewątpliwym jest wystąpienie ubytku w tych dochodach w związku z wprowadzeniem postulowanego zwolnienia, o tyle trudno dostrzec inny, niż indywidualną korzyść podatnika, cel i skutek zwolnienia przedsiębiorcy, z definicji działającego z zamiarem osiągnięcia indywidualnej korzyści ekonomicznej.</p>
61.	Nowy przepis (art. 42a – ustawa o pcc)	ZPF	<p>Propozycja zwolnienia z PCC przy Tabeli Ofert. (art. 9 pkt 9 Ustawy o Podatku od czynności prawnych).</p> <p>ZPF pragnie zarekomendować – w zakresie konsultacji Projektu ustawy - wprowadzenie zwolnienia z podatku od czynności cywilnoprawnych przy Tabeli Ofert.</p> <p>Brak zwolnienia transakcji w ramach Tabeli Ofert z podatku PCC, powoduje, że idea możliwości wprowadzenia zautomatyzowanego rynku wtórnego nie sprawdza się. Zdajemy sobie sprawę, że zwolnienie z artykułu 9 ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych związane jest z faktem pośrednictwa Firmy Inwestycyjnej, jednak skutek i cel usługi przyjmowania i przekazywania zleceń przez Firmę Inwestycyjną i Tabeli Ofert zdaje się być tożsamy.</p>	<p>Uwaga odrzucona – umowy zawierane w ramach tablicy ogłoszeń nie będą tożsame z usługą przyjmowania i przekazywania zleceń przez firmę inwestycyjną. Wprowadzana instytucja nie umożliwia zawierania umów, a stanowi o określeniu ram prawnych platformy kojarzenia stron umów cywilnoprawnych. Umowy zawierane będą jednak w</p>

				<p>tradycyjny sposób, bez pośrednictwa dostawcy usług finansowania społecznościowego, wobec czego ich zwolnienie z podatku stanowiłoby o wpływie na pozycję konkurencyjną pozostałych podatników zawierających te same umowy bez ogłaszania chęci ich zawarcia na tablicy ogłoszeń. Nieogłaszane umowy stałyby się więc niekorzystne podatkowo, co w perspektywie przyczyniłoby się do spadku ich liczby, a w konsekwencji dalszego spadku dochodów jednostek samorządu terytorialnego. W takim modelu trudno więc dostrzec korzyści dla ogółu przedsiębiorców, społeczności lokalnej bądź promowania powszechnie pożądaných wartości.</p>
62.	Art. 43	ZPF	<p>Propozycja wprowadzenia przepisu art. 182¹ w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. (art. 43 Projektu ustawy) ZPF zdecydowanie sprzeciwia się nowemu zapisowi art. 182¹ KSH. Projektowany przepis, naszym zdaniem, wychodzi z błędnego założenia, że „<i>udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością w polskim systemie spółek handlowych nie są przeznaczone do publicznego obrotu</i>”, podczas gdy w prawie polskim nie istnieją obecnie przepisy, które zakazywałyby publicznego oferowania obejmowania lub nabywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Na potwierdzenie proponowanego przepisu, ustawodawca wskazuje, iż „<i>świadczą o tym m.in. wymóg formalny związany ze zbyciem udziału, tj. poświadczenie podpisów zbywcy oraz nabywcy przez notariusza, zawarty w art. 180 § 1 KSH, oraz zakaz wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarty w art. 174 § 6 KSH.</i>” Przytoczone przepisy w żaden sposób nie wykluczają możliwości publicznego oferowania objęcia lub nabycia udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, a ustanawiają</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – wprowadzono dwuletni okres przejściowy (do 9 listopada 2023 r.), w którym spółki z o.o. będą mogły ubiegać się o finansowanie w drodze oferowania swoich udziałów, a platformy finansowania społecznościowego będą mogły pośredniczyć w takich ofertach. W ocenie MF dwuletni okres przejściowy umożliwi upowszechnienie formy prostej spółki akcyjnej jako najkorzystniejszej formy prowadzenia działalności przez</p>

		<p>jedynie pewne wymogi formalne lub ograniczenia (związane z bezpieczeństwem obrotu), dotyczące udziałów w spółkach z o.o., inne niż dla akcji spółek akcyjnych.</p> <p>Projektodawca wskazuje ponadto, że <i>„W zakresie możliwości pozyskania kapitału na rozwój, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością będzie miała możliwość emisji obligacji lub zaciągnięcia pożyczki przy wykorzystaniu crowdfundingu jako właściciel projektu w myśl rozporządzenia 2020/1503”</i>.</p> <p>Projekt pomija jednak fakt, że oznacza to, że tego rodzaju spółki mogłyby pozyskiwać jedynie kapitał dłużny. Jest to istotne ograniczenie i nierównowaga w rozwoju tych spółek w stosunku do spółek akcyjnych. W przypadku podmiotów typu start-up, którym co do zasady dedykowany jest rynek usług finansowania społecznościowego, konieczność zwrotu pożyczki może uniemożliwiać lub bardzo ograniczyć szanse na rozwój. Młode przedsiębiorstwa najczęściej przez wiele lat inwestują, co nie współgra z możliwością zwrotu środków inwestorom, przy czym samo pozyskanie finansowania dłużnego na długi okres bez zabezpieczeń i pozytywnych wyników finansowych wynikających z ww. inwestycji w obecnych warunkach gospodarczych jest dla większości młodych podmiotów nieosiągalne. Projektowana zmiana pogorszy więc sytuację spółek z o.o. w stosunku do spółek akcyjnych. Stanie się to pomimo tego, że w polskich realiach większość spółek typu start-up, a także małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), przyjmują formę spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, a nie spółek akcyjnych, co uzasadnione jest niższymi kosztami funkcjonowania i mniejszym stopniem sformalizowania.</p> <p>Uzasadnienie Projektu ustawy nie zawiera uzasadnienia takiego nierównego traktowania spółek z o.o., ani nie wskazuje na konsekwencje ograniczenia możliwości pozyskiwania kapitału dla większości funkcjonujących na rynku start-up'ów w tej formie prawnej. W tym miejscu projektowane przepisy są więc niezgodne z nadrzędnym celem Rozporządzenia 2020/1503, które zakłada zwiększenie lub ułatwienie możliwości pozyskiwania kapitału przez podmioty typu start-up, a nie ograniczenie istniejących i zgodnych z obowiązującym prawem możliwości pozyskania kapitału niezbędnego do sfinansowania rozwoju.</p> <p>Uzasadnienie Projektu ustawy wskazuje, że celem <i>„zapewnienia równych i sprawiedliwych zasad pozyskiwania kapitału przez spółki o różnych formach prawnych proponuje się wprowadzenie do KSH zakazu publicznego promowania nabycia (art. 43 pkt 1) i objęcia (art. 43 pkt 2) udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”</i>. Przy czym nie wskazuje, w jaki sposób pozostawienie <i>status quo</i> w polskim systemie prawnym naruszyłoby zasady <i>„równego i sprawiedliwego”</i> pozyskiwania kapitału, przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne. Na motywy Projektodawcy wskazywać może natomiast dalsza część uzasadnienia, w którym stwierdzono, że <i>„wylączy to możliwość zbywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, przy wykorzystaniu usług podmiotów nienadzorowanych, które mogłyby, działając w ramach swobody działalności gospodarczej, publicznie promować nabycie takich udziałów za pomocą portali internetowych, pełniących analogiczną funkcję do platform prowadzonych przez dostawców usług finansowania społecznościowego”</i>. Pomijając kwestię, czy działalność tego rodzaju powinna być regulowana ustawowo, z całą pewnością rozwiązaniem</p>	<p>mikroprzedsiębiorców i przedsiębiorców typu start-up.</p>
--	--	--	--

		<p>wskazanego przez Projektodawcę zagadnienia nie jest całkowite ograniczenie dostępnej obecnie możliwości pozyskania kapitału udziałowego przez start-up'y działające w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w formule finansowania społecznościowego, a do tego sprowadza się komentowana zmiana.</p> <p>Uzasadnienie Projektu Ustawy stwierdza, że „W art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503 przewidziana jest opcja narodowa upoważniająca państwo członkowskie do zezwolenia, aby udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością były wykorzystywane do celów rozporządzenia 2020/1503.”. Wnioskodawca wskazuje następnie, że „Możliwość skorzystania z tej opcji jest uwarunkowana brakiem ograniczeń uniemożliwiających zbycie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, w tym ograniczeń w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie.”. Jak wskazano powyżej, w polskim prawie brak jest „ograniczeń uniemożliwiających zbycie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”.</p> <p>Ograniczenia, które wskazane są w uzasadnieniu Projektu ustawy, w obecnym stanie prawnym nie uniemożliwiają zbycia udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, a jedynie wprowadzają w tym zakresie inne zasady niż dotyczące zbywania akcji spółek akcyjnych. Wobec powyższego brak jest przesłanek dla nieskorzystania z opcji narodowej i wprowadzenia do polskiego porządku prawnego komentowanego przepisu. W tym miejscu warto wskazać, że po wprowadzeniu do polskiego porządku prawnego instytucji rejestru akcjonariuszy, zbycie akcji spółek niepublicznych wymagać będzie w praktyce wizyty w firmie inwestycyjnej prowadzącej rejestr, co z punktu widzenia stron transakcji będzie zasadniczo tym samym, co wizyta u notariusza celem zawarcia transakcji zbycia udziałów, a koszty obu czynności będą porównywalne. Tego rodzaju różnice nie powinny więc uzasadniać wprowadzenia, ograniczenia w pozyskiwaniu kapitału dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i pozbawiania tych pomiotów dostępnej im dzisiaj możliwości pozyskania kapitału.</p> <p>Wspomniany przepis art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503 brzmi „Bez uszczerbku dla możliwości objęcia udziałów spółki z ograniczoną odpowiedzialnością definicją zbywalnych papierów wartościowych zgodnie z ust. 1 lit. m), właściwe organy, które udzieliły zezwolenia dostawcy usług finansowania społecznościowego, mogą zezwolić na wykorzystanie takich udziałów spółek do celów niniejszego rozporządzenia, o ile spełniają one warunki dotyczące instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego zgodnie z ust. 1 lit. n).”, natomiast przepis art. 2 ust. 1 lit. n stanowi, iż „instrumenty dopuszczone na potrzeby finansowania społecznościowego” oznaczają, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie, w tym ograniczeniom w sposobie, w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie;”.</p> <p>Należy wyraźnie podkreślić, że w polskim porządku prawnym udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie.</p>	
--	--	--	--

			<p>W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z pkt (13) preambuły rozporządzenia 2020/1503 „W odniesieniu do inwestycyjnych modeli finansowania społecznościowego zbywalność stanowi ważny środek ochrony dla inwestorów, umożliwiające im wyjście z inwestycji, ponieważ daje im możliwość rozporządzenia swoimi udziałami na rynkach kapitałowych. W związku z tym niniejsze rozporządzenie obejmuje i dopuszcza usługi finansowania społecznościowego związane ze zbywalnymi papierami wartościowymi. Udziały określonych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowanych zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich są również swobodnie zbywalne na rynkach kapitałowych i w związku z tym powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.”. Wskazujemy, że celem rozporządzenia 2020/1503, jest objęcie finansowaniem społecznościowym także udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, a ewentualne wyłączenie tych udziałów z zakresu stosowania rozporządzenia powinno być uzasadnione istnieniem w porządku prawnym danego państwa członkowskiego przepisów mogących skutecznie uniemożliwić ich zbycie. W świetle faktu, że jak wskazano powyżej, w polskim porządku prawnym udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie, wyłączenie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z zakresu stosowania rozporządzenia, jest naszym zdaniem niezgodne z celem rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>Wskazać również należy, że w przypadku, kiedy inne kraje Unii Europejskiej zdecydują się na skorzystanie z opcji narodowej zawartej w art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503, zdecydowanie pogorszy się konkurencyjność polskiego rynku, co spowoduje odpływ inwestorów i zmniejszenie się szansy na sfinansowanie przedsięwzięć gospodarczych dla naszych przedsiębiorstw.</p> <p>Podsumowując, konsekwencje wprowadzenia komentowanego przepisu będą następujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ograniczona zostanie – istniejąca obecnie - możliwości pozyskania kapitału dla większości polskich start-up’ów, działających w formie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością; 2. ograniczona zostanie konkurencyjność polskich spółek z ograniczoną odpowiedzialnością na rynku unijnym; 3. doprowadzenie do wyboru innych jurysdykcji unijnych przez innowacyjnych przedsiębiorców; 4. brak zapewnienia równych i sprawiedliwych zasad pozyskiwania kapitału przez spółki o różnych formach prawnych, co dyskryminuje mniejsze podmioty działające w formie spółek z o.o. <p>Podsumowując powyższe, rekomendujemy usunięcie przepisu art. 43 z Projektu ustawy.</p>	
63.	Art. 43	Find Funds sp. z o.o.	<p>Zgłaszamy sprzeciw co do treści przepisu art. 43 projektowanej ustawy, zgodnie z którym:</p> <p>Art. 43. <i>W ustawie z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:</i></p> <p>1) <i>po art. 182 dodaje się art. 182¹ w brzmieniu:</i></p> <p>„Art. 182¹. § 1. <i>Oferta nabycia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata.</i></p> <p>§ 2. <i>Nabycie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.</i>”;</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – jw.

		<p>2) po art. 257 dodaje się art. 257¹ w brzmieniu: <i>„Art. 257¹. § 1. Oferta objęcia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata. § 2. Objęcie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.”</i></p> <p>Naszym zdaniem należy zaniechać proponowanej zmiany. Naszym zdaniem brak jest podstaw do wprowadzenia proponowanej zmiany do kodeksu spółek handlowych. W szczególności nie jest to wymagane w związku z koniecznością dostosowania prawa polskiego do rozporządzenia 2020/1503. Jednocześnie wprowadzenie proponowanej zmiany do kodeksu spółek handlowych oznaczałoby ograniczenie istniejących obecnie możliwości w zakresie pozyskiwania kapitału dla ogromnej (dominującej) grupy innowacyjnych spółek na wczesnym etapie rozwoju. Nasze argumenty prezentujemy poniżej. 1. W uzasadnianiu proponowanej zmiany wskazano, że: <i>Art. 43 zawiera zmiany do KSH. W art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503 przewidziana jest opcja narodowa upoważniająca państwo członkowskie do zezwolenia, aby udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością były wykorzystywane do celów rozporządzenia 2020/1503. Możliwość skorzystania z tej opcji jest uwarunkowana brakiem ograniczeń uniemożliwiających zbycie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, w tym ograniczeń w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie. Udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością w polskim systemie spółek handlowych nie są przeznaczone do publicznego obrotu. Świadczą o tym m. in. wymóg formalny związany ze zbyciem udziału, tj. poświadczenie podpisów zbywcy oraz nabywcy przez notariusza, zawarty w art. 180 § 1 KSH, oraz zakaz wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarty w art. 174 § 6 KSH. W zakresie możliwości pozyskania kapitału na rozwój, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością będzie miała możliwość emisji obligacji lub zaciągnięcia pożyczki przy wykorzystaniu crowdfundingu jako właściciel projektu w myśl rozporządzenia 2020/1503. Udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością nie są instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i nie podlegają nadzorowi Komisji. W przypadku dopuszczenia tych udziałów do obrotu, na potrzeby usług finansowania społecznościowego, nadzór nad obrotem nimi byłby ograniczony jedynie do tworzących rynek pierwotny ofert, odbywających się z udziałem platformy. W związku z powyższym proponuje się nie korzystać z opcji narodowej, natomiast w celu zapewnienia równych i sprawiedliwych zasad pozyskiwania kapitału przez spółki o różnych formach prawnych proponuje się wprowadzenie do KSH zakazu publicznego promowania nabycia (art. 43 pkt 1) i objęcia (art. 43 pkt 2) udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Wylączy to możliwość zbywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością przy wykorzystaniu usług podmiotów nienadzorowanych, które mogłyby, działając w ramach swobody działalności gospodarczej, publicznie promować nabycie takich</i></p>	
--	--	--	--

		<p>udziałów za pomocą portali internetowych, pełniących analogiczną funkcję do platform prowadzonych przez dostawców usług finansowania społecznościowego.</p> <p>2. Należy zwrócić uwagę, że Projektodawca wychodzi z błędnego założenia, że „<u>Udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością w polskim systemie spółek handlowych nie są przeznaczone do publicznego obrotu</u>”, podczas gdy <u>w prawie polskim nie istnieją dotychczas przepisy, które zakazywałyby publicznego oferowania obejmowania lub nabywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością</u>. Potwierdza to zresztą sam Projektodawca, który przecież właśnie zamierza wprowadzić do polskiego porządku prawnego takie przepisy. Pragnąc wykazać słuszność swoich twierdzeń Projektodawca powołuje się jedynie na to, że „<u>Świadczą o tym m.in. wymóg formalny związany ze zbyciem udziału, tj. poświadczenie podpisów zbywcy oraz nabywcy przez notariusza, zawarty w art. 180 § 1 KSH, oraz zakaz wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarty w art. 174 § 6 KSH</u>”. Jednak wskazane przepisy w żaden sposób nie wykluczają możliwości publicznego oferowania objęcia lub nabycia udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, a ustanawiają jedynie pewne wymogi formalne lub ograniczenia, dotyczące udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, inne niż dla akcji spółek akcyjnych.</p> <p>3. Należy przy tym zwrócić uwagę, że obecnie na polskim rynku usług finansowania społecznościowego istnieją dostawcy takich usług, którzy oferują możliwość pozyskania kapitału spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością w drodze emisji nowych udziałów. W latach 2017 - 2021 w ten sposób pozyskano co najmniej 21 mln. zł, dla co najmniej 20 przedsięwzięć biznesowych. O ile wiadomo, nie odnotowano przy tym nieprawidłowości, a z całą pewnością Projektodawca nie wskazuje na powstanie takich nieprawidłowości. Projektodawca ma przy tym świadomość istnienia na polskim rynku usług finansowania społecznościowego dostawców takich usług, którzy oferują możliwość pozyskania kapitału spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością w drodze emisji nowych udziałów, gdyż odnosi się do w swojego stanowiska z dnia 9 kwietnia 2020 roku dotyczącego zasad funkcjonowania tzw. platform crowdfundingu inwestycyjnego.</p> <p>4. Projektowana zmiana oznacza więc ograniczenie istniejących obecnie możliwości w zakresie pozyskiwania kapitału dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością. Należy przy tym mieć świadomość, że w Polsce spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest wybierana znacznie częściej niż spółka akcyjna, przez start-up’y oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP). W tej formie działa przy tym ogromna większość innowacyjnych spółek, na wczesnym etapie rozwoju. <u>Projektodawca, eliminując istniejącą obecnie możliwość pozyskiwania kapitału przez takie spółki, nie przedstawił istotnych powodów takiego wniosku, a w szczególności nie wskazał na konieczność eliminacji konkretnych nieprawidłowości występujących na rynku. Projektodawca nie przedstawił również analizy skutków eliminacji istniejącej obecnie możliwości pozyskiwania kapitału przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością</u>. W tym stanie rzeczy projektowana zmiana nie zasługuje na akceptację.</p>	
--	--	--	--

		<p>5. Próbując uzasadnić proponowaną zmianę Projektodawca stwierdza ponadto, że „<i>W zakresie możliwości pozyskania kapitału na rozwój, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością będzie miała możliwość emisji obligacji lub zaciągnięcia pożyczki przy wykorzystaniu crowdfundingu jako właściciel projektu w myśl rozporządzenia 2020/1503</i>”. <u>Projektodawca pomija jednak fakt, że oznacza to, że spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mogłyby pozyskiwać jedynie kapitał dłużny.</u> Jest to bardzo istotne ograniczenie i obciążenie tych spółek w stosunku do spółek akcyjnych. Kapitał dłużny należy bowiem zwrócić, a w przypadku podmiotów typu start-up, którym co do zasady dedykowany jest rynek usług finansowania społecznościowego, konieczność zwrotu pożyczki może uniemożliwiać lub bardzo ograniczyć zarówno szanse na pozyskanie pożyczki, jak i na rozwój spółki. Spółki innowacyjne, na wczesnym etapie rozwoju, najczęściej przez wiele lat muszą inwestować w rozwój, co stoi w sprzeczności z koniecznością zwracania środków inwestorom, przy czym pozyskanie finansowania dłużnego na długi okres bez zabezpieczeń w praktyce jest dla większości takich podmiotów nieosiągalne. Bez jakiegokolwiek uzasadnienia <u>Projektodawca pogarsza więc sytuację spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, w stosunku do spółek akcyjnych.</u> Dzieje się to pomimo tego, że w polskich realiach większość spółek typu start-up, a także małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), przyjmują formę spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, a nie spółek akcyjnych, co uzasadnione jest niższymi kosztami funkcjonowania i mniejszym stopniem sformalizowania. <u>Projektodawca w żaden sposób nie uzasadnia takiego nierównego traktowania spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, ani nie zajmuje się konsekwencjami ograniczenia możliwości pozyskiwania dla większości funkcjonujących na rynku start-up'ów.</u> W tym miejscu projektowane przepisy są więc niezgodne z celem rozporządzenia 2020/1503, które zakłada <u>zwiększenie lub ułatwienie możliwości pozyskiwania kapitału przez podmioty typu start-up, a nie ograniczenie istniejących i zgodnych z obowiązującym prawem możliwości pozyskania kapitału niezbędnego do sfinansowania rozwoju.</u> Należy wyraźnie podkreślić, że wprowadzenie komentowanego przepisu do polskiego ustawodawstwa oznaczałoby ograniczenie możliwości pozyskiwania kapitału przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, to jest typ spółki który dominuje wśród polskich start-up'ów i pozbawienie tych spółek możliwości korzystania z dostępnego obecnie rozwiązania. Z całą pewnością <u>takie ograniczenie posiadanych obecnie możliwości nie jest celem rozporządzenia 2020/1503.</u> Projektodawca w żaden sposób nie wskazuje też na jakiegokolwiek inne powody wprowadzenia takiego ograniczenia.</p> <p>6. W powyższym zakresie, Projektodawca podnosi jedynie, że <i>celem zapewnienia równych i sprawiedliwych zasad pozyskiwania kapitału przez spółki o różnych formach prawnych proponuje się wprowadzenie do KSH zakazu publicznego promowania nabycia (art. 43 pkt 1) i objęcia (art. 43 pkt 2) udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością</i>”. <u>Projektodawca nie wskazuje jednak w jaki sposób brak wprowadzenia do polskiego systemu prawnego komentowanego przepisu, naruszyłby zasady „równego i sprawiedliwego” pozyskiwania kapitału,</u> de facto przez dwa rodzaje spółek, to jest spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne. Zamiast tego, bez wskazania dowodów na potwierdzenie swojej tezy,</p>	
--	--	--	--

		<p>Projektodawca uzasadnia tym bezpodstawnym twierdzeniem pomysł zakazania dozwolonego dzisiaj, publicznego promowania nabycia i objęcia udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Na rzeczywiste motywy Projektodawcy wskazywać może natomiast kolejna część uzasadnienia, w którym stwierdzono, że „<i>Wyłączy to możliwość zbywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, przy wykorzystaniu usług podmiotów nienadzorowanych, które mogłyby, działając w ramach swobody działalności gospodarczej, publicznie promować nabycie takich udziałów za pomocą portali internetowych, pełniących analogiczną funkcję do platform prowadzonych przez dostawców usług finansowania społecznościowego</i>”. Pomijając kwestię tego, czy działalność tego rodzaju powinna być regulowana ustawowo, Projektodawca w żaden racjonalny i uwzględniający polskie realia gospodarcze sposób nie uzasadnia proponowanej zmiany, skutkującej eliminacją dostępnej obecnie możliwości pozyskania kapitału udziałowego przez start-up’y działające w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (czyli większość start-up’ów w Polsce!) w formule finansowania społecznościowego. Co więcej, skutki zmiany wykraczają znacząco poza omawiany kontekst platform crowdfundingowych, gdyż zdecydowana większość młodych innowacyjnych spółek z o.o. w poszukiwaniu kapitału zamieszcza otwarte zaproszenia nabycia udziałów w spółce z o.o. skierowane do nieoznaczonego odbiorcy przy wykorzystaniu od wielu lat funkcjonujących portali ogłoszeń inwestycyjnych, grup dyskusyjnych (np. na Facebook’u) czy klubów biznesowych.</p> <p>7. Projektodawca stwierdza, że „<i>W art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503 przewidziana jest opcja narodowa upoważniająca państwo członkowskie do zezwolenia, aby udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością były wykorzystywane do celów rozporządzenia 2020/1503</i>”. Projektodawca wskazuje następnie, że „<i>Możliwość skorzystania z tej opcji jest uwarunkowana brakiem ograniczeń uniemożliwiających zbycie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, w tym ograniczeń w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie</i>”. Jak wskazano powyżej, w polskim prawie brak jest „ograniczeń uniemożliwiających zbycie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”. Z całą pewnością rzekome ograniczenia, na które powołuje się Projektodawca, nie „uniemożliwiają zbycia udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”, a jedynie wprowadzają w tym zakresie inne zasady niż te dotyczące zbywania akcji spółek akcyjnych. Wobec powyższego brak jest przesłanek dla nie korzystania z opcji narodowej i wprowadzenia do polskiego porządku prawnego komentowanego przepisu. W tym miejscu warto wskazać, że <u>po wprowadzeniu do polskiego porządku prawnego instytucji rejestru akcjonariuszy, zbycie akcji spółek niepublicznych wymagać będzie w praktyce wizyty w firmie inwestycyjnej prowadzącej rejestr, co z punktu widzenia stron transakcji będzie zasadniczo tym samym, co wizyta u notariusza celem zawarcia transakcji zbycia udziałów, a koszty obu czynności będą porównywalne</u>. Tego rodzaju różnice nie powinny więc uzasadniać wprowadzenia, niewymaganego przepisami rozporządzenia 2020/1503, ograniczenia w pozyskiwaniu kapitału</p>	
--	--	--	--

		<p>dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i pozbawiania tych pomiotów dostępnej im dzisiaj możliwości.</p> <p>8. Wspomniany przepis art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2020/1503 brzmi „<i>Bez uszczerbku dla możliwości objęcia udziałów spółki z ograniczoną odpowiedzialnością definicją zbywalnych papierów wartościowych zgodnie z ust. 1 lit. m), właściwe organy, które udzieliły zezwolenia dostawcy usług finansowania społecznościowego, mogą zezwolić na wykorzystanie takich udziałów spółek do celów niniejszego rozporządzenia, o ile spełniają one warunki dotyczące instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego zgodnie z ust. 1 lit. n)</i>” natomiast przepis art. 2 ust. 1 lit. n brzmi „<i>instrumenty dopuszczone na potrzeby finansowania społecznościowego</i>” oznaczają, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie, w tym ograniczeniom w sposobie, w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie;”. Należy wyraźnie podkreślić po raz kolejny, że w polskim porządku prawnym udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie. W szczególności dopiero wprowadzenie komentowanego przepisu mogłoby wprowadzić do polskiego systemu prawnego przepisy ograniczające sposób, w jaki udziały te mogą być oferowane lub reklamowane publicznie. W związku z tym, w stanie obecnym, nie ma żadnego uzasadnienia dla nie skorzystania z opcji narodowej i nie dopuszczenia udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością na potrzeby finansowania społecznościowego. W realiach polskich jest to szczególnie uzasadnione w świetle popularności (dominacji) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jako formy prawnej, w której prowadzone są start-up’y oraz wobec faktu, że takie wykorzystywanie udziałów ma już miejsce i nie odnotowano przy tym nieprawidłowości, które mogłyby uzasadniać wykluczenie tej możliwości.</p> <p>9. W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z pkt (13) preambuły rozporządzenia 2020/1503 „<i>W odniesieniu do inwestycyjnych modeli finansowania społecznościowego zbywalność stanowi ważny środek ochrony dla inwestorów, umożliwiające im wyjście z inwestycji, ponieważ daje im możliwość rozporządzenia swoimi udziałami na rynkach kapitałowych. W związku z tym niniejsze rozporządzenie obejmuje i dopuszcza usługi finansowania społecznościowego związane ze zbywalnymi papierami wartościowymi. Udziały określonych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowanych zgodnie z prawem krajowym państw członkowskich są również swobodnie zbywalne na rynkach kapitałowych i w związku z tym powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.</i>”. Należy więc przyjąć, że celem rozporządzenia 2020/1503, jest objęcie finansowaniem społecznym także udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, a ewentualne wyłączenie tych udziałów z zakresu stosowania rozporządzenia powinno być uzasadnione istnieniem w porządku prawnym danego państwa członkowskiego przepisów mogących skutecznie uniemożliwić ich zbycie. W świetle faktu, że jak wskazano powyżej, <u>w polskim porządku prawnym udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich</u></p>	
--	--	---	--

			<p>zbycie, wyłączenie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z zakresu stosowania rozporządzenia, a do tego de facto prowadziłoby wprowadzenie do polskiego porządku prawnego komentowanego przepisu, może stanowić o niezgodności tego przepisu z prawem unijnym.</p> <p>10. Podsumowując, proponowana zmiana kodeksu spółek handlowych:</p> <p>a. ogranicza istniejące możliwości pozyskania kapitału dla większości polskich start-up'ów, działających w formie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością;</p> <p>b. wprowadza bez uzasadnienia bardzo istotne zmiany dla wszystkich spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i ich udziałowców;</p> <p>c. ograniczy konkurencyjność polskich spółek z ograniczoną odpowiedzialnością na rynku unijnym;</p> <p>d. może doprowadzić do wybierania innych jurysdykcji unijnych przez innowacyjnych polskich przedsiębiorców;</p> <p>e. może doprowadzić do skłaniania się twórców przedsięwzięć gospodarczych do pozyskiwania kapitału w ramach emisji kryptoaktywów, a tym samym znacząco zwiększać ryzyko dla potencjalnych inwestorów;</p> <p>f. nie zapewnia równych i sprawiedliwych zasad pozyskiwania kapitału przez spółki o różnych formach prawnych, dyskryminując podmioty działające w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;</p> <p>g. nie jest wymagana celem dostosowania prawa polskiego do rozporządzenia 2020/1503;</p> <p>h. jest sprzeczna z celem rozporządzenia 2020/1503;</p> <p>i. w związku z powyższym nie powinien być w proponowanej formie wprowadzony do obrotu prawnego.</p> <p>Należy przy tym zwrócić uwagę, że usunięcie komentowanego przepisu z projektu ustawy nie wpłynie na zgodność projektu z rozporządzeniem 2020/1503.</p>	
64.	Art. 43	Cloud Community Europe Polska	<p>Art. 43. W brzmieniu: „W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 182 dodaje się art. 182¹ w brzmieniu: „Art. 182¹. § 1. Oferta nabycia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata. § 2. Nabycie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.”;</p> <p>2) po art. 257 dodaje się art. 257¹ w brzmieniu: „Art. 257¹ § 1. Oferta objęcia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata. § 2. Objęcie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.”;</p> <p>I dalsze przepisy penalizujące dodane w art. 595¹ i 595².</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – jw.

			<p>W naszej ocenie wyżej wymienione regulacje uniemożliwią mikro, małym i średnim spółkom - przeważnie zakładanym w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – plasowania swojej oferty na platformach dostawców usług w zakresie finansowania społecznościowego. Wprawdzie projektodawca wskazuje w Uzasadnieniu do projektu ustawy, iż takie podmioty będą mogły poszukiwać finansowania poprzez pożyczki lub emisję obligacji, to jak się wydaje nie bierze on pod uwagę tego, że takie formy finansowania podnoszą poziom zadłużenia tych podmiotów, które ten parametr finansowy starają się w maksymalnym stopniu optymalizować. Wydaje się również, iż taka regulacja przyniesie skutek odwrotny do zakładanego przez ustawodawcę unijnego, który w Motywie 3 do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 stwierdza, że „Finansowanie społecznościowe może przyczynić się do zapewnienia MŚP dostępu do finansowania oraz do dokończenia budowy unii rynków kapitałowych. Brak dostępu do finansowania dla MŚP stanowi problem nawet w tych państwach członkowskich, w których dostęp do finansowania przez banki pozostawał stabilny przez cały okres kryzysu finansowego. Finansowanie społecznościowe pojawiło się i stało uznaną praktyką finansowania działalności gospodarczej osób fizycznych i prawnych. Takie finansowanie odbywa się za pośrednictwem platform internetowych, działalność gospodarcza jest zazwyczaj finansowana przez dużą liczbę osób lub organizacji, a przedsięwzięcia gospodarcze, w tym przedsiębiorstwa typu start-up, pozyskują stosunkowo niewielkie kwoty pieniędzy.” W związku z powyższym sugerujemy rozważenie dopuszczenia plasowania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością na platformach dostawców usług w zakresie finansowania społecznościowego.</p>	
65.	Art. 43	Kancelaria Wierzbowski i Partnerzy	<p>Art. 43 ustawy - uwagi dotyczące art. 182¹, art. 257¹, art. 595¹ i art. 595² KSH</p> <p>Istotne wątpliwości z punktu widzenia prawidłowości dostosowania przepisów krajowych do Rozporządzenia 2020/1503 budzi sposób wdrożenia tzw. opcji narodowej w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia do udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością nie są papierami wartościowymi, a zatem nie stanowią zbywalnych papierów wartościowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 44 Dyrektywy 2014/65/UE, do którego odwołuje się art. 2 pkt 1 lit. m) Rozporządzenia 2020/1503. Jednocześnie Rozporządzenie 2020/1503 wprowadza w art. 2 pkt 1 lit. n) pojęcie „instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego”, którymi są w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie, w tym ograniczeniom w sposobie, w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie. Zgodnie z art. 2 pkt 2 Rozporządzenia 2020/1503 właściwe organy, które udzieliły zezwolenia dostawcy usług finansowania społecznościowego, mogą zezwolić na wykorzystanie takich udziałów spółek do celów niniejszego rozporządzenia, o ile spełniają one warunki dotyczące instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego.</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – jw.

		<p>Na gruncie przepisów krajowych w obecnym kształcie nie ma ograniczeń dotyczących sposobu oferowania lub reklamowania inwestowania poprzez obejmowanie lub nabywanie udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Jedyne ograniczenie dotyczy formy prawnej czynności – zgodnie z art. 180 § 1 KSH zbycie udziału, jego części lub ułamkowej części udziału oraz jego zastawienie powinno być dokonane w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi. Propozycja dotycząca projektowanych art. 182¹ i art. 257¹ KSH sprowadza się faktycznie do wprowadzenia przepisów, które dopiero będą ograniczały obrót udziałami w sposób, który spowoduje, że udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością nie będą mogły zostać uznane za instrumenty dopuszczalne na potrzeby finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. n) Rozporządzenia 2020/1503. Wyłączy to zatem możliwość uzyskania zgody, o której mowa w art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 2020/1503, a zatem skorzystanie z usług finansowania społecznościowego w odniesieniu do udziałów spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.</p> <p>Wyłączenie możliwości promowania objęcia lub nabycia udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością stanowi przykład tzw. <i>gold-platingu</i>, uznawanego za zjawisko naganne m.in. w Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego. Przejawia się to w tym, że prawodawca krajowy wprowadza dodatkowe ograniczenia, które nie wynikają wprost z przepisów unijnych.</p> <p>Projektowane założenie, w zakresie w jakim przewiduje sankcję karną, budzi także wątpliwości dotyczące jego zgodności z przepisami Konstytucji RP, w szczególności z jej art. 2, art. 31 ust. 3, art. 42 i art. 54 ust. 1. Przede wszystkim projektodawca nie zdefiniował pojęcia promowania, a także pojęcia oferty i reklamy. Uniemożliwia to prawidłowe odkodowanie znamion czynu zabronionego na potrzeby zastosowania sankcji, o których mowa w art. 595¹ i art. 595² KSH.</p> <p>Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Trybunału Konstytucyjnego, normy prawa czynią zadość konstytucyjnym standardom określoności i jednoznaczności wówczas, gdy ich językowo-logiczna konstrukcja pozwala na jednoznaczne wyprowadzenie zakodowanych w nich treści, umożliwiające ich prawidłowe wyegzekwowanie (por. wyrok z 21 marca 2001 r., sygn. K 24/00). Jest to szczególnie istotne na gruncie przepisów dotyczących odpowiedzialności karnej (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 9 lutego 2021 r., sygn. P 15/17).</p> <p>Mamy także do czynienia z ograniczeniem prawa do informacji. Analogiczne rozwiązanie w zakresie zakazu reklamy otwartych funduszy inwestycyjnych nie obroniło się bowiem w procesie kontroli konstytucyjnej pod kątem zgodności z przepisem art. 54 ust. 1 Konstytucji RP (tak wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 4 listopada 2015 r., sygn. K 1/14).</p> <p>W związku z powyższym rekomendujemy wykreślenie art. 43 Ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych.</p> <p>Celem wykorzystania tzw. opcji krajowej proponujemy podzielić art. 1 Ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych na dwa ustępy. W pierwszym ustępie zawrzeć zakres przedmiotowy ustawy dotychczas ujęty w punktach 1 – 2, zaś w ramach drugiego ustępu wprowadzić przepis o następującym brzmieniu:</p> <p><i>„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”.</i></p>	
--	--	---	--

			<p>Alternatywnie proponujemy zmianę treści projektowanego art. 2 pkt 15 poprzez nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„usłudze finansowania społecznościowego - rozumie się przez to usługę finansowania społecznościowego, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503, z wyłączeniem w odniesieniu do udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością;”.</i></p>	
66.	Art. 43	Fundacja Lendtech	<p>Nowe zakazy w KSH</p> <p>Fundacja Lendtech popiera wszelkie starania, mające na celu rozwój crowdfundingu w Polsce, jednak propozycja wprowadzenia nowych zakazów w Kodeksie Spółek Handlowych z rygorystycznymi sankcjami za ich złamanie powinna zostać oceniona negatywnie.</p> <p>Jak wskazano w uzasadnieniu do Druku UC 76, sprzedaż udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością jest w Polsce objęta wymogami formalnymi, które czynią niemożliwym sprzedaż udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością za pośrednictwem platform finansowania społecznościowego. W ocenie Fundacji, obrót udziałami spółek z ograniczoną odpowiedzialnością nie stanowi istotnej konkurencji dla finansowania społecznościowego, nawet jeśli jest poprzedzony reklamą lub ofertą do nieoznaczonego adresata, dlatego też nie powinien być nadmiernie ograniczany, w sposób zaproponowany w konsultowanym projekcie.</p> <p>Ponadto, warto mieć na uwadze, że wprowadzenie zaproponowanych zakazów do Kodeksu spółek handlowych może stanowić ograniczenie prawa udziałowców do dysponowania swoją własnością, a to z kolei może być równoznaczne z naruszeniem konstytucyjnej swobody dysponowania prawem własności.</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – jw.
67.	Art. 43	GPW	<p>Uwaga do art. 43 Projektu (zmiany w KSH)</p> <p>Odnosząc się do zmian proponowanych w ustawie - Kodeks spółek handlowych („KSH”) Giełda poddaje pod rozważenie skorzystanie - w ramach dostosowywania przepisów krajowych do rozporządzenia 2020/103 - z tzw. opcji narodowej i wprowadzenie do prawa krajowego możliwości pozyskiwania finansowania w formie crowdfundingu przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.</p> <p>Wprowadzenie tej opcji wymaga naturalnie usunięcia z KSH obecnych ograniczeń formalnych, zwłaszcza dokonanie zmian w treści art. 180 KSH, który ustanawia wymóg notarialnego poświadczenia podpisów przy zbywaniu udziałów (§ 4) oraz art. 174 KSH, z którego wynika zakaz wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku w spółce z o.o. (§ 6). Regulacje te w istotny sposób utrudniają obecnie tej kategorii podmiotów możliwość korzystania z atrakcyjniejszej od kredytu bankowego, czy emisji obligacji formy finansowania jaką są coraz popularniejsze zbiórki publiczne.</p> <p>Jeżeli jednak projektodawca - chociażby z uwagi na istotne różnice w wysokości minimalnego kapitału zakładowego wymaganego dla obydwu typów spółek kapitałowych - nie chce otwierać drogi do finansowania w formie crowdfundingu dla wszystkich spółek z o.o. to wydaje się, że zamiast rezygnacji w ogóle z przewidzianej w rozporządzeniu 2020/103 opcji narodowej godnym rozważania jest wprowadzenie rozwiązań pośrednich, jakie stanowić może: (i) wprowadzenie wymogu przekształcenia się w spółkę akcyjną po skutecznym pozyskaniu przez</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – jw.

			<p>spółkę z o.o. funduszy na dalszy rozwój (np. w określonym okresie) lub (ii) umożliwienie korzystania z tej formy finansowania jedynie większym podmiotom (np. o określonej wartości kapitału zakładowego).</p> <p>Podkreślić należy, że finansowanie społecznościowe zapewnia małym i średnim przedsiębiorstwom, w szczególności tym znajdującym się we wczesnej fazie rozwoju (start-up) dostęp do tańszych, niż tradycyjne, źródeł finansowania. Jak wynika z danych Głównego Urzędu Statystycznego spółka z o.o. to ciągle najpopularniejsza, po jednoosobowej działalności gospodarczej, forma prawna prowadzenia działalności w Polsce. W samym tylko roku 2019 otwarto dokładnie 33 117 spółek z o.o. podczas gdy w przypadku spółek akcyjnych było to jedynie 243 nowych podmiotów.</p>	
68.	Art. 43	SLZ Legal	<p>Niniejsze postanowienia wymagają weryfikacji pod kątem możliwości uznania działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej za naruszającą przedmiotowe postanowienia</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – zakaz przewidziany w projektowanej ustawie dotyczy kierowania ofert do nieoznaczonego adresata. Zgodnie z przepisami ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ASI w formie spółki z o.o. może być wprowadzana do obrotu jedynie wśród inwestorów profesjonalnych, a więc oferty takie będą kierowane do konkretnych podmiotów.</p>
69.	Art. 43	SLZ Legal	<p>Przedmiotowe postanowienia wprowadzają daleko idące ograniczenia, nie mające swojego uzasadnienia w przepisach Rozporządzenia 202/1503. W szczególności należy zaznaczyć, że w ramach przedmiotowego artykułu brak jest dookreślenia, że oferowanie czy promowanie nabycia dotyczy nabywania udziałów w ramach platformy finansowania społecznościowego. Jeśli projektodawcy zależy na wykluczeniu możliwości objęcia crowdfundingiem udziałów w spółkach z o.o., wówczas takie doprecyzowanie wydaje się niezbędne. W przeciwnym wypadku zastosowanie ma uwaga nr 4 powyżej.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – jak w uwagach 97-103.</p>
108	Nowy przepis (art. 43 – art. 300 ³³ § 3 KSH)	ZBP	<p>Numerowanie akcji prostej spółki akcyjnej– zniesienie obowiązkowej numeracji. Propozycja zmiany: Dodanie w Art. 43. (wprowadzający zmiany w KSH) dodatkowego punktu w brzmieniu: „x) w art. 300³³ dodaje się § 3. w brzmieniu: „§ 3. Jeżeli umowa o prowadzenie rejestru akcjonariuszy tak stanowi, rejestr akcjonariuszy może, zamiast danych, o których mowa w § 1 pkt 1–4, 10 i 11, zawierać odrębne oznaczenie, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W takim</p>	<p>Uwaga odrzucona – postulat nie jest bezpośrednio związany z projektowaną ustawą i wymaga dodatkowych konsultacji między właściwymi resortami i zainteresowanymi podmiotami. Obecnie we właściwości Ministra Finansów, Funduszy i Polityki</p>

			<p>przypadku dane, o których mowa w § 1 pkt 6, nie obejmują rodzaju, serii i numerów nabytych albo obciążonych akcji, lecz ich odrębne oznaczenie.””</p> <p>Uzasadnienie: Proponowana treść jest powtórzeniem analogicznego przepisu zastosowanego do spółek niepublicznych (art. 328³ § 3 KSH) w celu ujednoczenia sposobu emitowania, obrotu i rejestrowania akcji podlegających wpisowi w rejestrze akcjonariuszy. Co do zasady usługi finansowania społecznościowego opierają się na instrumentach oferowanych ilościowo (fungible), a w takim przypadku nie jest możliwe zachowania indywidualnej numeracji każdej z akcji czy też ułamkowych części akcji (należy oczekiwać, że będzie to powszechna praktyka w przypadku prostych spółek akcyjnych). Ujednoczenie sposobu rejestracji umożliwi ponadto uproszczenie infrastruktury dostawców usług finansowania społecznościowego oraz w konsekwencji obniżenie kosztów funkcjonowania tego rynku przez co cel ustawy będzie łatwiej osiągalny.</p>	<p>Regionalnej pozostaje proces legislacyjny projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (UD235) – postulat ten mógłby zostać rozpatrzony w tym procesie legislacyjnym..</p>
70.	Nowy przepis (art. 43 – art. 437 KSH)	ZPF	<p>Propozycja wprowadzenia zmiany w zakresie składania zapisów na akcje w formie pisemnej lub w kwalifikowanej formie elektronicznej . (art. 437 KSH).</p> <p>ZPF pragnie wskazać, iż w art. 29 pkt 3 <u>ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2</u> została przewidziana nowelizacja art. 437 KSH, której celem było ułatwienie procesu przyjmowania zapisów na akcje. W § 1 w/w przepisu, obok możliwości sporządzenia zapisu w formie pisemnej, zastrzeżono możliwość dokonania zapisu w postaci elektronicznej i opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, pod rygorem nieważności. Zmiana ta jednak utrudniła działalność platform crowdfundingowych (poprzednia wersja art. 437 KSH umożliwiała składanie zapisu w zwykłej formie elektronicznej), poprzez wymuszenie drogiej integracji z dostawcą podpisów a dodatkowo przyjmowanie podpisów w formie kwalifikowanej przy każdym zapisie generuje bardzo wysokie koszty dla Platform. Zapis ten jest również bardziej restrykcyjny niż analogiczny zapis dla Firm inwestycyjnych umieszczony w art. 13 Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>Jednym z możliwych rozwiązań wspomnianej sytuacji, jest wprowadzenie wyjątku od obowiązku opatrzenia zapisu na akcje kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, na wzór postanowień art. 6 Ustawy o Ofercie, zgodnie z którym oświadczenie woli w związku z dokonywaniem czynności dotyczących oferty publicznej lub innych czynności dokonywanych w ramach działalności podmiotów w zakresie regulowanym ustawą mogą być składane w postaci elektronicznej, jeżeli strony tak postanowiły.</p> <p>Rekomendujemy, aby użytkownicy zalogowani do indywidualnego profilu na platformie internetowej dostawcy usług finansowania społecznościowego, których tożsamość została potwierdzona w ramach procesu logowania, byli zwolnieni z obowiązku podpisania zapisu na akcje w sposób określony w art. 434 § 1 KSH. Proces logowania do konta indywidualnego na</p>	<p>Uwaga odrzucona – jw.</p>

			platformie finansowania społecznościowego powinien uwzględniać konieczność poprawnej weryfikacji tożsamości, przy zachowaniu odpowiednich narzędzi technologicznych.	
71.	Nowy przepis (art. 43 – art. 439 § 2 KSH)	ZPF	Poinformowanie subskrybentów o przydziale akcji w formie elektronicznej. (art. 439 § 2 KSH). ZPF pragnie zarekomendować modyfikację art. 439 KSH poprzez wskazanie, że poinformowanie subskrybentów w formie elektronicznej o przydziale akcji jest wystarczające dla spełnienia wymogu wyłożenia wykazu subskrybentów do wglądu w miejscach, gdzie zapisy były przyjmowane (art. 439 § 2 KSH).	Uwaga odrzucona – jw.
72.	Nowy przepis (art. 43 – art. 440 KSH)	ZPF	Rozszerzenie wyłączenia o subskrypcje akcji w ramach oferty publicznej objętej arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych (art. 440 KSH). ZPF proponuje wprowadzenie zmian w art. 440 Kodeksu spółek handlowych poprzez rozszerzenie wyłączenia, o którym mowa w § 2 tego przepisu o subskrypcje akcji w ramach oferty publicznej objętej arkuszem kluczowych informacji inwestycyjnych . Pragniemy zasygnalizować, iż wymóg publikacji obu ogłoszeń pociąga za sobą znaczne koszty, które mogą stanowić ograniczenie w dostępie do finansowania społecznościowego wśród nowych przedsiębiorstw. Rekomendujemy aby obowiązek ten został zastąpiony umieszczeniem statutu właściciela projektu na stronie internetowej promującej konkretny projekt oferty finansowania społecznościowego. Brak publikacji statutu spółki w Monitorze Sądowym i Gospodarczym może również zostać zrekomensowany obowiązkiem zamieszczenia statutu na stronie internetowej spółki.	Uwaga odrzucona – jw.
73.	Nowy przepis (art. 43 – KSH)	ZPF	Rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do prowadzenia rejestru akcjonariuszy. Chcielibyśmy zaproponować rozszerzenie katalogu podmiotów, które mają prawo do prowadzenia rejestru akcjonariuszy o dostawców usług finansowania społecznościowego, posiadających siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej . Zdaniem ZPF, wobec zbliżenia działalności dostawców usług finansowania społecznościowego do działalności firm inwestycyjnych, w tym w szczególności objęcie dostawców usług finansowania społecznościowego nadzorem KNF oraz wprowadzenie procedur umożliwiających zapewnienie ciągłości działalności – zasadnym winno być uznanie, że dostawcy usług finansowania społecznościowego spełniają wymagania niezbędne do umożliwienia im prowadzenia rejestru akcjonariuszy. Tym samym, warto wskazać, że w przypadku prostych spółek akcyjnych podmiotem uprawnionym do prowadzenia rejestru akcjonariuszy będą notariusze, a więc podmioty, które nie podlegają nadzorowi KNF.	Uwaga odrzucona – jw.
74.	Art. 45 pkt 11	UKNF	1a. Przez zleceniodawców, o których mowa w ust. 1, na potrzeby kontroli świadczenia usług finansowania społecznościowego, rozumie się klientów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2020/1503.	Uwaga przyjęta.

			Przy obecnym brzmieniu komentowanego przepisu, wydaje się, że zbiór „zleceniodawców” – w odniesieniu do działalności dostawców usług finansowania społecznościowego - obejmuje klientów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. g Rozporządzenia 2020/1503, oraz dodatkowo jeszcze inne osoby lub podmioty. Natomiast celem komentowanego przepisu powinno być zrównanie zakresu pojęcia „zleceniodawców” na potrzeby przepisów o kontroli, z pojęciem „klientów” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g Rozporządzenia 2020/1503.	
75.	Art. 46 pkt 1 lit. b	UKNF	62) arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych – rozumie się przez to arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2020/1503, w odniesieniu do ofert finansowania społecznościowego , których przedmiotem są zbywalne papiery wartościowe. Z uwagi na fakt, iż komentowana definicja arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych jest wprowadzana do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, celem tej definicji powinno być: <ul style="list-style-type: none"> • wskazanie, że jest to dokument o treści uregulowanej w Rozporządzeniu 2020/1503; • zawężenie tej definicji do arkuszy odnoszących się do ofert dotyczących papierów wartościowych, a co za tym idzie – wyłączenie ofert pożyczkowych; • usunięcie bezpośredniego związku definiowanego arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych z ofertami finansowania społecznościowego zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 lit. f Rozporządzenia 2020/1503. 	Uwaga przyjęta.
76.	Art. 46 pkt 2	KDPW	art. 46 pkt 2 (art. 19 ust. 1 lit. b) ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) – nie jest jasne, czy przepis ten powinien dotyczyć wszystkich ofert publicznych papierów wartościowych, czy tylko takich ofert publicznych (w rozumieniu rozporządzenia prospektowego), które są ofertami finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. f) Rozporządzenia 2020/1503, a jeśli to drugie, to czy powinien ograniczać się do ofert papierów wartościowych, czy także obejmować inne instrumenty dopuszczone na potrzeby finansowania społecznościowego, w tym udziały w spółkach z o.o. Naszym zdaniem, należy doprecyzować w projekcie, jaka jest relacja pomiędzy pojęciem oferty publicznej (zdefiniowanej w rozporządzeniu prospektowym), a pojęciem oferty finansowania społecznościowego, o której mowa w Rozporządzeniu 2020/1503, w kontekście obowiązków firm inwestycyjnych związanych z każdą z tych ofert, gdyż przepisy ww. rozporządzeń wiążą z nimi inne obowiązki;	Uwaga wyjaśniona – oferta finansowania społecznościowego jest ofertą publiczną gdyż jest kierowana do nieoznaczonego adresata. Zatem aby uniknąć potrzeby pośrednictwa firmy inwestycyjnej wyłączamy ten przepis. Jeśli chodzi o udziały to nie są one papierami wartościowymi wobec czego nie zachodzi potrzeba ich wyłączenia.
77.	Art. 46 pkt 3 lit. a	UKNF	Zasadne jest przeanalizowanie czy uzasadnione jest wykreślenie zastrzeżeń do ust. 3 i 3a komentowanego przepisu, czy też uzupełnienie tychże zastrzeżeń o ust. 2a i 2b - mając na uwadze, iż w treści art. 21 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wskazuje się, że „przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być <u>wyłączenie</u> ...”	Uwaga odrzucona – zgodnie z Zasadami techniki prawodawczej nie wprowadza się zastrzeżeń w ramach tego samego artykułu. Ponadto ustawa z dnia 21 stycznia 2021 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych

				innych ustaw (Dz. U. poz. 355) z dniem 1 stycznia 2022 r. wprowadzi nowe brzmienie art. 21 ust. 2, w którym również nie będzie tego zastrzeżenia.
78.	Art. 46 pkt 4	UKNF	<p>19) dostawców usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e Rozporządzenia 2020/1503, prowadzących działalność na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a pkt (ii) tego rozporządzenia;</p> <p>Komentowany przepis wprowadza wyłączenie z obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej uregulowanej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Regulacja ta jest konieczna z uwagi na nakładanie się obszarów działalności regulowanych przez pakiet regulacyjny MiFID II oraz Rozporządzenie 2020/1503. Dotyczy to czynności zdefiniowanej w art. 2 ust. 1 lit. a pkt (ii) Rozporządzenia 2020/1503. Przepis ten odwołuje się do usług inwestycyjnych uregulowanych w Dyrektywie MiFID II.</p> <p>Opisana wyżej kwestia nie dotyczy usługi ułatwiania udzielania pożyczek, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. a pkt (i) Rozporządzenia 2020/1503. Obszar ten nie jest objęty dyrektywą MiFID II. Dlatego też zasadne jest odpowiednie doprecyzowanie w art. 70 ust. 1 pkt 19 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wskazujące że wyłączenie z zakresu tejże ustawy dotyczy jedynie tego zakresu, który obejmuje usługi finansowania społecznościowego związane ze zbywalnymi papierami wartościowymi, nie zaś z pożyczkami. Tak, aby z przepisów wynikało, że samo posiadanie zezwolenia na świadczenie usług ułatwiania udzielania pożyczek, nie wystarcza, aby podmiot korzystał z wyłączenia wprowadzanego w omawianym przepisie.</p>	Uwaga bezprzedmiotowa – implementacja dyrektywy 2020/1504 została przeniesiona do ustawy z dnia 23 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1595).
79.	Art. 46 pkt 5	KDPW	<p>art. 46 pkt 5 (art. 74ba ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) – nie jest jasne, czy przepis ten powinien dotyczyć wszystkich ofert publicznych papierów wartościowych, czy tylko takich ofert publicznych (w rozumieniu rozporządzenia prospektowego), które są ofertami finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. f) Rozporządzenia 2020/1503, a jeśli to drugie, to czy powinien ograniczać się do ofert papierów wartościowych, czy też obejmować także inne instrumenty dopuszczone na potrzeby finansowania społecznościowego, w tym udziały w spółkach z o.o. Skoro firmy inwestycyjne mogą świadczyć usługi analogiczne do dostawców usług finansowania społecznościowego, to wydaje się, że powinny one spełniać analogiczne wymogi także w zakresie innych, niż papiery wartościowe, instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego.</p> <p>Ponadto wydaje się, że relacje między obowiązkami wynikającymi z przepisów rozporządzenia prospektowego oraz Rozporządzenia 2020/1503 nie zostały w projekcie odzwierciedlone w sposób dostatecznie czytelny. W szczególności nie jest jasne, czy w przypadku oferty publicznej papierów wartościowych (niebędącej ofertą finansowania społecznościowego), w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium UE stanowią nie mniej niż</p>	Uwaga wyjaśniona – skoro udział nie jest instrumentem finansowym to ten przepis nie będzie miał do nich zastosowania. Jednocześnie doprecyzowanie definicji zgodnie z uwagą 114 powinno wyjaśnić wątpliwości. W zakresie konieczności udostępniania memorandum w przypadku ofert, do których został udostępniony arkusz – intencją jest, aby arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych zastąpił memorandum, w przypadku gdy

			100.000 euro i mniej, niż 5.000.000 euro, firmy inwestycyjne świadczące usługi oferowania instrumentów finansowych powinny zostać zwolnione z obowiązku udostępnienia klientom memorandum informacyjnego albo innego dokumentu informacyjnego wymaganego przepisami ustawy o ofercie publicznej, czy też nadal powinny mieć obowiązek udostępnienia takich dokumentów, a wymóg udostępnienia arkusza kluczowych informacji powinien mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do ofert publicznych finansowania społecznościowego. Projektowane zapisy zastępują bowiem wymóg sporządzenia memorandum informacyjnego, wymogiem sporządzenia arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w odniesieniu do wszystkich ofert publicznych papierów wartościowych dokonywanych za pośrednictwem firmy inwestycyjnej - co może sugerować, że każda oferta publiczna papierów wartościowych jest ofertą finansowania społecznościowego, a tak przecież być nie musi w świetle przepisów Rozporządzenia 2020/1503;	oferta jest dokonywana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej.
80.	Art. 46 pkt 5	NBP	W celu zachowania spójności z art 69 ust. 2 <i>ustawy o obrocie</i> sugerujemy, aby w projektowanym art. 74 ba ust. 1 tej ustawy wyrażenie „ <i>firma inwestycyjna świadcząca usługę oferowania instrumentów finansowych lub usługę przyjmowania i przekazywania zleceń związanych z usługą oferowania instrumentów finansowych</i> ” zastąpić sformułowaniem „ <i>firma inwestycyjna wykonująca czynności maklerskie polegające na oferowaniu instrumentów finansowych lub przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń związanych z oferowaniem instrumentów finansowych</i> ” - (art. 46 pkt 5 projektu ustawy) .	Uwaga odrzucona – obecna redakcja jest ujednolicona m.in. z przepisami art. 73a-73d ustawy o obrocie.
81.	Nowy przepis (art. 47 – art. 10 ustawy o ofercie publicznej)	UKNF	Propozycja opłaty na nadzór W ramach przekazanych propozycji zmian do projektu ustawy, proponuję wprowadzenie obowiązku uiszczenia opłaty, która będzie uiszczania po złożeniu wpisu dotyczącego nowej emisji akcji do ewidencji akcji. Rozwój crowdfundingu w Polsce skutkował wzrostem zainteresowania emitentów finansowaniem w drodze tzw. ofert publicznych bezprospektowych. Na samych platformach crowdfundingowych w 2020 r. przeprowadzono 50 ofert publicznych akcji o łącznej wartości ponad 114 mln zł. Dodatkowo obserwuje się tendencję polegającą na przeprowadzaniu kilku pojedynczych ofert, których łączna wartość nie przekracza 2,5 mln euro, zamiast przeprowadzenia jednej oferty o większej wartości. Rosnąca liczba ofert publicznych, w tym liczne przypadki, w których oferty w krótkim czasie (krótszym niż kolejne 12 miesięcy) przeprowadzone są przez tego samego emitenta, wiąże się z koniecznością znacznego zintensyfikowania działań nadzorczych. Na gruncie przepisów zawartych w projekcie ustawy, emitenci/oferujący/dostawcy usług finansowania/firmy inwestycyjne będą przysyłać do UKNF większość dokumentów ofertowych publikowanych w związku ofertami publicznymi. Rozwiązanie to, jak i rozwiązanie polegające na obowiązku zawiadamiania UKNF o planowanej reklamie oferty publicznej, mają na celu wyposażenie UKNF w informacje niezbędne do przeprowadzania skutecznego nadzoru nad ofertami publicznymi, w tym prewencyjnej identyfikacji nieprawidłowości. Wzmocnią one oraz poprawią efektywność nadzoru nad ofertami publicznymi prowadzonymi na terytorium Polski bez obowiązku sporządzenia prospektu.	Uwaga odrzucona – postulat nie jest bezpośrednio związany z przedmiotem projektowanej ustawy. Może on zostać rozpatrzony w ramach innego procesu legislacyjnego, np. projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (UD235).

			<p>W celu zapewnienia finansowania nadzoru sprawowanego przez UKNF nad ofertami publicznymi dotyczącymi akcji, które nie będą kolejno dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, proponuje się wprowadzenie obowiązku uiszczenia opłaty, która będzie należna po złożeniu wpisu dotyczącego nowej emisji akcji do ewidencji akcji, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (dalej: ustawa o ofercie). Konstrukcja przepisu zakłada, iż opłata będzie uiszczana przez podmiot, który przeprowadził ofertę akcji będących przedmiotem wpisu do ewidencji. Stąd proponuje się zmianę art. 10 ustawy o ofercie w ten sposób, że podmiotem obowiązującym do dokonania wpisu będzie nie tylko emitent, ale także - w przypadku oferty publicznej odsprzedaży akcji - oferujący. Zachowanie obecnego rozwiązania, w którym to tylko emitent zobowiązany jest do wniesienia opłaty za wpis akcji do ewidencji, nawet jeśli akcje te były przedmiotem oferty publicznej przeprowadzonej przez oferującego, nakładałoby na niego niewspółmierny obowiązek, ponoszenia opłaty w każdym przypadku odsprzedaży akcji tego emitenta.</p> <p>Wysokość opłaty ustalono na poziomie 0,5% wartości zakładanych wpływów brutto z oferty, nie więcej jednak niż 4,500 euro, co dla w większości emitentów, nie będących spółkami publicznymi, nie będzie niewspółmiernie dolegliwym obowiązkiem, który mógłby skutkować rezygnacją z zamiaru przeprowadzenia oferty publicznej.</p> <p>Dodać należy, że spółka publiczna, której akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym lub której akcje wprowadzone są do alternatywnego systemu obrotu, obowiązana jest do wnoszenia rocznej opłaty ustalonej na podstawie kapitału własnego wykazanego w ostatnim rocznym sprawozdaniu finansowym tej spółki, opublikowanym lub przekazanym do publicznej wiadomości na podstawie przepisów ustawy o ofercie, w wysokości nie większej niż 0,01% tego kapitału, jednak nie więcej niż równowartość w złotych 30 000 euro i nie mniej niż równowartość w złotych 1500 euro.</p> <p>Oferty przeprowadzone aktualnie przy udziale platform crowdfundingowych nie są obciążone żadnymi opłatami administracyjnymi.</p>	
82.	Nowy przepis (art. 47 – art. 10 ustawy o ofercie publicznej)	UKNF	<p>Art. 10.</p> <p>1. Komisja prowadzi ewidencję akcji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) będących przedmiotem oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. <p>2. Ewidencja akcji zawiera podstawowe dane o akcjach i trybie przeprowadzenia ich oferty, dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenia do alternatywnego systemu obrotu.</p> <p>3. Ewidencja akcji jest jawna i udostępnia się ją na stronie internetowej Komisji.</p>	Uwaga odrzucona – jw.

			<p>4. Wpisu do ewidencji akcji dokonuje emitent akcji albo oferujący, a w przypadku, o którym mowa w art. 11a ust. 2 - inny niż emitent podmiot składający wniosek o ich dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym.</p> <p>5. Wpisu do ewidencji akcji dokonuje się w terminie 14 dni od dnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przydziału akcji, a w przypadku niedokonywania przydziału akcji - od dnia ich wydania; 2) dopuszczenia akcji do obrotu na rynku regulowanym lub ich wprowadzenia do alternatywnego systemu obrotu. <p>6. Oferujący obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić emitenta o przeprowadzonej ofercie publicznej akcji w zakresie umożliwiającym emitentowi dokonanie pełnego wpisu do ewidencji akcji, nie później niż w terminie 5 dni od dnia ich przydziału, a w przypadku niedokonywania przydziału - nie później niż w terminie 5 dni od dnia ich wydania.</p> <p>7. W przypadku prowadzenia oferty publicznej akcji w sposób ciągły dokonywanie wpisów, o których mowa w ust. 5 pkt 1, może mieć miejsce w terminie 14 dni od dnia przydziału akcji albo ich wydania będącego ostatnim dniem przedziału czasowego określonego przez emitenta lub oferującego, nie dłuższego jednak niż 6 miesięcy.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób prowadzenia ewidencji akcji, 2) szczegółowy zakres danych podlegających wpisowi do ewidencji akcji, 3) środki techniczne służące do wprowadzania informacji do ewidencji akcji, 4) techniczne warunki wprowadzania informacji do ewidencji akcji przy użyciu środków, o których mowa w pkt 3 <p>- uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań Komisji w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym oraz umożliwienia identyfikacji emitentów i akcji.</p> <p>Proponowana zmiana wynika z dodania art. 94d i nałożenia obowiązku uiszczenia opłaty w związku z dokonaniem wpisu do ewidencji akcji od wszystkich ofert publicznych akcji przeprowadzonych na terytorium RP i konieczności wskazania jako podmiotu zobowiązanego do poniesienia opłaty tego podmiotu, który przeprowadził ofertę publiczną.</p>	
83.	Art. 47 pkt 1 lit. b	UKNF	<p>34) arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych – rozumie się przez to arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2020/1503, w odniesieniu do ofert finansowania społecznościowego, które dotyczą zbywalnych papierów wartościowych.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż komentowana definicja arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych jest wprowadzana do ustawy o ofercie publicznej, celem tej definicji powinno być:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazanie, że jest to dokument o treści uregulowanej w Rozporządzeniu 2020/1503; • zawężenie tej definicji do arkuszy odnoszących się do ofert dotyczących papierów wartościowych, a co za tym idzie – wyłączenie ofert pożyczkowych; 	Uwaga przyjęta.

			<ul style="list-style-type: none"> • usunięcie bezpośredniego związku definiowanego arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych z ofertami finansowania społecznościowego zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 lit. f Rozporządzenia 2020/1503. 	
84.	Art. 47 pkt 3-5	IZFiA	<p>Uwaga do art. 47 pkt 3), pkt 4) lit. b), pkt 5) Projektu – projektowany art. 37aa, 37b ust. 3a, 37c ust. 3 Ustawy o Ofercie</p> <p>W odniesieniu do proponowanego brzmienia art. 37aa, 37b ust. 3a, 37c ust. 3 Ustawy o Ofercie przewidującego wdrożenie obowiązku zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o zamiarze przeprowadzenia oferty na 7 dni przed udostępnieniem dokumentów dla ofert niewymagających sporządzenia prospektu, w ocenie IZFiA należałoby wyłączyć z tych przepisów emisje certyfikatów inwestycyjnych. Wskazać należy, że informacja o takich emisjach podlega zgłoszeniu organowi nadzoru w ramach raportów bieżących funduszu inwestycyjnego zamkniętego, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących działalności i sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych i funduszy inwestycyjnych dostarczanych przez te podmioty Komisji Nadzoru Finansowego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1285). Przepisy te nakładają na fundusz obowiązek przekazania konkretnych danych dotyczących emisji, jak również przekazania dokumentu informacyjnego tj. warunków emisji. Przekazanie takiego raportu zgodnie z §20 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia następuje następnego dnia roboczego lub w terminie 4 dni roboczych od wystąpienia zdarzenia.</p> <p>Tym samym wskazany w uzasadnieniu do Projektu cel wprowadzenia zmiany pozostaje spełniony, mając na uwadze, że Komisja Nadzoru Finansowego posiada generalnie informacje o emisjach dokonywanych przez fundusze inwestycyjne zamknięte. Wobec tego brak wyłączenia wskazanych emisji z treści projektowanych przepisów Ustawy o Ofercie skutkować będzie faktyczną duplikacją obowiązków informacyjnych realizowanych przez fundusze inwestycyjne zamknięte. Stan taki należy uznać za nieefektywny zarówno z perspektywy funduszy inwestycyjnych oraz towarzystw funduszy inwestycyjnych, jak i organu nadzoru, bowiem w praktyce na skutek realizacji wprowadzanych obowiązków do Ustawy o Ofercie, Komisja Nadzoru Finansowego uzyskiwałaby dwukrotnie niemalże tożsame informacje.</p> <p><u>W związku z powyższym, zwracamy się o uzupełnienie wprowadzanych do Ustawy o Ofercie zmian o dodatkowy przepis w następującym brzmieniu: „Art. [...] Przepisu art. 37aa, 37b ust. 3a, 37c ust. 3 nie stosuje się do ofert publicznych certyfikatów inwestycyjnych”.</u></p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – w odniesieniu do emisji certyfikatów inwestycyjnych zastąpiono obowiązek przekazania dokumentu ofertowego jedynie obowiązkiem poinformowania Komisji o zamiarze przeprowadzenia oferty.</p>
85.	Art. 47 pkt 3-5	ZPF	<p>Propozycja doprecyzowania zmiany przepisów w zakresie obowiązku przygotowywania Arkusza Kluczowych Informacji przez Emitenta.</p> <p>(art. 47 pkt 3, 4, 5 Projektu ustawy)</p> <p>W odniesieniu do zmian proponowanych w ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, m.in. w odniesieniu do zmian art. 37aa i art. 37 b i art. 37 c, sugerujemy doprecyzowanie, że w przypadku emisji do 5 mln euro prowadzonej za pośrednictwem dostawcy finansowania społecznościowego, Emitent przygotowuje Arkusz Kluczowych Informacji.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

			Aktualnie zapis może sugerować, że Emitent w ramach współpracy z dostawcą finansowania społecznościowego przygotowuje Memorandum, a Emitent korzystający z usług Firmy Inwestycyjnej przygotowuje Arkusz.	
86.	Art. 47 pkt 3	KDPW	art. 47 pkt 3 (art. 37aa ustawy o ofercie publicznej) – nie jest jasne, czy przepis ten powinien dotyczyć wszystkich ofert publicznych papierów wartościowych, czy tylko ofert publicznych finansowania społecznościowego, a jeśli to drugie, to czy tylko w zakresie papierów wartościowych, czy także innych instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego, w tym udziałów w spółkach z o.o.;	Uwaga wyjaśniona – przepis dotyczy wszystkich ofert publicznych.
87.	Art. 47 pkt 4	KDPW	art. 47 (art. 37b ustawy o ofercie publicznej) - z przepisów Rozporządzenia 2020/1503 wynika, że dostawcy usług finansowania społecznościowego przekazują potencjalnym inwestorom arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych sporządzony przez właściciela projektu w odniesieniu do każdej oferty finansowania społecznościowego. Arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych sporządza się w co najmniej jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego, którego właściwe organy udzieliły zezwolenia zgodnie z art. 12, lub w innym języku zaakceptowanym przez te organy (por. art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia). Nie jest zatem jasne, dlaczego w przypadku ofert publicznych, które wymagają sporządzenia dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 37a - w zakresie ofert publicznych finansowania społecznościowego – projektodawca nie wymaga sporządzenia, zamiast tego dokumentu, arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych;	Uwaga przyjęta przez rezygnację ze wskazywania dolnego progu oferty w przepisie art. 37c ust. 1.
88.	Art. 47 pkt 4	UKNF	1. Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, nie wymaga oferta publiczna papierów wartościowych dokonywana bez pośrednictwa firmy inwestycyjnej , w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 5 000 000 euro. Wskazany fragment projektowanego przepisu odwołujący się do braku pośrednictwa firmy inwestycyjnej należy wykreślić. Celem przepisu jest odniesienie się do oferty publicznej dokonywanej przez emitent bez udziału jakiegokolwiek pośrednika, w tym również dostawcy usług finansowania społecznościowego. Jednak uzupełnianie komentowanego przepisu spowoduje dalej idącą niespójność z art. 37a ustawy o ofercie publicznej, który również odnosi się do oferty realizowanej bez udziału pośredników oraz z brzmieniem art. 37 b w wersji obowiązującej do 9 listopada 2023 r. Dla zapewnienia, że dodanie do katalogu dokumentów sporządzanych przy ofertach do 5 000 000 Euro arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, nie spowoduje, że emitent zobligowany będzie do sporządzenia dwóch dokumentów, np. memorandum oraz arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, proponujemy dodanie przepisu art. 37c ust. 8 (treść poniżej).	Uwaga przyjęta.

89.	Art. 47 pkt 4 lit. a	GPW	<p>Uwaga do art. 47 pkt 4) lit. a) Projektu:</p> <p>Art. 37b ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (dalej ustawa o ofercie) w nowym brzmieniu ma dotyczyć ofert publicznych papierów wartościowych w przedziale od 1 do 5 mln euro, które będą dokonywane bez pośrednictwa firmy inwestycyjnej. Zgodnie natomiast z art. 19 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (dalej ustawa o obrocie), który wprowadza przymus pośrednictwa firm inwestycyjnych przy ofertach publicznych i wyjątki od niego - <i>dokonywanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży na podstawie tej oferty, z wyjątkiem oferty publicznej, o której mowa w art. 1 ust. 3 i ust. 4 lit. a, b, e oraz h-j rozporządzenia 2017/1129 oraz oferty publicznej bankowych papierów wartościowych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej.</i></p> <p>Mając więc na uwadze wyjątki od przymusu pośrednictwa firm inwestycyjnych przewidziane w art. 19 ust. 1 pkt 2) ustawy o obrocie, należy stwierdzić że, tak naprawdę art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie w nowym brzmieniu będzie dotyczył wyłącznie przypadku oferty publicznej bankowych papierów wartościowych w przedziale od 1 do 5 mln euro, jeżeli jest ona dokonywana bez pośrednictwa firmy inwestycyjnej.</p> <p>Należy bowiem zauważyć, że oferty publiczne, o których mowa w art. 1 ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia 2017/1129 korzystają z przewidzianych w tych przepisach unijnych wyłączeń z obowiązku prospektowego i do takich ofert publicznych art. 37b ust. 1 ustawy o obrocie nie ma zastosowania. W przypadku ofert publicznych, o których mowa w art. 1 ust. 4 rozporządzenia 2017/1129 dokonywanych w przedziale od 1 do 2,5 mln euro (po zmianach od 1 do 5 mln euro), emitent nie ma obowiązku sporządzenia ani prospektu, ani memorandum informacyjnego, o którym mowa w art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie (po zmianach także art. 37c ust. 1 ustawy o ofercie).</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę, że wobec brzmienia tytułu oddziału 2a Rozdziału 2 ustawy o ofercie tj. <i>Dokumenty informacyjne obowiązujące wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, w których prospekt nie jest wymagany zgodnie z przepisami rozporządzenia 2017/1129</i>, w którym to znajduje się art. 37b (oraz art. 37c), szereg uczestników obrotu ma problemy z właściwą interpretacją przepisów prawa w zakresie oceny czy do ofert publicznych, o których mowa w art. 1 ust. 4 rozporządzenia 2017/1129 mają zastosowanie art. 37a i 37b ustawy o ofercie.</p> <p>Giełda w swojej praktyce często spotyka się z wątpliwościami w tym zakresie zgłaszanymi przez uczestników obrotu. GPW zastanawia się czy użycie w zmienianym art. 37b ustawy o ofercie sformułowania „dokonywane bez pośrednictwa firmy inwestycyjnej” (mając na uwadze art. 19 ust. 1 pkt 2) ustawy o obrocie i przewidziane tam wyłączenia dla ofert publicznych, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. a, b, e oraz h-j rozporządzenia 2017/1129) nie pogłębi powyższych wątpliwości.</p>	<p>Uwaga bezprzedmiotowa – zrezygnowano z możliwości sporządzenia arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w przypadku ofert prowadzonych za pośrednictwem firmy inwestycyjnej – szersze wyjaśnienie w uwadze nr 130.</p>
-----	----------------------	-----	---	--

			W kontekście powyższego poddajmy pod rozagę czy dokonując modyfikacji treści art. 37b ustawy o ofercie nie warto dokonać jednocześnie zmiany konstrukcji przepisów z tego oddziału, w taki sposób aby wynikało z nich jednoznacznie jaka jest wzajemna relacja przepisów krajowych do regulacji unijnych i przewidzianych w tych przepisach wyjątków od obowiązku prospektowego.	
90.	Art. 47 pkt 5 (art. 37c ustawy o ofercie publicznej)	UKNF	<p>Art. 37c. 1. Oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, będą mniejsze niż 5 000 000 euro, dokonywana przy udziale dostawcy usług finansowania społecznościowego, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.</p> <p>2. Dostawca usług finansowania społecznościowego jest zobowiązany do przekazania Komisji arkusza kluczowych informacji, nie później niż na 7 dni roboczych przed udostępnieniem go do publicznej wiadomości.</p> <p>3. Emitent może opublikować arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na swojej stronie internetowej, nie wcześniej niż zostanie on udostępniony do publicznej wiadomości przez dostawcę usług finansowania społecznościowego. Emitent publikujący arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych publikuje jednocześnie informację, że składanie zapisów lub subskrypcja są możliwe jedynie za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>4. Oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 5 000 000 euro, dokonywana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.</p> <p>25. Arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych udostępniany przez firmę inwestycyjną, sporządzany jest przez emitenta lub oferującego w języku polskim.</p> <p>36. Firma inwestycyjna przekazuje Komisji informację o planowanej ofercie nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych do publicznej wiadomości. W przypadku oferty, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy,</p>	<p>W zakresie przekazywania arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych do KNF uwaga przyjęta, przy czym po 2 latach KNF oceni potrzebę dalszego utrzymywania tego obowiązku.</p> <p>W zakresie przepisów dotyczących arkusza sporządzanego w przypadku ofert prowadzonych za pośrednictwem firmy inwestycyjnej – uwaga bezprzedmiotowa w związku z rezygnacją z tej możliwości – szersze wyjaśnienie w uwadze nr 130.</p> <p>W pozostałym zakresie uwaga przyjęta.</p>

		<p>nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 5 000 000 euro, firma inwestycyjna przekazuje Komisji arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych nie później niż na 7 dni roboczych przed jego udostępnieniem do publicznej wiadomości.</p> <p>47. Emitent lub oferujący może opublikować arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na swojej stronie internetowej, nie wcześniej niż zostanie on udostępniony do publicznej wiadomości przez firmę inwestycyjną. Emitent lub oferujący publikujący arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych publikuje jednocześnie informację, że składanie zapisów lub subskrypcja są możliwe jedynie przy za pośrednictwem firmy inwestycyjnej.</p> <p>8. Do ofert objętych obowiązkiem przekazania do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, przepisy art. 37a ust. 1 oraz 37b ust. 1 nie mają zastosowania.</p> <p>Zasadne jest dokonanie implementacji art. 23 ust. 14 Rozporządzenia 2020/1503. Przepis ten przewiduje możliwość wymagania przez właściwy organ nadzoru aby dostawcy usług finansowania społecznościowego przekazywali arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych do tego organu na 7 dni przed jego udostępnieniem inwestorom. KNF chciałby skorzystać z tej możliwości. Należy jednak zwrócić uwagę, że bezpośrednie stosowanie tego przepisu w praktyce byłoby na tyle uciążliwe i niepraktyczne, że należy stwierdzić, że jest to przepis wymagający jego wprowadzenia na poziomie krajowym.</p> <p>Przekazywanie arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych do KNF, przed ich udostępnieniem inwestorom, umożliwi zastosowanie środków nadzorczych, takich jak przykładowo wstrzymanie rozpoczęcia oferty finansowania społecznościowego, związane z naruszeniem przepisów dotyczących wymaganej treści arkusza.</p> <p>Brak przekazywania arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych do KNF, przed ich udostępnieniem inwestorom, odbierałby realną możliwość prewencyjnej reakcji KNF.</p> <p>Proponowany ust. 3 zawiera treść analogiczną do ust. 7, w celu skorelowania regulacji odnoszących się do właścicieli projektów/emitentów i oferujących oraz uniezależnienie przewidzianej w nich możliwości od rodzaju pośrednika, z którego korzysta dany podmiot.</p> <p>Proponowane brzmienie ww. ustępów ma na celu uniknięcie interpretacji tychże przepisów, jako nakazujących publikację arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na stronie internetowej podmiotu (właściciela projektu/emidenta, oferującego). Celem regulacji jest jedynie przewidzenie takiej możliwości oraz uregulowanie, że skorzystanie z niej jest możliwe nie wcześniej niż po upublicznieniu arkusza przez odpowiedni podmiot pośredniczący w ofercie oraz nałożenie obowiązku zawarcia na stronie internetowej informacji, że składanie zapisów lub subskrypcja są możliwe jedynie za pośrednictwem odpowiedniego pośrednika.</p> <p>Dodatkowo, zasadnym jest uzupełnienie przepisów o uregulowanie mówiące, że arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych udostępniany przez firmę inwestycyjną, sporządza się zgodnie z załącznikiem I do Rozporządzenia 2020/1503. Należy zauważyć, że przepisy ww. rozporządzenia nie mają w tym zakresie bezpośredniego zastosowania do firm inwestycyjnych i</p>	
--	--	--	--

			wątpliwości budzi czy normę o powyższej treści można wyinterpretować wyłącznie na podstawie definicji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych prowadzonej do ustawy o ofercie publicznej.	
91.	Art. 47 pkt 5	NBP	Kierunkowo popieramy, aby w przypadku ofert niebędących ofertami finansowania społecznościowego obowiązek udostępniania memorandum informacyjnego albo dokumentu informacyjnego przez emitenta korzystającego z pośrednictwa firmy inwestycyjnej zastąpić obowiązkiem udostępniania arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych. Przyjęcie takiego rozwiązania zapewniłoby równe zasady konkurencji między dostawcami usług finansowania społecznościowego a firmami inwestycyjnymi oraz ograniczyłoby arbitraż regulacyjny. Niemniej jednak sugerujemy rozważyć, czy w przypadku wspomnianych ofert powinien mieć zastosowanie arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020 r., str. 1), czy też nie należałoby w przepisach krajowych zdefiniować analogicznego arkusza dostosowanego do ofert niebędących ofertami finansowania społecznościowego. Wymagana treść arkusza ze wspomnianego rozporządzenia odnosi się bowiem jednoznacznie do ofert finansowania społecznościowego (przykładowo arkusz ten musi zawierać następujące ostrzeżenie: „Inwestycja w niniejszy projekt oparty na finansowaniu społecznościowym (...)”) - (art. 46 pkt 1b oraz art. 47 pkt 1b projektu ustawy).	Uwaga przyjęta kierunkowo przez rezygnację z możliwości sporządzania arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w przypadku ofert prowadzonych za pośrednictwem firmy inwestycyjnej. Arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych nie zawiera wielu ważnych informacji, w tym informacji finansowych o podmiocie prowadzącym ofertę publiczną. Są to informacje szczególnie istotne z punktu widzenia inwestorów indywidualnych. Zapewnienie dostępu do maksimum informacji jest szczególnie istotne w przypadku emitentów, którzy od dawna działają na rynku i posiłkują się różnymi formami finansowania. Memorandum jest przy tym dokumentem właściwszym z punktu widzenia ochrony inwestorów w przypadku zwiększenia progu ofert niewymagających sporządzenia prospektu do 5 mln euro. Ponadto arkusz jest dokumentem dostosowanym do ofert finansowania społecznościowego i nie jest w pełni przystosowany do korzystania w przypadku innych ofert papierów wartościowych.

92.	Art. 47 pkt 5	GPW	<p>Uwaga do art. 47 pkt 5) Projektu:</p> <p>W obecnym stanie prawnym konstrukcja art. 37a ust. 1 ustawy o ofercie dotyczącego ofert publicznych w przedziale 100 tys. – 1 mln euro (<i>Oferta publiczna papierów wartościowych (...)</i>) wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości dokumentu zawierającego informacje o tej ofercie) różni się od konstrukcji art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie dotyczącego ofert publicznych w przedziale 1 – 2,5 mln euro (Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, nie wymaga oferta publiczna papierów wartościowych (...)). Wynika to z faktu, że art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2017/1129 wprost wyłącza obowiązek prospektowy dla ofert publicznych do 1 mln euro, dlatego w art. 37a ust. 1 ustawy o ofercie nie zostało zawarte stwierdzenie, że takie oferty nie wymagają udostępnienia prospektu. Inaczej jest w przypadku art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie, który stanowi realizację opcji narodowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2017/1129. W przypadku ofert publicznych w przedziale 1 – 2,5 mln euro doprecyzowanie, że takie oferty nie wymagają udostępniania prospektu do publicznej wiadomości wydaje się być konieczne.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, w ocenie GPW, konstrukcja art. 37c ust. 1 ustawy o ofercie powinna być wzorowana na art. 37b ust. 1, gdyż oba przepisy dotyczą ofert publicznych do 5 mln euro, różnicując tylko czy emitent dokonuje ich za pośrednictwem firmy inwestycyjnej lub bez takiego pośrednictwa.</p> <p>Dodatkowo mając na uwadze art. 37a ust. 1 ustawy o ofercie oraz nowopropjektowany art. 37c ust. 1 ustawy o ofercie należy stwierdzić, że w przypadku ofert publicznych w przedziale od 100 tys. do 1 mln dokonywanych za pośrednictwem firmy inwestycyjnej emitent będzie musiał sporządzić zarówno arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, jaki i dokument zawierający informacje o tej ofercie (nakładanie się na siebie obowiązków informacyjnych).</p> <p>Jeżeli emitent nie dokonywałby takiej oferty publicznej za pośrednictwem firmy inwestycyjnej musiałby upublicznić jedynie dokument zawierający informacje o ofercie. Wydaje się, że takie rozróżnienie nie ma racjonalnego uzasadnienia i powinno się unikać niepotrzebnego dublowania obowiązków. Wobec powyższego proponujemy, zmodyfikować nowopropjektowany art. 37c ust. 1 ustawy o ofercie w ten sposób, iż oferty publiczne papierów wartościowych w przedziale 100 tys. – 1 mln euro, dokonywane za pośrednictwa firmy inwestycyjnej, nie będą wymagały upublicznienia arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych. W takim przypadku emitent bez względu na to czy korzysta z pośrednictwa firmy inwestycyjnej, czy nie, będzie musiał sporządzić wyłącznie dokument zawierający informacje o ofercie publicznej, o którym mowa w obecnym art. 37a ust. 1 ustawy o ofercie. Uporządkuje to kwestię obowiązków sprawozdawczych emitenta odnośnie ofert publicznych w przedziale 100 tys. – 1 mln euro.</p> <p><u>Propozycja brzmienia art. 37c ust. 1 ustawy o ofercie:</u></p> <p>„Art. 37c. 1. <u>Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu, pod warunkiem udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, nie wymaga oferta publiczna papierów wartościowych, dokonywana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, w</u></p>	<p>Uwaga kierunkowo przyjęta przez przyjęcie uwagi nr 128.</p>
-----	---------------	-----	---	---

			wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 5 000 000 euro, dokonywana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.	
93.	Art. 47 pkt 5 (art. 37d ustawy o ofercie publicznej)	UKNF	Art. 37d. Wpływy, o których mowa w art. 37a ust. 1, art. 37b ust. 1 i art. 37c ust. 14, obejmują także wpływy z ofert zbywalnych papierów wartościowych oraz kwot pozyskanych w drodze pożyczek zaciągniętych w ramach usług finansowania społecznościowego, a w przypadku emitentów z siedzibą w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska – także wpływy z instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. n rozporządzenia 2020/1503. Zmiana odwołania do art. 37c, w związku z uzupełnieniem projektowanego art. 37c o nową treść ust. 1-3 (w punkcie powyżej). W miejsce ust. 1 należy wpisać ust. 4.	Uwaga bezprzedmiotowa – art. 37c ust. 4 został wykreślony z projektu.
94.	Nowy przepis (art. 47 pkt 5a – art. 40b ustawy o ofercie publicznej)	UKNF	Dodanie zmiany do art. 40b, poprzez wprowadzenie ust. 2 w proponowanym brzmieniu. Jednocześnie proponujemy usunięcie z projektu ustawy dodawanego do ustawy o ofercie art. 37e oraz zmiany do art. 98 tej ustawy Do dokumentów, o których mowa w art. 37c ust. 1 i 37d ust. 4, stosuje się przepis art. 33 ust. 1, 3 i 4 ustawy o świadczeniu usług finansowania społecznościowego. Zakres odpowiedzialności za informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji reguluje ustawa o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych. A zatem dodanie w ustawie o ofercie przepisu nakładającego obowiązek naprawienia szkody wynikającej z informacji zawartych w arkuszu, podczas gdy zakres odpowiedzialności ustalony jest w innej ustawie, nie wydaje się prawidłowy. Dodanie ust. 2 w art. 40 b ustawy o ofercie ma na celu zastosowanie do arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 37 c ust. 1 i art. 34 d ust. 4 ustawy o ofercie, przepisów art. 33 ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych, określających zasady odpowiedzialności za arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych. W konsekwencji, cała odpowiedzialność za informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych, zarówno cywilna (art.34) jak i karna (art.37) regulowana będzie ustawą o finansowaniu społecznościowym. Jest to systemowo uzasadnione. W przeciwnym wypadku, trzeba by w ustawie o ofercie powtórzyć dokładnie wszystkie przepisy dotyczące odpowiedzialności za arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, zarówno dotyczące zakresu, odpowiedzialności cywilnej jak i karnej. Zwracamy uwagę, że tej ostatniej obecny projekt nie przewiduje.	Uwaga przyjęta.

			Należy podkreślić, że jest to podobne rozwiązanie do istniejącego przepisu ust. 1 art. 40 b ustawy o ofercie, który nakazuje odpowiednie stosowanie do memorandum informacyjnego zasad odpowiedzialności za treść prospektu przewidzianych w art. 22 tej ustawy.	
95.	Art. 47 pkt 6	UKNF	<p>4a. Emitent lub oferujący zamierzający prowadzić akcję reklamową, najpóźniej na 7 dni przed planowanym jej rozpoczęciem, składa do Komisji harmonogram jej przebiegu wraz z informacją o podmiotach zaangażowanych w jej prowadzenie oraz materiały reklamowe obejmujące treść mającą podlegać rozpowszechnianiu.</p> <p>Proponuje się zastąpienie brzmienia komentowanego przepisu zawartego w projekcie, tak aby nie wskazywał on na obowiązek prowadzenia akcji reklamowej, ale na to, że w przypadku prowadzenia takiej akcji, emitent lub oferujący ma obowiązek złożyć do Komisji informacje w nim określone.</p>	Do przyjęcia.
96.	Art. 47 pkt 6	ZPF	<p>Obowiązek emitenta lub oferującego do złożenia do KNF harmonogramu przebiegu akcji reklamowej. (art. 47 pkt 6 Projektu ustawy).</p> <p>W zakresie w jakim Projekt Ustawy zakłada dodanie nowego ust. 4a do art. 53 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, zakładającego obowiązek emitenta lub oferującego do złożenia do KNF harmonogramu przebiegu akcji reklamowej, wraz z informacją o podmiotach zaangażowanych w jej prowadzenie oraz materiałami reklamowymi obejmującymi treść podlegającą rozpowszechnianiu, pragniemy zaproponować ograniczenie wspomnianego obowiązku do zgłoszenia obejmującego informację o zamiarze przeprowadzenia akcji reklamowej wraz ze wskazaniem podmiotów w nią zaangażowanych.</p> <p>Obowiązek złożenia szczegółowego harmonogramu oraz treści podlegających opublikowaniu znacząco ograniczy możliwość emitenta lub oferującego do bieżącego reagowania na przebieg oferty. Ponadto, artykuł 27 ust. 5 rozporządzenia 2020/1503 wskazuje, że właściwe organy nie mogą wymagać zgłaszania i zatwierdzania komunikatów marketingowych <i>ex ante</i>. Wprowadzenie obowiązku uprzedniego zgłoszenia materiałów marketingowych w połączeniu z licznymi uprawnieniami organów nadzoru wynikającymi z art. 22 Projektu ustawy, ma <i>de facto</i> taki sam cel jak obowiązek uzyskania uprzedniego zatwierdzenia materiałów marketingowych przez organy nadzoru.</p> <p>Propozycja ZPF ogranicza w/w obowiązek do <u>zgłoszenia obejmującego informację o zamiarze przeprowadzenia akcji reklamowej wraz ze wskazaniem podmiotów w nią zaangażowanych</u>.</p> <p>Finansowanie społecznościowe zakłada bieżący kontakt z inwestorami oraz innymi osobami zaangażowanym w działalność emitenta. Współczesne podejście do marketingu oraz budowania wizerunku spółki zakładają ciągłą interakcję z grupą docelową.</p> <p>Tym samym, nasze stanowisko zakłada, aby obowiązek uprzedniego zgłaszania materiałów marketingowych został zastąpiony opracowaniem zbioru dobrych praktyk, który pozwoliłby</p>	Uwaga przyjęta przez rezygnację z dodawania art. 53 ust. 4a.

			ukierunkować działania marketingowe w sposób zgodny z oczekiwaniami organów nadzoru oraz najlepszym interesem inwestorów.	
97.	Art. 47 pkt 7	UKNF	<p>1ba. W przypadku gdy:</p> <p>1) dostawca usług finansowania społecznościowego lub firma inwestycyjna nie wykonuje obowiązków wynikających odpowiednio z art. 37c ust. 42 albo ust. 6, bądź też wykonuje je nienależycie,</p> <p>2) emitent lub oferujący sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych niezgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia 2020/1503,</p> <p>3) emitent, w tym właściciel projektu w rozumieniu Rozporządzenia 2020/1503, lub oferujący sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych w języku innym niż język polski lub inny język wskazany w decyzji wydanej na podstawie art. 15 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych</p> <p>– Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który jest nakładana kara.</p> <p>W związku z postulowanymi zmianami do treści projektowanego art. 37c, zasadne jest uzupełnienie komentowanego przepisu o dodanie w pkt 1 dostawców usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Dla zapewnienia równości w stosowaniu przepisów prawa wobec podmiotów znajdujących się w takiej samej sytuacji, zasadne jest dodanie w pkt 3 również właścicieli projektów w rozumieniu Rozporządzenia 2020/1503. W przypadku ofert finansowania społecznościowego należy jednak uwzględnić projektowane przepisy przewidujące możliwość dopuszczenia sporządzania arkuszy kluczowych informacji inwestycyjnych w innych językach niż język polski.</p>	Uwaga przyjęta.
98.	Art. 47 pkt 9	KDPW	art. 47 pkt 9 (art. 99 ustawy o ofercie publicznej) – w przepisie tym jest błędne odesłanie do art. 37d ust. 1 zamiast do art. 37c ust. 1.	Uwaga przyjęta.
99.	Art. 47 pkt 9 lit. b	UKNF	<p>3) udostępnienia dokumentów, o których mowa w art. 37a ust. 1, art. 37c ust. 1, art. 37d ust. 44, art. 38, art. 38a lub art. 39 ust. 1, do publicznej wiadomości lub osobom, do których skierowana jest oferta publiczna</p> <p>Proponowana poprawka oczywistej omyłki oraz jednocześnie uwzględnienie zmiany treści art. 37c, poprzez przesunięcie zawartej w projekcie treści ust. 1 do ust. 4.</p>	Uwaga przyjęta.
100.	Nowy przepis (art. 47)	GPW	<p>Dodatkowe zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych</p> <p>Niezależnie od uwag wskazanych powyżej Giełda przedstawia poniżej dodatkowe propozycje zmian do ustawy dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych („Ustawa o ofercie publicznej”), z uprzejmą prośbą o ich włączenie do procedowanego Projektu.</p>	Uwaga przyjęta.

		<p>Przedstawione propozycje zmian wynikają z potrzeby doprecyzowania pewnych kwestii które, zdaniem Giełdy, w sposób niezamierzony pominięte zostały w ramach prowadzonych wcześniej procesów legislacyjnych, a które stanowią konsekwencję implementacji do prawa krajowego przepisów Dyrektywy MiFID II dotyczących notowania instrumentów finansowych bez zgody ich emitenta, a których brak może wywoływać niepotrzebne wątpliwości interpelacyjne. Załączone propozycje zmian były już sygnalizowane przez Giełdę w ramach konsultacji publicznych stosownych ustaw, jednak nie zostały dotychczas uchwalone, stąd potrzeba ich szybkiego przyjęcia.</p> <p>Należy przy tym podkreślić, że poniższe propozycje stanowią doprecyzowanie implementowanych już przepisów unijnych, a zatem włączenie ich do procedowanego obecnie Projektu, którego celem jest dostosowanie prawa krajowego do rozporządzenia 2020/103 jest jak najbardziej uzasadnione i nie zmienia charakteru tego Projektu jako wdrażającego przepisy prawa Unii Europejskiej.</p> <p><u>1. Dodanie nowego art. 71b w Ustawie o ofercie publicznej</u></p> <p><i>Zgodnie z art. 1 ust. 1 Dyrektywy Transparency ustanawia ona „(...) wymagania związane z ujawnianiem okresowych lub bieżących informacji o emitentach, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, mającym siedzibę lub prowadzącym działalność w jednym z Państw Członkowskich.”</i></p> <p>Ustawa o ofercie publicznej implementuje wymogi Dyrektywy Transparency dotyczące obowiązków informacyjnych emitentów i ich akcjonariuszy, przy czym niektóre jej przepisy wykraczają w pewnych obszarach poza uregulowania samej Dyrektywy. I tak, o ile zakres informacji bieżących i okresowych ujawnianych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 2 Ustawy o ofercie publicznej dotyczy wyłącznie emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, czyli jest zgodny z Dyrektywą, o tyle już obowiązki dot. informowania o nabyciu / zbyciu znacznego pakietu akcji odnoszą się do szerszego, niż wynika to z Dyrektywy, kręgu podmiotów.</p> <p>Zgodnie z art. 69-71a Ustawy o ofercie publicznej obowiązek ujawniania przez akcjonariusza swojego stanu posiadania dotyczy każdej spółki publicznej, a więc także spółki, której akcje wprowadzone zostały wyłącznie do obrotu na ASO. Ma to związek z przyjętą na gruncie prawa polskiego definicją spółki publicznej będącej spółką, której akcje są przedmiotem obrotu zorganizowanego. W tym aspekcie zakres podmiotowy Ustawy o ofercie publicznej jest szerszy niż ten określony w Dyrektywie.</p> <p>Definicja spółki publicznej powoduje, że na gruncie Ustawy o ofercie obowiązki z art. 70 spoczywają na każdej spółce publicznej, w tym takiej, której akcje zostały wprowadzone wyłącznie do ASO (MTF), nawet gdy wprowadzenie takie miało miejsce bez zgody emitenta.</p> <p>W kontekście powyższego zasadne jest wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą przepisy oddziału dotyczącego znacznych pakietów akcji nie będą miały zastosowania w przypadku spółki, której akcje na terytorium Polski notowane są wyłącznie w alternatywnym systemie obrotu, a takie wprowadzenie nastąpiło bez zgody ich emitenta.</p>	
--	--	--	--

			<p><u>Propozycja brzmienia art. 71b Ustawy o ofercie publicznej</u> <u>„Art. 71b. W przypadku spółki, której akcje wprowadzone są wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu bez zgody ich emitenta, przepisów niniejszego oddziału nie stosuje się.”</u></p>	
101.	Nowy przepis (art. 47)	GPW	<p><u>2. Zmiana do art. 91 Ustawy o ofercie publicznej</u> Giełda proponuje doprecyzowanie w art. 91 Ustawy o ofercie publicznej, że procedura tam uregulowana nie dotyczy przypadków, gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu na ASO na wniosek podmiotu innego niż emitent. W ocenie Giełdy art. 91 Ustawy o ofercie - określający zasady wycofania akcji z obrotu zorganizowanego – nie ma zastosowania, gdy akcje zostały wprowadzone do obrotu zorganizowanego na wniosek innego podmiotu niż emitent. Celowościowo należałoby przyjąć, że procedura ta dotyczy jedynie przypadków, gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu zorganizowanego na wniosek ich emitenta, natomiast literalnie takie rozróżnienie nie znajduje odzwierciedlenia w treści art. 91 Ustawy. W odniesieniu do rynku regulowanego można byłoby pokusić się o stwierdzenie, że po wprowadzeniu do Ustawy o ofercie publicznej możliwości dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu bez zgody ich emitenta, art. 11a ust. 9 tej Ustawy stanowi swoistego rodzaju <i>lex specialis</i> wobec art. 91 te same Ustawy. Też takiej nie można natomiast przyjąć w sytuacji wprowadzenia akcji do obrotu na ASO, gdyż norma art. 11a ust. 9 odnosi się wprost do rynku regulowanego. Mając na uwadze powyższe konieczne wydaje się usunięcie przedmiotowych wątpliwości interpretacyjnych poprzez dodanie nowej jednostki redakcyjnej w art. 91 Ustawy o ofercie publicznej, która w sposób jednoznaczny przesadziłaby tę kwestię. <u>Propozycja brzmienia art. 91 ust. 19 Ustawy o ofercie publicznej</u> <u>„19. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na wniosek innego podmiotu niż emitent.”</u></p>	Uwaga przyjęta.
102.	Nowy przepis (art. 47)	UKNF	<p>Art. 94d. Wpis do ewidencji akcji będących przedmiotem oferty publicznej, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, nie dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu, podlega opłacie w wysokości 0,5% zakładanych wpływów brutto z oferty, nie więcej jednak niż w wysokości równoważności w złotych 4.500 euro, jeżeli te papiery wartościowe nie będą przedmiotem dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu w ciągu 12 miesięcy od dnia ich przydziału.</p> <p>Proponujemy dodanie art. 94d. Przepis wprowadza obowiązek uiszczenia opłaty od wpisu do ewidencji akcji od wszystkich ofert publicznych akcji przeprowadzonych na terytorium RP.</p>	Uwaga odrzucona – uwaga powiązana z uwagami nr 119 i 120. Postulat nie jest bezpośrednio związany z przedmiotem projektowanej ustawy. Może on zostać rozpatrzony w ramach innego procesu legislacyjnego, np. projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony

			Uzasadnieniem dla wprowadzenia opłaty z tego tytułu jest konieczność zapewnienia finansowania nadzoru sprawowanego przez KNF nad tymi ofertami publicznymi, zarówno przeprowadzanymi bezpośrednio przez emitentów, jak i za pośrednictwem firm inwestycyjnych, czy też dostawców finansowania społecznościowego. Aktualnie bowiem w sytuacji przeprowadzenia przez emitenta oferty publicznej akcji, które następnie nie są dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, emitent nie ponosi żadnych kosztów administracyjnych (na rzecz KNF) w związku z przeprowadzoną ofertą publiczną.	inwestorów na tym rynku (UD235).
103.	Nowy przepis (art. 48a)	KSKOK	<p>Projektowana ustawa służyć ma m.in. stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129. Przepisy rozporządzenia wprowadzają w Unii Europejskiej jednolite zasady dotyczące finansowania społecznościowego (<i>European Crowdfunding Service Provider, ECSP</i>), tzw. crowdfundingu. Finansowanie społecznościowe jest rozwiązaniem z dziedziny technologii finansowej, które zapewnia małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), w szczególności przedsiębiorstwom typu start-up, alternatywny dostęp do finansowania w stosunku do np. kredytów bankowych, czy emisji dłużnych papierów wartościowych. Jak wskazano w motywie 2 rozporządzenia 2020/1503 świadczenie usług finansowania społecznościowego wiąże się na ogół z udziałem trzech rodzajów podmiotów: właściciela projektu, który przedstawia projekt do sfinansowania, inwestorów, którzy finansują przedstawiony projekt, oraz organizacji pośredniczącej w formie dostawcy usług finansowania społecznościowego, który łączy właścicieli projektów i inwestorów za pomocą platformy internetowej. „Właścicielem projektu”, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu, może być zarówno osoba fizyczna jak i osoba prawna, która ubiega się o finansowanie za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego.</p> <p>Zgodnie z art. 1 projektu przyszła ustawa określać będzie szczególne wymogi prowadzenia działalności w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych, a także organizację i tryb wykonywania nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych.</p> <p>Zgodnie z art. 2 pkt 15 projektu przez usługę finansowania społecznego rozumie się usługę finansowania społecznościowego, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503, to jest kojarzenie inwestorów zainteresowanych finansowaniem przedsięwzięć gospodarczych z właścicielami projektów z wykorzystaniem platformy finansowania społecznościowego, obejmujące m.in. ułatwianie udzielania pożyczek.</p> <p>Jak wskazano w uzasadnieniu <i>zgodnie (...) z art. 12 ust. 13 i 14 rozporządzenia 2020/1503 dostawcy usług finansowania społecznościowego mogą prowadzić jednocześnie inną działalność gospodarczą. Podmioty, które uzyskały zezwolenia na podstawie przepisów odrębnych, w tym banki, mogą świadczyć usługi finansowania społecznościowego, po uzyskaniu zezwolenia na podstawie rozporządzenia 2020/1503. Zezwolenie takie wydaje się z uwzględnieniem zlagodzonych wymogów w zakresie wymaganych informacji oraz dokumentów.</i></p>	Uwaga przyjęta.

			<p>Konsultowany projekt umożliwia świadczenie usług finansowania społecznościowego bankom, poprzez poszerzenie katalogu czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy - Prawo bankowe.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, Kasa Krajowa uprzejmie prosi Pana Ministra o uwzględnienie w procedowanym projekcie ustawy możliwości świadczenia usług finansowania społecznościowego, w zakresie ułatwiania udzielania pożyczek, także przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, zgodnie z poniższą propozycją legislacyjną:</p> <p>Po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 48a. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1643 oraz z 2021 poz. 432 i 815) w art. 3 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Kasy mogą na podstawie odrębnych zezwoleń świadczyć na rzecz swoich członków usługi finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a pkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1)””.</p> <p>Proponowany art. 48a rozszerza katalog czynności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, określony w art. 3 nowelizowanej ustawy, o świadczenie usług finansowania społecznościowego dla przedsiębiorstw gospodarczych w zakresie ułatwiania udzielania pożyczek. Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 13 i 14 rozporządzenia 2020/1503 dostawcy usług finansowania społecznościowego mogą prowadzić jednocześnie inną działalność gospodarczą. Podmioty, które uzyskały zezwolenia na podstawie przepisów odrębnych, a taki charakter mają spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, mogą świadczyć usługi finansowania społecznościowego, po uzyskaniu zezwolenia na podstawie rozporządzenia 2020/1503. Zezwolenie takie wydaje się z uwzględnieniem złagodzonych wymogów w zakresie wymaganych informacji oraz dokumentów. Ze względu na charakter działalności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych niezbędne jest ograniczenie świadczenia usług finansowania społecznościowego wyłącznie do członków kas zarówno jako inwestorów jak i właścicieli projektów w rozumieniu rozporządzenia 2020/1503, jak również do tej formy, która polega na ułatwianiu udzielania pożyczek. Zaproponowana zmiana nie nakłada na kasy obowiązku prowadzenia działalności w charakterze dostawców usług finansowania społecznościowego, a jedynie daje im możliwość wystąpienia o stosowne zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego, jeżeli zamierzałyby podjąć tego typu działalność.</p>	
104.	Nowy przepis (art. 48b)	UKNF	<p>Dodanie zmiany do ustawy z dnia z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 2279 z późn. zm.)</p> <p>w art. 2:</p> <p>w pkt 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:</p>	<p>Uwaga przyjęta – poza proponowanymi zmianami uwzględniono Rzecznika Finansowego w przepisach</p>

		<p>„f) podmioty, o których mowa w art. 38 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1);”</p> <p>w pkt 2 po wyrazach „ryнку finansowego” dodaje się wyrazy: „w tym skarga, o której mowa w art. 38 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1).”</p> <p>w pkt 3 dodaje się lit. m) w brzmieniu:</p> <p>„m) dostawców usług finansowania społecznościowego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1);”</p> <p>w art. 20 ust. 1 po pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 10 w brzmieniu:</p> <p>„dostawcy usług finansowania społecznościowego w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1) - do wysokości średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który jest należna opłata, w wysokości nie większej niż 0,02% tej średniej.”</p> <p>Konieczne jest zapewnienie klientom Dostawców usług możliwości zwrócenia się do Rzecznika Finansowego w sprawach związanych z nieuwzględnieniem roszczeń w procedurze reklamacji, czy też niewykonania obowiązków wynikających z pozytywnego rozpatrzenia reklamacji przez Dostawcę usług.</p> <p>Powyższe, należy zapewnić poprzez ujęcie Dostawców usług w katalogu podmiotów rynku finansowego zawartym w art. 2 pkt 3 ww. ustawy.</p> <p>Obecnie podmiotami rynku finansowego objętymi właściwością Rzecznika Finansowego są instytucje prowadzące działalność nadzorowaną przez KNF, w tym banki, firmy inwestycyjne, instytucje płatnicze. Objęcie Dostawców usług przepisami Ustawy o Rzeczniku Finansowym jest uzasadnione z uwagi na konieczność zapewnienia jednolitego poziomu ochrony osób korzystających z usług różnego typu pośredników na rynku finansowym, w grono których wejdą po uzyskaniu zezwoleń Dostawcy usług.</p>	dotyczących zawodowej.	tajemnicy
--	--	--	------------------------	-----------

			<p>Brak uwzględnienia proponowanej zmiany powoduje utrudnienie klientom dochodzenia praw w obszarze ochrony konsumenckiej. KNF nie posiada tego rodzaju kompetencji w odniesieniu do innych podmiotów nadzorowanych. Kompetencje te spoczywają na Rzeczniku Finansowym.</p> <p>Natomiast, w przypadku likwidacji instytucji Rzecznika Finansowego, w związku z toczącymi się pracami legislacyjnymi w tym zakresie, przewidziana jest sukcesja generalna jego kompetencji oraz zasobów na UOKiK.</p>	
105.	Nowy przepis (art. 48c)	ZBP	<p>Stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego (KYC) – dodanie dostawcy usług finansowania społecznościowego do katalogu instytucji zobowiązanych oraz zmiana definicji klienta podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy</p> <p><u>Propozycja zmiany: Dodanie kolejnego artykułu do Projektu w brzmieniu:</u></p> <p>„Art. XX. W ustawie z dnia z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. 2018 poz. 723) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 ust. 1 dodaje się pkt. 26) w brzmieniu:</p> <p>„26) dostawca usług finansowania społecznościowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503”</p> <p>2) w art. 2 ust. 2 pkt 10) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10) kliencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której instytucja obowiązana świadczy usługi lub dla której wykonuje czynności wchodzące w zakres prowadzonej przez nią działalności zawodowej, w tym z którą instytucja obowiązana nawiązuje stosunki gospodarcze, lub na zlecenie której przeprowadza transakcję okazjonalną, przy czym w przypadku umowy ubezpieczenia przez klienta instytucji obowiązanej rozumie się ubezpieczającego, a w przypadku umowy o prowadzenie rejestru akcjonariuszy, o której mowa w art. 30032 i art. 3282 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, z późn. zm.2)), przez klienta instytucji obowiązanej rozumie się wyłącznie akcjonariusza, zastawnika lub użytkownika akcji podlegającego wpisowi do tego rejestru w związku z transakcją stanowiącą podstawę dokonania wpisu, z wyłączeniem transakcji zawartych w ramach usługi finansowania społecznościowego, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503;””</p> <p>Uzasadnienie: Środki bezpieczeństwa finansowego powinny być stosowane w miarę możliwości przed zawarciem transakcji (ex-ante). W przypadku transakcji dotyczących akcji wpisywanych do rejestru akcjonariuszy, zawieranych w ramach usługi finansowania społecznościowego, środki te powinny być stosowane przez podmiot będący dostawcą usług finansowania społecznościowego (miejsce dokonania transakcji). Aby to zapewnić, należy dodać dostawców usług finansowania społecznościowego do katalogu podmiotów zobowiązanych w rozumieniu Ustawy AML.</p> <p>W takiej sytuacji nadmiarowe jest utrzymanie obowiązku podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy (gdy jest to odrębny podmiot od dostawcy usług finansowania społecznościowego) traktowania nabywcy akcji w wyniku takich transakcji jako swojego klienta w rozumieniu ustawy AML i w efekcie powtórne (ex-post) stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec</p>	<p>Uwaga odrzucona – na etapie prac nad rozporządzeniem w UE pojawił się postulat objęcia platform crowdfundingowych wymogami z dyrektywy AML. Polska popierała taki postulat, ale na etapie trilogów sprzeciwił się temu Parlament Europejski i ostatecznie w rozporządzeniu wskazano, że zasadność ewentualnego objęcia platform dyrektywą AML zostanie oceniona w sprawozdaniu Komisji po dwóch latach obowiązywania rozporządzenia. W związku z tym objęcie platform wymogami z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy na poziomie krajowym byłoby wyjściem poza wymagania rozporządzenia i stanowiłoby nieuzasadnione obciążenie polskich platform względem zagranicznych konkurentów. Może to być także uznane za rozwiązanie niezgodne z rozporządzeniem.</p>

			strony tej samej transakcji, co może utrudnić osiągnięcie celu Ustawy. Proponowana zmiana wyłącza z definicji klienta w rozumieniu ustawy AML podmioty będące klientami dostawców usług finansowania społecznościowego, którzy podlegają wpisowi do rejestru akcjonariuszy w związku z transakcją zawartą na platformach crowdfundingowych. Należy zauważyć, iż zgodnie z konstrukcją rejestru akcjonariuszy przyjętą w KSH, klientem podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy w rozumieniu komercyjnym jest wyłącznie spółka będąca emitentem akcji. Akcjonariusze natomiast będą w każdym rozumieniu w pierwszej kolejności klientami dostawców usług finansowania społecznościowych mających również status instytucji zobowiązanych.	
106.	Art. 49, art. 51	ZBP	<p><u>Limit 5 MLN EUR wskazany w Rozporządzeniu Crowdfundingowym</u> – wejście w życie bez 2-letniego opóźnienia</p> <p><u>Propozycja zmiany: wykreślenie projektowanego art. 49 oraz nadanie art. 51 brzmienia:</u></p> <p>„Art. 51. Ustawa wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2021 r.”</p> <p>Uzasadnienie: opóźnienie zmiany o 2 lata w stosunku do terminów wprowadzenia tych limitów w innych krajach UE może wpłynąć negatywnie na konkurencyjność polskiego rynku kapitałowego i spowolnić dynamikę rozwoju usług finansowania społecznościowego. W rezultacie osiągnięcie celu Projektu byłoby w znaczącym stopniu utrudnione. Proponowana zmiana zakłada wprowadzenie limitu 5 000 000 EUR wraz z wejściem w życie Ustawy (i rozporządzenia 2020/1503), tj. od dnia 10 listopada 2021r. bez wprowadzania krajowego okresu przejściowego z limitem określonym w art. 49 Projektu.</p>	Uwaga odrzucona – szczegółowe powody zostały wskazane w uzasadnieniu projektu.
107.	Art. 49	UKNF	<p>1. Do dnia 9 listopada 2023 r. oferta finansowania społecznościowego dotycząca zbywalnych papierów wartościowych, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych jeżeli w jej wyniku zakładane wpływy brutto emitenta na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią mniej niż 2 500 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 2 500 000 euro.</p> <p>2. Do dnia 9 listopada 2023 r. oferta publiczna papierów wartościowych, dokonywana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji, jeżeli zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 2 500 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 2 500 000 euro.</p> <p>Zaproponowana zmiana związana jest z faktem, iż zawarte w projekcie ustawy brzmienie komentowanych przepisów przejściowych wskazuje na to, że emitent, w tym właściciel projektu,</p>	Uwaga odrzucona – redakcja zaproponowana w projekcie jest skonstruowana od strony obowiązku nałożonego na konkretny podmiot i jest zgodna z Zasadami techniki prawodawczej.

			<p>jest podmiotem udostępniającym do wiadomości publicznej arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych. Rozporządzenie 2020/1503 (art. 23 ust. 2) wskazuje, że podmiotem udostępniającym arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych jest dostawca usług finansowania społecznościowego. Właściciel projektu może również udostępnić arkusz na swojej stronie internetowej, przy czym będzie to następowało na podstawie projektowanego przepisu, który reguluje, że nie może to nastąpić wcześniej, niż udostępnienie arkusza przez dostawcę usług finansowania społecznościowego. Jest to więc możliwość, a nie obowiązek właściciela projektu. Podobnie kwestie te zostały w projekcie uregulowane w przypadku ofert prowadzonych z udziałem form inwestycyjnych.</p>	
108.	Art. 51	UKNF	<p>Ustawa wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2021 r., z wyjątkiem art. 47 pkt 4 lit. a i oraz 5, w zakresie wprowadzanych art. 37c ust. 1 i ust. 4 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, który wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2023 r.</p> <p>Przedmiotowe przepisy przejściowe służyć mają opóźnieniu zastosowania podniesionego, kwotowego progu, powyżej którego wymagane jest sporządzenie i udostępnienie prospektu. Jego celem nie powinno być opóźnienie zastosowania innych obowiązków dotyczących prowadzenia oferty za pośrednictwem firmy inwestycyjnej lub dostawcy usług finansowania społecznościowego. Dlatego zasadne jest zawężenie zakresu komentowanego przepisu. W innym wypadku zakres tego przepisu nie będzie korespondował z zakresem przepisów przejściowych zawartych w art. 49.</p>	Uwaga przyjęta.

Poniżej zostały przedstawione uwagi zgłoszone w trakcie powtórnych konsultacji publicznych oraz opiniowania, wraz z rozstrzygnięciem projektodawcy.

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	UODO	<p>Odnosząc się do wyjaśnień w zakresie oceny skutków dla ochrony danych osobowych, zauważyć należy, iż 2020/1503 stanowią o obowiązku stosowania rozporządzenia ogólnego o ochronie danych osobowych, jak i okoliczność konieczności przeprowadzenia konsultacji projektowanego rozporządzenia z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych - nie oznacza, że projektodawca krajowy nie powinien przeprowadzać stosownej analizy i dokonać oceny skutków dla ochrony danych osobowych.</p> <p>Projektowanie ochrony danych w procesie tworzenia prawa w postaci wykonania dla projektu oceny skutków dla ochrony danych osobowych (w trybie art. 35 rozporządzenia 2016/679), celem oceny ryzyk związanych z przetwarzaniem danych osobowych w związku z przyjmowaniem podstawy prawnej przetwarzania danych (art. 35 ust. 10 rozporządzenia 2016/679) jest pożądane (uzasadnione) <i>gdy rodzaj przetwarzania - w szczególności z użyciem</i></p>	Uwaga przyjęta przez uzupełnienie uzasadnienia.

		<p><i>nowych technologii - ze względu na swój charakter, zakres [dane szczególnych kategorii] kontekst i cele z dużym prawdopodobieństwem może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych</i> (art. 35 ust. 1). Wykonanie takiego projektowania (art. 25 rozporządzenia 2016/679), oceny, uwzględnienie ich wyników w treści projektowanych (stanowionych) przepisów prawa jest niezwykle pomocne dla projektodawcy celem stworzenia przepisów zapewniających stosowanie przepisów ogólnego rozporządzenia i dających odpowiednie gwarancje zgodności z rozporządzeniem wykonawcom norm jak i osobom, których dane dotyczą.</p> <p>Brak sporządzenia oceny skutków dla ochrony danych osobowych przetwarzanych we wskazanych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 warunkach i okolicznościach na etapie prac legislacyjnych może prowadzić do konstruowania norm prawnych niezapewniających stosowania przepisów rozporządzenia 2016/679. Tak ukształtowane normy prawa krajowego, zobowiązujące administratorów do stosowania dyspozycji w nich zawartych, mogą prowadzić do niewłaściwych interpretacji i zróżnicowanych praktyk, niezgodnych z przepisami tego rozporządzenia. Przyjmowanie takich rozwiązań narażać może administratorów na odpowiedzialność z tytułu przetwarzania danych osobowych niezgodnie z przepisami z zakresu ochrony danych osobowych. Dlatego tak istotne jest aby analiza ryzyka dla ochrony danych została przeprowadzona na etapie prac legislacyjnych i by jej efektem było przyjmowanie szczególnych przepisów prawa zapewniających przetwarzanie danych osobowych zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/679).</p> <p>W opinii organu nadzorczego przepisy zawarte w <i>projekcie ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych</i>, przede wszystkim zaś w zakresie dotyczącym przetwarzania danych osobowych - powinny zostać poddane ww. projektowaniu i ocenie skutków dla ochrony danych osobowych już na etapie tworzenia przepisów prawa w tym zakresie, tj. w toku procesu legislacyjnego, tak by przepisy były ustalone z uwzględnieniem dokonania oceny ryzyka przyjmowanych rozwiązań i przyjęcia przepisów dostosowanych do wyników tej oceny. Przeprowadzona ocena skutków dla ochrony danych mogłaby wykazać konieczność lub brak niezbędności wprowadzenia rozwiązań proponowanych niniejszym projektem.</p> <p>Warto także zwrócić uwagę Projektodawcy na brzmienie motywu 93 rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym <i>Przyjmując prawo, które ma być dla organu lub podmiotu publicznego podstawą do wykonywania zadań i ma regulować konkretną operację przetwarzania lub konkretny zestaw operacji, państwa członkowskie mogą uznać, że przed takimi czynnościami przetwarzania należy koniecznie przeprowadzić taką ocenę</i>. Projektodawca może rozważyć zatem także wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych osobowych dla administratorów, którzy będą stosować projektowane przepisy.</p> <p>Odnosząc się do pozostałych wyjaśnień przedstawionych przez Projektodawcę podkreślić trzeba, że uwagi organu nadzorczego przedstawiane w toku prac legislacyjnych mają charakter eksperckich wskazówek Projektodawca zaś podczas przygotowywania przepisów prawa</p>	
--	--	---	--

			powinien brać pod uwagę stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679. Ostatecznie to Projektodawca podejmuje decyzję co do ostatecznego kształtu przyjmowanych przepisów i odpowiedzialność za ich kształt.	
2.	Art. 2 pkt 3	Fundacja Finsec	<p>Przepisy ECSPR nie precyzują, jakie osoby prawne mogą ubiegać się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego („DUFSS”). Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. e ECSPR „dostawca usług finansowania społecznościowego” oznacza osobę prawną świadczącą usługi finansowania społecznościowego”. Treść Projektu również nie precyzuje tej kwestii, dlatego z obecnego brzmienia przepisów wynika, że działalność w charakterze DUFSS poza spółkami kapitałowymi prowadzić mogą również m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • fundacje, • stowarzyszenia (rejestrowe), oraz • spółdzielnie. <p>W ocenie Fundacji, na tym tle mogą pojawić się w przyszłości wątpliwości interpretacyjne. Konieczne jest zatem doprecyzowanie przepisu poprzez dookreślenie, jakie rodzaje osób prawnych (spółki z o.o., proste spółki akcyjne, spółki akcyjne) mogą prowadzić działalność w charakterze DUFSS.</p>	Uwaga odrzucona – rozporządzenie 2020/1503 wskazuje, że możliwość prowadzenia platform finansowania społecznościowego mają osoby prawne. Ograniczenie tego katalogu na poziomie krajowym mogłoby zostać potraktowane jako naruszenie przepisów rozporządzenia.
3.	Art. 15	PIIT	<p>Obowiązek przekazania przez dostawcę usług finansowania społecznościowego (świadczącego usługi ułatwiania udzielania pożyczek) Komisji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.</p> <p>Proponuje się zrezygnowanie ze skorzystania z opcji krajowej w zakresie obowiązku określonego w przepisie art. 15 Projektu. Zgodnie ze stanowiskiem PIIT taka forma prewencyjnego weryfikowania treści umieszczanych w arkuszach kluczowych informacji inwestycyjnych w znacznym stopniu wpłynie na zwiększenie obciążeń praktycznych w funkcjonowaniu dostawcy usług finansowania społecznościowego, a także będą znacznie opóźniać proces rozpoczęcia ofert w ramach platform.</p> <p>Należy zaznaczyć, że uprzednia weryfikacja wszystkich wpływających arkuszy przez KNF będzie również wiązała się ze znacznym obciążeniem operacyjnym po stronie organu nadzoru, co może wpłynąć na możliwości w skutecznej realizacji innych obowiązków nadzorczych KNF. Warto dodać, że zgodnie z art. 22 Projektu arkusze, o których mowa powyżej będą także weryfikowane następczo, a ponadto Komisji będą przysługiwać uprawnienia nadzorcze związane z możliwością tymczasowego wstrzymania lub też zakazania rozpoczęcia oferty związanej ze stwierdzonymi naruszeniami dotyczącymi zasad tworzenia arkuszy zgodnie z art. 24 Rozporządzenia 2020/1503. Oznacza to zatem, że Komisja zyskiwałaby kompetencję do wielokrotnego kontrolowania tego samego dokumentu, co nie wydaje się w tym zakresie konieczne.</p> <p>Nieprzekonywające są ponadto argumenty wskazane w tym zakresie przez Projektodawcę, zgodnie z którymi Komisja powinna dysponować zarówno prewencyjnymi jak i następczymi środkami nadzoru w tym zakresie, co w rozumieniu Projektodawcy, co wynikać ma z niskiego stopnia rozwoju rynku crowdfundingu w Polsce. Należy zwrócić uwagę, że wymogi w zakresie</p>	Uwaga odrzucona – podczas konferencji uzgodnieniowej w ramach pierwszej tury uzgodnień zostało wypracowane kompromisowe rozwiązanie, zgodnie z którym zobowiązano KNF do oceny zasadności utrzymywania tego obowiązku po dwóch latach od dnia wejścia w życie ustawy. Ponadto należy podkreślić, że na podstawie art. 15 KNF nie będzie miała możliwości weryfikacji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych. Przepis umożliwi Komisji ściślejsze monitorowanie przebiegu ofert na rynku crowdfundingu w początkowym okresie obowiązywania ustawy. Sam obowiązek przekazania arkusza nie będzie dla właściciela projektu generował ani obciążeń

			<p>możliwości świadczenia usług finansowania społecznościowego implikują konieczność ich świadczenia przez podmioty o podwyższonym poziomie profesjonalizmu, przy czym w pewnym zakresie mogą to być podmioty, które wykonywać będą inną działalność regulowaną, np. dostawcy usług płatniczych. Oznacza to, że obecny stan rozwoju rynku finansowania społecznościowego nie powinien stanowić o przewidywanym poziomie profesjonalizmu po stronie przyszłych dostawców usług finansowania społecznościowego.</p> <p>W związku z powyższym za całkowicie wystarczające uznać należy uprawnienia nadzorcze Komisji określone w tym zakresie w art. 22 Projektu.</p>	<p>administracyjnych, ani kosztów (przekazywanie będzie się odbywać przez system ESPI). Nie będzie to również powodować opóźnień, ponieważ wydaje się, że właściciel projektu będzie miał przygotowany arkusz wcześniej niż 7 dni przed rozpoczęciem oferty.</p>
4.	Art. 17	ZBP	<p>Art. 17 przewiduje złożenie oświadczenia inwestora niedoświadczonego, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono arkusz, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym arkuszu. Przepis powinien zostać doprecyzowany o formę, w jakiej takie oświadczenie powinno być złożone.</p>	Uwaga przyjęta.
5.	Art. 21 ust. 1 pkt 3	Fundacja Finsec	<p>Proponowane rozwiązanie jest sprzeczne z istotą osoby prawnej, polegającej na posiadaniu statusu odrębnego od wspólników/akcjonariuszy podmiotu praw i obowiązków. Narusza ono również konstytucyjną ochronę prawa własności, w sposób nieuzasadniony pogarszając sytuację prawną spadkobierców jedynych wspólników/akcjonariuszy DUFŚ. Niezrozumiałe jest również, jaki cel miałyby realizować wspomniana regulacja.</p> <p>Rozwiązanie pojawiło się w Projekcie w wyniku uwzględnienia bezprzedmiotowej uwagi nr 66 MRRiT, odnoszącej się do sytuacji, w której zezwolenie na prowadzenie działalności jako DUFŚ posiada osoba fizyczna wpisana do CEIDG (co na gruncie ECSPR jest niemożliwe, jako że zezwolenie DUFŚ mogą posiadać jedynie osoby prawne).</p> <p>Fundacja wnosi więc o wykreślenie art. 21 ust. 1 pkt 3 Projektu z uwagi na jego niecelowość.</p>	Uwaga przyjęta.
6.	Art. 21 ust. 3-6	UKNF	<p>Celem ujednolicenia z art. 89 u.o.i.f. w brzmieniu zgłoszonym przez UKNF w procesie legislacyjnym UD235 proponujemy następujące zmiany do art. 22 ust. 3-6:</p> <p>„3. W przypadku otwarcia likwidacji – do czasu wygaśnięcia zezwolenia, a w przypadku cofnięcia zezwolenia – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności dostawca usług finansowania społecznościowego albo podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, wykonuje wyłącznie czynności zmierzące do zakończenia działalności, w tym wynikające z postanowień umów zawartych z klientami, bez możliwości zawierania nowych umów. Komisja może, w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia wydanej na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 albo w decyzji, o której mowa w ust. 2, określić inne czynności, jakie dostawca usług finansowania społecznościowego może podejmować w tym okresie.</p> <p>4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego albo podmiotowi, któremu cofnięto zezwolenie, przeniesienie na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z właścicielami projektów oraz z inwestorami. Decyzja jest wydawana po uzyskaniu zgody dostawcy przejmującego oraz klientów tego dostawcy.</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, dotychczasowy dostawca usług finansowania społecznościowego wydaje dostawcy przejmującemu dokumenty dotyczące umów zawartych z inwestorami i właścicielami projektów.</p> <p>6. W przypadku niewydania przez Komisję decyzji, o której mowa w ust. 4, lub gdy nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków, zgodnie z ust. 4, dotychczasowy dostawca usług finansowania społecznościowego niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu przechowawcy dokumentów dotyczących umów zawartych przez tego dostawcę z inwestorami i właścicielami projektów. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd rejestrowy na podstawie art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych zawiadomienia dokonuje ten sąd.”</p>	
7.	Art. 22	UKNF	<p>Podtrzymujemy swoje stanowisko dotyczące konstrukcji przepisów sankcyjnych. UKNF nie zgadza się z twierdzeniem, że metoda polegająca na wymienieniu wszystkich naruszanych przepisów jest powszechnie obowiązującym standardem legislacyjnym. Po stronie organu stosującego prawo rodzi ona ryzyko braku możliwości zastosowania sankcji w przypadku pominięcia określonego przepisu na etapie prac legislacyjnych. Niektóre z przepisów zostały już pominięte w projekcie, co świadczy o tym, że nawet przy wydawałoby się niezbyt rozległej regulacji jaką jest ustawa o finansowaniu społecznościowym, powyższe ryzyko nadal występuje. Przykładowo, w art. 22 konieczne wydaje się również umożliwienie wstrzymania lub zakazania oferty w przypadku naruszeń obowiązków związanych z AKI uregulowanych w samej ustawie – art.15 ust. 1 i 2, art. 17 ust. 1 i art. 18 ustawy.</p>	Uwaga przyjęta przez uzupełnienie odesłań w przepisie.
8.	Art. 23 ust. 2	UKNF	<p>Konstrukcja tego przepisu, w przeciwieństwie do art. 22 nie przewiduje możliwości zastosowania środka nadzorczego w postaci zakazu w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów. Komisja nie widzi uzasadnienia dla takiego zróżnicowania. Istnieje ryzyko, że pomimo uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów dostawca usług finansowania społecznościowego będzie mógł kontynuować wadliwą komunikację marketingową. Krótkotrwały środek w postaci nakazu wstrzymania przekazywania komunikatów na maksymalnie 10 dni nie w każdym przypadku będzie wystarczający. Proponujemy w przypadku art. 23 ust. 2 zastosować taką samą konstrukcję przepisu jak w art. 22.</p> <p>Zwracamy również uwagę, że zgodnie z art. 30 ust. 2 lit b rozporządzenia zakaz lub nakazanie wstrzymania powinno mieć zastosowanie zarówno do dostawcy jak i podmiotu trzeciego.</p>	Uwaga przyjęta.
9.	Art. 26	UKNF	<p>Proponujemy następujące brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dostawca usług finansowania społecznościowego lub podmiot trzeci, któremu dostawca usług finansowania społecznościowego zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą finansowania społecznościowego na zasadach określonych w art. 9 rozporządzenia 2020/1503, narusza przepisy art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 lub 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 22, art. 23 ust. 2–13, art. 24–26 lub art. 27 ust. 1–3 rozporządzenia 2020/1503, lub aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 7, art. 12 ust. 16, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 7, art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 8 lub</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>art. 23 ust. 16 tego rozporządzenia, może również przekazać do publicznej wiadomości informację o rodzaju i charakterze naruszenia i firmie (nazwie) tego dostawcy usług finansowania społecznościowego lub podmiotu trzeciego.”</p> <p>Takie brzmienie doprecyzuje, że istnieje możliwość jednoczesnego zastosowania środków z art. 24 i 26.</p> <p>Wątpliwości budzi natomiast wskazany zakres przepisów rozporządzenia które mogą być potencjalnie naruszone przez podmiot trzeci. Na przykład podmiot trzeci nie może naruszyć art. 11 rozporządzenia lub tych przepisów, które wprost nakładają obowiązki na dostawcę posiadania odpowiednich procedur lub zarządzania konfliktami interesów. W naszej opinii należy ewentualny przepis sankcyjny wobec podmiotu trzeciego napisać w sposób ogólny.</p> <p>Zwracamy także uwagę, że zgodnie z art. 30 ust. 2 lit h za naruszenie interesów inwestora przy świadczeniu usług sankcja w postaci zawieszenia świadczenia usług finansowania społecznościowego może być nałożona zarówno na dostawcę jak i podmiot trzeci.</p> <p>Ponawiamy zatem naszą propozycję, która rodziła mniejsze ryzyka w stosowaniu środków nadzorczych i sankcji administracyjnych w stosunku do dostawców usług i podmiotów trzecich.</p>	
10.	Art. 28 ust. 1	UKNF	<p>Art. 30 ust. 2 lit g Rozporządzenia 2020/1503, którego stosowanie ma umożliwiać art. 28 ust. 1 przewiduje uprawnienia nadzorcze, nie obowiązki. Proponujemy poniższą redakcję:</p> <p>„Art. 28. 1. Komisja może przekazywać przekazuje do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie rynku usług finansowania społecznościowego, aby zapewnić inwestorom ochronę lub zapewnić prawidłowe funkcjonowanie tego rynku.”</p>	Uwaga przyjęta.
11.	Art. 30	PIIT	<p>Propozycja przepisu PIIT (tekst pogrubiony)</p> <p>Art. 30. Udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, oraz rozszerzenie zakresu tego zezwolenia podlega opłacie w wysokości nie wyższej niż równowartość w złotych 4500 euro ustalonej z zastosowaniem kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania albo zmiany zezwolenia.</p> <p>Propozycja stanowiska PIIT</p> <p>Proponuje się wyrażenie ogólnej zasady, według której następuje określenie dnia, na który ustalany jest relewantny kurs EUR do PLN według Narodowego Banku Polskiego. Takie rozwiązanie, poprzez wprowadzenie ustawowego kryterium w przedmiocie określenia szczegółowego dnia przeliczania waluty, zapewni większą przejrzystość w zakresie opłat uiszczanych przez podmioty zainteresowane uzyskaniem zezwolenia na działalność w charakterze dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Alternatywnie proponuje się wprowadzenie rozwiązania analogicznego do zasad określania opłaty określonych w przepisach art. 114 – 115 ustawy o usługach płatniczych. Zgodnie z rozwiązaniami stosowanymi w tych przepisach opłata od udzielenia i zmiany zakresu zezwolenia na działalność w charakterze instytucji płatniczej regulowana jest poprzez odesłanie do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów wydawanego na podstawie art. 115 u.u.p. z</p>	Uwaga odrzucona – szczegółowe zasady ustalania wysokości opłat i przeliczania kwot wyrażonych w euro zostanie uregulowane w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. poz. 2486) kwotę tę „oblicza się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni

			uwzględnieniem ustalonych przesłanek ustawowych. Rozwiązanie takie wydaje się dalece bardziej transparentne niż to zaproponowane w art. 30 Projektu.	dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie” (§ 20 ust. 1).
12.	Art. 32	UKNF	<p>Przyjęta konstrukcja przepisów sankcyjnych niesie ze sobą ryzyko błędów. Art.11 dotyczy tajemnicy zawodowej, której naruszenie zagrożone jest w art. 40 sankcją karną. art. 12 ust. 1 sankcjonowany jest również sankcją karną z art. 41 ust. 2 pkt 1. Art. 16 dotyczy decyzji generalnej wydawanej przez Komisję, więc jego na sankcjonowanie jest bezcelowe. Brakuje za to możliwości sankcjonowania za naruszenie art. 17 ust. 1.</p> <p>Konieczna jest również zmiana wyrażenia „obrotów” na „przychodów” z uwagi na brak w przepisach prawa definicji lub jednoznacznych wytycznych co należy rozumieć przez pojęcie „obrotu”.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie: „Art. 32. 1. W przypadku gdy dostawca usług finansowania społecznościowego: 1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 1 lub 2, art. 17 ust. 1, art. 18, art. 21 ust. 3 lub 6 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy albo wykonuje je nienależycie, 2) nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 22 pkt 1, art. 23 ust. 1 lub art. 24 ust. 1, albo wykonuje go nienależycie albo narusza zakaz, o którym mowa w art. 22 pkt 2, art. 23 ust. 2 lub art. 24 ust. 2, 3) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 i 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 21 ust. 1–7, art. 22, art. 23 ust. 3–13, art. 24 ust. 2–8, art. 25, art. 26 lub art. 27 ust. 1–3 rozporządzenia 2020/1503 – Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości albo nałożyć na tego dostawcę karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 2 250 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość nie więcej niż 5% całkowitych rocznych obrotów przychodów dostawcy usług finansowania społecznościowego wykazanych w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – w wysokości nie wyższej niż 5% prognozowanych całkowitych rocznych obrotów przychodów tego dostawcy w pierwszym roku działalności, jeżeli przekracza ona 2 250 000zł albo zastosować obie sankcje łącznie.”</p>	Uwaga przyjęta.
13.	Art. 35 ust. 4	UKNF	Wydaje się, że przedmiotowy ust. 4 wprowadzający zasadę solidarnej odpowiedzialności jest błędnie sformułowany. Obecnie brzmienie tego przepisu sugeruje, że właściciel projektu byłby solidarnie odpowiedzialny z dostawcą usług finansowania społecznościowego za błędy w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy (a przecież nie ma on żadnego wpływu na informacje zawarte w arkuszu na poziomie platformy).	Uwaga przyjęta.

14.	Art. 41	UKNF	W ust. 1 oprócz art. 19 należy dopisać art. 12 ust. 3 (przekazanie informacji na pisemne żądanie Komisji).	Uwaga przyjęta.
15.	Art. 46 i 55	Kancelaria Prof. Wierzbowski i Partnerzy	<p>Art. 46 i 55 ustawy - uwagi dotyczące art. 182¹, art. 257¹, art. 595¹ i art. 595² KSH i dwuletniego okresu przejściowego</p> <p>Podtrzymujemy nasze uwagi dotyczące wdrożenia tzw. opcji narodowej. Rozporządzenie 2020/1503 wprowadza w art. 2 pkt 1 lit. n) pojęcie „<i>instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego</i>”, którymi są w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie, w tym ograniczeniom w sposobie, w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie. Zgodnie z art. 2 pkt 2 Rozporządzenia 2020/1503 właściwe organy, które udzieliły zezwolenia dostawcy usług finansowania społecznościowego, mogą zezwolić na wykorzystanie takich udziałów spółek do celów niniejszego rozporządzenia, o ile spełniają one warunki dotyczące instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego.</p> <p>Projektodawca w pierwotnej wersji projektu zaproponował w art. 43 wprowadzenie przepisów, które będą ograniczały obrót udziałami w sposób, który spowoduje, że udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością nie będą mogły zostać uznane za instrumenty dopuszczone na potrzeby finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. n) Rozporządzenia 2020/1503. Wyłączy to zatem możliwość uzyskania zgody, o której mowa w art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 2020/1503, a zatem skorzystanie z usług finansowania społecznościowego w odniesieniu do udziałów spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.</p> <p>W odpowiedzi na szereg uwag zgłoszonych do tego rozwiązania zaproponowano jedynie wprowadzenie dwuletniego okresu przejściowego (do 9 listopada 2023 r.), w którym spółki z o.o. będą mogły ubiegać się o finansowanie w drodze oferowania swoich udziałów, a platformy finansowania społecznościowego będą mogły pośredniczyć w takich ofertach. Rozwiązanie to opiera się na opóźnieniu wejścia w życie przepisu art. 46 projektowanej ustawy, który wprowadza art. 182¹, art. 257¹, art. 595¹ i art. 595² KSH przewidujące odpowiedzialność karną w przypadku kierowania oferty nabycia udziałów w sp. z o.o. do nieoznaczonego adresata oraz promocji i reklamy takiej oferty. Tym samym przez pierwsze dwa lata obowiązywania ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych będzie możliwe kierowanie oferty nabycia udziałów w sp. z o.o. (a także promowanie i reklamowanie takiej oferty) do nieoznaczonego adresata i korzystanie z usług platform finansowania społecznościowego.</p> <p>Pomimo wprowadzenie okresu przejściowego nadal uważamy, że tego rodzaju propozycja legislacyjna, pozbawiająca sp. z o.o. możliwości pozyskiwania finansowania, jest niezgodna z założeniami, jakie przyświecały prawodawcom unijnym, a także budzi wątpliwości w zakresie jej zgodności z przepisami Konstytucji RP dotyczącymi określoności przepisów karnych oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej.</p>	<p>Uwaga odrzucona – szczegółowe powody wprowadzenia dwuletniego okresu przejściowego, mającego na celu upowszechnienie się formy prostej spółki akcyjnej jako formy najlepiej dostosowanej dla przedsiębiorstw typu start-up, zostały przedstawione w uzasadnieniu do art. 46 i art. 58 projektu ustawy.</p> <p>Należy także zauważyć, że skoro zdaniem Kancelarii w przypadku konstrukcji PSA dochodzi do niedopasowania do możliwości zaoferowania akcji szerokiego gronu inwestorów, w tym standaryzacji celem ochrony inwestorów indywidualnych, to tym bardziej takie niedopasowanie istnieje w przypadku spółek z o.o. oraz oferowanych przez nie udziałów. Ukształtowana przepisami prawa konstrukcja spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wskazuje na jej „zamknięty” charakter, tj. spółki o skoncentrowanej i oznaczonej co do tożsamości strukturze właścicielskiej, w której występują ponadto liczne elementy właściwe spółkom osobowym. Pozostawienie możliwości publicznego proponowania nabycia lub objęcia udziałów w takich spółkach, którego skutkiem jest</p>

		<p>Po pierwsze w tym wypadku mamy do czynienia z wprowadzeniem po 9 listopada 2023 r. dodatkowych ograniczeń, niewynikających z przepisów prawa unijnego, a zatem z tzw. <i>gold-platingiem</i>.</p> <p>Po drugie przepisy te, jako niezawierające definicji oferty, reklamy i promowania, a jednocześnie wprowadzające sankcję karną, nie spełniają standardu wyznaczonego przez art. 2, art. 31 ust. 3, art. 42 i art. 54 ust. 1 Konstytucji RP.</p> <p>Po trzecie okres przejściowy dwóch lat może być tak naprawdę niewystarczający w ogóle do skorzystania przez spółki z o.o. z możliwości finansowania za pośrednictwem platform crowdfundingowych. Projektowany artykuł 55 odnosi się tylko i wyłącznie do platform działających w momencie wejścia w życie ustawy, w dodatku platformy te powinny prowadzić publicznie dostępny system internetowy. Nie jest wykluczone, że istnieją podmioty, które prowadzą system w jakiś sposób ograniczony, niespełniający tego wymogu, jednocześnie podmioty te nie będą mogły zmienić sposobu działania, w tym przejść na system publiczny. Ponadto wyłącza to możliwość utworzenia w oparciu o przepisy ustawy i Rozporządzenia 2020/1503 platformy, która oferowałaby pozyskiwanie finansowania przez spółki z o.o. Dodatkowo w projekcie brak jest odniesienia się do możliwości wyrażania przez Komisję Nadzoru Finansowego zgody na wykorzystanie nowopowstałej platformy przez spółkę z o.o., a do takiej zgody wprost odwołuje się art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 2020/1503. Propozycja legislacyjna dotycząca art. 46 i 55 jest więc niezgodna z przepisami Rozporządzenia 2020/1503. Po czwarte w Raporcie z konsultacji (poz. 62) wskazano, że „w ocenie MF dwuletni okres przejściowy umożliwi upowszechnienie formy prostej spółki akcyjnej jako najkorzystniejszej formy prowadzenia działalności przez mikroprzedsiębiorców i przedsiębiorców typu start-up”, pomijając w ogóle wątpliwości związane z oferowaniem akcji prostych spółek akcyjnych (PSA). Przy pracach nad konstrukcją PSA wyłączono możliwość dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzania do obrotu w ASO akcji PSA przyjmując, że dopuszczenie lub wprowadzenie „wymagałoby znacznie większej standaryzacji konstrukcji praw udziałowych takiej spółki w celu ochrony akcjonariuszy mniejszościowych i uwzględnienia obowiązujących w tym zakresie regulacji prawa Unii Europejskiej” (Druk sejmowy VIII kadencji nr 3236, s. 2). Jakkolwiek w przypadku platform nie mówimy o dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzeniu do ASO, to wciąż aktualny pozostaje aspekt niedostosowania konstrukcji PSA do możliwości zaoferowania akcji szerokiemu gronu inwestorów, w tym standaryzacji celem ochrony inwestorów indywidualnych. Niedopuszczalne jest również by wprowadzenie nowych typów czynów zabronionych służyło promocji wykorzystania przez przedsiębiorców określonej konstrukcji prawnej, w tym wypadku prostej spółki akcyjnej. Takie rozwiązanie narusza wolność gospodarczą, której gwarancję stanowi art. 20 Konstytucji RP. W związku z powyższym rekomendujemy wykreślenie art. 46 i art. 55 Ustawy o finansowaniu społecznym dla przedsięwzięć gospodarczych, względnie zmianę art. 46 w sposób określony niżej (dokonanie zmiany art. 300¹⁰⁵ § 2 KSH).</p>	<p>wprowadzenie do spółki szerokiego kręgu inwestorów zyskujących w zamian za oferowane świadczenia udziały w spółce, a więc również uprawnienia właścicielskie, prowadziłyby do zaprzeczenia zamkniętego charakteru spółki z o.o.</p>
--	--	---	--

			<p>W ostateczności celem wykorzystania tzw. opcji krajowej proponujemy podzielić art. 1 Ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych na dwa ustępy. W pierwszym ustępie zawrzeć zakres przedmiotowy ustawy dotychczas ujęty w punktach 1-2, zaś w ramach drugiego ustępu wprowadzić przepis o następującym brzmieniu:</p> <p><i>„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”.</i></p> <p>Alternatywnie proponujemy zmianę treści projektowanego art. 2 pkt 15 poprzez nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„usłudze finansowania społecznościowego - rozumie się przez to usługę finansowania społecznościowego, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503, z wyłączeniem w odniesieniu do udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością;”.</i></p>	
16.	Art. 46	PIIT	<p>Proponuje się rezygnację ze zmian w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, o których mowa w art. 46 Projektu.</p> <p>Zaproponowana forma wydłużonej dwuletniej vacatio legis dla wejścia w życie ograniczeń w zakresie obrotu udziałami spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest pomysłem tyleż chybnym co w żadnym stopniu nie realizuje kierunkowych propozycji składanych na uprzednim etapie konsultacji publicznych w tym zakresie.</p> <p>Propozycja ta jednocześnie może spowodować znaczne zamieszanie i niepotrzebną ingerencję ustawodawcy w dotychczasowy kształt regulacji odnoszących się do nabywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.</p> <p>Należy zaznaczyć, że w obecnych realiach rynkowych działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ma charakter zdecydowanie dominujący biorąc pod uwagę strukturę liczbą podmiotów wykonujących swoją działalność w formie spółek kapitałowych. Ponadto, ze względu na fakt, iż forma ta jest szczególnie rozpowszechniona wśród podmiotów typu start-up (ze względu na prostsze warunki brzegowe rozpoczęcia działalności w tej formie prawnej), wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, o których mowa w art. 43 Projektu spowoduje zablokowanie możliwości pozyskiwania przez takie podmioty finansowania w drodze oferowania udziałów w ich spółkach. Jednocześnie takie podmioty pozostaną zależne w tym zakresie wyłącznie od finansowania dłużnego, co w nieznacznym stopniu rozszerzy dotychczasowe możliwości w tym zakresie.</p> <p>W tym kontekście należy podkreślić, że takie finansowanie dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością jest dostępne już obecnie i zasadniczo nie podlega ograniczeniom regulacyjnym, a zatem paradoksalnie wejście w życie przepisów ograniczających tym spółkom możliwość uzyskania finansowania w drodze sprzedaży udziałów i rozpoczęcie stosowania Rozporządzenia 2020/1503 spowoduje wzrost restrykcji dla tych podmiotów po 10 listopada 2021 r. Oznacza to, że podstawowy cel regulacji Rozporządzenia 2020/1503 (wyrażony w motywach 1-3 preambuły) jakim był rozwój alternatywnych form finansowania dla przedsiębiorstw typu start-up, w tym MSP, może być w polskich realiach w znacznym stopniu ograniczony.</p>	<p>Uwaga odrzucona – jw. Ponadto należy zauważyć, że postulat wypracowania rozwiązania, które pozwoli na uproszczenie procedury nabywania udziałów w spółkach z o.o. w praktyce sprowadza się do zatarcia różnic pomiędzy poszczególnymi formami prawnymi prowadzenia działalności gospodarczej.</p>

			<p>W miejsce zaproponowanego rozwiązania postuluje się wypracowanie rozwiązania, które pozwoli na uproszczenie procedury nabywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, począwszy na rezygnacji z formy pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, o której mowa w art. 180 § 1 k.s.h. na rzecz zwykłej formy pisemnej lub elektronicznej jak w przypadku spółki, której umowa została zawarta przy wykorzystaniu wzorca umowy, o której mowa w art. 180 § 2 k.s.h.</p>	
17.	Art. 46	GPW	<p>Giełda podtrzymuje swoje stanowisko dotyczące możliwości pozyskiwania finansowania w formie crowdfundingu przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wyrażone w piśmie z dnia 19 maja br. (GPW/DWP/W/41/2021) w ramach konsultacji Projektu w pierwszej turze uzgodnień.</p> <p>Odnosząc się do zmian proponowanych w ustawie - Kodeks spółek handlowych („KSH”) Giełda poddaje pod rozważenie skorzystanie - w ramach dostosowywania przepisów krajowych do rozporządzenia 2020/103 - z tzw. opcji narodowej i wprowadzenie do prawa krajowego możliwości pozyskiwania finansowania w formie crowdfundingu przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.</p> <p>Wprowadzenie tej opcji wymaga naturalnie usunięcia z KSH obecnych ograniczeń formalnych, zwłaszcza dokonanie zmian w treści art. 180 KSH, który ustanawia wymóg notarialnego poświadczenia podpisów przy zbywaniu udziałów (§ 4) oraz art. 174 KSH, z którego wynika zakaz wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku w spółce z o.o. (§ 6). Regulacje te w istotny sposób utrudniają obecnie tej kategorii podmiotów możliwość korzystania z atrakcyjniejszej od kredytu bankowego, czy emisji obligacji formy finansowania jaką są coraz popularniejsze zbiórki publiczne.</p> <p>Jeżeli jednak projektodawca - chociażby z uwagi na istotne różnice w wysokości minimalnego kapitału zakładowego wymaganego dla obydwu typów spółek kapitałowych - nie chce otwierać drogi do finansowania w formie crowdfundingu dla wszystkich spółek z o.o. to wydaje się, że zamiast rezygnacji w ogóle z przewidzianej w rozporządzeniu 2020/103 opcji narodowej godnym rozważania jest wprowadzenie rozwiązań pośrednich, jakie stanowić może: (i) wprowadzenie wymogu przekształcenia się w spółkę akcyjną po skutecznym pozyskaniu przez spółkę z o.o. funduszy na dalszy rozwój (np. w określonym okresie) lub (ii) umożliwienie korzystania z tej formy finansowania jedynie większym podmiotom (np. o określonej wartości kapitału zakładowego).</p> <p>Podkreślić należy, że finansowanie społecznościowe zapewnia małym i średnim przedsiębiorstwom, w szczególności tym znajdującym się we wczesnej fazie rozwoju (start-up) dostęp do tańszych, niż tradycyjne, źródeł finansowania. Jak wynika z danych Głównego Urzędu Statystycznego spółka z o.o. to ciągle najpopularniejsza, po jednoosobowej działalności gospodarczej, forma prawna prowadzenia działalności w Polsce. W samym tylko roku 2019 otwarto dokładnie 33 117 spółek z o.o. podczas gdy w przypadku spółek akcyjnych było to jedynie 243 nowych podmiotów.</p>	<p>Uwaga odrzucona – jw.</p>

18.	Art. 46 – nowy przepis	Kancelaria Prof. Wierzbowski i Partnerzy	<p>Art. 46 - zmiany w KSH w kontekście możliwości oferowania akcji PSA</p> <p>Dodatkowo istnieją wątpliwości związane z oferowaniem akcji PSA. W zestawieniu uwag opublikowanym po procesie opiniowania projektu Ustawy o finansowaniu społecznościami przedsięwzięć gospodarczych wskazano, że w ocenie MF nie ma potrzeby doprecyzowywania przepisów w zakresie relacji PSA i crowdfundingu (pozycja 10, uwaga MRPiT). W uzasadnieniu do odpowiedzi na zgłoszoną uwagę czytamy, że akcje PSA będą mogły być oferowane na platformie crowdfundingowej. Wskazać należy, że Powyższa wypowiedź na etapie prac legislacyjnych nie jest jednak wiążąca, a - wbrew odpowiedzi na uwagę - wśród uczestników rynku pojawiła się wątpliwość w tym zakresie, w związku z czym sugerowanym byłoby odniesienie się do tej kwestii wyraźnie w KSH lub Ustawie o finansowaniu społecznościami dla przedsięwzięć gospodarczych. Z regulacji zawartej w art. 300¹⁰⁵ ust. 1 KSH wynika, że akcje nowej emisji w PSA są obejmowane na podstawie umowy objęcia akcji. W umowie objęcia akcji spółka zobowiązuje się wyemitować akcje na rzecz subskrybenta, a subskrybent zobowiązuje się do wniesienia wkładu. W § 2 powołanego przepisu natomiast czytamy, że zawarcie umowy objęcia akcji następuje w drodze złożenia oferty objęcia akcji przez spółkę i jej przyjęcia przez oznaczonego adresata. Na etapie prac legislacyjnych nad regulacją prostej spółki akcyjnej zgłoszono uwagę dotyczącą użycia pojęcia „oznaczony adresat”. Uwaga ta została podniesiona przez Giełdę Papierów Wartościowych S.A. (Pismo z dnia 15 czerwca 2018 r., https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/12311555/12507984/12507987/dokument347491.pdf).</p> <p>Wskazano, że przyjęta przez ustawodawcę limitacja dotycząca skierowania oferty wyłącznie przez określonego adresata w praktyce obrotu może efektywnie uniemożliwić przeprowadzenie procesu uzyskania przez spółkę finansowania inwestorskiego za sprawą kampanii „crowdfundingowych”, stanowiących popularny model biznesowy podmiotów o statusie start-upów (Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych spółek, z 15.06.2018 r., Giełda Papierów Wartościowych S.A., GPW/DWP/W/86/2018). Uwaga ta nie została uwzględniona, w związku z czym pozostaje wątpliwość czy jakkolwiek przepis prawa umożliwi faktycznie PSA dokonywanie oferty publicznej akcji prostej spółki akcyjnej. Objęcie akcji w trybie złożenia oferty przez spółkę i jej przyjęcia przez oznaczonego adresata jest trybem subskrypcji prywatnej, nie otwartej. Nie wydaje się zatem możliwe prowadzenie skutecznie oferty publicznej akcji PSA w tym trybie subskrypcji.</p> <p>W związku z tym proponujemy zmianę projektowanego art. 46 i nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„Art. 46. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320) w art. 300¹⁰⁵ §2 otrzymuje brzmienie: „§2. Zawarcie umowy objęcia akcji następuje w drodze złożenia oferty objęcia akcji przez spółkę i jej przyjęcia przez subskrybenta”.</i></p>	<p>Uwaga odrzucona – z uzasadnienia ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw wynika, że konstrukcja prostej spółki akcyjnej została wprowadzona do polskiego porządku prawnego m.in. w celu ułatwienia przedsiębiorstwom typu <i>start-up</i> pozyskiwania finansowania również w drodze crowdfundingu. Ponadto, jak wynika z raportu z konsultacji do tego projektu ustawy, wskazany postulat GPW został wyjaśniony w toku konsultacji publicznych, a analogiczne uwagi nie były już zgłaszane na późniejszych etapach procesu legislacyjnego.</p>
19.	Art. 46 – nowy przepis	IDM	<p>OBECNE BRZMIENIE PRZEPISÓW</p> <p>„Art. 328³ §3. Jeżeli umowa o prowadzenie rejestru akcjonariuszy tak stanowi, rejestr akcjonariuszy może, zamiast danych, o których mowa w § 1 pkt 1-4, 10 i 11, zawierać odrębne oznaczenie, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami</p>	<p>Uwaga odrzucona – już obecne brzmienie przepisu daje możliwość wskazania w rejestrze akcjonariuszy jedynie oznaczenia</p>

			<p>finansowymi. W takim przypadku dane, o których mowa w § 1 pkt 6, nie obejmują rodzaju, serii i numerów nabytych albo obciążonych akcji, lecz ich odrębne oznaczenie.”</p> <p>PROPOZYCJA ZMIANY</p> <p>„§ 3. Jeżeli umowa o prowadzenie rejestru akcjonariuszy tak stanowi, rejestr akcjonariuszy może:</p> <p>1) zamiast serii i numeru akcji , o których mowa w § 1 pkt 4) zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy lub</p> <p>2) zamiast danych o których mowa w § 1 pkt 1-4, 10 i 11, zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005)r. o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>W takim przypadku dane, o których mowa w § 1 pkt 6, nie obejmują rodzaju, serii i numerów nabytych albo obciążonych akcji, lecz ich odrębne oznaczenie.”</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Proponowana treść w zakresie art. 3283 § 3 KSH jest rozszerzeniem obecnego brzmienia przepisu. Co do zasady usługi finansowania społecznościowego opierają się na instrumentach oferowanych ilościowo (fungible), a w takim przypadku zachowanie indywidualnej numeracji każdej z akcji czy też ułamkowych części akcji (należy oczekiwać, że będzie to powszechna praktyka w przypadku obrotu akcjami spółek nie będących spółkami publicznymi) spowoduje zwiększenie kosztów związanych z obrotem tego typu akcjami nie tylko w przypadku wykorzystania „tradycyjnych” technologii ale również w przypadku w wykorzystania technologii blockchain. Co w sposób znaczący przełoży się na koszty uczestników tego obrotu. Dodatkowo, na bazie już ponad 7-miesięcznych doświadczeń podmiotów prowadzących rejestry akcjonariuszy stwierdzić należy, że numeracja akcji nie ma uzasadnienia po zniesieniu ich formy materialnej, a sztucznie utrzymywana numeracja przysparza uczestnikom obrotu i akcjonariuszom dodatkowych problemów, nie dysponując bowiem dokumentami / odcinkami zbiorowymi akcji, często popełniają błędy w zawieranych umowach nie wskazując oznaczenia / serii akcji oraz ich numerów. Dodatkowo utrzymywanie takiej numeracji zwiększa koszty obsługi po stronie podmiotów prowadzących rejestr akcjonariuszy, a podmioty te posiadają rozwiązania techniczne i doświadczenie umożliwiające bezpieczne i rzetelne prowadzenie rejestrów na podstawie oznaczeń kodowych akcji w tym nie będących kodami ISIN, których nadawanie jest zastrzeżone dla instytucji kodujących, które to pobierają za to dodatkowe opłaty.</p>	<p>akcji, zamiast serii i numerów poszczególnych akcji.</p>
20.	Art. 46 – nowy przepis	IDM	<p>TREŚĆ PROJEKTU</p> <p>„2a. Podmiot pośredniczący realizuje zabezpieczenie wyłącznie na rzecz podmiotów, które złożyły zapis w odpowiedzi na wezwanie,,</p> <p>PROPOZYCJA ZMIANY</p> <p>„,,,x) w art. 300³³ dodaje się § 3. w brzmieniu:</p> <p>„§ 3. Jeżeli umowa o prowadzenie rejestru akcjonariuszy tak stanowi, rejestr akcjonariuszy może, zamiast danych, o których mowa:</p> <p>1) w § 1 pkt 4) zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy lub</p>	<p>Uwaga odrzucona – postulat nie jest bezpośrednio związany z projektowaną ustawą i wymaga dodatkowych konsultacji między właściwymi resortami i zainteresowanymi podmiotami. Obecnie we właściwości Ministra Finansów pozostaje proces legislacyjny projektu ustawy o</p>

			<p>2) w § 1 pkt 1–4, 10 i 11, zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W takim przypadku dane, o których mowa w § 1 pkt 6, nie obejmują rodzaju, serii i numerów nabytych albo obciążonych akcji, lecz ich odrębne oznaczenie.”</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Proponowana zmiana treści art. 300³³ jest konsekwencją zmiany zaproponowanej powyżej w art. 328³ § 3 KSH i jest zgodna z intencją przyświecającą ustawodawcy przy prowadzeniu „dematerializacji” akcji spółek niebędących spółkami publicznymi, aby dla tego kręgu podmiotów uzyskać jednolity i bezpieczny standard obsługi, wzorowany na pozytywnych doświadczeniach z tzw. rynku publicznego. Zwrócić należy uwagę, że podobnie jak dla spółek akcyjnych, a nawet szczególnie w przypadku prostej spółki akcyjnej, nieuzasadnione zwiększanie kosztów związanych z obowiązkową numeracją akcji będzie stanowić barierę w wykorzystaniu nowoczesnych technologii.</p> <p>Ujednoczenie sposobu rejestracji dla wszystkich ww. „typów spółek niepublicznych” umożliwi uproszczenie infrastruktury dostawców usług finansowania społecznościowego oraz w konsekwencji obniżenie kosztów funkcjonowania tego rynku przez co cel ustawy będzie łatwiej osiągalny.</p>	<p>zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (UD235) – postulat ten mógłby zostać rozpatrzony w tym procesie legislacyjnym.</p>
21.	Art. 47 – nowy przepis	UKNF	<p>Podtrzymujemy propozycję wprowadzenia do ustawy o ofercie publicznej przepisu regulującego opłatę za nadzór nad ofertami publicznymi „bezprospektowymi”, poprzez dodanie art. 94d o następującym brzmieniu:</p> <p>(Dodanie) „Art. 94d</p> <p>1. Wpis do ewidencji akcji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, podlega opłacie w wysokości 0,25% wartości wpływów brutto z oferty, nie więcej jednak niż równowartość w złotych 4.500 euro, chyba że akcje będące przedmiotem oferty publicznej są lub zostaną dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 12 miesięcy od dnia przydziału lub wydania akcji.</p> <p>2. W terminie, o którym mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1, emitent akcji uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, albo dokonując wpisu wskazuje, że akcje będące przedmiotem przeprowadzanej przez emitenta oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są lub zostaną dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 12 miesięcy od dnia przydziału lub wydania akcji.</p> <p>3. W przypadku gdy akcje będące przedmiotem przeprowadzanej przez emitenta oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie zostaną w terminie 12 miesięcy od dnia przydziału lub wydania akcji dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, emitent akcji zobowiązany jest w terminie 14 dni od dnia upływu tego terminu uiszczyć opłatę ewidencyjną, o której mowa w ust. 1.”</p> <p>Uzasadnienie</p>	<p>Uwaga odrzucona – postulat nie jest bezpośrednio związany z projektowaną ustawą. Ponadto propozycja jest już rozpatrywana w ramach projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (UD235).</p>

		<p>W dniu 20 maja 2021 r. przekazując do Ministerstwa Finansów uwagi do projektu ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (nr UC76), UKNF przedstawił dodatkowe stanowisko, dotyczące wybranych kwestii związanych z przedmiotowym projektem, w tym m.in. dot. wprowadzenia opłaty za nadzór nad ofertami publicznymi „bezprospektowymi”, do których należą oferty publiczne realizowane przy udziale platform crowdfundingowych, w postaci opłaty za wpis do Systemu Ewidencji Akcji (dalej: SEA). Zaproponowane wówczas rozwiązanie zakładało wprowadzenie opłaty na poziomie 0,5% wartości zakładanych wpływów brutto z oferty, nie więcej jednak niż 4.500 euro od każdej oferty publicznej akcji, które nie będą dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Konstrukcja przepisu zakładała, iż opłata będzie uiszczana przez podmiot, który przeprowadził ofertę akcji będących przedmiotem wpisu do ewidencji. Stąd propozycja zmiany art. 10 ustawy o ofercie przewidywała, że podmiotem obowiązany do dokonania wpisu będzie nie tylko emitent, ale także – w przypadku oferty publicznej odsprzedaży akcji – oferujący.</p> <p>Jednakże w wyniku przeprowadzenia dodatkowych analiz, odступujemy od wprowadzania zmian do obecnie obowiązującego brzmienia art. 10 ustawy o ofercie i proponujemy dodanie nowego art. 94d ustawy o ofercie w ww. brzmieniu.</p> <p>W 2020 r. przeprowadzono 313 ofert publicznych akcji, które nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu. Łączna wartość tych ofert wyniosła 591 mln zł, zaś średnia wartość oferty to 1,9 mln zł. Na samych platformach crowdfundingowych w 2020 r. przeprowadzono 50 ofert publicznych akcji o łącznej wartości ponad 114 mln zł. W 2021 r. (do końca września) przeprowadzono 240 ofert publicznych akcji, które nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, w tym 48 na platformach crowdfundingowych. Łączna wartość tych ofert wyniosła 652 mln zł, zaś średnia wartość oferty to 2,3 mln zł. Rosnąca liczba ofert publicznych, w tym liczne przypadki, w których oferty w krótkim czasie (krótszym niż kolejne 12 miesięcy) przeprowadzone są przez tego samego emitenta, wiąże się z koniecznością znacznego rozszerzenia i zintensyfikowania działań nadzorczych (co bezpośrednio przekłada się na koszty funkcjonowania). Tym samym konieczne jest zapewnienie adekwatnych nakładów do finansowania działań nadzorczych oraz wyposażenia UKNF w odpowiednie narzędzia technologiczne, podczas gdy oferty przeprowadzone przy udziale platform crowdfundingowych nie są obciążone żadnymi opłatami administracyjnymi.</p> <p>Celem pokrycia ww. kosztów nadzoru oraz wychodząc naprzeciw założeniom i wytycznym określonym w Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego, proponujemy przepis, zakładający opłatę uzależnioną od rzeczywistych wpływów brutto z oferty, a nie wpływów zakładanych, a także obniżoną z proponowanych pierwotnie 0,5% do 0,25% wartości wpływów brutto. Opłatę maksymalną proponujemy pozostawić na poziomie 4.500 euro. Stawka opłaty z uwzględnieniem jej maksymalnej wartości, w odniesieniu do skrajnych wartości ofert zidentyfikowanych przez</p>	
--	--	--	--

			<p>UKNF, nie będzie stanowiła niewspółmiernego kosztu, zarówno względem globalnych kosztów prowadzenia oferty jak również wartości zakładanych wpływów brutto z jej tytułu.</p> <p>Proponujemy aby obowiązaniem do uiszczenia opłaty był tylko emitent, który przeprowadził ofertę publiczną akcji, a akcje te nie byłyby przedmiotem dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Podyktowane jest to faktem, że w strukturze tzw. ofert „bezprospektowych” dominują oferty akcji nowej emisji. W 2020 r. i 2021 r. ze wszystkich takich ofert tylko 12 zostało przeprowadzonych przez oferujących. Co więcej w toku analizy sposobu, w jaki nastąpi techniczne wdrożenie proponowanej nowelizacji UKNF zidentyfikował problem polegający na konieczności każdorazowego nadawania dostępu do wszystkich funkcjonalności SEA akcjonariuszom (oferującym), którzy w następstwie przeprowadzonej oferty odsprzedaży akcji będą składali wnioski o wpis oferty akcji do ewidencji. Wprowadzenie możliwości dokonywania wpisów przez akcjonariuszy (oferujących), wiązałoby się z ryzykiem, iż podmioty, inne niż emitent, miałyby możliwość modyfikacji danych w SEA (wszystkich wpisów). Na chwilę obecną dostęp do SEA nadawany jest tylko upoważnionym przez emitenta osobom. Regulacje Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 wskazują z kolei, że oferty publiczne prowadzone za pośrednictwem platform crowdfundingowych będą mogli przeprowadzać jedynie emitenci. Na platformach nie będą więc pojawiać się oferty odsprzedaży akcji.</p> <p>Obowiązek uiszczenia opłaty nie będzie materializował się wraz z zakończeniem oferty. W rzeczywistości bowiem akcje objęte ofertą mogą zostać dopuszczone/wprowadzone do obrotu w terminie 12 miesięcy od jej zakończenia. W przypadku złożenia przez emitenta informacji o zamiarze dopuszczenia/wprowadzenia akcji, opłata za wpis nie byłaby pobierana. Dopiero w przypadku braku dopuszczenia/wprowadzenia akcji w terminie 12 miesięcy, emitent byłby zobowiązany do jej uiszczenia.</p>	
22.	Art. 49 pkt 1 lit. c	UKNF	Uwaga redakcyjna: w art. 49 pkt 1 lit c (art. 3 pkt 62 u.o.i.f.) odwołanie powinno brzmieć: „(...) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych (...)”	Uwaga przyjęta.
23.	Art. 49 pkt 4	UKNF	Projekt nie zawiera implementacji art. 57 ust. 8 lit d Dyrektywy MIFID II w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 10 lit c Dyrektywy 2021/338: „d) żądania, aby dana osoba tymczasowo przywróciła płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.”	Uwaga przyjęta.
24.	Art. 49 pkt 8	UKNF	Proponowane brzmienie art. 83b ust. 18 Ustawy o obrocie może budzić wątpliwości interpretacyjne (zgłaszane także przez inne kraje UE), że wyłączeniu spod wymogów zarządzania produktowego są wyłączone wszystkie obligacje bez wbudowanego instrumentu pochodnego a dodatkowo także z instrumentem pochodnym – klauzula <i>make whole</i> .	Uwaga odrzucona – w ocenie MF brzmienie zaproponowane przez UKNF nie odpowiada wyjaśnieniom KE przekazanym przez ESMA. Jeżeli wyłączenie

		<p>ESMA zwróciła się do KE, która wyjaśniła, że regulacja ta powinna być rozumiana jako wyłączenie spod obowiązków w zakresie zarządzania produktowego jedynie tych obligacji, które zawierają klauzulę <i>make whole</i>. Pozostałe obligacje, nawet bez wbudowanego instrumentu pochodnego podlegają tym wymogom.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, UKNF proponuje zmianę redakcji art. 83b ust. 18 Ustawy o obrocie jak poniżej:</p> <p>„Przepisów ust. 8-17 nie stosuje się w przypadku, gdy świadczona przez firmę inwestycyjną usługa maklerska dotyczy obligacji, w stosunku, do których emitent zobowiązał się, że w przypadku wcześniejszego wykupu obligacji wypłaci obligatariuszom kwotę równą sumie wartości nominalnej obligacji oraz wszystkich należności odsetkowych należnych do upływu terminu wykupu tej obligacji.”</p>	<p>spod obowiązków zarządzania produktowego dotyczyłoby wszystkich obligacji, w stosunku do których emitent zobowiązał się do określonego zachowania w przypadku wcześniejszego wykupu, to dotyczyłoby również obligacji zawierających inne wbudowane instrumenty pochodne. Tymczasem intencją dyrektywy jest, aby wyłączenie dotyczyło wyłącznie obligacji, które zawierają wbudowany instrument pochodny w postaci klauzuli <i>make-whole</i>. Zarówno obligacje, które zawierają klauzulę <i>make-whole</i> i jednocześnie inny wbudowany instrument pochodny, jak i obligacje, które nie zawierają żadnego wbudowanego instrumentu pochodnego, nie powinny zostać objęte wyłączeniem. Zaproponowane przez UKNF brzmienie nie uwzględnia również elementu przepisu dyrektywy, który mówi o wypłaceniu inwestorowi kwoty równej sumie wartości bieżącej netto pozostałych płatności kuponowych oraz kwoty głównej obligacji. Aktualne brzmienie projektowanego przepisu odpowiada w pełni brzmieniu implementowanej dyrektywy. W ocenie MF przepis ten jednoznacznie wyłącza spod obowiązków zarządzania produktowego jedynie obligacje,</p>
--	--	--	--

				w stosunku do których emitent zobowiązał się do określonego zachowania w przypadku wcześniejszego wykupu.
25.	Art. 49 pkt 8	KDPW	<p>Z redakcji projektowanego brzmienia art. 83b ust. 18 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wynika, że zobowiązanie emitenta do wypłaty obligatariuszom kwoty równej sumie wartości bieżącej netto wszystkich płatności oczekiwanych do upływu terminu zapadalności obligacji w razie ich wcześniejszego wykupu, ma charakter wbudowanego instrumentu finansowego, co nie wydaje się właściwe. Wypłata obligatariuszowi, w dniu wcześniejszego wykupu obligacji, wszystkich należnych mu w tym dniu świadczeń z tytułu obligacji, jest po prostu klasycznym wykonaniem zobowiązań wynikających z obligacji. Wartość należnego obligatariuszowi świadczenia nie jest uzależniona od wartości innych instrumentów, czy indeksów, co charakteryzuje instrumenty pochodne. W związku z tym proponujemy zmianę redakcji tego przepisu i nadanie mu brzmienia:</p> <p>„18. Przepisów ust. 8–17 nie stosuje się w przypadku gdy usługa maklerska świadczona przez firmę inwestycyjną dotyczy obligacji, która nie zawiera wbudowanego instrumentu pochodnego.”</p>	Uwaga odrzucona – aktualne brzmienie projektowanego przepisu odpowiada w pełni brzmieniu implementowanej dyrektywy, gdzie mowa o obligacjach, „które nie zawierają innego wbudowanego instrumentu pochodnego niż klauzula <i>make-whole</i> ”. Brzmienie zaproponowane przez KDPW nie tylko pomija odniesienie do instrumentu pochodnego, ale również rozciąga wyłączenie na obligacje, które nie zawierają żadnego wbudowanego instrumentu pochodnego, co jest niezgodne z implementowaną dyrektywą. W przypadku klauzuli <i>make-whole</i> obowiązek wypłaty dotyczy sumy wartości bieżącej netto należności, a nie klasycznego wykonania zobowiązań z obligacji.
26.	Art. 49 pkt 9 lit. a	UKNF	<p>Dla zapewnienia czytelności, sugerujemy zamiast wprowadzania zmian do art. 83c ust. 4 pkt 4 dodanie ust. 4a w następującym brzmieniu:</p> <p>„4a. Wymogu o którym mowa w ust. 4 pkt 4, nie stosuje się w przypadku świadczenia na rzecz klienta profesjonalnego usług innych, niż usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5.”</p>	Uwaga przyjęta.
27.	Art. 49 pkt 9 lit. b	ZBP	<p>W projektowanych art. 83c ust. 6a i 6b Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi („UOIF”) ustawodawca wprowadza (w ślad za Dyrektywą 2021/338) domyślny format elektroniczny przekazywanych klientom informacji. Nowe przepisy UOIF odwołują się przy tym do informacji, o których mowa w art. 83c ust. 4 i 5 UOIF, a więc do informacji, o których mowa odpowiednio w artykułach 45-51, 52 oraz 61 Rozporządzenia 2017/565. Taka redakcja nowych przepisów całkowicie zniekształca założenia Dyrektywy 2021/338, która dodaje do Dyrektywy MIFID II (Dyrektywa 2014/65/UE) następujący przepis (art.24 ust. 5a): „Firmy inwestycyjne przekazują</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>wszystkie informacje, których przekazywanie jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy, klientom lub potencjalnym klientom w formacie elektronicznym (...)”. Należy bowiem zauważyć, że wymienione na ten moment w art. 83c ust. 4 i 5 UOIF enumeratywnie przepisy tj. art. 45-51, 52 oraz 61 Rozporządzenia 2017/565, do których referują projektowane art. 83c ust. 6a i 6b UOIF nie stanowią wszystkich przepisów statuujących obowiązki informacyjne po stronie firm inwestycyjnych i banków, o których mowa w Dyrektywie MIFID II. Dla przykładu wskazać można politykę wykonywania zleceń, która jest przekazywana zgodnie z art. 73bUOIF w związku z art. 66 Rozporządzenia 2017/565, czy informacje o sprzedaży krzyżowej implementowane na podstawie art. 24 ust. 11 Dyrektywy MIFID II w art. 83f UOIF oraz §24-27 Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych lub politykę handlową firmy inwestycyjnej działającej jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje, przekazywaną zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (z późn. zm.), wraz z aktami wykonawczymi. Ponadto podmioty nadzorowane przekazują szereg innych informacji na podstawie innych niż ww. wskazane w Projekcie przepisów Rozporządzenia 2017/565 np. art. 59, art. 34 ust. 4, itp.</p> <p>Firmy inwestycyjne oraz banki wypełniają omawiane obowiązki informacyjne często poprzez ujęcie wszystkich wymaganych przepisami informacji zbiorczo w pakietach informacyjnych przekazywanych klientom. Objęcie zatem przez ustawodawcę, tak jak w analizowanym Projekcie art. 83c ust. 6a i 6b UOIF, tylko części obowiązków informacyjnych domyślnym formatem elektronicznym stworzy dualizm porządków prawnych, gdzie niektóre informacje (przykładowo wyżej wskazane) będą dostarczane klientom dotychczasowym trybem (gdzie podstawowym nośnikiem jest papier), a inne nowym trybem (gdzie podstawowym nośnikiem jest format elektroniczny).</p> <p>Należy zauważyć, że taki stan rzeczy wywoła po stronie klientów niezrozumienie i nie przyczyni się do uproszczenia obiegu informacji, będącego <i>ratio legis</i> wprowadzanych przepisów. Dodać też trzeba, że projektowane przez ustawodawcę rozwiązanie wpłynie dodatkowo na zwiększenie liczby dokumentów otrzymywanych przez klientów (która już w obecnym stanie prawnym jest znaczna), bowiem konieczne będzie po stronie firm inwestycyjnych i banków rozdzielanie pakietów informacyjnych na kategorie informacji, dla których domyślnym nośnikiem jest papier i tych, dla których domyślnym nośnikiem jest format elektroniczny.</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o zmiany projektowanych art. 83c ust. 6a i 6b UOIF poprzez objęcie nimi wszystkich przepisów statuujących obowiązki informacyjne zgodnie z Dyrektywą MIFID II.</p>	
28.	Art. 49 pkt 9 lit. b	ZBP	Projektowane art. 83c ust. 6a i 6b w ślad za Dyrektywą 2021/338 przewidują obowiązek wysyłania informacji klientom w formacie elektronicznym – również w odniesieniu do dotychczasowych klientów. Wobec tego firmy inwestycyjne i banki będą zobowiązane do	Uwaga przyjęta przez dodanie przepisu przejściowego.

		<p>przekazania swoim obecnym klientom informacji na 8 tygodni przed rozpoczęciem stosowania nowych przepisów, że w tym czasie mogą oni zażądać przekazywania im w dalszym ciągu informacji na piśmie, a w przeciwnym razie lub w przypadku braku reakcji ze strony klienta informacje te będą przekazywane w nowym trybie, tj. w formacie elektronicznym.</p> <p>Należy zauważyć, że nowe przepisy nie tłumaczą jak należy postąpić w przypadku, w którym dotychczasowy klient nie podał bankowi lub firmie inwestycyjnej adresu poczty elektronicznej (ani innego kontaktu zdalnego) na potrzeby wykonywania umowy – nie było do tej pory obowiązku prawnego zbierania takich informacji od klientów – ani nie korzysta z bankowości elektronicznej, wobec czego bank (lub firma inwestycyjna) nie ma możliwości kontaktu z klientem drogą inną niż tradycyjna korespondencja (również po upływie wskazanych 8 tygodni). W konsekwencji powstanie stan faktyczny, w którym klient nie wyraził żądania otrzymywania informacji w formie papierowej, ale równocześnie nie podał wcześniej ani nie poda w związku z otrzymaną informacją wynikającą z wdrożenia dyrektywy 2021/338 adresu mailowego czy też nie będzie w dalszym ciągu korzystać z bankowości elektronicznej i choć z mocy prawa będzie miał otrzymywać informacje w formacie elektronicznym, w praktyce banki nie będą mogły tego zrealizować nie znając adresu e-mail klienta.</p> <p>Większe instytucje finansowe mogą posiadać w swoich portfelach setki tysięcy takich klientów. Z drugiej strony nowe przepisy stanowią, że aby bank lub firma inwestycyjna mogły w dalszym ciągu przekazywać klientom informacje w dotychczasowym trybie (na papierze jako trwałym nośniku) wymagane jest aktywne działanie ze strony klienta, tj. wyrażenie przez klienta odpowiedniego żądania. Zauważyć należy, że w praktyce w tego typu sytuacjach zwykle jedynie część klientów z własnej inicjatywy podejmuje kontakt z bankiem lub firmą inwestycyjną i nie istnieją mechanizmy prawne, które pozwalałyby wymóc na klientach podjęcie działania.</p> <p>W związku z tym wprowadzenie projektowanych przepisów przy braku odniesienia się przez ustawodawcę do wyżej opisanych sytuacji (występujących powszechnie w praktyce) postawi banki oraz firmy inwestycyjne przed zasadniczym dylematem prawnym, czy po upływie wspomnianego terminu 8 tygodni powinny one w dalszym ciągu przekazywać obecnym klientom informacje dotychczasowym trybem na papierowym nośniku informacji (i narazić się tym samym na złamanie art. 83c ust. 6a i 6b UOIF) czy w braku możliwości kontaktu z klientem w trybie zdalnym (chodzi o klientów niekorzystających z bankowości elektronicznej i bez dostępu do internetu) wstrzymać przekazywanie im przedmiotowych informacji (i narazić się tym samym na złamanie wszystkich przepisów statuujących obowiązki informacyjne).</p> <p>Wobec powyższego wnosimy o dokonanie zmiany projektowanych art. 83c ust. 6a i 6b UOIF poprzez uregulowanie trybu postępowania z klientami niekorzystającymi ze zdalnych (elektronicznych) trybów kontaktu z bankiem lub firmą inwestycyjną (brak możliwości kontaktu z klientem przez e-mail oraz bankowość elektroniczną), którzy nie zgłoszą odpowiedniego żądania, o utrzymaniu dotychczasowego trybu przekazywania informacji na papierze, lub też dodania postanowienia, że firma inwestycyjna (lub bank działający na podstawie art. 70 ust. 2 UOIF) jest zwolniony z obowiązków przekazywania wszystkich informacji wymaganych</p>	
--	--	--	--

			Dyrektywą MIFID II do czasu wskazania przez klienta adresu e-mail lub też żądania przekazania tych informacji nadal w formie papierowej.	
29.	Art. 49 pkt 9 lit. b	KSZ Legal	Zgodnie z art. 1 pkt 4 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338, dotychczasowi klienci detaliczni otrzymujący informacje na papierze automatycznie będą przechodzić na format elektroniczny, jeżeli w terminie 8 tygodni przed wysłaniem informacji w formacie elektronicznym nie zażądata dalszego ich otrzymywania w formie papierowej. Aktualne brzmienie projektowych zmian w art. 83c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie uwzględnia w pełni wszystkich okoliczności wynikających z przytoczonych przepisów dyrektywy. Być może lepszym rozwiązaniem będzie implementacja regulacji dyrektywy częściowo w formie przepisu przejściowego do projektowanej ustawy wskazującego, w jaki sposób należy postępować z klientami detalicznymi, którzy do dnia wejścia w życie zmian przepisów otrzymywali informacje na papierze.	Uwaga przyjęta kierunkowo przez dodanie przepisu przejściowego.
30.	Art. 49 pkt 9 lit. b	ZBP	W projektowanym ust. 6b przewiduje się następujące sformułowanie: „Firma inwestycyjna informuje:1) klientów detalicznych i potencjalnych klientów detalicznych o możliwości przekazania informacji, o których mowa w ust. 4 i 5, w formie papierowej;”. W ocenie sektora bankowego tak określony krąg klientów stoi w sprzeczności z dyspozycją i wyłączeniem przewidzianym w dodanym na mocy dyrektywy 2021/338 ust. 5a (do art. 24 MIFID II) o następującej treści: „Nie jest konieczne informowanie dotychczasowych klientów detalicznych, którzy już otrzymują informacje, których przekazywanie jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy w formacie elektronicznym.” Zaproponowany w Projekcie sposób implementacji może wskazywać, że każdy klient detaliczny, także ten już dziś korzystający z elektronicznego formatu otrzymywania informacji, powinien być poinformowany o możliwości żądania otrzymywania informacji w formie papierowej. W naszej ocenie taki przepis stoi w sprzeczności z przytoczonym fragmentem art. 24 ust 5a MIFID II oraz nie uwzględnia tego, że dany klient detaliczny wyraził już wcześniej wolę otrzymywania informacji w formacie detalicznym. Dostrzegamy implementację wskazanego zdania z art. 24 ust 5a MIFID II w art. 83c ust. 6b pkt 2), natomiast mamy wątpliwość wobec określenia kręgu klientów w art. 83c ust.6b pkt 1).	Uwaga przyjęta.
31.	Art. 49 pkt 10 lit. a	NBP	Sugerujemy, aby w projektowanym art. 83g ust. 2a <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i> , w celu zachowania spójności z innymi przepisami tej ustawy, sformułowanie „adekwatne informacje” zastąpić wyrażeniem „niezbędne informacje”, a także sformułowanie „firma inwestycyjna przekazuje klientowi wynik tej analizy” zastąpić wyrażeniem „firma inwestycyjna informuje klienta o wyniku tej analizy”.	Uwaga przyjęta częściowo – sformułowanie „adekwatne informacje” jest wielokrotnie wykorzystywane w ustawie (np. art. 83g ust. 1, art. 83h ust. 1) i wydaje się lepiej oddawać treść implementowanego przepisu.
32.	Art. 49 pkt 11	ZBP	Projektowany art. 83j ust. 7 UOIF stanowi, iż „przepisy ust. 1, 5 i 6 stosuje się do usług maklerskich świadczonych na rzecz klienta profesjonalnego, na żądanie takiego klienta”. Dodany przepis powinien obejmować wszystkie ustępy obecnego art. 83j UOIF, tj. art. 83j ust. 1-6, uzależniając tym samym od żądania klienta profesjonalnego przekazywanie mu wszelkich	Uwaga przyjęta.

			<p> sprawozdań, o których mowa w art. 83j UOIF. Należy zauważyć, że art. 59, 60, 62,63 Rozporządzenia 2017/565, do których odpowiednio odwołują się art. 83j ust. 2, 3, 4 (których ustawodawca nie wymienia w projektowanym art. 83j ust. 7 UOIF) mają wszystkie tę samą podstawę prawną, czyli art. 25 ust. 6 Dyrektywy MIFID II, którego to zastosowanie do klientów profesjonalnych uległo zmianie na mocy nowelizacji Dyrektywą 2021/338 – zgodnie ze zmienionym art. 29a ust. 2 Dyrektywy MIFID II „wymogi określone w art. 25 ust. 2 akapit trzeci oraz w art. 25 ust. 6 nie mają zastosowania do usług świadczonych na rzecz klientów profesjonalnych, chyba że klienci ci powiadomią firmę inwestycyjną drogą elektroniczną albo w formie papierowej, że pragną korzystać z praw przewidzianych w tych przepisach”.</p> <p> Wobec powyższego wnosimy o zmianę projektowanego art. 83j ust. 7 UOIF przez objęcie nim wszystkich sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1-6 UOIF.</p>	
33.	Art. 49 pkt 12	ZBP	<p> Dodanie art. 83ja do UOIF. Artykuł ten zawiera wyłączenia stosowania przepisów, ale tylko w stosunku do firm inwestycyjnych, nie odnosząc się do banków prowadzących działalność na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie.</p> <p> W związku z tym proponuje się dokonanie następującej zmiany w brzmieniu tego przepisu: „Art. 83ja. W przypadku gdy firma inwestycyjna albo bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, uprawniony do świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, zawiera transakcje lub pośredniczy w zawieraniu transakcji z uprawnionym kontrahentem przepisów art. 73 ust. 6a, art. 73a ust. 1–3 i 5, art. 73b, art. 73d ust. 2 i 3, art. 83b ust. 8–17, art. 83c ust. 2–4 i 7, art. 83d ust. 1 i 6, art. 83e, art. 83f, art. 83h ust. 1–4 oraz art. 83j ust. 1–2 i 4 nie stosuje się do tych transakcji ani do usług, o których mowa w art. 69 ust. 4, mających związek z tą transakcją.”; Alternatywnie proponujemy zmianę w art. 70 ust. 4 ustawy przez rozszerzenie katalogu przepisów stosowanych odpowiednio: „W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3a, art. 72, art. 73 ust. 1, 2, 5j-5o i 6a, art. 73a-73d, art. 74b-76a, art. 79-81a, art. 81c, art. 81d, art. 81f, art. 82a, art. 83a-83ja, art. 86 ust. 2 i art. 90 oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do prowadzenia działalności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.”</p>	Uwaga przyjęta.
34.	Art. 49 pkt 14 lit. a	KSZ Legal	<p> Proponujemy wprowadzenie zmiany w art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi określającym aktualnie, że <i>nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji</i> – na brzmienie analogiczne do tego zaproponowanego dla dostawców usług finansowania społecznościowego w art. 7 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych. Skoro w nowej wersji projektu ustawy wprowadzono w tym zakresie zmianę dla dostawców usług finansowania społecznościowego, to nie widzimy przeciwwskazań, aby</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>podobne rozwiązanie przyjąć na gruncie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w szczególności biorąc pod uwagę, że pierwotne brzmienie art. 7 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy (uwzględnione w pierwszej wersji projektu) stanowiło odpowiednik obecnego brzmienia art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>Proponujemy zatem uwzględnienie w projektowanej ustawie zmiany w art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zgodnie z poniższym:</p> <p><i>„1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi jeżeli osoba, której informacje dotyczą upoważni podmiot udzielający informacji do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej, w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, z zastrzeżeniem ust. 2;”</i></p>	
35.	Art. 49 – nowy przepis	ZBP	<p>Dodatkowo, zwracamy uwagę na brak implementacji w UOIF zmiany wynikającej z Dyrektywy nr 2021/338 dotyczącej przekazywania informacji dot. kosztów ex ante w przypadku świadczenia usług przy użyciu środków porozumiewania się na odległość. Mamy świadomość, że przedmiotowe zmiany zostały wskazane w projekcie zmiany rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych, niemniej ich treść i umiejscowienie w ww. rozporządzeniu wskazują, że dotyczą one wyłącznie informacji przekazywanych klientom na temat tzw. zachęt, co nie wypełnia art. 1 pkt 4 Dyrektywy 2021/338. Obowiązek przekazywania klientom informacji o kosztach zgodnie z Dyrektywą MIFID II został uregulowany w art. 50 Rozporządzenia 2017/565 w zw. z art. 83c ust. 4 pkt 4 UOIF i tych przepisów powinna dotyczyć nowelizacja.</p>	<p>Uwaga przyjęta w drodze dodania ust. 6b w art. 83c. Regulacja dotyczy przekazywania informacji klientowi lub potencjalnemu klientowi po rozpoczęciu świadczenia usługi, w sytuacji jej świadczenia przy użyciu środków porozumiewania się na odległość. Odpowiednio format elektroniczny lub forma papierowa, w jakich informacje te będą przekazywane, wynika z zasad ogólnych, zawartych w ust. 6a.</p>
36.	Art. 50 pkt 3 i 4	ZBP	<p>Art. 50 pkt. 3 i pkt. 4 lit. b) – dodanie art. 37aa i ust. 3a i 3b do art. 37b ustawy o ofercie – przepisy te wprowadzają do ustawy o ofercie dodatkowe wymogi informacyjne względem KNF. Wymagania te wydają się być nadmiarowe w stosunku do przepisów UE i proponujemy rozważyć zgłoszenie uwagi ich usunięcia.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – obowiązek przekazania memorandum informacyjnego zastąpiono, zgodnie z uwagą nr 54, obowiązkiem poinformowania KNF o planowanym rozpoczęciu oferty.</p>
37.	Art. 50 pkt 3	UKNF	<p>Proponuje się następującą zmianę redakcyjną:</p> <p>3) po po art. 37a po ust. 3 dodaje się ust. 4 art. 37aa w brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 37aa4. Emitent lub oferujący zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia dokumentu, o którym mowa w art. 37a ust. 1.”;</i></p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>
38.	Art. 50 pkt 4	UKNF	<p>Art. 37 a ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

			<p>„1.Oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 1 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 1 000 000 euro, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości dokumentu zawierającego informacje o tej ofercie.”</p> <p>Art. 37 b ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1.Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, nie wymaga oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 5 000 000 euro.”</p> <p>Proponowane zmiany mają na celu usunięcie wątpliwości dotyczących zliczania wartości ofert publicznych. Dotychczasowe brzmienie tych przepisów, poprzez użycie sformułowania „takich ofert publicznych”, sugerowało możliwość odrębnego liczenia wartości ofert dla celów sporządzania dokumentu informacyjnego (przepis wynika z art. 1 ust. 3 rozporządzenia 1129/2017) oraz memorandum (skorzystanie z opcji o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1129/2017).</p> <p>Tymczasem wprowadzany art. 37 d nakazuje wliczać do limitu wartości ofert wszystkie oferty przeprowadzane zarówno na podstawie art. 37a jak i 37b. Również art. 1 ust. 1 lit. c pkt ii Rozporządzenia crowdfundingowego jednoznacznie wskazuje, że oferty publiczne z art. 1 ust. 3 oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1129/2017 dla celów obliczania limitu 5 mln powinny być zliczane łącznie. A zatem proponowana zmiana zapewni spójność zasad liczenia wartości ofert publicznych.</p>	
39.	Art. 50 pkt 4 lit. b	UKNF	<p>Wprowadza się ujednoczenie obowiązków informacyjnych względem Komisji w przypadku ofert publicznych papierów wartościowych, o których mowa w art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie. Wobec powyższego zmienia się obowiązek, o którym mowa w nowo dodanym ust. 3a do art. 37b ustawy o ofercie polegający na złożeniu do Komisji memorandum informacyjnego na obowiązek zawiadomienia Komisji o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia memorandum informacyjnego.</p> <p>Proponowana treść regulacji: po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p>	Uwaga przyjęta.

			„3a. Emitent lub oferujący zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia dokumentu, o którym mowa w art. 37b ust. 1.”	
40.	Art. 50 pkt 4 lit. b	UKNF	<p>Wobec ujednoczenia obowiązków informacyjnych względem Komisji w przypadku ofert publicznych papierów wartościowych, o których mowa w art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie, z obowiązkami przewidzianymi w przypadku ofert publicznych przeprowadzanych na art. 37a ust. 1, nie ma konieczności utrzymywania szczególnej regulacji dla ofert publicznych, których przedmiotem są certyfikaty inwestycyjne. Wobec powyższego należy zrezygnować z dodania nowego ust. 3b do art. 37b ustawy o ofercie.</p> <p>Dotychczasowa treść regulacji: „3b. Przepisu ust. 3a nie stosuje się do ofert publicznych certyfikatów inwestycyjnych. W takim przypadku emitent zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia memorandum informacyjnego.”</p>	Uwaga przyjęta.
41.	Art. 50 pkt 5 i 9	UKNF	<p>Proponujemy następujące brzmienie art. 37c i art. 96 ust. 1ba:</p> <p>„Art. 37c. 1. Oferta publiczna papierów wartościowych dokonywana za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.</p> <p>2. Dostawca usług finansowania społecznościowego przekazuje Komisji arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na co najmniej 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia go do publicznej wiadomości.</p> <p>3. Emitent może udostępnić arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na swojej stronie internetowej nie wcześniej niż przed udostępnieniem tego arkusza do publicznej wiadomości przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, wraz z informacją, że udział w ofercie jest możliwy wyłącznie za pośrednictwem wskazanego przez niego dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>4. Do ofert objętych obowiązkiem przekazania do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych przepisów art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1 nie stosuje się.</p> <p>w art. 96 po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:</p> <p>„1ba. W przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostawca usług finansowania społecznościowego lub firma inwestycyjna nie wykonuje obowiązków wynikających z art. 37c ust. 2 albo wykonuje je nienależycie,” 2) emitent lub oferujący, emitent sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych niezgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia 2020/1503, 3) emitent, emitent lub oferujący sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych w języku innym niż język polski lub język wskazany w decyzji wydanej na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych” <p>Nowa propozycja zapisu art. 37c ust. 1 wynika z tego, że kwestie zliczania wpływów z oferty i limitu kwoty do której możliwe jest przeprowadzanie ofert za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego określa przepis rozporządzenia – art. 1 ust. 2 lit c. Przepis</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>ustawy nie powinien modyfikować przepisu rozporządzenia. Nie chcemy narazić ustawodawcy na zarzut, że zapis nie odpowiada treści rozporządzenia.</p> <p>Dodatkowo, konieczne jest dodanie przepisu, który „połączy” emitenta z właścicielem projektu (np. w propozycji MF w projekcie w art. 37c ust. 2 występuje zarówno „emitent” jak i „właściciel projektu”). Proponujemy w ustawie o ofercie utrzymać odniesienie do emitenta i dodać przepis, zgodnie z którym przez emitenta, o którym mowa w ust. 1 rozumie się właściciela projektu o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>W zakresie art. 96 ust. 1ba: ponieważ zrezygnowano z możliwości sporządzania arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w przypadku gdy emitent/oferujący przeprowadza ofertę o wartości nie mniejszej niż 100.000 euro i nie większej niż 2.500.000 euro przy udziale firmy inwestycyjnej (art. 37c ust. 4 i kolejne) należy wykreślić odwołanie do firmy inwestycyjnej z art. 96 ust. 1ba pkt 1) i pozostawić odwołanie do art. 37c ustawy o ofercie. Proponuje się również zawężenie katalogu podmiotów, o których mowa w art. 96 ust. 1ba pkt 2) i 3) jedynie do emitenta, który jest jednocześnie właścicielem projektu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2020/1503.</p>	
42.	Art. 50 pkt 5	UKNF	<p>Proponujemy dopisanie w art. 37 d słów „zakładanych wpływów brutto” w celu ujednoczenia z treścią art. 37 a i 37 b.</p> <p>„Art. 37d. Wpływy, o których mowa w art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1, obejmują także zakładane wpływy brutto z ofert zbywalnych papierów wartościowych oraz kwot pozyskanych w drodze pożyczek zaciągniętych w ramach usług finansowania społecznościowego, a w przypadku emitentów z siedzibą w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska – także zakładane wpływy brutto z instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. n rozporządzenia 2020/1503.”</p>	Uwaga przyjęta.
43.	Art. 50 – nowy przepis	UKNF	<p>Należy uzupełnić regulacje i wprowadzić sankcję administracyjną za niewykonanie obowiązku w postaci zawiadomienia UKNF o planowanej ofercie, o której mowa w art. 37a oraz w art. 37b ustawy ofercie. Analogiczna sankcja, za nieprzekazanie do Komisji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w przypadku ofert publicznych, o których mowa w art. 37c ustawy o ofercie została przewidziana w art. 96 ust. 1ab pkt 1) ustawy o ofercie. Proponujemy więc wprowadzenie obowiązków w zakresie przekazania zawiadomienia do Komisji, do katalogu czynności, o których mowa w art. 96 ust. 1 ustawy o ofercie, których niewykonanie zagrożone jest karą w postaci decyzji o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu – decyzji o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który jest nakładana kara, karą pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo obiema sankcjami łącznie.</p> <p>Proponowana treść regulacji: w art. 96 ust. 1 po pkt 4) dodaje się pkt 5) w brzmieniu: „5) nie przekazuje w terminie Komisji zawiadomienia, o którym mowa w art. 37a ust. 4 lub art. 37b ust. 3a”</p>	Uwaga przyjęta.

44.	Art. 50 pkt 9	NBP	<p>Zwracamy uwagę na niespójność projektowanego art. 96 ust. 1ba pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. <i>o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych</i> z proponowanym art. 37c ust. 2 tej ustawy. Zgodnie z art. 37c ust. 2 obowiązek przekazania do KNF arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych został nałożony na dostawcę usług finansowania społecznościowego. Tymczasem projektowany art. 96 ust. 1ba pkt 1 umożliwia nakładanie przez KNF sankcji administracyjnych za niewykonywanie obowiązku wskazanego w art. 37c ust. 2 również na firmę inwestycyjną, która nie została wymieniona w tym projektowanym przepisie. Ponadto sugerujemy dostosować uzasadnienie projektu ustawy do zmian proponowanych w ww. artykułach.</p>	Uwaga przyjęta.
45.	Art. 52	UKNF	<p>Zgodnie z przepisami Rozporządzenia 2020/1503 usługi finansowania społecznościowego, których dotyczy propozycja Kasy Krajowej polegają na kojarzeniu inwestorów zainteresowanych finansowaniem przedsięwzięć gospodarczych z właścicielami projektów z wykorzystaniem platformy finansowania społecznościowego, obejmującym ułatwianie udzielania pożyczek. W efekcie działania platformy finansowania społecznościowego dochodzi zatem w szczególności do udzielenia przez inwestora pożyczki właścicielowi projektu. Stosownie natomiast do art. 3 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (dalej: ustawa o skok) zasadniczym celem kas jest gromadzenie środków pieniężnych wyłącznie swoich członków, udzielanie im pożyczek i kredytów, przeprowadzanie na ich zlecenie rozliczeń finansowych oraz wykonywanie dystrybucji ubezpieczeń. Wskazany cel działalności kas jest w ocenie UKNF rozbieżny z celem działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego. Świadcząc (wyłącznie na rzecz swoich członków) tego typu usługi, kasy oferowałyby swoim członkom możliwości lokowania/inwestowania środków oraz pozyskiwania finansowania w istocie konkurencyjne wobec podstawowej działalności kas zapewniającej kasom źródła finansowania (depozyty) i przychodu (pożyczki i kredyty).</p> <p>Platformą finansowania społecznościowego w rozumieniu przepisów Rozporządzenia 2020/1503 jest publicznie dostępny internetowy system informacyjny obsługiwany lub zarządzany przez dostawcę usług finansowania społecznościowego. W świetle tej regulacji powstaje wątpliwość, czy udostępnianie przez kasę platformy wyłącznie jej członkom, którymi mogą być wyłącznie osoby spełniające warunki określone w art. 10 ustawy o skok, spełniałoby wskazany warunek publicznej dostępności platformy. Podkreślić przy tym należy, że z zakresu regulacji Rozporządzenia 2020/1503 wyłączone są usługi finansowania społecznościowego świadczone na rzecz właścicieli projektów, którzy są konsumentami. W kontekście okoliczności, że członkami kas są głównie osoby fizyczne, korzystające z usług kas w charakterze konsumentów (udział kredytów i pożyczek na działalność gospodarczą w portfelu kredytowym w sektorze skok nie przekracza 1 %), należy uznać, że ewentualna oferta finansowania społecznościowego kas dla właścicieli projektów byłaby dodatkowo bardzo istotnie ograniczona, co prawdopodobnie wiązałoby się też z istotną nierównowagą podaży i popytu pożyczek społecznościowych na platformie, a w konsekwencji – obniżonym zainteresowaniem korzystaniem z omawianych usług</p>	<p>Uwaga odrzucona – w ocenie MF nie zachodzi sprzeczność między możliwością prowadzenia przez SKOK platformy finansowania społecznościowego, a pozostałymi celami działalności SKOK określonymi w ustawie. Prowadzenie platform pożyczkowych można bowiem uznać za działalność powiązaną z udzielaniem pożyczek – co prawda nie bezpośrednio przez kasę, ale za jej pośrednictwem. Platformy takie będą również spełniać wymóg „publicznej dostępności”. Należy bowiem wskazać, że również w przypadku platform prowadzonych przez inne podmioty, dostęp do ofert finansowania społecznościowego jest możliwy jedynie po zarejestrowaniu użytkownika w serwisie internetowym. W przypadku SKOKów dodatkowym wymogiem będzie jeszcze uzyskanie członkostwa w kasie prowadzącej platformę.</p>

			<p>także po stronie inwestorów. Abstrahując od wymogu publicznej dostępności platform finansowania społecznościowego, jest zatem wielce wątpliwe, by nakłady i koszty związane z wdrożeniem i prowadzeniem takich platform przez kasy mogły zostać zrównoważone przychodami z tego typu działalności.</p> <p>Oferta finansowania społecznościowego kas może mieć również istotny negatywny wpływ na stabilność systemu finansowego i generować ryzyka dla klientów detalicznych/konsumentów.</p> <p>UKNF jest zdecydowanie przeciw przedłożonej propozycji legislacyjnej mającej na celu umożliwienie spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym prowadzenia działalności finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych w zakresie pożyczek społecznościowych.</p>	<p>Ekonomiczny sens prowadzenia platform finansowania społecznościowego przez SKOKi zostanie natomiast zweryfikowany w praktyce.</p>
46.	Art. 53	Rzecznik Finansowy	<p>W pełni podzielając pogląd, że klienci w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2020/1503 oraz inne zainteresowane strony, w tym organizacje konsumenckie powinny mieć prawo do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego w sprawach indywidualnych związanych z zaistniałym sporem z dostawcami usług finansowania społecznościowego, pragnę jednocześnie zauważyć, że poprzez ten zabieg wszystkie ww. podmioty staną się również potencjalnymi uczestnikami pozasądowego postępowania w sprawie rozwiązywania sporów prowadzonych przy Rzeczniku Finansowym w trybie art. 35 i następnych ustawy <i>o Rzeczniku Finansowym</i> oraz ustawy z dnia 23 września 2016 r. <i>o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich</i>.</p> <p>W tym miejscu jednak należy zaznaczyć, że z uwagi na to, iż nie wszyscy klienci będą mieli status konsumenta, również nie wszystkie skutki wszczęcia postępowania pozasądowego będą miały do nich zastosowanie, w szczególności należy zwrócić uwagę na skutek w postaci przerwania przedawnienia roszczeń, przewidziany w art. 36 ustawy <i>o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich</i>.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – zakres podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego został ograniczony jedynie do osób fizycznych, zgodnie z uwagą nr 64.</p>
47.	Art. 53 pkt 1 lit. a	Rzecznik Finansowy	<p>Kwestie związane z nieostrym zdefiniowaniem kręgu podmiotów legitymowanych do wniesienia skargi do Rzecznika Finansowego.</p> <p>Zgodnie z projektowanym art. 2 pkt 1 lit. e ustawy <i>o Rzeczniku Finansowym</i>, przez klienta podmiotu rynku finansowego należy rozumieć także klienta, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2020/1503, oraz inne zainteresowane strony, w tym organizacje konsumenckie, o których mowa w art. 38 ust. 1 tego rozporządzenia.</p> <p>W procesie stosowania prawa może powstać wątpliwość, jaki dokładnie podmiot może być traktowany jako „inna zainteresowana strona” oraz „organizacja konsumencka”.</p> <p>Przyjęte w projektowanym art. 2 pkt 1 lit e ustawy <i>o Rzeczniku Finansowym</i> odesłanie do art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 nie wyjaśnia dostatecznie tej wątpliwości, gdyż w przywołanym przepisie prawa europejskiego nie pojawia się definicja „innej zainteresowanej strony” ani „organizacji konsumenckiej”. W art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 określone zostały pewne uprawnienia „innych zainteresowanych stron, w tym organizacji konsumenckich”, nie wskazano jednak przy tym jak należy rozumieć te pojęcia.</p> <p>Tym samym w procesie stosowania prawa może powstać wątpliwość, czy dany podmiot ma status „zainteresowanej strony”, a w konsekwencji, czy przysługuje mu możliwość złożenia reklamacji</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – zakres podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego został ograniczony jedynie do osób fizycznych, zgodnie z uwagą nr 64.</p>

			<p>do dostawcy usług finansowania społecznościowego, a także (w razie negatywnego rozpatrzenia tej reklamacji) skargi do Rzecznika Finansowego.</p> <p>Przedstawiając powyższe зауważenia wymaga, że wskazane ewentualne wątpliwości co do zakresu pojęć ujętych w projekcie mogą być wyjaśniane w procesie stosowania prawa w oparciu o analizę konkretnych stanów faktycznych albo można rozważyć doprecyzowanie przepisów już na etapie stanowienia prawa. Podkreślenia jednak wymaga, że doprecyzowanie przepisów może wiązać się z zawężeniem kręgu potencjalnych podmiotów legitymowanych do złożenia skargi do Rzecznika Finansowego.</p>	
48.	Art. 53 pkt 1 lit.a	Fundacja Finsec	<p>Poprzez odesłanie do definicji „klienta”, o której mowa w ECSPR, projektowany przepis ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym („URF”) obejmie swoim zakresem również właścicieli projektów oraz inwestorów będących osobami prawnymi. Dodatkowo za klienta miałyby zostać uznane „organizacje konsumenckie”. Projektowane rozwiązanie stanowi wyłom od zasady obowiązującej na gruncie URF przewidującej, że ochrona prawna wynikająca z tej ustawy przysługuje jedynie klientom będącym osobami fizycznymi.</p> <p>Z powyższych względów, Fundacja wnosi o wykreślenie z Projektu przepisu dodającego lit. f w art. 2 pkt 1 URF i zamiast tego nadanie lit. d w. 2 pkt 1 URF następujące brzmienie:</p> <p>„d) będącego osobą fizyczną klienta banku, członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, klienta instytucji płatniczej, klienta małej instytucji płatniczej, klienta dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku, klienta dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, klienta biura usług płatniczych, klienta instytucji pieniądza elektronicznego, klienta oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, klienta instytucji kredytowej, klienta instytucji finansowej, uczestnika funduszu inwestycyjnego, inwestora alternatywnej spółki inwestycyjnej, klienta firmy inwestycyjnej, klienta instytucji pożyczkowej, klienta pośrednika kredytu hipotecznego oraz, klienta pośrednika kredytowego oraz klienta dostawcy usług finansowania społecznościowego.”</p>	Uwaga przyjęta.
49.	Art. 53 pkt 2 i OSR	Rzecznik Finansowy	<p>W zakresie zmiany art. 20 ustawy o Rzeczniku Finansowym dotyczącej ponoszenia kosztów działalności Rzecznika i jego Biura, w związku z nowymi obowiązkami przewidzianymi w projekcie ustawy, należy zauważyć, że w chwili obecnej skutki finansowe proponowanych zmian są trudne do oszacowania. Jednak powinno się mieć również na uwadze, że w stosunku do obowiązujących regulacji, projektowane przepisy znacznie rozszerzają krąg podmiotów, które będą miały prawo złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego w sprawach indywidualnych związanych z zaistniałym sporem z dostawcami usług finansowania społecznościowego. W ramach projektowanych zmian pojęcie klienta rynku finansowego w zakresie przewidzianym w nowelizacji oznacza nie tylko osoby fizyczne, ale też prawne, w tym inwestorów oraz właścicieli projektów, którzy ubiegają się o finansowanie za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego, jak również inne zainteresowane strony, w tym organizacje konsumenckie. Konsekwencją tych rozwiązań może być znaczny wzrost kosztów obsługi spraw wpływających do Biura Rzecznika Finansowego, potencjalnie dotyczących postępowań interwencyjnych,</p>	Uwaga przyjęta kierunkowo – podwyższenie wysokości opłaty do 0,5% stanowiłoby zbyt duże obciążenie finansowe dla dostawców usług finansowania społecznościowego. Natomiast zgodnie z wcześniejszymi uwagami ograniczono krąg podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego jedynie do klientów będących osobami fizycznymi, co

			<p>postępowań sądowych czy wreszcie prowadzonych przy Rzeczniku Finansowym postępowań pozasądowych w sprawie rozwiązywania sporów między klientami podmiotów rynku finansowego a tymi podmiotami. Przy czym zauważenia wymaga, że ze względu na wskazany znacznie szerszy krąg podmiotów uprawnionych – w stosunku do spraw dotyczących pozostałych podmiotów rynku finansowego ujętych w ustawie o Rzeczniku Finansowym – nieadekwatne jest, jak w przypadku finansowania zadań KNF – odniesienie poziomu wydatków do pozostałych instytucji finansowych (Informacja w pkt 6. OSR, wiersz: Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń).</p> <p>Przedstawiając powyższe należy zauważyć, że niezbędne jest zabezpieczenie w projektowanych przepisach odpowiedniego poziomu finansowania nowych zadań. Ze względu na nieznaną obecnie skalę dodatkowych spraw zapewnienie adekwatnego finansowania powinno wiązać się z ustaleniem w przepisach rangi ustawowej bezpiecznych rozwiązań „ramowych” w zakresie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura gwarantujących wypełnienie nałożonych zadań. Projektowane przepisy w art. 20 w ust. 1 pkt 10 w mojej ocenie mogą okazać się niewystarczające i należałoby je zastąpić regulacjami:</p> <p><i>„10) dostawcy usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503 – do wysokości średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który jest należna opłata, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej”.</i></p> <p>Przy czym poziom wskazany w ustawie określałby jedynie potencjalne maksymalne obciążenie dostawcy usług finansowania społecznościowego. Faktyczne wydatki z tego tytułu ustalone zostaną w wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzeniu, które w sposób adekwatny do rzeczywistych potrzeb i obciążeń ureguluje koszty ponoszone przez dostawców usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Niezależnie od powyższego, analogicznie jak w przypadku KNF, należy uzupełnić o odpowiednie wyjaśnienia w tym zakresie dokument OSR w pkt 6. <i>Wpływ na sektor finansów publicznych.</i></p>	<p>znacząco ograniczy liczbę spraw rozpatrywanych przez Rzecznika.</p>
50.	Art. 54 i art. 58	PIIT	<p>Propozycja przepisu PIIT (tekst pogrubiony) Art. 54 Brak Art. 58. Ustawa wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2021 r., z wyjątkiem: 1) art. 49 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 4–12 oraz art. 56, które wchodzi w życie z dniem 28 lutego 2022 r.; 2) art. 46 i art. 50 pkt 4 i 5, które wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2023 r.</p> <p>Propozycja stanowiska PIIT Proponuje się rezygnację z dwuletniego okresu przejściowego w zakresie stopniowego podniesienia możliwości tworzenia ofert w zakresie usług finansowania społecznościowego z obecnego poziomu 1 miliona euro do 2,5 miliona euro do 9 listopada 2023 r. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie z dniem 10 listopada 2021 r. progu określonego w Rozporządzeniu 2020/1503 dla takich ofert, tj. 5 milionów euro.</p>	<p>Uwaga odrzucona – w ocenie MF stopniowe dochodzenie do progu 5 mln euro z jednej strony zapewni rozwój rynku finansowania społecznościowego w Polsce, a z drugiej strony przyczyni się do ochrony inwestorów niedoświadczonych.</p>

			<p>Powody wskazane przez Projektodawcę w obecnym brzmieniu uzasadnienia Projektu odnośnie ww. kwestii nie wydają się przekonywujące. Skoro bowiem zgodnie z obecnymi trendami dostrzega się rozwój tej formy finansowania, mimo, że nie było dotychczas żadnych kompleksowych regulacji w tym zakresie – co również mogło wpływać na tzw. klimat inwestycyjny w tym zakresie – i spodziewany jest dalszy, bardziej dynamiczny jej rozwój – oznacza to, że nie ma powodów do korzystania z opcji narodowej w zakresie niewykorzystania pełnego progu kwotowego dla ofert finansowania społecznościowego w wysokości 5 milionów złotych. Ponadto, jak wskazywano w toku konsultacji publicznych okres dwóch lat w ramach którego wspomniany próg wynosił będzie 2,5 miliona euro, mimo że będzie on wyższy niż dotychczasowy, może powodować spadek konkurencyjności polskich dostawców usług finansowania społecznościowego w porównaniu do dostawców z krajów, które wprowadzą z dniem 10 listopada 2021 r. próg 5 milionów euro w tym zakresie.</p> <p>Takie rozwiązanie nie znajduje także uzasadnienia biorąc pod uwagę, że w perspektywie dwóch lat, tj. od 10 listopada 2023 r. tak czy inaczej w Polsce znajdą bezpośrednie zastosowanie przepisy rozporządzenia 2020/1503 w tym zakresie. Oznacza to więc, że pozostanie przy poziomie progu 2,5 mln euro przez okres dwóch lat od 10 listopada 2021 r. jest bezprzedmiotowe i nie znajduje głębszego uzasadnienia.</p> <p>Należy także wskazać, że argument dotyczący niskiego prawdopodobieństwa wykorzystania w najbliższych dwóch latach przez właścicieli projektów potencjału progu 5 milionów euro w kontekście ofert zamieszczanych na platformach jest także chybiony. Należy zaznaczyć, że również w dobie dotychczasowych ram prawnych próg 1 miliona euro nie zawsze jest wykorzystywany w pełni. Podobnie jak się wydaje, sytuacja będzie się kształtować po 10 listopada 2023 r., tj. nie wszystkie oferty będą opiewały na maksymalny próg 5 milionów euro. Ponadto, stworzenie możliwości wcześniejszego osiągnięcia docelowego progu przez oferty finansowania społecznościowego nie wiąże się ze wzrostem ogólnego ryzyka ani dla rynku ani dla jego uczestników, w szczególności nie będzie ono znacząco różne od sytuacji, gdy próg ten wynosić będzie 2,5 miliona euro.</p> <p>Propozycja zmiany przepisu art. 58 Projektu uwzględnia także usunięcie z procedowanego Projektu zmian w zakresie ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, o których mowa w art. 46 Projektu. Szerzej o propozycji wykreślenia z Projektu art. 46 w uwagach dotyczących tego przepisu.</p>	
51.	Art. 54	UKNF	<p>Zwracamy uwagę, że przy ofercie finansowania społecznościowego komunikat będący ofertą oraz AKI udostępnia dostawca usług a nie emitent. Taka redakcja przepisu może więc być myląca. Może bowiem oznaczać, że wprowadzamy modyfikację rozporządzenia polegającą na tym, że do 9 listopada 2023 r. AKI ma udostępniać emitent a nie dostawca. Proponujemy następujące brzmienie.</p> <p>1. Do dnia 9 listopada 2023 r. oferta finansowania społecznościowego dotycząca zbywalnych papierów wartościowych może być przeprowadzona za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego, o ile wpływy z emisji w okresie 12 miesięcy nie</p>	<p>W zakresie ust. 1 uwaga przyjęta kierunkowo – wskazano na dostawcę usług finansowania społecznościowego jako na podmiot obowiązany do udostępniania arkusza oraz zastąpiono „emitenta” „właścicielem projektu”, przy</p>

			<p>przekraczają 2 500 000 euro, wraz z ofertami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit c Rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>2. Ust. 2 dotyczy udostępniania AKI za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, z czego nastąpiła rezygnacja; ust. 2 należy wykreślić.</p>	<p>jednoczesnym zachowaniu dotychczasowej konstrukcji przepisów.</p> <p>W zakresie ust. 2 uwaga przyjęta.</p>
52.	Art. 54 ust. 2	SEG	<p>W opinii Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych przepis przejściowy z art. 54 ust. 2 projektu ustawy powinien być zmieniony. Odnosi się on bowiem do przepisu materialnego, który miał być wprowadzony w poprzedniej wersji projektu (art. 47 pkt 5 poprzedniej wersji). Zgodnie z tym przepisem w ustawie o ofercie publicznej miał być po art. 37b dodany art. 37c–37e. Przepis przejściowy (zawarty w art. 49 ust 2 poprzedniej wersji) odnosił się właśnie do art. 37c.</p> <p>W obecnym wersji projektu nie jest planowane wprowadzenie art. 37c ustawy o ofercie. Pozostawiono natomiast niezmienny przepis przejściowy (zawarty w art. 49 ust 2 poprzedniej wersji, obecnie w 54 ust. 2). W opinii SEG przepis przejściowy z art. 54 ust. 2 powinien zostać zmodyfikowany w taki sposób, żeby odnosił się do zmienionej treści art. 37 b ustawy o ofercie (art. 50 pkt 4a obecnej wersji).</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>
53.	Art. 55	UKNF	<p>Popieramy nadal całkowity zakaz obrotu udziałami sp z o. o. na platformach crowdfundingowych.</p> <p>Ponadto wskazujemy, że „zasady dotychczasowe” na jakich miałyby przez dwa lata działać obrót udziałami oznacza brak regulacji i brak np. obowiązku sporządzania AKI. Czy taki jest zamierzony cel przepisu? UKNF podnosi wątpliwość co do zgodności takiego rozwiązania z rozporządzeniem, które daje dwie opcje: państwo członkowskie ma zdecydować czy udziały w spółkach z o.o mogą być oferowane na platformach zgodnie z rozporządzeniem czy mają mieć zakaz. W proponowanym rozwiązaniu będą mogły działać przez 2 lata, ale bez jakichkolwiek wymogów rozporządzenia, bo na zasadach dotychczasowych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – intencją MF jest umożliwienie w dwuletnim okresie przejściowym prowadzenia tego typu działalności na zasadach dotychczasowych, a nie na zasadach uregulowanych w rozporządzeniu 2020/1503. W przypadku nałożenia na platformy oferujące udziały w spółkach z o.o. wymogów z rozporządzenia 2020/1503, platformy te mogłyby – na podstawie przepisu przejściowego zawartego w rozporządzeniu 2020/1503 – do 9 listopada 2022 r. prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych, następnie od 10 listopada 2022 r. do 9 listopada 2023 r. prowadzić działalność na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, a od 10 listopada 2023 r. ich działalność byłaby</p>

				zakazana. Taka konstrukcja wiązałaby się z nadmiernymi obciążeniami dla tych platform, ponieważ musiałyby one uzyskiwać zezwolenie na działalność i stosować wymogi wynikające z prawa UE jedynie przez okres 12 miesięcy. Konstrukcja przewidziana w projekcie umożliwi natomiast platformom świadczenie swoich usług przez okres 2 lat, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego czasu na dostosowanie swojej działalności do oferowania akcji.
54.	Art. 55	Fundacja Finsec	<p>Obecne brzmienie art. 55 Projektu jednoznacznie przesądza, że dla dokonania oceny, czy danemu dostawcy przysługiwać będzie prawo do kontynuowania działalności w przedmiocie świadczenia usług crowdfundingowych na dotychczasowych zasadach, istotny jest „dzień wejścia w życie ustawy”, w którym dostawca powinien wykonywać taką działalność, aby móc skorzystać z omawianego prawa.</p> <p>Podobnej jednoznaczności brak jest na gruncie przepisów ECSPR. Zgodnie z art. 48 ust. 1 ECSPR „dostawcy usług finansowania społecznościowego mogą kontynuować - zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym - świadczenie usług finansowania społecznościowego, które są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, do dnia 10 listopada 2022 r. lub do czasu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 12, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.” Na gruncie cytowanego przepisu nie jest jasne, czy prawnie istotnym momentem świadczenia usług finansowania społecznościowego uprawniającym do kontynuacji świadczenia tych usług w okresie przejściowym bez zezwolenia, jest dzień wejścia w życie ECSPR (10 listopada 2020 r.), czy dzień rozpoczęcia stosowania ECSPR (10 listopada 2021 r.), z którym ma pokrywać się data wejścia w życie projektowanej ustawy.</p> <p>W związku z powyższym, z punktu widzenia bezpieczeństwa obrotu prawnego oraz funkcjonujących na rynku operatorów platform crowdfundingowych, wskazanym byłoby przesądzenie tej kwestii w sposób jednoznaczny w przepisach przejściowych projektowanej ustawy.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – zdaniem MF przepis rozporządzenia 2020/1503 jest jednoznaczny i nie wymaga doprecyzowania. Przepisy rozporządzenia 2020/1503 stosuje się od dnia 10 listopada 2021 r., zatem do 10 listopada 2022 r. istnieje możliwość prowadzenia działalności na dotychczasowych zasadach przez dostawców, którzy świadczyli takie usługi przed dniem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia 2020/1503.</p>
55.	Art. 56	GPW	<p>Mając na uwadze intencję dyrektywy 2021/338 w ocenie Giełdy odejście od obowiązku podawania do publicznej wiadomości raportu dotyczącego sposobu wykonywania zleceń w systemie obrotu instrumentami finansowymi powinno zostać wprowadzone możliwe jak</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

			najwcześniej tj. od momentu wejścia w życie ustawy, a nie dopiero od dnia 28 lutego 2022 r. Potwierdza to stanowisko ESMA w tym zakresie z dnia 31 marca br. (ESMA35-43-2632).	
56.	Nowy przepis (przepis przejściowy)	IDM	Proponujemy dodanie do ustawy przepisu, który będzie określać jakie przepisy (nowe czy dotychczasowe) mają zastosowanie w przypadku ofert publicznych, które zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy i do dnia wejścia jej w życie nie zostały zakończone. Propozycja zapisu: <i>W odniesieniu do ofert publicznych rozpoczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy obowiązujące w dniu rozpoczęcia oferty publicznych.</i>	Uwaga odrzucona – zdaniem MF nie ma konieczności wprowadzania takiego przepisu przejściowego. Zakres przepisów przejściowych będzie natomiast mógł zostać doprecyzowany na etapie komisji prawniczej.
57.	Art. 58	UKNF	Ponieważ uchwalenie ustawy do dnia 10 listopada 2021 jest mało realne sugerujemy określenie nowego terminu wejścia w życie Ustawy celem uniknięcia sytuacji w której prawo działa wstecz. Uwaga wynika z przyjętej zasady Lex retro non agit oraz art. 3 k.c. Ustawa nie ma mocy wstecznej, chyba że to wynika z jej brzmienia lub celu.	Uwaga przyjęta.
58.	Uzasadnienie	ZBP	Mając na uwadze przewidziane w Projekcie zmiany art. 83 c i określony tam wymóg poinformowania klientów z odpowiednim wyprzedzeniem czasowym „co najmniej 8 tygodni przed rozpoczęciem ich przekazywania w tym formacie” wnosimy o ewentualne wskazanie w uzasadnieniu do ustawy oczekiwanego podejścia do właściwego określenia momentu inicjującego początek dla ram czasowych realizacji tego obowiązku. Ewentualnie wnosimy o podjęcie roboczego dialogu wspólnie z organem nadzoru, który umożliwi wypracowanie prawidłowych interpretacji ram czasowych dla prawidłowego wykonania dyspozycji z wprowadzanego brzmienia oraz uniknięcia stosowania różnych praktyk w tym obszarze.	Uwaga odrzucona – w ocenie MF przepis nie wymaga doprecyzowania. Implementowana dyrektywa jasno wskazuje, iż obowiązek przekazania klientom przez firmę inwestycyjną odpowiedniej informacji powstaje na co najmniej 8 tygodni przed rozpoczęciem zastąpienia formy papierowej przez format elektroniczny i do decyzji firmy inwestycyjnej pozostawiony został wybór momentu przeprowadzenia tej zmiany. W takiej sytuacji ewentualne doprecyzowania stanowiły <i>goldplating</i> .
59.	OSR	NBP	W związku ze zmianami wprowadzonymi w opiniowanym projekcie odpowiedniej korekty wymaga również Ocena Skutków Regulacji, w szczególności w pkt 2 należy skreślić tiret szóste, zgodnie z którym <i>projektowana ustawa uprości niektóre wymogi informacyjne spoczywające na emitencie papierów wartościowych – w przypadku ofert publicznych prowadzonych poza platformami finansowania społecznościowego, ale za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, emitent będzie miał możliwość sporządzenia jedynie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych zamiast memorandum informacyjnego</i> . Projektodawca odstąpił bowiem od opisanego rozwiązania.	Uwaga przyjęta.

2) Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3) Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa

- (i) Karwasiński Szpringer i Wspólnicy spółka jawna z siedzibą w Warszawie (data wpływu 18 maja 2021 r.),
- (ii) SLZ Stańczyk Lawręc Zbyrowski Radcowie Prawni spółka partnerska z siedzibą w Warszawie (data wpływu 18 maja 2021 r.),
- (iii) stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska z siedzibą w Warszawie (data wpływu 28 maja 2021 r.).

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (UC76)

1) Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych w dniu 10 maja 2022 r. został przekazany do konsultacji publicznych oraz opiniowania Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznikowi Finansowemu, Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Bankowi Gospodarstwa Krajowego, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., GPW Benchmark S.A., Izbie Zarządzającej Funduszami i Aktywami, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A, Związkowi Banków Polskich, oraz Polskiej Izbie Biegłych Rewidentów. Termin na zgłaszanie uwag został wyznaczony do dnia 13 maja 2022 r.

Podczas konsultacji publicznych i opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Bank Gospodarstwa Krajowego, Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Rzecznik Finansowy, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa, Polska Izba Biegłych Rewidentów, Konfederacja Lewiatan, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, GPW Benchmark i BondSpot.

W wyniku zgłoszonych uwag dokonano poniższych korekt w projekcie:

- Doprecyzowano że z wakacji kredytowych będą mogły skorzystać osoby które posiadają kredyt hipoteczny na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych;
- Doprecyzowano że wniosek o zawieszenie wykonania umowy będzie można złożyć w postaci papierowej lub elektronicznej w tym za pośrednictwem bankowości elektronicznej;
- Wydłużono czas na doręczenie potwierdzenia przyjęcia wniosku przez kredytodawcę do 21 dni;
- Dodano konieczność złożenia przez kredytobiorcę oświadczenia, że wniosek dotyczy nieruchomości przeznaczonej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych
- Ponadto w związku z projektowanymi zmianami stanowiącymi wsparcie dla kredytobiorców, projekt zawiera formalne uchylene przepisów o ustawowych wakacjach kredytowych wprowadzonych w związku z epidemią Covid-19.

- Celem wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie zgodności z unijnym rozporządzeniem BMR doprecyzowano, że awaryjna procedura wyznaczenia zamiennika za WIBOR, będzie mogła zostać zastosowana po wystąpieniu którejkolwiek z przesłanek określonych w art. 23c ust. 1 rozporządzenia BMR oraz gdy Komitet Stabilności Finansowej przedstawi stanowisko o odmowie wydania rekomendacji.
- W przepisach ustawy określono, że zamiennik za WIBOR, w ścieżce awaryjnej, będzie mógł zostać wyznaczony na podstawie stawki POLONIA. Sam zamiennik, jak i inne, wskazane enumeratywnie elementy, ostatecznie będą mogły zostać wyznaczone w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Minister weźmie pod uwagę wzrost ryzyka systemowego w systemie finansowym, spowodowanego zaprzestaniem opracowywania kluczowego wskaźnika referencyjnego WIBOR lub jego likwidacją. Wyznaczenie zamiennika w rozporządzeniu eliminuje wątpliwości interpretacyjne w kwestii określenia krajowego właściwego organu państwa członkowskiego do wyznaczenia zamiennika, zgodnie z przepisami rozporządzenia BMR. Organem tym będzie minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

Jednocześnie uwagi które nie zostały uwzględnione można podzielić na poniższe kategorie:

- *Brak warunkowości przyznania „wakacji kredytowych” i konieczność ograniczenia tego instrumentu do węższej liczby uprawnionych*

Ta uwaga występowała w różnych wariantach czy to poprzez łączenie możliwości zastosowania z kryterium dochodowym, spełnienia różnorodnych przesłanek formalnych, wyłączenie kredytów ze stałą stopą procentową czy też „stopniowania” możliwości skorzystania z „wakacji kredytowych”.

Uwaga została częściowo zaadresowana przez Ministerstwo poprzez doprecyzowanie że z „wakacji kredytowych” mogą skorzystać osoby posiadające kredyt hipoteczny na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych.

- *Brak wystarczającego uzasadnienia, dla potrzeby wniesienia przez kredytodawców dodatkowych środków na Fundusz Wsparcia Kredytowego.*

W ocenie Ministerstwa z uwagi na to że coraz większa liczba kredytobiorców ponosi miesięczne koszty obsługi kredytu mieszkaniowego w wysokości przekraczającej znaczną część dochodów osiąganych miesięcznie w gospodarstwie domowym, dodatkowe zasilenie Funduszu jest zasadne, z uwagi na potencjalnie duże zainteresowanie kredytobiorców uzyskaniem wsparcia z Funduszu.

- *Zniesione ograniczenia wartościowe co do maksymalnej wysokości stawki wpłaty przekazywanej przez kredytodawców na rzecz Funduszu Wsparcia Kredytobiorców*

Tak jak przy uwadze powyżej Ministerstwo spodziewa się wzmożonego zainteresowania kredytobiorców uzyskaniem wsparcia z Funduszu, a co za tym idzie w ocenie Ministerstwa nie może dojść do wyczerpania środków pomocowych w Funduszu. Pewnego rodzaju odpowiedzią na tą uwagę jest zmiana w zakresie wyliczania składek na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców – która będzie wyliczana proporcjonalnie do wartości

bilansowej brutto posiadanego przez banki portfela kredytów mieszkaniowych, w przypadku których wskaźnik raty do dochodu przekracza wartość 50%.

- *Wydłużenie vacatio legis projektu*

Z uwagi na pilny charakter rozwiązań oczekiwanych przez kredytobiorców ten postulat nie może zostać zrealizowany.

- *Propozycja całkowitego usunięcia z projektu ustawy przepisów określających awaryjną ścieżkę wyznaczenia zamiennika za wskaźnik WIBOR w oparciu o stawkę Polonia*

Materia regulowana w art. 81 ustawy stanowi przepis awaryjny. Mając na uwadze znaczną ekspozycję umów i instrumentów finansowych na wskaźnik WIBOR, zapewnienie stabilności systemu finansowego, a także ochronę stron zawartych umów i instrumentów finansowych, odnoszących się do tego wskaźnika, konieczne jest sprecyzowanie rozwiązania na wypadek niemożności zastosowania klasycznej procedury z rozdziału 10a ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

- *Uwagi dotyczące szczegółów zamiennika za wskaźnik WIBOR. POLONIA nie jest właściwą stawką do opracowywania zamiennika za wskaźnik WIBOR*

Regulacje ustawowe przewidują jedynie procedurę wyznaczenia zamiennika za krajowy kluczowy wskaźnik referencyjny. Zarówno zamienniki, jak i inne elementy konieczne do ich wyznaczenia i poprawnego funkcjonowania zostaną określone w drodze rozporządzenia przy udziale Komisji Nadzoru Finansowego i Komitetu Stabilności Finansowej (zrzeszającego przedstawicieli wszystkich instytucji sieci bezpieczeństwa finansowego), celem wypracowania jak najlepszych rozwiązań.

Podobnie w przypadku gdyby zamiennik miał zostać opracowany na podstawie POLONII - zgodnie z projektem nastąpi odpowiednie dostosowanie stawki POLONIA jako zamiennika w rozporządzeniu MF.

- *Kwestia terminu wejścia w życie zamiennika*

Przepisy ustawy nie określają daty stosowania zamiennika. Ma ona zostać określona w drodze rozporządzenia. Jednocześnie terminy w zakresie trwania całej procedury, określonej w ustawie, będą zależne od prac KNF i/lub KSFM nad wskazaniem najbardziej odpowiednich rozwiązań w zakresie wyznaczenia zamiennika.

2) Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3) Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Nie zgłosił się żaden podmiot.

Zestawienie uwag do projektu ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (nr UC76 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	RCL	Projekt wymaga dopracowania pod względem redakcyjno-legislacyjnym na etapie komisji prawniczej, w tym zweryfikowania i skorygowania odesłań (np. w art. 32 projektu czy art. 96 ust. 1ba pkt 3 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych) czy właściwego przywołania w dodawanym art. 32c ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi definiowanego określenia „instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych” (w przepisie wskazano „instrumenty oparte na towarach rolnych”).	Uwaga przyjęta.
2.	Uwaga ogólna	UODO	<p>Odnośząc się do wyjaśnień w zakresie oceny skutków dla ochrony danych osobowych, zauważyć należy, iż 2020/1503 stanowią o obowiązku stosowania rozporządzenia ogólnego o ochronie danych osobowych, jak i okoliczność konieczności przeprowadzenia konsultacji projektowanego rozporządzenia z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych - nie oznacza, że projektodawca krajowy nie powinien przeprowadzać stosownej analizy i dokonać oceny skutków dla ochrony danych osobowych.</p> <p>Projektowanie ochrony danych w procesie tworzenia prawa w postaci wykonania dla projektu oceny skutków dla ochrony danych osobowych (w trybie art. 35 rozporządzenia 2016/679), celem oceny ryzyk związanych z przetwarzaniem danych osobowych w związku z przyjmowaniem podstawy prawnej przetwarzania danych (art. 35 ust. 10 rozporządzenia 2016/679) jest pożądane (uzasadnione) gdy <i>rodzaj przetwarzania - w szczególności z użyciem nowych technologii - ze względu na swój charakter, zakres [dane szczególnych kategorii] kontekst i cele z dużym prawdopodobieństwem może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych</i> (art. 35 ust. 1). Wykonanie takiego projektowania (art. 25 rozporządzenia 2016/679), oceny, uwzględnienie ich wyników w treści projektowanych (stanowionych) przepisów prawa jest niezwykle pomocne dla projektodawcy celem stworzenia przepisów zapewniających stosowanie przepisów ogólnego rozporządzenia i dających odpowiednie gwarancje zgodności z rozporządzeniem wykonawcom norm jak i osobom, których dane dotyczą.</p> <p>Brak sporządzenia oceny skutków dla ochrony danych osobowych przetwarzanych we wskazanych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 warunkach i okolicznościach na etapie prac legislacyjnych może prowadzić do konstruowania norm prawnych niezapewniających stosowania przepisów rozporządzenia 2016/679. Tak ukształtowane normy prawa krajowego, zobowiązujące administratorów do stosowania dyspozycji w nich zawartych, mogą prowadzić do niewłaściwych interpretacji i zróżnicowanych praktyk, niezgodnych z przepisami tego rozporządzenia. Przyjmowanie takich rozwiązań narażać może administratorów na odpowiedzialność z tytułu</p>	Uwaga przyjęta przez uzupełnienie uzasadnienia.

			<p>przetwarzania danych osobowych niezgodnie z przepisami z zakresu ochrony danych osobowych. Dlatego tak istotne jest aby analiza ryzyka dla ochrony danych została przeprowadzona na etapie prac legislacyjnych i by jej efektem było przyjmowanie szczególnych przepisów prawa zapewniających przetwarzanie danych osobowych zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/679).</p> <p>W opinii organu nadzorczego przepisy zawarte w <i>projekcie ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych</i>, przede wszystkim zaś w zakresie dotyczącym przetwarzania danych osobowych - powinny zostać poddane ww. projektowaniu i ocenie skutków dla ochrony danych osobowych już na etapie tworzenia przepisów prawa w tym zakresie, tj. w toku procesu legislacyjnego, tak by przepisy były ustalone z uwzględnieniem dokonania oceny ryzyka przyjmowanych rozwiązań i przyjęcia przepisów dostosowanych do wyników tej oceny. Przeprowadzona ocena skutków dla ochrony danych mogłaby wykazać konieczność lub brak niezbędności wprowadzenia rozwiązań proponowanych niniejszym projektem.</p> <p>Warto także zwrócić uwagę Projektodawcy na brzmienie motywu 93 rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym <i>Przyjmując prawo, które ma być dla organu lub podmiotu publicznego podstawą do wykonywania zadań i ma regulować konkretną operację przetwarzania lub konkretny zestaw operacji, państwa członkowskie mogą uznać, że przed takimi czynnościami przetwarzania należy koniecznie przeprowadzić taką ocenę</i>. Projektodawca może rozważyć zatem także wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych osobowych dla administratorów, którzy będą stosować projektowane przepisy.</p> <p>Odnosząc się do pozostałych wyjaśnień przedstawionych przez Projektodawcę podkreślić trzeba, że uwagi organu nadzorczego przedstawiane w toku prac legislacyjnych mają charakter eksperckich wskazówek Projektodawca zaś podczas przygotowywania przepisów prawa powinien brać pod uwagę stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679. Ostatecznie to Projektodawca podejmuje decyzję co do ostatecznego kształtu przyjmowanych przepisów i odpowiedzialność za ich kształt.</p>	
3.	Art. 2 pkt 3	Fundacja Finsec	<p>Przepisy ECSR nie precyzują, jakie osoby prawne mogą ubiegać się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług finansowania społecznościowego („DUFS”). Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. e ECSR „dostawca usług finansowania społecznościowego” oznacza osobę prawną świadczącą usługi finansowania społecznościowego”. Treść Projektu również nie precyzuje tej kwestii, dlatego z obecnego brzmienia przepisów wynika, że działalność w charakterze DUFS poza spółkami kapitałowymi prowadzić mogą również m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • fundacje, • stowarzyszenia (rejestrowane), oraz • spółdzielnie. <p>W ocenie Fundacji, na tym tle mogą pojawić się w przyszłości wątpliwości interpretacyjne. Konieczne jest zatem doprecyzowanie przepisu poprzez dookreślenie, jakie rodzaje osób</p>	<p>Uwaga odrzucona – rozporządzenie 2020/1503 wskazuje, że możliwość prowadzenia platform finansowania społecznościowego mają osoby prawne. Ograniczenie tego katalogu na poziomie krajowym mogłoby zostać potraktowane jako naruszenie przepisów rozporządzenia.</p>

			prawnych (spółki z o.o., proste spółki akcyjne, spółki akcyjne) mogą prowadzić działalność w charakterze DUFS.	
4.	Art. 4	RCL	nie zostały uwzględnione ani wyjaśnione wątpliwości dotyczące przekazania materii sposobu ochrony tajemnicy zawodowej w całości do określenia w regulaminie ustalonym przez dostawcę usług finansowania społecznościowego (art. 4 projektu) przy braku ustawowych warunków czy wymagań, które powinny być odzwierciedlone w regulacjach wewnętrznych dostawcy (uwaga nr 2 pisma z dnia 1 czerwca 2021 r.). Uzupełnienie art. 4 projektu o określenie ogólnego celu regulacji wewnętrznych podmiotu („mając na względzie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i ciągłości świadczonych usług finansowania społecznościowego oraz ochrony interesów klientów i informacji chronionych prawem”) nie uwzględnia zgłaszanych wątpliwości – nie precyzuje nakładanego na dostawcę w art. 4 projektu obowiązku obejmującego stosowanie rozwiązań zapewniających ochronę tajemnicy zawodowej. RCL podtrzymuje zgłoszoną w tym zakresie uwagę;	Uwaga przyjęta.
5.	Art. 6	MS	W art. 6 projektu wskazany jest enumeratywny katalog podmiotów, na których żądanie tajemnica zawodowa będzie ujawniana. Wymieniony jest sąd lub prokurator w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe. Nie jest wskazany natomiast sąd lub oskarżyciel publiczny w postępowaniu o wykroczenie. Należy więc postawić pytanie, czy nie będzie to utrudniać postępowań o wykroczenia wskazane w projektowanym art. 41.	Uwaga wyjaśniona – nieuprawnione ujawnienie lub wykorzystanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową będzie przestępstwem penalizowanym na podstawie art. 40 projektu ustawy. Wykroczenia określone w art. 41 projektu ustawy nie mają natomiast związku z ujawnianiem tajemnicy zawodowej. W ocenie MF nie ma więc potrzeby modyfikacji art. 6 w zakresie postępowań w sprawach o wykroczenia. Należy też zauważyć, że przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, na których oparte są przepisy projektu, również nie przewidują możliwości ujawnienia tajemnicy zawodowej na potrzeby postępowania w sprawach o wykroczenia (art. 149 i art. 184 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).
6.	Art. 7 ust. 2	MON	W art. 7 proponuje się ust. 2 nadać brzmienie:	Uwaga przyjęta.

			<p>„2. Osoby, o których mowa w art. 5 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania:</p> <p>1) Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4-10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy,</p> <p>2) Żandarmerii Wojskowej informacji na zasadach określonych w art. 40b ust. 3-6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych,</p> <p>3) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji na zasadach określonych w art. 34a ust. 3-9 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 34a ust. 12 tej ustawy,</p> <p>4) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu informacji na zasadach określonych w art. 23 ust. 3-9 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 12 tej ustawy</p> <p>– przy czym zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników Urzędu Komisji, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.”.</p>	
7.	Art. 7 ust. 2	MSWiA	<p>Odpowiadając na pismo z dnia 11 października 2021 r., nr FN3.700.1.2021, przy którym przekazano do powtórnych uzgodnień projekt ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych proponuję w art. 7 ust. 2 projektu dodać po pkt 3 kolejny punkt w brzmieniu:</p> <p>„4) Biuro Nadzoru Wewnętrznego informacji na zasadach określonych w art. 11p ust. 2-10 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 11p ust. 13 tej ustawy”.</p> <p>Zgodnie z art. 11a ust. 3 pkt 7 oraz art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych Inspektor Nadzoru Wewnętrznego, przy pomocy Biura Nadzoru Wewnętrznego, realizuje m.in. zadanie polegające na rozpoznawaniu, zapobieganiu i wykrywaniu popełnianych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także pracowników zatrudnionych w tych służbach umyślnych, ściąganych z oskarżenia publicznego przestępstw oraz przestępstw skarbowych. Zgodnie z art. 11p ww. ustawy Biuro Nadzoru Wewnętrznego może korzystać z informacji stanowiących tajemnicę prawnie chronioną, w tym z zakresu funkcjonowania rynku finansowego. Jednocześnie wskazać należy, że również z art. 6 pkt 17 projektu ustawy wynika, że Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego, podobnie jak Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, będzie przysługiwać uprawnienie do uzyskiwania informacji stanowiących tajemnicę zawodową, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>1996 r. <i>o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych</i>.</p> <p>Mając powyższe na uwadze brzmienie art. 7 ust. 2 projektu przewiduje obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielenia Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu danych stanowiących tajemnicę zawodową, jak i uzyskania od nich informacji o sposobie wykorzystania tego rodzaju danych, zgodnie z zasadami określonymi w ustawach pragmatycznych dotyczących funkcjonowania tych podmiotów. Z uwagi na podobny cel, a także tryb i zasady uzyskiwania informacji stanowiących tajemnicę prawnie chronioną oraz tożsamy obowiązek zawiadomiania podmiotu, który informacje i dane przekazał, art. 7 ust. 2 projektu powinien uwzględnić również Biuro Nadzoru Wewnętrznego zarówno w zakresie obowiązku zachowania w tajemnicy faktu przekazania informacji na zasadach określonych w art. 11p ust. 2-10 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. <i>o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych</i>, jak i informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 11p ust. 13 tej ustawy. Dodatkowo zgodnie z art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. za ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. – <i>Prawo bankowe</i>, a także zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 11 września 2015 r. <i>o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</i> Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest uprawniony do uzyskiwania informacji stanowiących odpowiednio tajemnicę bankową oraz tajemnicę ubezpieczeniową, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy <i>o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych</i>. Wskazać także należy, że aktualnie prowadzone są prace nad projektem ustawy <i>o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku</i>, w ramach którego przewidywane są zmiany m.in. w zakresie art. 104 (przez dodanie ust. 4a) ustawy – <i>Prawo bankowe</i> oraz art. 36 ust. 1 (zmiana brzmienia tego przepisu) ustawy <i>o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</i>, mające skutkować nałożeniem obowiązku zachowania w tajemnicy faktu przekazania Biuru Nadzoru Wewnętrznego danych na zasadach art. 11p ust. 2-10 ustawy <i>o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych</i> czy też otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 11p ust. 13 ww. ustawy. Wobec powyższego wprowadzenie postulowanych zmian w zakresie art. 7 ust. 2 projektu, obligujących do zachowania w tajemnicy informacji udostępnianych lub otrzymywanych na zasadach określonych w ustawie <i>o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych</i> będzie spójne z projektowanymi przepisami oraz korzystne z punktu widzenia realizacji ustawowych zadań Biura Nadzoru Wewnętrznego.</p>	
8.	Art. 15	PIIT	<p>Obowiązek przekazania przez dostawcę usług finansowania społecznościowego (świadczącego usługi ułatwiania udzielania pożyczek) Komisji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.</p> <p>Proponuje się zrezygnowanie ze skorzystania z opcji krajowej w zakresie obowiązku określonego w przepisie art. 15 Projektu. Zgodnie ze stanowiskiem PIIT taka forma prewencyjnego weryfikowania treści umieszczanych w arkuszach kluczowych informacji inwestycyjnych w</p>	<p>Uwaga odrzucona – podczas konferencji uzgodnieniowej w ramach pierwszej tury uzgodnień zostało wypracowane kompromisowe rozwiązanie, zgodnie z którym zobowiązano</p>

			<p>znacznym stopniu wpłynie na zwiększenie obciążeń praktycznych w funkcjonowaniu dostawcy usług finansowania społecznościowego, a także będą znacznie opóźniać proces rozpoczęcia ofert w ramach platform.</p> <p>Należy zaznaczyć, że uprzednia weryfikacja wszystkich wpływających arkuszy przez KNF będzie również wiązała się ze znacznym obciążeniem operacyjnym po stronie organu nadzoru, co może wpłynąć na możliwości w skutecznej realizacji innych obowiązków nadzorczych KNF. Warto dodać, że zgodnie z art. 22 Projektu arkusze, o których mowa powyżej będą także weryfikowane następczo, a ponadto Komisji będą przysługiwać uprawnienia nadzorcze związane z możliwością tymczasowego wstrzymania lub też zakazania rozpoczęcia oferty związanej ze stwierdzonymi naruszeniami dotyczącymi zasad tworzenia arkuszy zgodnie z art. 24 Rozporządzenia 2020/1503. Oznacza to zatem, że Komisja zyskiwałaby kompetencję do wielokrotnego kontrolowania tego samego dokumentu, co nie wydaje się w tym zakresie konieczne.</p> <p>Nieprzekonywające są ponadto argumenty wskazane w tym zakresie przez Projektodawcę, zgodnie z którymi Komisja powinna dysponować zarówno prewencyjnymi jak i następczymi środkami nadzoru w tym zakresie, co w rozumieniu Projektodawcy, co wynikać ma z niskiego stopnia rozwoju rynku crowdfundingu w Polsce. Należy zwrócić uwagę, że wymogi w zakresie możliwości świadczenia usług finansowania społecznościowego implikują konieczność ich świadczenia przez podmioty o podwyższonym poziomie profesjonalizmu, przy czym w pewnym zakresie mogą to być podmioty, które wykonywać będą inną działalność regulowaną, np. dostawcy usług płatniczych. Oznacza to, że obecny stan rozwoju rynku finansowania społecznościowego nie powinien stanowić o przewidywanym poziomie profesjonalizmu po stronie przyszłych dostawców usług finansowania społecznościowego.</p> <p>W związku z powyższym za całkowicie wystarczające uznać należy uprawnienia nadzorcze Komisji określone w tym zakresie w art. 22 Projektu.</p>	<p>KNF do oceny zasadności utrzymania tego obowiązku po dwóch latach od dnia wejścia w życie ustawy.</p> <p>Ponadto należy podkreślić, że na podstawie art. 15 KNF nie będzie miała możliwości weryfikacji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych. Przepis umożliwi Komisji ściślejsze monitorowanie przebiegu ofert na rynku crowdfundingu w początkowym okresie obowiązywania ustawy.</p> <p>Sam obowiązek przekazania arkusza nie będzie dla właściciela projektu generował ani obciążeń administracyjnych, ani kosztów (przekazywanie będzie się odbywać przez system ESPI). Nie będzie to również powodować opóźnień, ponieważ wydaje się, że właściciel projektu będzie miał przygotowany arkusz wcześniej niż 7 dni przed rozpoczęciem oferty.</p>
9.	Art. 16	RCL	<p>w związku z uzupełnieniem uzasadnienia regulacji art. 16 projektu wskazującego na „generalny charakter” decyzji KNF w sprawie określenia innego niż język polski języka, w którym może być sporządzony arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych, o wskazanie regulacji art. 23a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym przyjętych jako rozwiązanie „wzorcowe” dla ustalenia szczególnego charakteru przedmiotowych decyzji administracyjnych, należy zwrócić uwagę, że powołany art. 23a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym modyfikuje (w ust. 2) sposób stosowania do regulowanych w nim decyzji przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego – rozstrzygając o ich stosowaniu „odpowiednio”. Podobną konstrukcję przyjmuje np. art. 3ba (ust. 2) ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. W braku takiej szczególnej regulacji rangi ustawowej do postępowania Komisji i przed Komisją przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (regulujące postępowania w sprawach indywidualnych) stosuje się wprost – zgodnie z art. 11 ust. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem</p>	Uwaga przyjęta.

			finansowym. Powyższa niespójność (wskazana w uwadze nr 4 pisma z dnia 1 czerwca 2021 r.) nie została usunięta w projekcie.	
10.	Art. 17	ZBP	Art. 17 przewiduje złożenie oświadczenia inwestora niedoświadczonego, że posługuje się on językiem, w którym sporządzono arkusz, w stopniu umożliwiającym mu zrozumienie informacji zawartych w tym arkuszu. Przepis powinien zostać doprecyzowany o formę, w jakiej takie oświadczenie powinno być złożone.	Uwaga przyjęta.
11.	Art. 21 ust. 1 pkt 3	Fundacja Finsec	Proponowane rozwiązanie jest sprzeczne z istotą osoby prawnej, polegającej na posiadaniu statusu odrębnego od wspólników/akcjonariuszy podmiotu praw i obowiązków. Narusza ono również konstytucyjną ochronę prawa własności, w sposób nieuzasadniony pogarszając sytuację prawną spadkobierców jedynek wspólników/akcjonariuszy DUFS. Niezrozumiałe jest również, jaki cel miałyby realizować wspomniana regulacja. Rozwiązanie pojawiło się w Projekcie w wyniku uwzględnienia bezprzedmiotowej uwagi nr 66 MRRiT, odnoszącej się do sytuacji, w której zezwolenie na prowadzenie działalności jako DUFS posiada osoba fizyczna wpisana do CEIDG (co na gruncie ECSPR jest niemożliwe, jako że zezwolenie DUFS mogą posiadać jedynie osoby prawne). Fundacja wnosi więc o wykreślenie art. 21 ust. 1 pkt 3 Projektu z uwagi na jego niecelowość.	Uwaga przyjęta.
12.	Art. 21 ust. 3-6	UKNF	Celem ujednoczenia z art. 89 u.o.i.f. w brzmieniu zgłoszonym przez UKNF w procesie legislacyjnym UD235 proponujemy następujące zmiany do art. 22 ust. 3-6: „3. W przypadku otwarcia likwidacji – do czasu wygaśnięcia zezwolenia, a w przypadku cofnięcia zezwolenia – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności dostawca usług finansowania społecznościowego albo podmiot, któremu cofnięto zezwolenie , wykonuje wyłącznie czynności zmierzące do zakończenia działalności, w tym wynikające z postanowień umów zawartych z klientami, bez możliwości zawierania nowych umów. Komisja może, w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia wydanej na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 albo w decyzji, o której mowa w ust. 2, określić inne czynności, jakie dostawca usług finansowania społecznościowego może podejmować w tym okresie. 4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego albo podmiotowi, któremu cofnięto zezwolenie , przeniesienie na innego dostawcę usług finansowania społecznościowego praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z właścicielami projektów oraz z inwestorami. Decyzja jest wydawana po uzyskaniu zgody dostawcy przejmującego oraz klientów tego dostawcy. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, dotychczasowy dostawca usług finansowania społecznościowego wydaje dostawcy przejmującemu dokumenty dotyczące umów zawartych z inwestorami i właścicielami projektów. 6. W przypadku niewydania przez Komisję decyzji, o której mowa w ust. 4, lub gdy nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków, zgodnie z ust. 4, dotychczasowy dostawca usług finansowania społecznościowego niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu przechowawcy dokumentów dotyczących umów zawartych przez tego dostawcę z inwestorami i	Uwaga przyjęta.

			właścicielami projektów. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd rejestrowy na podstawie art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych zawiadomienia dokonuje ten sąd.”	
13.	Art. 22	UKNF	Podtrzymujemy swoje stanowisko dotyczące konstrukcji przepisów sankcyjnych. UKNF nie zgadza się z twierdzeniem, że metoda polegająca na wymienieniu wszystkich naruszanych przepisów jest powszechnie obowiązującym standardem legislacyjnym. Po stronie organu stosującego prawo rodzi ona ryzyko braku możliwości zastosowania sankcji w przypadku pominięcia określonego przepisu na etapie prac legislacyjnych. Niektóre z przepisów zostały już pominięte w projekcie, co świadczy o tym, że nawet przy wydawałoby się niezbyt rozległej regulacji jaką jest ustawa o finansowaniu społecznościowym, powyższe ryzyko nadal występuje. Przykładowo, w art. 22 konieczne wydaje się również umożliwienie wstrzymania lub zakazania oferty w przypadku naruszeń obowiązków związanych z AKI uregulowanych w samej ustawie – art.15 ust. 1 i 2, art. 17 ust. 1 i art. 18 ustawy.	Uwaga przyjęta przez uzupełnienie odesłań w przepisie.
14.	Art. 23 ust. 2	UKNF	Konstrukcja tego przepisu, w przeciwieństwie do art. 22 nie przewiduje możliwości zastosowania środka nadzorczego w postaci zakazu w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów. Komisja nie widzi uzasadnienia dla takiego zróżnicowania. Istnieje ryzyko, że pomimo uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów dostawca usług finansowania społecznościowego będzie mógł kontynuować wadliwą komunikację marketingową. Krótkotrwały środek w postaci nakazu wstrzymania przekazywania komunikatów na maksymalnie 10 dni nie w każdym przypadku będzie wystarczający. Proponujemy w przypadku art. 23 ust. 2 zastosować taką samą konstrukcję przepisu jak w art. 22. Zwracamy również uwagę, że zgodnie z art. 30 ust. 2 lit b rozporządzenia zakaz lub nakazanie wstrzymania powinno mieć zastosowanie zarówno do dostawcy jak i podmiotu trzeciego.	Uwaga przyjęta.
15.	Art. 26	UKNF	Proponujemy następujące brzmienie: „W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dostawca usług finansowania społecznościowego lub podmiot trzeci, któremu dostawca usług finansowania społecznościowego zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą finansowania społecznościowego na zasadach określonych w art. 9 rozporządzenia 2020/1503, narusza przepisy art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 lub 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 22, art. 23 ust. 2–13, art. 24–26 lub art. 27 ust. 1–3 rozporządzenia 2020/1503, lub aktów delegowanych lub wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 7, art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 7, art. 12 ust. 16, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 7, art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 8 lub art. 23 ust. 16 tego rozporządzenia, może również przekazać do publicznej wiadomości informację o rodzaju i charakterze naruszenia i firmie (nazwie) tego dostawcy usług finansowania społecznościowego lub podmiotu trzeciego.” Takie brzmienie doprecyzuje, że istnieje możliwość jednoczesnego zastosowania środków z art. 24 i 26. Wątpliwości budzi natomiast wskazany zakres przepisów rozporządzenia które mogą być potencjalnie naruszone przez podmiot trzeci. Na przykład podmiot trzeci nie może naruszyć art.	Uwaga przyjęta.

			<p>11 rozporządzenia lub tych przepisów, które wprost nakładają obowiązki na dostawcę posiadania odpowiednich procedur lub zarządzania konfliktami interesów. W naszej opinii należy ewentualny przepis sankcyjny wobec podmiotu trzeciego napisać w sposób ogólny.</p> <p>Zwracamy także uwagę, że zgodnie z art. 30 ust. 2 lit h za naruszenie interesów inwestora przy świadczeniu usług sankcja w postaci zawieszenia świadczenia usług finansowania społecznościowego może być nałożona zarówno na dostawcę jak i podmiot trzeci.</p> <p>Ponawiamy zatem naszą propozycję, która rodziła mniejsze ryzyka w stosowaniu środków nadzorczych i sankcji administracyjnych w stosunku do dostawców usług i podmiotów trzecich.</p>	
16.	Art. 28 ust. 1	UKNF	<p>Art. 30 ust. 2 lit g Rozporządzenia 2020/1503, którego stosowanie ma umożliwiać art. 28 ust. 1 przewiduje uprawnienia nadzorcze, nie obowiązki. Proponujemy poniższą redakcję:</p> <p>„Art. 28. 1. Komisja może przekazywać przekazuje do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie rynku usług finansowania społecznościowego, aby zapewnić inwestorom ochronę lub zapewnić prawidłowe funkcjonowanie tego rynku.”</p>	Uwaga przyjęta.
17.	Art. 30	PIIT	<p>Propozycja przepisu PIIT (tekst pogrubiony)</p> <p>Art. 30. Udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503, oraz rozszerzenie zakresu tego zezwolenia podlega opłacie w wysokości nie wyższej niż równowartość w złotych 4500 euro ustalanej z zastosowaniem kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania albo zmiany zezwolenia.</p> <p>Propozycja stanowiska PIIT</p> <p>Proponuje się wyrażenie ogólnej zasady, według której następuje określenie dnia, na który ustalany jest relewantny kurs EUR do PLN według Narodowego Banku Polskiego. Takie rozwiązanie, poprzez wprowadzenie ustawowego kryterium w przedmiocie określenia szczegółowego dnia przeliczania waluty, zapewni większą przejrzystość w zakresie opłat uiszczanych przez podmioty zainteresowane uzyskaniem zezwolenia na działalność w charakterze dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Alternatywnie proponuje się wprowadzenie rozwiązania analogicznego do zasad określania opłaty określonych w przepisach art. 114 – 115 ustawy o usługach płatniczych. Zgodnie z rozwiązaniami stosowanymi w tych przepisach opłata od udzielenia i zmiany zakresu zezwolenia na działalność w charakterze instytucji płatniczej regulowana jest poprzez odesłanie do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów wydawanego na podstawie art. 115 u.u.p. z uwzględnieniem ustalonych przesłanek ustawowych. Rozwiązanie takie wydaje się dalece bardziej transparentne niż to zaproponowane w art. 30 Projektu.</p>	Uwaga odrzucona – szczegółowe zasady ustalania wysokości opłat i przeliczania kwot wyrażonych w euro zostanie uregulowane w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. poz. 2486) kwotę tę „oblicza się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym powstało zobowiązanie” (§ 20 ust. 1).
18.	Art. 32	UKNF	<p>Przyjęta konstrukcja przepisów sankcyjnych niesie ze sobą ryzyko błędów. Art.11 dotyczy tajemnicy zawodowej, której naruszenie zagrożone jest w art. 40 sankcją karną. art. 12 ust. 1</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>sankcjonowany jest również sankcją karną z art. 41 ust. 2 pkt 1. Art. 16 dotyczy decyzji generalnej wydawanej przez Komisję, więc jego na sankcjonowanie jest bezcelowe. Brakuje za to możliwości sankcjonowania za naruszenie art. 17 ust. 1.</p> <p>Konieczna jest również zmiana wyrażenia „obrotów” na „przychodów” z uwagi na brak w przepisach prawa definicji lub jednoznacznych wytycznych co należy rozumieć przez pojęcie „obrotu”.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 32. 1. W przypadku gdy dostawca usług finansowania społecznościowego:</p> <p>1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 1 lub 2, art. 17 ust. 1, art. 18, art. 21 ust. 3 lub 6 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy albo wykonuje je nienależycie,</p> <p>2) nie wykonuje nakazu, o którym mowa w art. 22 pkt 1, art. 23 ust. 1 lub art. 24 ust. 1, albo wykonuje go nienależycie albo narusza zakaz, o którym mowa w art. 22 pkt 2, art. 23 ust. 2 lub art. 24 ust. 2,</p> <p>3) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3–5, art. 6 ust. 1–6, art. 7 ust. 1–4, art. 8 ust. 1–6, art. 9 ust. 1 lub 2, art. 10, art. 11, art. 15 ust. 2 i 3, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1 lub 4, art. 19 ust. 1–6, art. 20 ust. 1 lub 2, art. 21 ust. 1–7, art. 22, art. 23 ust. 3–13, art. 24 ust. 2–8, art. 25, art. 26 lub art. 27 ust. 1–3 rozporządzenia 2020/1503</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nakazać dostawcy usług finansowania społecznościowego zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości albo nałożyć na tego dostawcę karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 2 250 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość nie więcej niż 5% całkowitych rocznych obrotów przychodów dostawcy usług finansowania społecznościowego wykazanych w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – w wysokości nie wyższej niż 5% prognozowanych całkowitych rocznych obrotów przychodów tego dostawcy w pierwszym roku działalności, jeżeli przekracza ona 2 250 000zł albo zastosować obie sankcje łącznie.”</p>	
19.	Art. 34 i 35	MS	<p>Należy wskazać, że w przedstawionej do powtórnych uzgodnień wersji projektu ustawy częściowo uwzględniono uwagi zgłoszone do art. 34 i art. 35, jednak sposób zredagowania przepisów może wywoływać wątpliwości interpretacyjne i nie precyzuje treści zgłoszonej uwagi. W projekcie przedmiotowej ustawy w art. 35 ust. 5 wskazano bowiem, że „odpowiedzialność podmiotów określonych w art. 34 ust. 1–3 jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć. Nie wyłącza to możliwości zawarcia umowy określającej wzajemne zobowiązania tych podmiotów z tytułu tej odpowiedzialności.”. Należy podkreślić, że redakcja ww. przepisu może wywoływać wątpliwości interpretacyjne w zakresie solidarnej odpowiedzialności wszystkich podmiotów wymienionych w art. 34 ust. 1 pkt 1-2 i w art. 34 ust. 2 i w art. 34 ust. 3. Trzy podstawy odpowiedzialności dotyczą różnych zdarzeń cywilnoprawnych ze wskazaniem różnych podmiotów mogących ponosić odpowiedzialność za ich skutki – odrębne podstawy odpowiedzialności z art. 35 ust. 1, art. 35 ust. 2 oraz art. 35 ust. 3 projektu ustawy. Należy</p>	Uwaga przyjęta.

			podkreślić, że uwaga w ww. zakresie dotyczyła wyłącznie wzajemnej relacji odpowiedzialności właściciela projektu za wszystkie informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych oraz podmiotu sporządzającego informację lub biorącego udział w jej sporządzeniu za informację, którą sporządził lub w której sporządzeniu brał udział (według obecnej numeracji projektu ustawy art. 34 ust. 1 pkt 1-2 w zw. z art. 35 ust. 1). Ponadto uwaga odnosiła się odrębnie do wzajemnej relacji odpowiedzialności dostawcy usług finansowania społecznościowego – za wszystkie informacje zawarte w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy i podmiotu sporządzającego informację lub biorącego udział w jej sporządzeniu na poziomie platformy – za informację, którą sporządził lub w której sporządzeniu brał udział (według obecnej numeracji projektu ustawy art. 34 ust. 2 pkt 1-2 w zw. z art. 35 ust. 2). Zgłoszone uwagi nie dotyczyły natomiast relacji odpowiedzialności dostawcy usług finansowania społecznościowego jako podmiotu odpowiedzialnego za to, że tłumaczenie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych lub arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy na inny język niż ten, w którym zostały sporządzone, jest wierne, dokładne i kompletne, w szczególności nie wprowadza w błąd i nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji inwestycyjnej (według obecnej numeracji projektu ustawy art. 34 ust. 3 w zw. z art. 35 ust. 3), w odniesieniu do odpowiedzialności innych podmiotów na podstawie innych podstaw odpowiedzialności.	
20.	Art. 35 ust. 4	UKNF	Wydaje się, że przedmiotowy ust. 4 wprowadzający zasadę solidarnej odpowiedzialności jest błędnie sformułowany. Obecnie brzmienie tego przepisu sugeruje, że właściciel projektu byłby solidarnie odpowiedzialny z dostawcą usług finansowania społecznościowego za błędy w arkuszu kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy (a przecież nie ma on żadnego wpływu na informacje zawarte w arkuszu na poziomie platformy).	Uwaga przyjęta.
21.	Art. 37	MS	W przedstawionym obecnie projekcie nie wprowadzono zmiany przedmiotowego przepisu we wskazanym w uwadze zakresie, zmieniono jedynie jego numerację. Nadal aktualna pozostaje zatem potrzeba wskazania, których przepisów dotyczy przedmiotowe odesłanie, czyli które zachowanie jest penalizowane przedmiotową normą karną. Norma karna co do zasady powinna bowiem wskazywać w sposób jednoznaczny osobę, do której skierowany jest zakaz, znamiona czynu zabronionego oraz rodzaj sankcji grożącej za popełnienie takiego czynu. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 17 stycznia 2019 r. (sygn. akt K 1/18) zaznaczył, że zasada określoności przepisów prawa karnego (co <i>mutatis mutandis</i> odnosi się również do powiązanych z nimi przepisów wpływających na rekonstrukcję normy karnej) jest gwarantowana nie tylko w Konstytucji RP oraz w Kodeksie karnym, lecz także w aktach prawa międzynarodowego, które wiążą Rzeczpospolitą Polską. W tym zakresie wymienił przede wszystkim art. 7 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. poz. 284, z późn. zm.), art. 15 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, otwartego do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. poz. 167 – zał.). Nadto zauważył, że konieczność przestrzegania w procesie	Uwaga wyjaśniona – z rozporządzenia 2020/1503 wynika całokształt zasad prowadzenia działalności finansowania społecznościowego, a celem tego przepisu jest szerokie objęcie prób obchodzenia przepisów rozporządzenia i świadczenia usług objętych rozporządzeniem bez spełniania określonych w nim wymagań. Bardziej precyzyjna redakcja tego przepisu nie wydaje się możliwa. Niemniej jednak próba doprecyzowania przepisu

			<p>legislacyjnym konstytucyjnej zasady określoności znamion czynu zabronionego jest również wymogiem przewidzianym w regulacjach dotyczących Zasad techniki prawodawczej. Zgodnie z § 25 ust. 1 „Zasad techniki prawodawczej”, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283; dalej: Z.T.P.), przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy). Zgodnie z § 25 ust. 2 Z.T.P., dopuszczalne jest zawarcie w przepisie podstawowym jedynie zachowania nakazanego albo zakazanego adresatowi, jednak tylko w drodze wyjątku i tylko w zakresie wskazanym w ustawie. Chodzi m.in. o sytuację, gdy „adresat lub okoliczności tego nakazu albo zakazu są wskazane w sposób niewątpliwy w innej ustawie” albo jeżeli „powszechność zakresu adresatów lub okoliczności jest oczywista”. W Z.T.P. znajdują się ponadto przepisy szczególne dotyczące norm prawa karnego (zob. rozdział 9). Znaczenie dla rozpatrywanej sprawy ma § 75 ust. 1 Z.T.P., zgodnie z którym: „[w] przepisie karnym znamiona czynu zabronionego określa się w sposób wyczerpujący, bez odsyłania do nakazów lub zakazów zawartych w pozostałych przepisach tej samej ustawy, w przepisach innych ustaw, w tym ustaw określanych jako «kodeks», w postanowieniach umów międzynarodowych ratyfikowanych za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie lub w dających się bezpośrednio stosować postanowieniach aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe”. Zgodnie zaś z ust. 2 tego przepisu odesłanie takie stosować można jedynie wówczas, gdy: „bezprawność czynu polega na naruszeniu nakazów lub zakazów wyraźnie sformułowanych w innych przepisach tej samej ustawy lub w postanowieniach umów lub aktów, o których mowa w ust. 1 (...)”. Wówczas dopuszczalne jest odesłanie w przepisie karnym do przepisu tej samej ustawy bądź postanowienia umowy międzynarodowej.</p> <p>Niezależnie od powyższego zasygnalizowania wymaga, że świadczenie usług finansowania społecznościowego w praktyce może stanowić potencjalne pole do podejmowania zachowań polegających na praniu brudnych pieniędzy. Projekt nie zawiera rozwiązań prawnych, które w omawianym obszarze skutecznie przeciwdziałałyby powstawaniu oraz rozwojowi tego typu negatywnemu zjawisku.</p>	<p>mogłyby zostać podjęta na komisji prawniczej. Ponadto zwracamy uwagę, że podobne przepisy karne funkcjonują np. na gruncie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 178, art. 178b), czy ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (art. 287).</p>
22.	Art. 40	MS	<p>Uzasadnienia wymaga, dlaczego projektodawca znamiona przestępstwa ujawnienia lub wykorzystania tajemnicy zawodowej ujął szerzej niż w analogicznym przepisie art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, tj. nie ograniczył wyłącznie do ujawnienia lub wykorzystania w finansowaniu społecznościowym. Wszak w art. 179 ww. ustawy kryminalizowane jest wyłącznie ujawnienie lub wykorzystanie takich informacji w obrocie instrumentami finansowymi. Jeżeli istnieją racje przemawiające za szerszym ujęciem znamion projektowanego przestępstwa, to należy je przedstawić w uzasadnieniu, a jeżeli nie istnieją - zawężyć jego znamiona.</p>	<p>Uwaga przyjęta – zawężono zakres przepisu.</p>
23.	Art. 41	UKNF	<p>W ust. 1 oprócz art. 19 należy dopisać art. 12 ust. 3 (przekazanie informacji na pisemne żądanie Komisji).</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

24.	Art. 41 ust. 1	MS	Pod rozważę poddaje ustalenie, czy doszło do prawidłowego uwzględnienia uwagi Ministra Sprawiedliwości do tego przepisu. Ze względu na treść uzasadnienia projektu wydaje się, że art. 41 ust. 1 projektu (poprzednio art. 40 ust. 1) powinien regulować sankcję za uniemożliwienie lub utrudnienie przeprowadzania czynności, o jakich mowa w art. 20.	Uwaga wyjaśniona – w przepisie znajduje się prawidłowe odesłanie. Celem art. 41 ust. 1 jest penalizacja nieudzielania KNF wyjaśnień i niesporządzania kopii dokumentacji na potrzeby nadzorca.
25.	Art. 42	MSWiA	Jednocześnie informuję, że w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji trwają prace nad <i>projektem ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw w związku z powołaniem Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości (UD284)</i> , w którym również zawarte są zmiany dotyczące art. 20 ust. 3 i 5a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. <i>o Policji</i> , które dodają w tych jednostkach redakcyjnych punkty o analogicznych numerach. Wobec powyższego numeracja przywołanych przepisów będzie wymagała odpowiedniej korekty w zależności od stanu zaawansowania prac nad poszczególnymi projektami. <i>Projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw w związku z powołaniem Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości</i> został przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów.	Uwaga przyjęta do wiadomości – MF będzie monitorować postępy prac nad projektem UD284 i w razie konieczności dokona odpowiednich zmian w projekcie UC76.
26.	Art. 46 i 55	Kancelaria Prof. Wierzbowski i Partnerzy	Art. 46 i 55 ustawy - uwagi dotyczące art. 182¹, art. 257¹, art. 595¹ i art. 595² KSH i dwuletniego okresu przejściowego Podtrzymujemy nasze uwagi dotyczące wdrożenia tzw. opcji narodowej. Rozporządzenie 2020/1503 wprowadza w art. 2 pkt 1 lit. n) pojęcie „ <i>instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego</i> ”, którymi są w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które nie podlegają ograniczeniom mogącym skutecznie uniemożliwić ich zbycie, w tym ograniczeniom w sposobie, w jaki udziały te są oferowane lub reklamowane publicznie. Zgodnie z art. 2 pkt 2 Rozporządzenia 2020/1503 właściwe organy, które udzieliły zezwolenia dostawcy usług finansowania społecznościowego, mogą zezwolić na wykorzystanie takich udziałów spółek do celów niniejszego rozporządzenia, o ile spełniają one warunki dotyczące instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego. Projektodawca w pierwotnej wersji projektu zaproponował w art. 43 wprowadzenie przepisów, które będą ograniczały obrót udziałami w sposób, który spowoduje, że udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością nie będą mogły zostać uznane za instrumenty dopuszczone na potrzeby finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. n) Rozporządzenia 2020/1503. Wyłączy to zatem możliwość uzyskania zgody, o której mowa w art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 2020/1503, a zatem skorzystanie z usług finansowania społecznościowego w odniesieniu do udziałów spółek z ograniczoną odpowiedzialnością. W odpowiedzi na szereg uwag zgłoszonych do tego rozwiązania zaproponowano jedynie wprowadzenie dwuletniego okresu przejściowego (do 9 listopada 2023 r.), w którym spółki z o.o. będą mogły ubiegać się o finansowanie w drodze oferowania swoich udziałów, a platformy finansowania społecznościowego będą mogły pośredniczyć w takich ofertach. Rozwiązanie to	Uwaga odrzucona – szczegółowe powody wprowadzenia dwuletniego okresu przejściowego, mającego na celu upowszechnienie się formy prostej spółki akcyjnej jako formy najlepiej dostosowanej dla przedsiębiorstw typu start-up, zostały przedstawione w uzasadnieniu do art. 46 i art. 58 projektu ustawy. Należy także zauważyć, że skoro zdaniem Kancelarii w przypadku konstrukcji PSA dochodzi do niedopasowania do możliwości zaoferowania akcji szerokiego gronu inwestorów, w tym standaryzacji celem ochrony inwestorów indywidualnych, to tym bardziej takie niedopasowanie istnieje w przypadku spółek z o.o. oraz oferowanych przez nie udziałów.

		<p>opiera się na opóźnieniu wejścia w życie przepisu art. 46 projektowanej ustawy, który wprowadza art. 182¹, art. 257¹, art. 595¹ i art. 595² KSH przewidujące odpowiedzialność karną w przypadku kierowania oferty nabycia udziałów w sp. z o.o. do nieoznaczonego adresata oraz promocji i reklamy takiej oferty. Tym samym przez pierwsze dwa lata obowiązywania ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych będzie możliwe kierowanie oferty nabycia udziałów w sp. z o.o. (a także promowanie i reklamowanie takiej oferty) do nieoznaczonego adresata i korzystanie z usług platform finansowania społecznościowego.</p> <p>Pomimo wprowadzenie okresu przejściowego nadal uważamy, że tego rodzaju propozycja legislacyjna, pozbawiająca sp. z o.o. możliwości pozyskiwania finansowania, jest niezgodna z założeniami, jakie przyświecały prawodawcom unijnym, a także budzi wątpliwości w zakresie jej zgodności z przepisami Konstytucji RP dotyczącymi określoności przepisów karnych oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej.</p> <p>Po pierwsze w tym wypadku mamy do czynienia z wprowadzeniem po 9 listopada 2023 r. dodatkowych ograniczeń, niewynikających z przepisów prawa unijnego, a zatem z tzw. <i>gold-platingiem</i>.</p> <p>Po drugie przepisy te, jako niezawierające definicji oferty, reklamy i promowania, a jednocześnie wprowadzające sankcję karną, nie spełniają standardu wyznaczonego przez art. 2, art. 31 ust. 3, art. 42 i art. 54 ust. 1 Konstytucji RP.</p> <p>Po trzecie okres przejściowy dwóch lat może być tak naprawdę niewystarczający w ogóle do skorzystania przez spółki z o.o. z możliwości finansowania za pośrednictwem platform crowdfundingowych. Projektowany artykuł 55 odnosi się tylko i wyłącznie do platform działających w momencie wejścia w życie ustawy, w dodatku platformy te powinny prowadzić publicznie dostępny system internetowy. Nie jest wykluczone, że istnieją podmioty, które prowadzą system w jakiś sposób ograniczony, niespełniający tego wymogu, jednocześnie podmioty te nie będą mogły zmienić sposobu działania, w tym przejść na system publiczny. Ponadto wyłącza to możliwość utworzenia w oparciu o przepisy ustawy i Rozporządzenia 2020/1503 platformy, która oferowałaby pozyskiwanie finansowania przez spółki z o.o. Dodatkowo w projekcie brak jest odniesienia się do możliwości wyrażania przez Komisję Nadzoru Finansowego zgody na wykorzystanie nowopowstałej platformy przez spółkę z o.o., a do takiej zgody wprost odwołuje się art. 2 ust. 2 Rozporządzenia 2020/1503. Propozycja legislacyjna dotycząca art. 46 i 55 jest więc niezgodna z przepisami Rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>Po czwarte w Raporcie z konsultacji (poz. 62) wskazano, że „w ocenie MF dwuletni okres przejściowy umożliwi upowszechnienie formy prostej spółki akcyjnej jako najkorzystniejszej formy prowadzenia działalności przez mikroprzedsiębiorców i przedsiębiorców typu start-up”, pomijając w ogóle wątpliwości związane z oferowaniem akcji prostych spółek akcyjnych (PSA). Przy pracach nad konstrukcją PSA wyłączono możliwość dopuszczania do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzania do obrotu w ASO akcji PSA przyjmując, że dopuszczenie lub wprowadzenie „wymagałoby znacznie większej standaryzacji konstrukcji praw udziałowych takiej spółki w celu ochrony akcjonariuszy mniejszościowych i uwzględnienia obowiązujących w</p>	<p>Ukształtowana przepisami prawa konstrukcja spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wskazuje na jej „zamknięty” charakter, tj. spółki o skoncentrowanej i oznaczonej co do tożsamości strukturze właścicielskiej, w której występują ponadto liczne elementy właściwe spółkom osobowym. Pozostawienie możliwości publicznego proponowania nabycia lub objęcia udziałów w takich spółkach, którego skutkiem jest wprowadzenie do spółki szerokiego kręgu inwestorów zyskujących w zamian za oferowane świadczenia udziały w spółce, a więc również uprawnienia właścicielskie, prowadziłoby do zaprzeczenia zamkniętego charakteru spółki z o.o.</p>
--	--	--	---

			<p><i>tym zakresie regulacji prawa Unii Europejskiej” (Druk sejmu VIII kadencji nr 3236, s. 2). Jakkolwiek w przypadku platform nie mówimy o dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzeniu do ASO, to wciąż aktualny pozostaje aspekt niedostosowania konstrukcji PSA do możliwości zaferowania akcji szerokiemu gronu inwestorów, w tym standaryzacji celem ochrony inwestorów indywidualnych. Niedopuszczalne jest również by wprowadzenie nowych typów czynów zabronionych służyło promocji wykorzystania przez przedsiębiorców określonej konstrukcji prawnej, w tym wypadku prostej spółki akcyjnej. Takie rozwiązanie narusza wolność gospodarczą, której gwarancję stanowi art. 20 Konstytucji RP. W związku z powyższym rekomendujemy wykreślenie art. 46 i art. 55 Ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych, względnie zmianę art. 46 w sposób określony niżej (dokonanie zmiany art. 300¹⁰⁵ § 2 KSH).</i></p> <p>W ostateczności celem wykorzystania tzw. opcji krajowej proponujemy podzielić art. 1 Ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych na dwa ustępy. W pierwszym ustępie zawrzeć zakres przedmiotowy ustawy dotychczas ujęty w punktach 1-2, zaś w ramach drugiego ustępu wprowadzić przepis o następującym brzmieniu:</p> <p><i>„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”.</i></p> <p>Alternatywnie proponujemy zmianę treści projektowanego art. 2 pkt 15 poprzez nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„usłudze finansowania społecznościowego - rozumie się przez to usługę finansowania społecznościowego, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2020/1503, z wyłączeniem w odniesieniu do udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością;”.</i></p>	
27.	Art. 46	PIIT	<p>Proponuje się rezygnację ze zmian w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, o których mowa w art. 46 Projektu.</p> <p>Zaproponowana forma wydłużonej dwuletniej vacatio legis dla wejścia w życie ograniczeń w zakresie obrotu udziałami spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest pomysłem tyleż chybionym co w żadnym stopniu nie realizuje kierunkowych propozycji składanych na uprzednim etapie konsultacji publicznych w tym zakresie.</p> <p>Propozycja ta jednocześnie może spowodować znaczne zamieszanie i niepotrzebną ingerencję ustawodawcy w dotychczasowy kształt regulacji odnoszących się do nabywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.</p> <p>Należy zaznaczyć, że w obecnych realiach rynkowych działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ma charakter zdecydowanie dominujący biorąc pod uwagę strukturę liczbą podmiotów wykonujących swoją działalność w formie spółek kapitałowych. Ponadto, ze względu na fakt, iż forma ta jest szczególnie rozpowszechniona wśród podmiotów typu start-up (ze względu na prostsze warunki brzegowe rozpoczęcia działalności w tej formie prawnej), wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, o których mowa w art. 43 Projektu spowoduje zablokowanie możliwości pozyskiwania przez takie podmioty finansowania w drodze oferowania udziałów w ich spółkach. Jednocześnie takie podmioty pozostaną zależne w tym</p>	<p>Uwaga odrzucona – jw. Ponadto należy zauważyć, że postulat wypracowania rozwiązania, które pozwoli na uproszczenie procedury nabywania udziałów w spółkach z o.o. w praktyce sprowadza się do zatarcia różnic pomiędzy poszczególnymi formami prawnymi prowadzenia działalności gospodarczej.</p>

			<p>zakresie wyłącznie od finansowania dłużnego, co w nieznacznym stopniu rozszerzy dotychczasowe możliwości w tym zakresie.</p> <p>W tym kontekście należy podkreślić, że takie finansowanie dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością jest dostępne już obecnie i zasadniczo nie podlega ograniczeniom regulacyjnym, a zatem paradoksalnie wejście w życie przepisów ograniczających tym spółkom możliwość uzyskania finansowania w drodze sprzedaży udziałów i rozpoczęcie stosowania Rozporządzenia 2020/1503 spowoduje wzrost restrykcji dla tych podmiotów po 10 listopada 2021 r. Oznacza to, że podstawowy cel regulacji Rozporządzenia 2020/1503 (wyrażony w motywach 1-3 preambuły) jakim był rozwój alternatywnych form finansowania dla przedsiębiorstw typu start-up, w tym MSP, może być w polskich realiach w znacznym stopniu ograniczony.</p> <p>W miejsce zaproponowanego rozwiązania postuluje się wypracowanie rozwiązania, które pozwoli na uproszczenie procedury nabywania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, począwszy na rezygnacji z formy pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, o której mowa w art. 180 § 1 k.s.h. na rzecz zwykłej formy pisemnej lub elektronicznej jak w przypadku spółki, której umowa została zawarta przy wykorzystaniu wzorca umowy, o której mowa w art. 180 § 2 k.s.h.</p>	
28.	Art. 46	GPW	<p>Giełda podtrzymuje swoje stanowisko dotyczące możliwości pozyskiwania finansowania w formie crowdfundingu przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wyrażone w piśmie z dnia 19 maja br. (GPW/DWP/W/41/2021) w ramach konsultacji Projektu w pierwszej turze uzgodnień.</p> <p>Odnosząc się do zmian proponowanych w ustawie - Kodeks spółek handlowych („KSH”) Giełda poddaje pod rozwagę skorzystanie - w ramach dostosowywania przepisów krajowych do rozporządzenia 2020/103 - z tzw. opcji narodowej i wprowadzenie do prawa krajowego możliwości pozyskiwania finansowania w formie crowdfundingu przez spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.</p> <p>Wprowadzenie tej opcji wymaga naturalnie usunięcia z KSH obecnych ograniczeń formalnych, zwłaszcza dokonanie zmian w treści art. 180 KSH, który ustanawia wymóg notarialnego poświadczenia podpisów przy zbywaniu udziałów (§ 4) oraz art. 174 KSH, z którego wynika zakaz wystawiania dokumentów na okaziciela na udziały lub prawa do zysku w spółce z o.o. (§ 6). Regulacje te w istotny sposób utrudniają obecnie tej kategorii podmiotów możliwość korzystania z atrakcyjniejszej od kredytu bankowego, czy emisji obligacji formy finansowania jaką są coraz popularniejsze zbiórki publiczne.</p> <p>Jeżeli jednak projektodawca - chociażby z uwagi na istotne różnice w wysokości minimalnego kapitału zakładowego wymaganego dla obydwu typów spółek kapitałowych - nie chce otwierać drogi do finansowania w formie crowdfundingu dla wszystkich spółek z o.o. to wydaje się, że zamiast rezygnacji w ogóle z przewidzianej w rozporządzeniu 2020/103 opcji narodowej godnym rozważania jest wprowadzenie rozwiązań pośrednich, jakie stanowić może: (i) wprowadzenie wymogu przekształcenia się w spółkę akcyjną po skutecznym pozyskaniu przez</p>	Uwaga odrzucona – jw.

			<p>spółkę z o.o. funduszy na dalszy rozwój (np. w określonym okresie) lub (ii) umożliwienie korzystania z tej formy finansowania jedynie większym podmiotom (np. o określonej wartości kapitału zakładowego).</p> <p>Podkreślić należy, że finansowanie społecznościowe zapewnia małym i średnim przedsiębiorstwom, w szczególności tym znajdującym się we wczesnej fazie rozwoju (start-up) dostęp do tańszych, niż tradycyjne, źródeł finansowania. Jak wynika z danych Głównego Urzędu Statystycznego spółka z o.o. to ciągle najpopularniejsza, po jednoosobowej działalności gospodarczej, forma prawna prowadzenia działalności w Polsce. W samym tylko roku 2019 otwarto dokładnie 33 117 spółek z o.o. podczas gdy w przypadku spółek akcyjnych było to jedynie 243 nowych podmiotów.</p>	
29.	Art. 46 – nowy przepis	Kancelaria Prof. Wierzbowski i Partnerzy	<p>Art. 46 - zmiany w KSH w kontekście możliwości oferowania akcji PSA</p> <p>Dodatkowo istnieją wątpliwości związane z oferowaniem akcji PSA. W zestawieniu uwag opublikowanym po procesie opiniowania projektu Ustawy o finansowaniu społecznościowym przedsięwzięć gospodarczych wskazano, że w ocenie MF nie ma potrzeby doprecyzowywania przepisów w zakresie relacji PSA i crowdfundingu (pozycja 10, uwaga MRPiT). W uzasadnieniu do odpowiedzi na zgłoszoną uwagę czytamy, że akcje PSA będą mogły być oferowane na platformie crowdfundingowej. Wskazać należy, że Powyższa wypowiedź na etapie prac legislacyjnych nie jest jednak wiążąca, a - wbrew odpowiedzi na uwagę - wśród uczestników rynku pojawiła się wątpliwość w tym zakresie, w związku z czym sugerowanym byłoby odniesienie się do tej kwestii wyraźnie w KSH lub Ustawie o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych. Z regulacji zawartej w art. 300¹⁰⁵ ust. 1 KSH wynika, że akcje nowej emisji w PSA są obejmowane na podstawie umowy objęcia akcji. W umowie objęcia akcji spółka zobowiązuje się wyemitować akcje na rzecz subskrybenta, a subskrybent zobowiązuje się do wniesienia wkładu. W § 2 powołanego przepisu natomiast czytamy, że zawarcie umowy objęcia akcji następuje w drodze złożenia oferty objęcia akcji przez spółkę i jej przyjęcia przez oznaczonego adresata. Na etapie prac legislacyjnych nad regulacją prostej spółki akcyjnej zgłoszono uwagę dotyczącą użycia pojęcia „oznaczony adresat”. Uwaga ta została podniesiona przez Giełdę Papierów Wartościowych S.A. (Pismo z dnia 15 czerwca 2018 r., https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/12311555/12507984/12507987/dokument347491.pdf).</p> <p>Wskazano, że przyjęta przez ustawodawcę limitacja dotycząca skierowania oferty wyłącznie przez określonego adresata w praktyce obrotu może efektywnie uniemożliwić przeprowadzenie procesu uzyskania przez spółkę finansowania inwestorskiego za sprawą kampanii „crowdfundingowych”, stanowiących popularny model biznesowy podmiotów o statusie start-upów (Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych spółek, z 15.06.2018 r., Giełda Papierów Wartościowych S.A., GPW/DWP/W/86/2018). Uwaga ta nie została uwzględniona, w związku z czym pozostaje wątpliwość czy jakkolwiek przepis prawa umożliwi faktycznie PSA dokonywanie oferty publicznej akcji prostej spółki akcyjnej. Objęcie akcji w trybie złożenia oferty przez spółkę i jej przyjęcia przez oznaczonego</p>	<p>Uwaga odrzucona – z uzasadnienia ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw wynika, że konstrukcja prostej spółki akcyjnej została wprowadzona do polskiego porządku prawnego m.in. w celu ułatwienia przedsiębiorstwom typu <i>start-up</i> pozyskiwania finansowania również w drodze crowdfundingu. Ponadto, jak wynika z raportu z konsultacji do tego projektu ustawy, wskazany przez postulat GPW został wyjaśniony w toku konsultacji publicznych, a analogiczne uwagi nie były już zgłaszane na późniejszych etapach procesu legislacyjnego.</p>

			<p>adresata jest trybem subskrypcji prywatnej, nie otwartej. Nie wydaje się zatem możliwe prowadzenie skutecznie oferty publicznej akcji PSA w tym trybie subskrypcji.</p> <p>W związku z tym proponujemy zmianę projektowanego art. 46 i nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„Art. 46. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320) w art. 300¹⁰⁵ §2 otrzymuje brzmienie: „§2. Zawarcie umowy objęcia akcji następuje w drodze złożenia oferty objęcia akcji przez spółkę i jej przyjęcia przez subskrybenta”.</i></p>	
30.	Art. 46 – nowy przepis	IDM	<p>OBECNE BRZMIENIE PRZEPISÓW</p> <p>„Art. 328³ §3. Jeżeli umowa o prowadzenie rejestru akcjonariuszy tak stanowi, rejestr akcjonariuszy może, zamiast danych, o których mowa w § 1 pkt 1-4, 10 i 11, zawierać odrębne oznaczenie, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W takim przypadku dane, o których mowa w § 1 pkt 6, nie obejmują rodzaju, serii i numerów nabytych albo obciążonych akcji, lecz ich odrębne oznaczenie.”</p> <p>PROPOZYCJA ZMIANY</p> <p>„§ 3. Jeżeli umowa o prowadzenie rejestru akcjonariuszy tak stanowi, rejestr akcjonariuszy może:</p> <p>1) zamiast <i>serii i numeru akcji</i> , o których mowa w § 1 pkt 4) zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy lub</p> <p>2) zamiast danych o których mowa w § 1 pkt 1-4, 10 i 11, zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>W takim przypadku dane, o których mowa w § 1 pkt 6, nie obejmują rodzaju, serii i numerów nabytych albo obciążonych akcji, lecz ich odrębne oznaczenie.”</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Proponowana treść w zakresie art. 3283 § 3 KSH jest rozszerzeniem obecnego brzmienia przepisu. Co do zasady usługi finansowania społecznościowego opierają się na instrumentach oferowanych ilościowo (fungible), a w takim przypadku zachowanie indywidualnej numeracji każdej z akcji czy też ułamkowych części akcji (należy oczekiwać, że będzie to powszechna praktyka w przypadku obrotu akcjami spółek nie będących spółkami publicznymi) spowoduje zwiększenie kosztów związanych z obrotem tego typu akcjami nie tylko w przypadku wykorzystania „tradycyjnych” technologii ale również w przypadku w wykorzystania technologii blockchain. Co w sposób znaczący przełoży się na koszty uczestników tego obrotu. Dodatkowo, na bazie już ponad 7-miesięcznych doświadczeń podmiotów prowadzących rejestry akcjonariuszy stwierdzić należy, że numeracja akcji nie ma uzasadnienia po zniesieniu ich formy materialnej, a sztucznie utrzymywana numeracja przysparza uczestnikom obrotu i akcjonariuszom dodatkowych problemów, nie dysponując bowiem dokumentami / odcinkami zbiorowymi akcji, często popełniają błędy w zawieranych umowach nie wskazując oznaczenia / serii akcji oraz ich numerów. Dodatkowo utrzymywanie takiej numeracji zwiększa koszty obsługi po stronie podmiotów prowadzących rejestr akcjonariuszy, a podmioty te posiadają rozwiązania techniczne i doświadczenie umożliwiające bezpieczne i rzetelne prowadzenie rejestrów na</p>	<p>Uwaga odrzucona – już obecne brzmienie przepisu daje możliwość wskazania w rejestrze akcjonariuszy jedynie oznaczenia akcji, zamiast serii i numerów poszczególnych akcji.</p>

			podstawie oznaczeń kodowych akcji w tym nie będących kodami ISIN, których nadawanie jest zastrzeżone dla instytucji kodujących, które to pobierają za to dodatkowe opłaty.	
31.	Art. 46 – nowy przepis	IDM	<p>TREŚĆ PROJEKTU „2a. Podmiot pośredniczący realizuje zabezpieczenie wyłącznie na rzecz podmiotów, które złożyły zapis w odpowiedzi na wezwanie,, PROPOZYCJA ZMIANY ,,,x) w art. 300³³ dodaje się § 3. w brzmieniu: „§ 3. Jeżeli umowa o prowadzenie rejestru akcjonariuszy tak stanowi, rejestr akcjonariuszy może, zamiast danych, o których mowa: 1) w § 1 pkt 4) zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot prowadzący rejestr akcjonariuszy lub 2) w § 1 pkt 1–4, 10 i 11, zawierać odrębne oznaczenie nadane przez podmiot o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W takim przypadku dane, o których mowa w § 1 pkt 6, nie obejmują rodzaju, serii i numerów nabytych albo obciążonych akcji, lecz ich odrębne oznaczenie.” UZASADNIENIE Proponowana zmiana treści art. 300³³ jest konsekwencją zmiany zaproponowanej powyżej w art. 328³ § 3 KSH i jest zgodna z intencją przyświecającą ustawodawcy przy prowadzeniu „dematerializacji” akcji spółek niebędących spółkami publicznymi, aby dla tego kręgu podmiotów uzyskać jednolity i bezpieczny standard obsługi, wzorowany na pozytywnych doświadczeniach z tzw. rynku publicznego. Zwrócić należy uwagę, że podobnie jak dla spółek akcyjnych, a nawet szczególnie w przypadku prostej spółki akcyjnej, nieuzasadnione zwiększanie kosztów związanych z obowiązkową numeracją akcji będzie stanowić barierę w wykorzystaniu nowoczesnych technologii. Ujednolicenie sposobu rejestracji dla wszystkich ww. „typów spółek niepublicznych” umożliwi uproszczenie infrastruktury dostawców usług finansowania społecznościowego oraz w konsekwencji obniżenie kosztów funkcjonowania tego rynku przez co cel ustawy będzie łatwiej osiągalny.</p>	<p>Uwaga odrzucona – postulat nie jest bezpośrednio związany z projektowaną ustawą i wymaga dodatkowych konsultacji między właściwymi resortami i zainteresowanymi podmiotami. Obecnie we właściwości Ministra Finansów pozostaje proces legislacyjny projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (UD235) – postulat ten mógłby zostać rozpatrzony w tym procesie legislacyjnym.</p>
32.	Art. 47 – nowy przepis	UKNF	<p>Podtrzymujemy propozycję wprowadzenia do ustawy o ofercie publicznej przepisu regulującego opłatę za nadzór nad ofertami publicznymi „bezprospektowymi”, poprzez dodanie art. 94d o następującym brzmieniu: (Dodanie) „Art. 94d 1. Wpis do ewidencji akcji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, podlega opłacie w wysokości 0,25% wartości wpływów brutto z oferty, nie więcej jednak niż równowartość w złotych 4.500 euro, chyba że akcje będące przedmiotem oferty publicznej są lub zostaną dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 12 miesięcy od dnia przydziału lub wydania akcji. 2. W terminie, o którym mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1, emitent akcji uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, albo dokonując wpisu wskazuje, że akcje będące przedmiotem przeprowadzanej przez</p>	<p>Uwaga odrzucona – postulat nie jest bezpośrednio związany z projektowaną ustawą. Ponadto propozycja jest już rozpatrywana w ramach projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (UD235).</p>

		<p>emitenta oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są lub zostaną dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 12 miesięcy od dnia przydziału lub wydania akcji.</p> <p>3. W przypadku gdy akcje będące przedmiotem przeprowadzanej przez emitenta oferty publicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie zostaną w terminie 12 miesięcy od dnia przydziału lub wydania akcji dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, emitent akcji zobowiązany jest w terminie 14 dni od dnia upływu tego terminu uiścić opłatę ewidencyjną, o której mowa w ust. 1.”</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>W dniu 20 maja 2021 r. przekazując do Ministerstwa Finansów uwagi do projektu ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (nr UC76), UKNF przedstawił dodatkowe stanowisko, dotyczące wybranych kwestii związanych z przedmiotowym projektem, w tym m.in. dot. wprowadzenia opłaty za nadzór nad ofertami publicznymi „bezprospektowymi”, do których należą oferty publiczne realizowane przy udziale platform crowdfundingowych, w postaci opłaty za wpis do Systemu Ewidencji Akcji (dalej: SEA). Zaproponowane wówczas rozwiązanie zakładało wprowadzenie opłaty na poziomie 0,5% wartości zakładanych wpływów brutto z oferty, nie więcej jednak niż 4.500 euro od każdej oferty publicznej akcji, które nie będą dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Konstrukcja przepisu zakładała, iż opłata będzie uiszczana przez podmiot, który przeprowadził ofertę akcji będących przedmiotem wpisu do ewidencji. Stąd propozycja zmiany art. 10 ustawy o ofercie przewidywała, że podmiotem obowiązującym do dokonania wpisu będzie nie tylko emitent, ale także – w przypadku oferty publicznej odsprzedaży akcji – oferujący.</p> <p>Jednakże w wyniku przeprowadzenia dodatkowych analiz, odstępujemy od wprowadzania zmian do obecnie obowiązującego brzmienia art. 10 ustawy o ofercie i proponujemy dodanie nowego art. 94d ustawy o ofercie w ww. brzmieniu.</p> <p>W 2020 r. przeprowadzono 313 ofert publicznych akcji, które nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu. Łączna wartość tych ofert wyniosła 591 mln zł, zaś średnia wartość oferty to 1,9 mln zł. Na samych platformach crowdfundingowych w 2020 r. przeprowadzono 50 ofert publicznych akcji o łącznej wartości ponad 114 mln zł. W 2021 r. (do końca września) przeprowadzono 240 ofert publicznych akcji, które nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu, w tym 48 na platformach crowdfundingowych. Łączna wartość tych ofert wyniosła 652 mln zł, zaś średnia wartość oferty to 2,3 mln zł. Rosnąca liczba ofert publicznych, w tym liczne przypadki, w których oferty w krótkim czasie (krótszym niż kolejne 12 miesięcy) przeprowadzone są przez tego samego emitenta, wiąże się z koniecznością znacznego rozszerzenia i zintensyfikowania działań nadzorczych (co bezpośrednio przekłada się</p>	
--	--	---	--

		<p>na koszty funkcjonowania). Tym samym konieczne jest zapewnienie adekwatnych nakładów do finansowania działań nadzorczych oraz wyposażenia UKNF w odpowiednie narzędzia technologiczne, podczas gdy oferty przeprowadzone przy udziale platform crowdfundingowych nie są obciążone żadnymi opłatami administracyjnymi.</p> <p>Celem pokrycia ww. kosztów nadzoru oraz wychodząc naprzeciw założeniom i wytycznym określonym w Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego, proponujemy przepis, zakładający opłatę uzależnioną od rzeczywistych wpływów brutto z oferty, a nie wpływów zakładanych, a także obniżoną z proponowanych pierwotnie 0,5% do 0,25% wartości wpływów brutto. Opłatę maksymalną proponujemy pozostawić na poziomie 4.500 euro. Stawka opłaty z uwzględnieniem jej maksymalnej wartości, w odniesieniu do skrajnych wartości ofert zidentyfikowanych przez UKNF, nie będzie stanowiła niewspółmiernego kosztu, zarówno względem globalnych kosztów prowadzenia oferty jak również wartości zakładanych wpływów brutto z jej tytułu.</p> <p>Proponujemy aby obowiązkiem do uiszczenia opłaty był tylko emitent, który przeprowadził ofertę publiczną akcji, a akcje te nie byłyby przedmiotem dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Podyktowane jest to faktem, że w strukturze tzw. ofert „bezprospektowych” dominują oferty akcji nowej emisji. W 2020 r. i 2021 r. ze wszystkich takich ofert tylko 12 zostało przeprowadzonych przez oferujących. Co więcej w toku analizy sposobu, w jaki nastąpi techniczne wdrożenie proponowanej nowelizacji UKNF zidentyfikował problem polegający na konieczności każdorazowego nadawania dostępu do wszystkich funkcjonalności SEA akcjonariuszom (oferującym), którzy w następstwie przeprowadzonej oferty odsprzedaży akcji będą składali wnioski o wpis oferty akcji do ewidencji. Wprowadzenie możliwości dokonywania wpisów przez akcjonariuszy (oferujących), wiązałoby się z ryzykiem, iż podmioty, inne niż emitent, miałyby możliwość modyfikacji danych w SEA (wszystkich wpisów). Na chwilę obecną dostęp do SEA nadawany jest tylko upoważnionym przez emitenta osobom. Regulacje Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 wskazują z kolei, że oferty publiczne prowadzone za pośrednictwem platform crowdfundingowych będą mogły przeprowadzać jedynie emitenci. Na platformach nie będą więc pojawiać się oferty odsprzedaży akcji.</p> <p>Obowiązek uiszczenia opłaty nie będzie materializował się wraz z zakończeniem oferty. W rzeczywistości bowiem akcje objęte ofertą mogą zostać dopuszczone/wprowadzone do obrotu w terminie 12 miesięcy od jej zakończenia. W przypadku złożenia przez emitenta informacji o zamiarze dopuszczenia/wprowadzenia akcji, opłata za wpis nie byłaby pobierana. Dopiero w przypadku braku dopuszczenia/wprowadzenia akcji w terminie 12 miesięcy, emitent byłby zobowiązany do jej uiszczenia.</p>	
--	--	--	--

33.	Nowy przepis (art. 47a), odnośnik nr 2	MON	<p>W treści odnośnika nr 2 do tytułu ustawy po wyrazach: „ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych” proponuje się dodać wyrazy: „ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych.”.</p> <p>Po art. 47 proponuje się dodać art. 47a w brzmieniu: <i>„Art. 47a. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214, z późn. zm.) w art. 40b:</i> <i>1) w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:</i> <i>„11) stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (Dz. U. poz. ...)”;</i> <i>2) w ust. 4 w pkt 8 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:</i> <i>„9) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest uczestnikiem usługi finansowania społecznościowego, o której mowa w ustawie z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (Dz. U. poz. ...)””.</i></p>	Uwaga przyjęta.
34.	Nowy przepis (art. 47b)	MS	<p>Poddaje pod rozagę nowelizację ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2020 r. poz. 358 oraz z 2021 r. poz. 1177) poprzez dodanie do jej art. 16 przestępstw przewidzianych w projekcie.</p> <p>W uzasadnieniu projektodawca argumentując wprowadzenie nowych przestępstw odwołuje się do przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Przestępstwa z tych ustaw są wymienione w art. 16 ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, a więc wydaje się, że projektowane nowe przestępstwa również powinny się znaleźć w tej ustawie.</p>	Uwaga przyjęta.
35.	Art. 49 pkt 1 lit. c	UKNF	<p>Uwaga redakcyjna: w art. 49 pkt 1 lit c (art. 3 pkt 62 u.o.i.f.) odwołanie powinno brzmieć: „(...) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych (...)”</p>	Uwaga przyjęta.
36.	Art. 49 pkt 4	UKNF	<p>Projekt nie zawiera implementacji art. 57 ust. 8 lit d Dyrektywy MIFID II w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 10 lit c Dyrektywy 2021/338: „d) żądania, aby dana osoba tymczasowo przywróciła płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.”</p>	Uwaga przyjęta.
37.	Art. 49 pkt 5 lit. d	RCL	<p>projektowany art. 32c ust. 4c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 49 pkt 5 lit. d projektu) wymaga na dalszym etapie prac uzupełnienia przez skonkretyzowanie powołania aktu prawa UE.</p>	Uwaga przyjęta do wiadomości – rozporządzenie wykonawcze nie zostało na razie wydane.
38.	Art. 49 pkt 8	UKNF	<p>Proponowane brzmienie art. 83b ust. 18 Ustawy o obrocie może budzić wątpliwości interpretacyjne (zgłaszane także przez inne kraje UE), że wyłączeniu spod wymogów zarządzania produktowego są wyłączone wszystkie obligacje bez wbudowanego instrumentu pochodnego a dodatkowo takie z instrumentem pochodnym – klauzula <i>make whole</i>.</p>	Uwaga odrzucona – w ocenie MF brzmienie zaproponowane przez UKNF nie odpowiada wyjaśnieniom KE przekazany przez ESMA. Jeżeli wyłączenie

		<p>ESMA zwróciła się do KE, która wyjaśniła, że regulacja ta powinna być rozumiana jako wyłączenie spod obowiązków w zakresie zarządzania produktowego jedynie tych obligacji, które zawierają klauzulę <i>make whole</i>. Pozostałe obligacje, nawet bez wbudowanego instrumentu pochodnego podlegają tym wymogom.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, UKNF proponuje zmianę redakcji art. 83b ust. 18 Ustawy o obrocie jak poniżej:</p> <p>„Przepisów ust. 8-17 nie stosuje się w przypadku, gdy świadczona przez firmę inwestycyjną usługa maklerska dotyczy obligacji, w stosunku, do których emitent zobowiązał się, że w przypadku wcześniejszego wykupu obligacji wypłaci obligatariuszom kwotę równą sumie wartości nominalnej obligacji oraz wszystkich należności odsetkowych należnych do upływu terminu wykupu tej obligacji.”</p>	<p>spod obowiązków zarządzania produktowego dotyczyłoby wszystkich obligacji, w stosunku do których emitent zobowiązał się do określonego zachowania w przypadku wcześniejszego wykupu, to dotyczyłoby również obligacji zawierających inne wbudowane instrumenty pochodne. Tymczasem intencją dyrektywy jest, aby wyłączenie dotyczyło wyłącznie obligacji, które zawierają wbudowany instrument pochodny w postaci klauzuli <i>make-whole</i>. Zarówno obligacje, które zawierają klauzulę <i>make-whole</i> i jednocześnie inny wbudowany instrument pochodny, jak i obligacje, które nie zawierają żadnego wbudowanego instrumentu pochodnego, nie powinny zostać objęte wyłączeniem. Zaproponowane przez UKNF brzmienie nie uwzględnia również elementu przepisu dyrektywy, który mówi o wypłaceniu inwestorowi kwoty równej sumie wartości bieżącej netto pozostałych płatności kuponowych oraz kwoty głównej obligacji. Aktualne brzmienie projektowanego przepisu odpowiada w pełni brzmieniu implementowanej dyrektywy. W ocenie MF przepis ten jednoznacznie wyłącza spod obowiązków zarządzania produktowego jedynie obligacje,</p>
--	--	--	--

				w stosunku do których emitent zobowiązał się do określonego zachowania w przypadku wcześniejszego wykupu.
39.	Art. 49 pkt 8	KDPW	<p>Z redakcji projektowanego brzmienia art. 83b ust. 18 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wynika, że zobowiązanie emitenta do wypłaty obligatariuszom kwoty równej sumie wartości bieżącej netto wszystkich płatności oczekiwanych do upływu terminu zapadalności obligacji w razie ich wcześniejszego wykupu, ma charakter wbudowanego instrumentu finansowego, co nie wydaje się właściwe. Wypłata obligatariuszowi, w dniu wcześniejszego wykupu obligacji, wszystkich należnych mu w tym dniu świadczeń z tytułu obligacji, jest po prostu klasycznym wykonaniem zobowiązań wynikających z obligacji. Wartość należnego obligatariuszowi świadczenia nie jest uzależniona od wartości innych instrumentów, czy indeksów, co charakteryzuje instrumenty pochodne. W związku z tym proponujemy zmianę redakcji tego przepisu i nadanie mu brzmienia:</p> <p>„18. Przepisów ust. 8–17 nie stosuje się w przypadku gdy usługa maklerska świadczona przez firmę inwestycyjną dotyczy obligacji, która nie zawiera wbudowanego instrumentu pochodnego.”</p>	Uwaga odrzucona – aktualne brzmienie projektowanego przepisu odpowiada w pełni brzmieniu implementowanej dyrektywy, gdzie mowa o obligacjach, „które nie zawierają innego wbudowanego instrumentu pochodnego niż klauzula <i>make-whole</i> ”. Brzmienie zaproponowane przez KDPW nie tylko pomija odniesienie do instrumentu pochodnego, ale również rozciąga wyłączenie na obligacje, które nie zawierają żadnego wbudowanego instrumentu pochodnego, co jest niezgodne z implementowaną dyrektywą. W przypadku klauzuli <i>make-whole</i> obowiązek wypłaty dotyczy sumy wartości bieżącej netto należności, a nie klasycznego wykonania zobowiązań z obligacji.
40.	Art. 49 pkt 9 lit. a	UKNF	<p>Dla zapewnienia czytelności, sugerujemy zamiast wprowadzania zmian do art. 83c ust. 4 pkt 4 dodanie ust. 4a w następującym brzmieniu:</p> <p>„4a. Wymogu o którym mowa w ust. 4 pkt 4, nie stosuje się w przypadku świadczenia na rzecz klienta profesjonalnego usług innych, niż usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5.”</p>	Uwaga przyjęta.
41.	Art. 49 pkt 9 lit. b	ZBP	<p>W projektowanych art. 83c ust. 6a i 6b Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi („UOIF”) ustawodawca wprowadza (w ślad za Dyrektywą 2021/338) domyślny format elektroniczny przekazywanych klientom informacji. Nowe przepisy UOIF odwołują się przy tym do informacji, o których mowa w art. 83c ust. 4 i 5 UOIF, a więc do informacji, o których mowa odpowiednio w artykułach 45-51, 52 oraz 61 Rozporządzenia 2017/565. Taka redakcja nowych przepisów całkowicie zniekształca założenia Dyrektywy 2021/338, która dodaje do Dyrektywy MIFID II (Dyrektywa 2014/65/UE) następujący przepis (art.24 ust. 5a): „Firmy inwestycyjne przekazują</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>wszystkie informacje, których przekazywanie jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy, klientom lub potencjalnym klientom w formacie elektronicznym (...)”. Należy bowiem zauważyć, że wymienione na ten moment w art. 83c ust. 4 i 5 UOIF enumeratywnie przepisy tj. art. 45-51, 52 oraz 61 Rozporządzenia 2017/565, do których referują projektowane art. 83c ust. 6a i 6b UOIF nie stanowią wszystkich przepisów statuujących obowiązki informacyjne po stronie firm inwestycyjnych i banków, o których mowa w Dyrektywie MIFID II. Dla przykładu wskazać można politykę wykonywania zleceń, która jest przekazywana zgodnie z art. 73bUOIF w związku z art. 66 Rozporządzenia 2017/565, czy informacje o sprzedaży krzyżowej implementowane na podstawie art. 24 ust. 11 Dyrektywy MIFID II w art. 83f UOIF oraz §24-27 Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych lub politykę handlową firmy inwestycyjnej działającej jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje, przekazywaną zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (z późn. zm.), wraz z aktami wykonawczymi. Ponadto podmioty nadzorowane przekazują szereg innych informacji na podstawie innych niż ww. wskazane w Projekcie przepisów Rozporządzenia 2017/565 np. art. 59, art. 34 ust. 4, itp.</p> <p>Firmy inwestycyjne oraz banki wypełniają omawiane obowiązki informacyjne często poprzez ujęcie wszystkich wymaganych przepisami informacji zbiorczo w pakietach informacyjnych przekazywanych klientom. Objęcie zatem przez ustawodawcę, tak jak w analizowanym Projekcie art. 83c ust. 6a i 6b UOIF, tylko części obowiązków informacyjnych domyślnym formatem elektronicznym stworzy dualizm porządków prawnych, gdzie niektóre informacje (przykładowo wyżej wskazane) będą dostarczane klientom dotychczasowym trybem (gdzie podstawowym nośnikiem jest papier), a inne nowym trybem (gdzie podstawowym nośnikiem jest format elektroniczny).</p> <p>Należy zauważyć, że taki stan rzeczy wywoła po stronie klientów niezrozumienie i nie przyczyni się do uproszczenia obiegu informacji, będącego <i>ratio legis</i> wprowadzanych przepisów. Dodać też trzeba, że projektowane przez ustawodawcę rozwiązanie wpłynie dodatkowo na zwiększenie liczby dokumentów otrzymywanych przez klientów (która już w obecnym stanie prawnym jest znaczna), bowiem konieczne będzie po stronie firm inwestycyjnych i banków rozdzielanie pakietów informacyjnych na kategorie informacji, dla których domyślnym nośnikiem jest papier i tych, dla których domyślnym nośnikiem jest format elektroniczny.</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o zmiany projektowanych art. 83c ust. 6a i 6b UOIF poprzez objęcie nimi wszystkich przepisów statuujących obowiązki informacyjne zgodnie z Dyrektywą MIFID II.</p>	
42.	Art. 49 pkt 9 lit. b	ZBP	Projektowane art. 83c ust. 6a i 6b w ślad za Dyrektywą 2021/338 przewidują obowiązek wysyłania informacji klientom w formacie elektronicznym – również w odniesieniu do dotychczasowych klientów. Wobec tego firmy inwestycyjne i banki będą zobowiązane do	Uwaga przyjęta przez dodanie przepisu przejściowego.

		<p>przekazania swoim obecnym klientom informacji na 8 tygodni przed rozpoczęciem stosowania nowych przepisów, że w tym czasie mogą oni zażądać przekazywania im w dalszym ciągu informacji na piśmie, a w przeciwnym razie lub w przypadku braku reakcji ze strony klienta informacje te będą przekazywane w nowym trybie, tj. w formacie elektronicznym.</p> <p>Należy zauważyć, że nowe przepisy nie tłumaczą jak należy postąpić w przypadku, w którym dotychczasowy klient nie podał bankowi lub firmie inwestycyjnej adresu poczty elektronicznej (ani innego kontaktu zdalnego) na potrzeby wykonywania umowy – nie było do tej pory obowiązku prawnego zbierania takich informacji od klientów – ani nie korzysta z bankowości elektronicznej, wobec czego bank (lub firma inwestycyjna) nie ma możliwości kontaktu z klientem drogą inną niż tradycyjna korespondencja (również po upływie wskazanych 8 tygodni). W konsekwencji powstanie stan faktyczny, w którym klient nie wyraził żądania otrzymywania informacji w formie papierowej, ale równocześnie nie podał wcześniej ani nie poda w związku z otrzymaną informacją wynikającą z wdrożenia dyrektywy 2021/338 adresu mailowego czy też nie będzie w dalszym ciągu korzystać z bankowości elektronicznej i choć z mocy prawa będzie miał otrzymywać informacje w formacie elektronicznym, w praktyce banki nie będą mogły tego zrealizować nie znając adresu e-mail klienta.</p> <p>Większe instytucje finansowe mogą posiadać w swoich portfelach setki tysięcy takich klientów. Z drugiej strony nowe przepisy stanowią, że aby bank lub firma inwestycyjna mogły w dalszym ciągu przekazywać klientom informacje w dotychczasowym trybie (na papierze jako trwałym nośniku) wymagane jest aktywne działanie ze strony klienta, tj. wyrażenie przez klienta odpowiedniego żądania. Zauważyć należy, że w praktyce w tego typu sytuacjach zwykle jedynie część klientów z własnej inicjatywy podejmuje kontakt z bankiem lub firmą inwestycyjną i nie istnieją mechanizmy prawne, które pozwalałyby wymóc na klientach podjęcie działania.</p> <p>W związku z tym wprowadzenie projektowanych przepisów przy braku odniesienia się przez ustawodawcę do wyżej opisanych sytuacji (występujących powszechnie w praktyce) postawi banki oraz firmy inwestycyjne przed zasadniczym dylematem prawnym, czy po upływie wspomnianego terminu 8 tygodni powinny one w dalszym ciągu przekazywać obecnym klientom informacje dotychczasowym trybem na papierowym nośniku informacji (i narazić się tym samym na złamanie art. 83c ust. 6a i 6b UOIF) czy w braku możliwości kontaktu z klientem w trybie zdalnym (chodzi o klientów niekorzystających z bankowości elektronicznej i bez dostępu do internetu) wstrzymać przekazywanie im przedmiotowych informacji (i narazić się tym samym na złamanie wszystkich przepisów statuujących obowiązki informacyjne).</p> <p>Wobec powyższego wnosimy o dokonanie zmiany projektowanych art. 83c ust. 6a i 6b UOIF poprzez uregulowanie trybu postępowania z klientami niekorzystającymi ze zdalnych (elektronicznych) trybów kontaktu z bankiem lub firmą inwestycyjną (brak możliwości kontaktu z klientem przez e-mail oraz bankowość elektroniczną), którzy nie zgłoszą odpowiedniego żądania, o utrzymaniu dotychczasowego trybu przekazywania informacji na papierze, lub też dodania postanowienia, że firma inwestycyjna (lub bank działający na podstawie art. 70 ust. 2 UOIF) jest zwolniony z obowiązków przekazywania wszystkich informacji wymaganych</p>	
--	--	--	--

			Dyrektywą MIFID II do czasu wskazania przez klienta adresu e-mail lub też żądania przekazania tych informacji nadal w formie papierowej.	
43.	Art. 49 pkt 9 lit. b	KSZ Legal	Zgodnie z art. 1 pkt 4 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338, dotychczasowi klienci detaliczni otrzymujący informacje na papierze automatycznie będą przechodzić na format elektroniczny, jeżeli w terminie 8 tygodni przed wysłaniem informacji w formacie elektronicznym nie zażądata dalszego ich otrzymywania w formie papierowej. Aktualne brzmienie projektowych zmian w art. 83c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie uwzględnia w pełni wszystkich okoliczności wynikających z przytoczonych przepisów dyrektywy. Być może lepszym rozwiązaniem będzie implementacja regulacji dyrektywy częściowo w formie przepisu przejściowego do projektowanej ustawy wskazującego, w jaki sposób należy postępować z klientami detalicznymi, którzy do dnia wejścia w życie zmian przepisów otrzymywali informacje na papierze.	Uwaga przyjęta kierunkowo przez dodanie przepisu przejściowego.
44.	Art. 49 pkt 9 lit. b	ZBP	W projektowanym ust. 6b przewiduje się następujące sformułowanie: „Firma inwestycyjna informuje:1) klientów detalicznych i potencjalnych klientów detalicznych o możliwości przekazania informacji, o których mowa w ust. 4 i 5, w formie papierowej;”. W ocenie sektora bankowego tak określony krąg klientów stoi w sprzeczności z dyspozycją i wyłączeniem przewidzianym w dodanym na mocy dyrektywy 2021/338 ust. 5a (do art. 24 MIFID II) o następującej treści: „Nie jest konieczne informowanie dotychczasowych klientów detalicznych, którzy już otrzymują informacje, których przekazywanie jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy w formacie elektronicznym.” Zaproponowany w Projekcie sposób implementacji może wskazywać, że każdy klient detaliczny, także ten już dziś korzystający z elektronicznego formatu otrzymywania informacji, powinien być poinformowany o możliwości żądania otrzymywania informacji w formie papierowej. W naszej ocenie taki przepis stoi w sprzeczności z przytoczonym fragmentem art. 24 ust 5a MIFID II oraz nie uwzględnia tego, że dany klient detaliczny wyraził już wcześniej wolę otrzymywania informacji w formacie detalicznym. Dostrzegamy implementację wskazanego zdania z art. 24 ust 5a MIFID II w art. 83c ust. 6b pkt 2), natomiast mamy wątpliwość wobec określenia kręgu klientów w art. 83c ust.6b pkt 1).	Uwaga przyjęta.
45.	Art. 49 pkt 10 lit. a	NBP	Sugerujemy, aby w projektowanym art. 83g ust. 2a <i>ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi</i> , w celu zachowania spójności z innymi przepisami tej ustawy, sformułowanie „adekwatne informacje” zastąpić wyrażeniem „niezbędne informacje”, a także sformułowanie „firma inwestycyjna przekazuje klientowi wynik tej analizy” zastąpić wyrażeniem „firma inwestycyjna informuje klienta o wyniku tej analizy”.	Uwaga przyjęta częściowo – sformułowanie „adekwatne informacje” jest wielokrotnie wykorzystywane w ustawie (np. art. 83g ust. 1, art. 83h ust. 1) i wydaje się lepiej oddawać treść implementowanego przepisu.
46.	Art. 49 pkt 10 lit. b	Minister ds. UE	Projekt ustawy nie zapewnia prawidłowego wdrożenia art. 1 pkt 8 dyrektywy 2021/338 w zakresie dodawanego w dyrektywie 2014/65/UE art. 29a ust. 2. Dodawany przepis nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby wymogi określone w art. 25 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 2014/65/UE (informowanie klienta, w związku ze świadczonymi usługami	Uwaga przyjęta.

			<p>doradztwa inwestycyjnego, czy korzyści płynące z zamiany instrumentów finansowych są większe niż koszty związane z taką zmianą) oraz w art. 25 ust. 6 tej dyrektywy (przekazywanie przez firmy inwestycyjne klientom sprawozdań dotyczących świadczonych usług) nie miały zastosowania do usług świadczonych na rzecz klientów profesjonalnych, chyba że klienci ci powiadomią firmę inwestycyjną drogą elektroniczną albo w formie papierowej, że pragną korzystać z praw przewidzianych w tych przepisach. Zgodnie z tabelą zgodności wdrożenie art. 29a ust. 2 dodawanego w dyrektywie 2014/65/UE mają zapewnić projektowane art. 83g ust. 5a i 5b oraz art. 83j ust. 7 i 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Należy jednak zwrócić uwagę, że projektowane przepisy nie określają bezpośrednio formy w jakiej klient profesjonalny powinien powiadomić firmę inwestycyjną o woli skorzystania z przysługujących mu praw określonych w przepisach krajowych wdrażających art. 25 ust. 2 akapit trzeci oraz art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE. Z projektowanych art. 83g ust. 5b oraz art. 83j ust. 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, które wprowadzają obowiązek ewidencjonowania dokumentów, nagrań rozmów telefonicznych, korespondencji elektronicznej oraz innych informacji przekazywanych lub otrzymywanych w związku z żądaniami klientów profesjonalnych, wynika że projektodawca dopuszcza możliwość powiadomienia firmy inwestycyjnej przez klienta również w drodze rozmowy telefonicznej. Takie rozwiązanie nie jest jednak zgodne z literalnym brzmieniem ww. przepisu dyrektywy. Gdyby unijny prawodawca uwzględnił w omawianym przypadku rozmowę telefoniczną jako formę dozwolonej komunikacji między firmą inwestycyjną a klientem, znalazłoby to odzwierciedlenie w przepisach dyrektywy 2021/338 (jak np. w art. 1 pkt 4 dyrektywy 2021/338, który dodaje drugi akapit do art. 24 ust. 4 dyrektywy 2014/65/UE). Zatem pominięcie formy telefonicznej w dodawanym w dyrektywie 2014/65/UE art. 29a ust. 2 jest celowe. W związku z tym projekt ustawy wymaga doprecyzowania.</p>	
47.	Art. 49 pkt 11	ZBP	<p>Projektowany art. 83j ust. 7 UOIF stanowi, iż „przepisy ust. 1, 5 i 6 stosuje się do usług maklerskich świadczonych na rzecz klienta profesjonalnego, na żądanie takiego klienta”. Dodany przepis powinien obejmować wszystkie ustępy obecnego art. 83j UOIF, tj. art. 83j ust. 1-6, uzależniając tym samym od żądania klienta profesjonalnego przekazywanie mu wszelkich sprawozdań, o których mowa w art. 83j UOIF. Należy zauważyć, że art. 59, 60, 62, 63 Rozporządzenia 2017/565, do których odpowiednio odwołują się art. 83j ust. 2, 3, 4 (których ustawodawca nie wymienia w projektowanym art. 83j ust. 7 UOIF) mają wszystkie tę samą podstawę prawną, czyli art. 25 ust. 6 Dyrektywy MIFID II, którego to zastosowanie do klientów profesjonalnych uległo zmianie na mocy nowelizacji Dyrektywą 2021/338 – zgodnie ze zmienionym art. 29a ust. 2 Dyrektywy MIFID II „wymogi określone w art. 25 ust. 2 akapit trzeci oraz w art. 25 ust. 6 nie mają zastosowania do usług świadczonych na rzecz klientów profesjonalnych, chyba że klienci ci powiadomią firmę inwestycyjną drogą elektroniczną albo w formie papierowej, że pragną korzystać z praw przewidzianych w tych przepisach”. Wobec powyższego wnosimy o zmianę projektowanego art. 83j ust. 7 UOIF przez objęcie nim wszystkich sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1-6 UOIF.</p>	Uwaga przyjęta.

48.	Art. 49 pkt 12	ZBP	<p>Dodanie art. 83ja do UOIF. Artykuł ten zawiera wyłączenia stosowania przepisów, ale tylko w stosunku do firm inwestycyjnych, nie odnosząc się do banków prowadzących działalność na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie.</p> <p>W związku z tym proponuje się dokonanie następującej zmiany w brzmieniu tego przepisu: „Art. 83ja. W przypadku gdy firma inwestycyjna albo bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, uprawniony do świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, zawiera transakcje lub pośredniczy w zawieraniu transakcji z uprawnionym kontrahentem przepisów art. 73 ust. 6a, art. 73a ust. 1–3 i 5, art. 73b, art. 73d ust. 2 i 3, art. 83b ust. 8–17, art. 83c ust. 2–4 i 7, art. 83d ust. 1 i 6, art. 83e, art. 83f, art. 83h ust. 1–4 oraz art. 83j ust. 1–2 i 4 nie stosuje się do tych transakcji ani do usług, o których mowa w art. 69 ust. 4, mających związek z tą transakcją.”; Alternatywnie proponujemy zmianę w art. 70 ust. 4 ustawy przez rozszerzenie katalogu przepisów stosowanych odpowiednio: „W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3a, art. 72, art. 73 ust. 1, 2, 5j-5o i 6a, art. 73a-73d, art. 74b-76a, art. 79-81a, art. 81c, art. 81d, art. 81f, art. 82a, art. 83a-83ja, art. 86 ust. 2 i art. 90 oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do prowadzenia działalności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1-7, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.”</p>	Uwaga przyjęta.
49.	Art. 49 pkt 14 lit. a	KSZ Legal	<p>Proponujemy wprowadzenie zmiany w art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi określającym aktualnie, że <i>nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji</i> – na brzmienie analogiczne do tego zaproponowanego dla dostawców usług finansowania społecznościowego w art. 7 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych. Skoro w nowej wersji projektu ustawy wprowadzono w tym zakresie zmianę dla dostawców usług finansowania społecznościowego, to nie widzimy przeciwwskazań, aby podobne rozwiązanie przyjąć na gruncie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w szczególności biorąc pod uwagę, że pierwotne brzmienie art. 7 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy (uwzględnione w pierwszej wersji projektu) stanowiło odpowiednik obecnego brzmienia art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>Proponujemy zatem uwzględnienie w projektowanej ustawie zmiany w art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zgodnie z poniższym: „1) <i>bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi jeżeli osoba, której informacje dotyczą upoważni podmiot udzielający informacji do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej, w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, z zastrzeżeniem ust. 2;</i>”</p>	Uwaga przyjęta.

50.	Art. 49 pkt 14 lit. b	MON	<p>W art. 49 w pkt 14 proponuje się lit. b nadać brzmienie: <i>„b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania: 1) Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy, 2) Żandarmerii Wojskowej informacji na zasadach określonych w art. 40b ust. 3-6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, 3) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji na zasadach określonych w art. 34a ust. 3–9 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 34a ust. 12 tej ustawy, 4) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu informacji na zasadach określonych w art. 23 ust. 3–9 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 12 tej ustawy – przy czym zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników Urzędu Komisji, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.””.</i> Zaproponowane przepisy zawierają kompleksową regulację w zakresie prawa do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu procedowanego projektu ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych. Niniejsza propozycja stanowi konsekwencję uprawnienia Żandarmerii Wojskowej wynikającego z art. 6 pkt 12 projektu, zgodnie z którym informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej są ujawniane wyłącznie na żądanie Żandarmerii Wojskowej.</p>	Uwaga przyjęta.
51.	Art. 49 – nowy przepis	Minister ds. UE	<p>Projekt ustawy nie zapewnia wdrożenia art. 1 pkt 3 dyrektywy 2021/338, który dodaje art. 16a w dyrektywie 2014/65/UE, w zakresie, w jakim przepis ten wymaga zwolnienia firm inwestycyjnych z wymogów określonych w art. 16 ust. 3 akapity od drugiego do piątego i w art. 24 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE (wymogi dotyczące zarządzania produktami), gdy instrumenty finansowe są wprowadzane do obrotu lub do dystrybucji wyłącznie wśród uprawnionych kontrahentów. Projekt ustawy wymaga w tym zakresie uzupełnienia.</p>	Uwaga przyjęta – w art. 83b dodano ust. 19.
52.	Art. 49 – nowy przepis	Minister ds. UE	<p>Projekt ustawy nie zapewnia wdrożenia art. 1 pkt 8 dyrektywy 2021/338 w zakresie dodawanego w dyrektywie 2014/65/UE art. 29a ust. 1. Przepis ten nakłada na firmy inwestycyjne obowiązek zapewnienia, aby wymogi określone w art. 24 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2014/65/UE nie miały zastosowania do świadczonych na rzecz klientów profesjonalnych usług innych niż doradztwo inwestycyjne i zarządzanie portfelem. Zgodnie zaś z art. 24 ust. 4 lit. c) dyrektywy 2014/65/UE firma inwestycyjna dostarcza klientom lub potencjalnym klientom informacje m.in. o wszystkich kosztach i powiązanych opłatach dotyczących zarówno usług inwestycyjnych, jak i usług</p>	Uwaga przyjęta – w art. 83c dodano ust. 6c.

			<p>dodatkowych. Należy zaznaczyć, że projektowany przepis zapewniający wdrożenie dodawanego art. 29a ust. 1 do dyrektywy 2014/65/UE widnieje w tabeli zgodności, jednakże brak go w projekcie ustawy. Projekt ustawy wymaga zatem w tym zakresie uzupełnienia.</p>	
53.	Art. 49 – nowy przepis	Minister ds. UE	<p>Projekt ustawy nie zapewnia wdrożenia art. 1 pkt 12 dyrektywy 2021/338 zmieniającego art. 73 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE w zakresie, w jakim ten przepis wymaga, aby instytucje kredytowe, w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziały firm z państw trzecich posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wewnątrz podmiotu za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału. Projekt ustawy wymaga uzupełnienia w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – przepis art. 73 ust. 2 dyrektywy MiFID został zaimplementowany w art. 83a ust. 1a i 1b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepis ten odnosi się do firm inwestycyjnych, przez które zgodnie z art. 3 pkt 33 rozumie się również bank prowadzący działalność maklerską oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską. Działalność ta może być prowadzona przez zagraniczną osobę prawną wyłącznie w formie oddziału (patrz art. 115 ust. 1 ustawy o obrocie). Mając to na uwadze art. 83a ust. 1a i 1b obejmuje swoim zakresem zarówno instytucje kredytowe, w związku z usługami inwestycyjnymi lub działalnością inwestycyjną i usługami dodatkowymi, oraz oddziały firm z państw trzecich. Przewidziana w art. 1 pkt 12 dyrektywy 2021/338 zmiana art. 73 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE sprowadza się do rozszerzenia przedmiotowego przepisu na zatwierdzone podmioty</p>

				publikujące i zatwierdzone mechanizmy sprawozdawcze, posiadające zezwolenie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014. Implementacja tego przepisu została dokonana w art. 131m w brzmieniu, które wejdzie w życie z dn. 1.01.2022 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 355).
54.	Art. 49 – nowy przepis	ZBP	Dodatkowo, zwracamy uwagę na brak implementacji w UOIF zmiany wynikającej z Dyrektywy nr 2021/338 dotyczącej przekazywania informacji dot. kosztów ex ante w przypadku świadczenia usług przy użyciu środków porozumiewania się na odległość. Mamy świadomość, że przedmiotowe zmiany zostały wskazane w projekcie zmiany rozporządzenia w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych, niemniej ich treść i umiejscowienie w ww. rozporządzeniu wskazują, że dotyczą one wyłącznie informacji przekazywanych klientom na temat tzw. zachęt, co nie wypełnia art. 1 pkt 4 Dyrektywy 2021/338. Obowiązek przekazywania klientom informacji o kosztach zgodnie z Dyrektywą MIFID II został uregulowany w art. 50 Rozporządzenia 2017/565 w zw. z art. 83c ust. 4 pkt 4 UOIF i tych przepisów powinna dotyczyć nowelizacja.	Uwaga przyjęta w drodze dodania ust. 6b w art. 83c. Regulacja dotyczy przekazywania informacji klientowi lub potencjalnemu klientowi po rozpoczęciu świadczenia usługi, w sytuacji jej świadczenia przy użyciu środków porozumiewania się na odległość. Odpowiednio format elektroniczny lub forma papierowa, w jakich informacje te będą przekazywane, wynika z zasad ogólnych, zawartych w ust. 6a.
55.	Art. 50 pkt 3 i 4	ZBP	Art. 50 pkt. 3 i pkt. 4 lit. b) – dodanie art. 37aa i ust. 3a i 3b do art. 37b ustawy o ofercie – przepisy te wprowadzają do ustawy o ofercie dodatkowe wymogi informacyjne względem KNF. Wymagania te wydają się być nadmiarowe w stosunku do przepisów UE i proponujemy rozważyć zgłoszenie uwagi ich usunięcia.	Uwaga przyjęta kierunkowo – obowiązek przekazania memorandum informacyjnego zastąpiono, zgodnie z uwagą nr 54, obowiązkiem poinformowania KNF o planowanym rozpoczęciu oferty.
56.	Art. 50 pkt 3	UKNF	Proponuje się następującą zmianę redakcyjną: 3) po po art. 37a po ust. 3 dodaje się ust. 4 art. 37aa w brzmieniu: „ Art. 37aa 4. Emitent lub oferujący zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia dokumentu, o którym mowa w art. 37a ust. 1.”;	Uwaga przyjęta.
57.	Art. 50 pkt 4	UKNF	Art. 37 a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1.Oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub	Uwaga przyjęta.

			<p>ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 100 000 euro i mniej niż 1 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 100 000 euro i będą mniejsze niż 1 000 000 euro, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości dokumentu zawierającego informacje o tej ofercie.”</p> <p>Art. 37 b ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1.Udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu, pod warunkiem udostępnienia memorandum informacyjnego, nie wymaga oferta publiczna papierów wartościowych, w wyniku której zakładane wpływy brutto emitenta lub oferującego na terytorium Unii Europejskiej, liczone według ich ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży z dnia jej ustalenia, stanowią nie mniej niż 1 000 000 euro i mniej niż 5 000 000 euro, i wraz z wpływami, które emitent lub oferujący zamierzał uzyskać z tytułu takich ofert publicznych takich papierów wartościowych, dokonanych w okresie poprzednich 12 miesięcy, nie będą mniejsze niż 1 000 000 euro i będą mniejsze niż 5 000 000 euro.”</p> <p>Proponowane zmiany mają na celu usunięcie wątpliwości dotyczących zliczania wartości ofert publicznych. Dotychczasowe brzmienie tych przepisów, poprzez użycie sformułowania „takich ofert publicznych”, sugerowało możliwość odrębnego liczenia wartości ofert dla celów sporządzania dokumentu informacyjnego (przepis wynika z art. 1 ust. 3 rozporządzenia 1129/2017) oraz memorandum (skorzystanie z opcji o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1129/2017).</p> <p>Tymczasem wprowadzany art. 37 d nakazuje wliczać do limitu wartości ofert wszystkie oferty przeprowadzane zarówno na podstawie art. 37a jak i 37b. Również art. 1 ust. 1 lit. c pkt ii Rozporządzenia crowdfundingowego jednoznacznie wskazuje, że oferty publiczne z art. 1 ust. 3 oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1129/2017 dla celów obliczania limitu 5 mln powinny być zliczane łącznie. A zatem proponowana zmiana zapewni spójność zasad liczenia wartości ofert publicznych.</p>	
58.	Art. 50 pkt 4 lit. b	UKNF	<p>Wprowadza się ujednoczenie obowiązków informacyjnych względem Komisji w przypadku ofert publicznych papierów wartościowych, o których mowa w art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie. Wobec powyższego zmienia się obowiązek, o którym mowa w nowo dodanym ust. 3a do art. 37b ustawy o ofercie polegający na złożeniu do Komisji memorandum informacyjnego na obowiązek zawiadomienia Komisji o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia memorandum informacyjnego.</p> <p>Proponowana treść regulacji:</p> <p>po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Emitent lub oferujący zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia dokumentu, o którym mowa w art. 37b ust. 1.”</p>	Uwaga przyjęta.

59.	Art. 50 pkt 4 lit. b	UKNF	<p>Wobec ujednoczenia obowiązków informacyjnych względem Komisji w przypadku ofert publicznych papierów wartościowych, o których mowa w art. 37b ust. 1 ustawy o ofercie, z obowiązkami przewidzianymi w przypadku ofert publicznych przeprowadzanych na art. 37a ust. 1, nie ma konieczności utrzymywania szczególnej regulacji dla ofert publicznych, których przedmiotem są certyfikaty inwestycyjne. Wobec powyższego należy zrezygnować z dodania nowego ust. 3b do art. 37b ustawy o ofercie.</p> <p>Dotychczasowa treść regulacji: „3b. Przepisu ust. 3a nie stosuje się do ofert publicznych certyfikatów inwestycyjnych. W takim przypadku emitent zawiadamia Komisję o zamiarze przeprowadzenia oferty publicznej nie później niż na 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia memorandum informacyjnego.”</p>	Uwaga przyjęta.
60.	Art. 50 pkt 5 i 9	UKNF	<p>Proponujemy następujące brzmienie art. 37c i art. 96 ust. 1ba:</p> <p>„Art. 37c. 1. Oferta publiczna papierów wartościowych dokonywana za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego, wymaga udostępnienia do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych.</p> <p>2. Dostawca usług finansowania społecznościowego przekazuje Komisji arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na co najmniej 7 dni roboczych przed dniem udostępnienia go do publicznej wiadomości.</p> <p>3. Emitent może udostępnić arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na swojej stronie internetowej nie wcześniej niż przed udostępnieniem tego arkusza do publicznej wiadomości przez dostawcę usług finansowania społecznościowego, wraz z informacją, że udział w ofercie jest możliwy wyłącznie za pośrednictwem wskazanego przez niego dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>4. Do ofert objętych obowiązkiem przekazania do publicznej wiadomości arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych przepisów art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1 nie stosuje się.</p> <p>w art. 96 po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:</p> <p>„1ba. W przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostawca usług finansowania społecznościowego lub firma inwestycyjna nie wykonuje obowiązków wynikających z art. 37c ust. 2 albo wykonuje je nienależycie,” 2) emitent lub oferujący, emitent sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych niezgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia 2020/1503, 3) emitent, emitent lub oferujący sporządza arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych w języku innym niż język polski lub język wskazany w decyzji wydanej na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych” <p>Nowa propozycja zapisu art. 37c ust. 1 wynika z tego, że kwestie zliczania wpływów z oferty i limitu kwoty do której możliwe jest przeprowadzanie ofert za pośrednictwem dostawcy usług finansowania społecznościowego określa przepis rozporządzenia – art. 1 ust. 2 lit c. Przepis ustawy nie powinien modyfikować przepisu rozporządzenia. Nie chcemy narazić ustawodawcy na zarzut, że zapis nie odpowiada treści rozporządzenia.</p>	Uwaga przyjęta.

			<p>Dodatkowo, konieczne jest dodanie przepisu, który „połączy” emitenta z właścicielem projektu (np. w propozycji MF w projekcie w art. 37c ust. 2 występuje zarówno „emitent” jak i „właściciel projektu”). Proponujemy w ustawie o ofercie utrzymać odniesienie do emitenta i dodać przepis, zgodnie z którym przez emitenta, o którym mowa w ust. 1 rozumie się właściciela projektu o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>W zakresie art. 96 ust. 1ba: ponieważ zrezygnowano z możliwości sporządzania arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w przypadku gdy emitent/oferujący przeprowadza ofertę o wartości nie mniejszej niż 100.000 euro i nie większej niż 2.500.000 euro przy udziale firmy inwestycyjnej (art. 37c ust. 4 i kolejne) należy wykreślić odwołanie do firmy inwestycyjnej z art. 96 ust. 1ba pkt 1) i pozostawić odwołanie do art. 37c ustawy o ofercie. Proponuje się również zawężenie katalogu podmiotów, o których mowa w art. 96 ust. 1ba pkt 2) i 3) jedynie do emitenta, który jest jednocześnie właścicielem projektu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2020/1503.</p>	
61.	Art. 50 pkt 5	UKNF	<p>Proponujemy dopisanie w art. 37 d słów „zakładanych wpływów brutto” w celu ujednoczenia z treścią art. 37 a i 37 b.</p> <p>„Art. 37d. Wpływy, o których mowa w art. 37a ust. 1 i art. 37b ust. 1, obejmują także zakładane wpływy brutto z ofert zbywalnych papierów wartościowych oraz kwot pozyskanych w drodze pożyczek zaciągniętych w ramach usług finansowania społecznościowego, a w przypadku emitentów z siedzibą w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska – także zakładane wpływy brutto z instrumentów dopuszczonych na potrzeby finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. n rozporządzenia 2020/1503.”</p>	Uwaga przyjęta.
62.	Art. 50 pkt 6	MS	<p>W projektowanym art. 50 pkt 6 ww. ustawy proponuje się dodanie w art. 40b ustawy o ofercie publicznej ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„ 2. Do arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 37c ust. 1, przepisy art. 34 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia ... o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (Dz. U. poz. ...) stosuje się.”</p> <p>Powyższa proponowana regulacja ma na celu zastąpienie zaprojektowanej w poprzedniej wersji projektu zmiany art. 98 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.</p> <p>W odniesieniu do powyższego należy wskazać, że przedstawiona propozycja przepisów nie precyzuje, czy do arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych, o którym mowa w art. 37c ust. 1, zastosowanie znajdzie także art. 35 ust. 1, art. 35 ust. 3, art. 35 ust. 4 w odniesieniu do art. 35 ust. 1 w zw. z art. 34 ust. 1 oraz art. 35 ust. 5 projektowanej ustawy, które dotyczą zasad odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez podmioty, o których mowa w art. 34 ust. 1, 3 i 4 projektu, to jest: właściciel projektu, podmiot sporządzający informację lub biorący udział w jej sporządzeniu, podmiot odpowiedzialny za to tłumaczenie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych lub arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platform na inny język, dostawca usług finansowania społecznościowego, podmiot sporządzający informację lub biorący udział w jej sporządzeniu.</p>	Uwaga przyjęta.

			Mając na uwadze powyższe okoliczności, pod rozważę poddaję możliwość doprecyzowania ww. projektowanych przepisów, w sposób niewywołujący wątpliwości interpretacyjnych.	
63.	Art. 50 – nowy przepis	UKNF	Należy uzupełnić regulacje i wprowadzić sankcję administracyjną za niewykonanie obowiązku w postaci zawiadomienia UKNF o planowanej ofercie, o której mowa w art. 37a oraz w art. 37b ustawy ofercie. Analogiczna sankcja, za nieprzekazanie do Komisji arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych w przypadku ofert publicznych, o których mowa w art. 37c ustawy o ofercie została przewidziana w art. 96 ust. 1ab pkt 1) ustawy o ofercie. Proponujemy więc wprowadzenie obowiązków w zakresie przekazania zawiadomienia do Komisji, do katalogu czynności, o których mowa w art. 96 ust. 1 ustawy o ofercie, których niewykonanie zagrożone jest karą w postaci decyzji o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, a w przypadku gdy papiery wartościowe emitenta są wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu – decyzji o wykluczeniu tych papierów wartościowych z obrotu w tym systemie, albo biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który jest nakładana kara, karą pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo obiema sankcjami łącznie. Proponowana treść regulacji: w art. 96 ust. 1 po pkt 4) dodaje się pkt 5) w brzmieniu: „5) nie przekazuje w terminie Komisji zawiadomienia, o którym mowa w art. 37a ust. 4 lub art. 37b ust. 3a”	Uwaga przyjęta.
64.	Art. 50 pkt 9	NBP	Zwracamy uwagę na niespójność projektowanego art. 96 ust. 1ba pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych z proponowanym art. 37c ust. 2 tej ustawy. Zgodnie z art. 37c ust. 2 obowiązek przekazania do KNF arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych został nałożony na dostawcę usług finansowania społecznościowego. Tymczasem projektowany art. 96 ust. 1ba pkt 1 umożliwia nakładanie przez KNF sankcji administracyjnych za niewykonywanie obowiązku wskazanego w art. 37c ust. 2 również na firmę inwestycyjną, która nie została wymieniona w tym projektowanym przepisie. Ponadto sugerujemy dostosować uzasadnienie projektu ustawy do zmian proponowanych w ww. artykułach.	Uwaga przyjęta.
65.	Art. 52	UKNF	Zgodnie z przepisami Rozporządzenia 2020/1503 usługi finansowania społecznościowego, których dotyczy propozycja Kasy Krajowej polegają na kojarzeniu inwestorów zainteresowanych finansowaniem przedsięwzięć gospodarczych z właścicielami projektów z wykorzystaniem platformy finansowania społecznościowego, obejmującym ułatwianie udzielania pożyczek. W efekcie działania platformy finansowania społecznościowego dochodzi zatem w szczególności do udzielenia przez inwestora pożyczki właścicielowi projektu. Stosownie natomiast do art. 3 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (dalej: ustawa o skok) zasadniczym celem kas jest gromadzenie środków pieniężnych wyłącznie swoich członków, udzielanie im pożyczek i kredytów, przeprowadzanie na ich zlecenie rozliczeń finansowych oraz wykonywanie dystrybucji ubezpieczeń. Wskazany cel działalności kas jest w ocenie UKNF rozbieżny z celem działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego. Świadcząc	Uwaga odrzucona – w ocenie MF nie zachodzi sprzeczność między możliwością prowadzenia przez SKOK platformy finansowania społecznościowego, a pozostałymi celami działalności SKOK określonymi w ustawie. Prowadzenie platform pożyczkowych można bowiem uznać za działalność powiązaną z

			<p>(wyłącznie na rzecz swoich członków) tego typu usługi, kasy oferowałyby swoim członkom możliwości lokowania/inwestowania środków oraz pozyskiwania finansowania w istocie konkurencyjne wobec podstawowej działalności kas zapewniającej kasom źródła finansowania (depozyty) i przychodu (pożyczki i kredyty).</p> <p>Platformą finansowania społecznościowego w rozumieniu przepisów Rozporządzenia 2020/1503 jest publicznie dostępny internetowy system informacyjny obsługiwany lub zarządzany przez dostawcę usług finansowania społecznościowego. W świetle tej regulacji powstaje wątpliwość, czy udostępnianie przez kasę platformy wyłącznie jej członkom, którymi mogą być wyłącznie osoby spełniające warunki określone w art. 10 ustawy o skok, spełniałoby wskazany warunek publicznej dostępności platformy. Podkreślić przy tym należy, że z zakresu regulacji Rozporządzenia 2020/1503 wyłączone są usługi finansowania społecznościowego świadczone na rzecz właścicieli projektów, którzy są konsumentami. W kontekście okoliczności, że członkami kas są głównie osoby fizyczne, korzystające z usług kas w charakterze konsumentów (udział kredytów i pożyczek na działalność gospodarczą w portfelu kredytowym w sektorze skok nie przekracza 1 %), należy uznać, że ewentualna oferta finansowania społecznościowego kas dla właścicieli projektów byłaby dodatkowo bardzo istotnie ograniczona, co prawdopodobnie wiązałoby się też z istotną nierównowagą podaży i popytu pożyczek społecznościowych na platformie, a w konsekwencji – obniżonym zainteresowaniem korzystaniem z omawianych usług także po stronie inwestorów. Abstrahując od wymogu publicznej dostępności platform finansowania społecznościowego, jest zatem wielce wątpliwe, by nakłady i koszty związane z wdrożeniem i prowadzeniem takich platform przez kasy mogły zostać zrównoważone przychodami z tego typu działalności.</p> <p>Oferta finansowania społecznościowego kas może mieć również istotny negatywny wpływ na stabilność systemu finansowego i generować ryzyka dla klientów detalicznych/konsumentów.</p> <p>UKNF jest zdecydowanie przeciw przedłożonej propozycji legislacyjnej mającej na celu umożliwienie spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym prowadzenia działalności finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych w zakresie pożyczek społecznościowych.</p>	<p>udzielaniem pożyczek – co prawda nie bezpośrednio przez kasę, ale za jej pośrednictwem.</p> <p>Platformy takie będą również spełniać wymóg „publicznej dostępności”. Należy bowiem wskazać, że również w przypadku platform prowadzonych przez inne podmioty, dostęp do ofert finansowania społecznościowego jest możliwy jedynie po zarejestrowaniu użytkownika w serwisie internetowym. W przypadku SKOKów dodatkowym wymogiem będzie jeszcze uzyskanie członkostwa w kasie prowadzącej platformę.</p> <p>Ekonomiczny sens prowadzenia platform finansowania społecznościowego przez SKOKi zostanie natomiast zweryfikowany w praktyce.</p>
66.	Art. 53	Rzecznik Finansowy	<p>W pełni podzielając pogląd, że klienci w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2020/1503 oraz inne zainteresowane strony, w tym organizacje konsumenckie powinny mieć prawo do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego w sprawach indywidualnych związanych z zaistniałym sporem z dostawcami usług finansowania społecznościowego, pragnę jednocześnie zauważyć, że poprzez ten zabieg wszystkie ww. podmioty staną się również potencjalnymi uczestnikami pozasądowego postępowania w sprawie rozwiązywania sporów prowadzonych przy Rzeczniku Finansowym w trybie art. 35 i następnych ustawy <i>o Rzeczniku Finansowym</i> oraz ustawy z dnia 23 września 2016 r. <i>o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich</i>.</p> <p>W tym miejscu jednak należy zaznaczyć, że z uwagi na to, iż nie wszyscy klienci będą mieli status konsumenta, również nie wszystkie skutki wszczęcia postępowania pozasądowego będą miały do nich zastosowanie, w szczególności należy zwrócić uwagę na skutek w postaci</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – zakres podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego został ograniczony jedynie do osób fizycznych, zgodnie z uwagą nr 64.</p>

			przerwania przedawnienia roszczeń, przewidziany w art. 36 ustawy <i>o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich</i> .	
67.	Art. 53 pkt 1 lit. a	Rzecznik Finansowy	<p>Kwestie związane z nieostrym zdefiniowaniem kręgu podmiotów legitymowanych do wniesienia skargi do Rzecznika Finansowego.</p> <p>Zgodnie z projektowanym art. 2 pkt 1 lit. e ustawy <i>o Rzeczniku Finansowym</i>, przez klienta podmiotu rynku finansowego należy rozumieć także klienta, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2020/1503, oraz inne zainteresowane strony, w tym organizacje konsumenckie, o których mowa w art. 38 ust. 1 tego rozporządzenia.</p> <p>W procesie stosowania prawa może powstać wątpliwość, jaki dokładnie podmiot może być traktowany jako „inna zainteresowana strona” oraz „organizacja konsumencka”.</p> <p>Przyjęte w projektowanym art. 2 pkt 1 lit e ustawy <i>o Rzeczniku Finansowym</i> odesłanie do art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 nie wyjaśnia dostatecznie tej wątpliwości, gdyż w przywołanym przepisie prawa europejskiego nie pojawia się definicja „innej zainteresowanej strony” ani „organizacji konsumenckiej”. W art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2020/1503 określone zostały pewne uprawnienia „innych zainteresowanych stron, w tym organizacji konsumenckich”, nie wskazano jednak przy tym jak należy rozumieć te pojęcia.</p> <p>Tym samym w procesie stosowania prawa może powstać wątpliwość, czy dany podmiot ma status „zainteresowanej strony”, a w konsekwencji, czy przysługuje mu możliwość złożenia reklamacji do dostawcy usług finansowania społecznościowego, a także (w razie negatywnego rozpatrzenia tej reklamacji) skargi do Rzecznika Finansowego.</p> <p>Przedstawiając powyższe zauważenia wymaga, że wskazane ewentualne wątpliwości co do zakresu pojęć ujętych w projekcie mogą być wyjaśniane w procesie stosowania prawa w oparciu o analizę konkretnych stanów faktycznych albo można rozważyć doprecyzowanie przepisów już na etapie stanowienia prawa. Podkreślenia jednak wymaga, że doprecyzowanie przepisów może wiązać się z zawężeniem kręgu potencjalnych podmiotów legitymowanych do złożenia skargi do Rzecznika Finansowego.</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – zakres podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego został ograniczony jedynie do osób fizycznych, zgodnie z uwagą nr 64.</p>
68.	Art. 53 pkt 1 lit.a	Fundacja Finsec	<p>Poprzez odesłanie do definicji „klienta”, o której mowa w ECSPR, projektowany przepis ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym („URF”) obejmie swoim zakresem również właścicieli projektów oraz inwestorów będących osobami prawnymi. Dodatkowo za klienta miałyby zostać uznane „organizacje konsumenckie”. Projektowane rozwiązanie stanowi wyłom od zasady obowiązującej na gruncie URF przewidującej, że ochrona prawna wynikająca z tej ustawy przysługuje jedynie klientom będącym osobami fizycznymi.</p> <p>Z powyższych względów, Fundacja wnosi o wykreślenie z Projektu przepisu dodającego lit. f w art. 2 pkt 1 URF i zamiast tego nadanie lit. d w. 2 pkt 1 URF następujące brzmienie:</p> <p>„d) będącego osobą fizyczną klienta banku, członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, klienta instytucji płatniczej, klienta małej instytucji płatniczej, klienta dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku, klienta dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, klienta biura usług płatniczych, klienta</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>

			instytucji pieniądza elektronicznego, klienta oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, klienta instytucji kredytowej, klienta instytucji finansowej, uczestnika funduszu inwestycyjnego, inwestora alternatywnej spółki inwestycyjnej, klienta firmy inwestycyjnej, klienta instytucji pożyczkowej, klienta pośrednika kredytu hipotecznego oraz , klienta pośrednika kredytowego oraz klienta dostawcy usług finansowania społecznościowego. ”	
69.	Art. 53 pkt 2 i OSR	Rzecznik Finansowy	<p>W zakresie zmiany art. 20 ustawy <i>o Rzeczniku Finansowym</i> dotyczącej ponoszenia kosztów działalności Rzecznika i jego Biura, w związku z nowymi obowiązkami przewidzianymi w projekcie ustawy, należy zauważyć, że w chwili obecnej skutki finansowe proponowanych zmian są trudne do oszacowania. Jednak powinno się mieć również na uwadze, że w stosunku do obowiązujących regulacji, projektowane przepisy znacznie rozszerzają krąg podmiotów, które będą miały prawo złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego w sprawach indywidualnych związanych z zaistniałym sporem z dostawcami usług finansowania społecznościowego. W ramach projektowanych zmian pojęcie klienta rynku finansowego w zakresie przewidzianym w nowelizacji oznacza nie tylko osoby fizyczne, ale też prawne, w tym inwestorów oraz właścicieli projektów, którzy ubiegają się o finansowanie za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego, jak również inne zainteresowane strony, w tym organizacje konsumenckie. Konsekwencją tych rozwiązań może być znaczny wzrost kosztów obsługi spraw wpływających do Biura Rzecznika Finansowego, potencjalnie dotyczących postępowań interwencyjnych, postępowań sądowych czy wreszcie prowadzonych przy Rzeczniku Finansowym postępowań pozasądowych w sprawie rozwiązywania sporów między klientami podmiotów rynku finansowego a tymi podmiotami. Przy czym zauważenia wymaga, że ze względu na wskazany znacznie szerszy krąg podmiotów uprawnionych – w stosunku do spraw dotyczących pozostałych podmiotów rynku finansowego ujętych w ustawie <i>o Rzeczniku Finansowym</i> – nieadekwatne jest, jak w przypadku finansowania zadań KNF – odniesienie poziomu wydatków do pozostałych instytucji finansowych (Informacja w pkt 6. OSR, wiersz: Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń).</p> <p>Przedstawiając powyższe należy zauważyć, że niezbędne jest zabezpieczenie w projektowanych przepisach odpowiedniego poziomu finansowania nowych zadań. Ze względu na nieznaną obecnie skalę dodatkowych spraw zapewnienie adekwatnego finansowania powinno wiązać się z ustaleniem w przepisach rangi ustawowej bezpiecznych rozwiązań „ramowych” w zakresie kosztów działalności Rzecznika Finansowego i jego Biura gwarantujących wypełnienie nałożonych zadań. Projektowane przepisy w art. 20 w ust. 1 pkt 10 w mojej ocenie mogą okazać się niewystarczające i należałoby je zastąpić regulacjami:</p> <p><i>„10) dostawcy usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2020/1503 – do wysokości średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który jest należna opłata, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej”.</i></p> <p>Przy czym poziom wskazany w ustawie określałby jedynie potencjalne maksymalne obciążenie dostawcy usług finansowania społecznościowego. Faktyczne wydatki z tego tytułu ustalone</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – podwyższenie wysokości opłaty do 0,5% stanowiłoby zbyt duże obciążenie finansowe dla dostawców usług finansowania społecznościowego. Natomiast zgodnie z wcześniejszymi uwagami ograniczono krąg podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku do Rzecznika Finansowego jedynie do klientów będących osobami fizycznymi, co znacząco ograniczy liczbę spraw rozpatrywanych przez Rzecznika.</p>

			<p>zostaną w wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzeniu, które w sposób adekwatny do rzeczywistych potrzeb i obciążeń ureguluje koszty ponoszone przez dostawców usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Niezależnie od powyższego, analogicznie jak w przypadku KNF, należy uzupełnić o odpowiednie wyjaśnienia w tym zakresie dokument OSR w pkt 6. <i>Wpływ na sektor finansów publicznych.</i></p>	
70.	Art. 54 i art. 58	PIIT	<p>Propozycja przepisu PIIT (tekst pogrubiony) Art. 54 Brak Art. 58. Ustawa wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2021 r., z wyjątkiem: 1) art. 49 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 4–12 oraz art. 56, które wchodzi w życie z dniem 28 lutego 2022 r.; 2) art. 46 i art. 50 pkt 4 i 5, które wchodzi w życie z dniem 10 listopada 2023 r.</p> <p>Propozycja stanowiska PIIT Proponuje się rezygnację z dwuletniego okresu przejściowego w zakresie stopniowego podniesienia możliwości tworzenia ofert w zakresie usług finansowania społecznościowego z obecnego poziomu 1 miliona euro do 2,5 miliona euro do 9 listopada 2023 r. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie z dniem 10 listopada 2021 r. progu określonego w Rozporządzeniu 2020/1503 dla takich ofert, tj. 5 milionów euro.</p> <p>Powody wskazane przez Projektodawcę w obecnym brzmieniu uzasadnienia Projektu odnośnie ww. kwestii nie wydają się przekonujące. Skoro bowiem zgodnie z obecnymi trendami dostrzega się rozwój tej formy finansowania, mimo, że nie było dotychczas żadnych kompleksowych regulacji w tym zakresie – co również mogło wpływać na tzw. klimat inwestycyjny w tym zakresie – i spodziewany jest dalszy, bardziej dynamiczny jej rozwój – oznacza to, że nie ma powodów do korzystania z opcji narodowej w zakresie niewykorzystania pełnego progu kwotowego dla ofert finansowania społecznościowego w wysokości 5 milionów złotych. Ponadto, jak wskazywano w toku konsultacji publicznych okres dwóch lat w ramach którego wspomniany próg wynosił będzie 2,5 miliona euro, mimo że będzie on wyższy niż dotychczasowy, może powodować spadek konkurencyjności polskich dostawców usług finansowania społecznościowego w porównaniu do dostawców z krajów, które wprowadzą z dniem 10 listopada 2021 r. próg 5 milionów euro w tym zakresie.</p> <p>Takie rozwiązanie nie znajduje także uzasadnienia biorąc pod uwagę, że w perspektywie dwóch lat, tj. od 10 listopada 2023 r. tak czy inaczej w Polsce znajdą bezpośrednie zastosowanie przepisy rozporządzenia 2020/1503 w tym zakresie. Oznacza to więc, że pozostanie przy poziomie progu 2,5 mln euro przez okres dwóch lat od 10 listopada 2021 r. jest bezprzedmiotowe i nie znajduje głębszego uzasadnienia.</p> <p>Należy także wskazać, że argument dotyczący niskiego prawdopodobieństwa wykorzystania w najbliższych dwóch latach przez właścicieli projektów potencjału progu 5 milionów euro w kontekście ofert zamieszczanych na platformach jest także chybiony. Należy zaznaczyć, że również w dobie dotychczasowych ram prawnych próg 1 miliona euro nie zawsze jest</p>	<p>Uwaga odrzucona – w ocenie MF stopniowe dochodzenie do progu 5 mln euro z jednej strony zapewni rozwój rynku finansowania społecznościowego w Polsce, a z drugiej strony przyczyni się do ochrony inwestorów niedoświadczonych.</p>

			<p>wykorzystywany w pełni. Podobnie jak się wydaje, sytuacja będzie się kształtować po 10 listopada 2023 r., tj. nie wszystkie oferty będą opiewały na maksymalny próg 5 milionów euro. Ponadto, stworzenie możliwości wcześniejszego osiągnięcia docelowego progu przez oferty finansowania społecznościowego nie wiąże się ze wzrostem ogólnego ryzyka ani dla rynku ani dla jego uczestników, w szczególności nie będzie ono znacząco różne od sytuacji, gdy próg ten wynosić będzie 2,5 miliona euro.</p> <p>Propozycja zmiany przepisu art. 58 Projektu uwzględnia także usunięcie z procedowanego Projektu zmian w zakresie ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, o których mowa w art. 46 Projektu. Szerzej o propozycji wykreślenia z Projektu art. 46 w uwagach dotyczących tego przepisu.</p>	
71.	Art. 54	UKNF	<p>Zwracamy uwagę, że przy ofercie finansowania społecznościowego komunikat będący ofertą oraz AKI udostępnia dostawca usług a nie emitent. Taka redakcja przepisu może więc być myląca. Może bowiem oznaczać, że wprowadzamy modyfikację rozporządzenia polegającą na tym, że do 9 listopada 2023 r. AKI ma udostępniać emitent a nie dostawca. Proponujemy następujące brzmienie.</p> <p>1. Do dnia 9 listopada 2023 r. oferta finansowania społecznościowego dotycząca zbywalnych papierów wartościowych może być przeprowadzona za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego, o ile wpływy z emisji w okresie 12 miesięcy nie przekraczają 2 500 000 euro, wraz z ofertami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit c Rozporządzenia 2020/1503.</p> <p>2. Ust. 2 dotyczy udostępniania AKI za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, z czego nastąpiła rezygnacja; ust. 2 należy wykreślić.</p>	<p>W zakresie ust. 1 uwaga przyjęta kierunkowo – wskazano na dostawcę usług finansowania społecznościowego jako na podmiot obowiązany do udostępniania arkusza oraz zastąpiono „emitenta” „właścicielem projektu”, przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowej konstrukcji przepisu.</p> <p>W zakresie ust. 2 uwaga przyjęta.</p>
72.	Art. 54 ust. 2	SEG	<p>W opinii Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych przepis przejściowy z art. 54 ust. 2 projektu ustawy powinien być zmieniony. Odnosi się on bowiem do przepisu materialnego, który miał być wprowadzony w poprzedniej wersji projektu (art. 47 pkt 5 poprzedniej wersji). Zgodnie z tym przepisem w ustawie o ofercie publicznej miał być po art. 37b dodany art. 37c–37e. Przepis przejściowy (zawarty w art. 49 ust 2 poprzedniej wersji) odnosił się właśnie do art. 37c.</p> <p>W obecnym wersji projektu nie jest planowane wprowadzenie art. 37c ustawy o ofercie. Pozostawiono natomiast niezmienny przepis przejściowy (zawarty w art. 49 ust 2 poprzedniej wersji, obecnie w 54 ust. 2). W opinii SEG przepis przejściowy z art. 54 ust. 2 powinien zostać zmodyfikowany w taki sposób, żeby odnosił się do zmienionej treści art. 37 b ustawy o ofercie (art. 50 pkt 4a obecnej wersji).</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>
73.	Art. 55	UKNF	<p>Popieramy nadal całkowity zakaz obrotu udziałami sp z o. o. na platformach crowdfundingowych.</p> <p>Ponadto wskazujemy, że „zasady dotychczasowe” na jakich miałyby przez dwa lata działać obrót udziałami oznacza brak regulacji i brak np. obowiązku sporządzania AKI. Czy taki jest zamierzony cel przepisu? UKNF podnosi wątpliwość co do zgodności takiego rozwiązania z rozporządzeniem, które daje dwie opcje: państwo członkowskie ma zdecydować czy udziały w</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – intencją MF jest umożliwienie w dwuletnim okresie przejściowym prowadzenia tego typu działalności na zasadach dotychczasowych, a nie na</p>

			<p>spółkach z o.o mogą być oferowane na platformach zgodnie z rozporządzeniem czy mają mieć zakaz. W proponowanym rozwiązaniu będą mogły działać przez 2 lata, ale bez jakichkolwiek wymogów rozporządzenia, bo na zasadach dotychczasowych.</p>	<p>zasadach uregulowanych w rozporządzeniu 2020/1503. W przypadku nałożenia na platformy oferujące udziały w spółkach z o.o. wymogów z rozporządzenia 2020/1503, platformy te mogłyby – na podstawie przepisu przejściowego zawartego w rozporządzeniu 2020/1503 – do 9 listopada 2022 r. prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych, następnie od 10 listopada 2022 r. do 9 listopada 2023 r. prowadzić działalność na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, a od 10 listopada 2023 r. ich działalność byłaby zakazana. Taka konstrukcja wiązałaby się z nadmiernymi obciążeniami dla tych platform, ponieważ musiałyby one uzyskiwać zezwolenie na działalność i stosować wymogi wynikające z prawa UE jedynie przez okres 12 miesięcy. Konstrukcja przewidziana w projekcie umożliwi natomiast platformom świadczenie swoich usług przez okres 2 lat, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego czasu na dostosowanie swojej działalności do oferowania akcji.</p>
74.	Art. 55	Fundacja Finsec	<p>Obecne brzmienie art. 55 Projektu jednoznacznie przesądza, że dla dokonania oceny, czy danemu dostawcy przysługiwać będzie prawo do kontynuowania działalności w przedmiocie świadczenia usług crowdfundingowych na dotychczasowych zasadach, istotny jest „dzień wejścia w życie ustawy”, w którym dostawca powinien wykonywać taką działalność, aby móc skorzystać z omawianego prawa.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona – zdaniem MF przepis rozporządzenia 2020/1503 jest jednoznaczny i nie wymaga doprecyzowania. Przepisy rozporządzenia</p>

			<p>Podobnej jednoznaczności brak jest na gruncie przepisów ECSPR. Zgodnie z art. 48 ust. 1 ECSPR „dostawcy usług finansowania społecznościowego mogą kontynuować - zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym - świadczenie usług finansowania społecznościowego, które są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, do dnia 10 listopada 2022 r. lub do czasu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 12, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.” Na gruncie cytowanego przepisu nie jest jasne, czy prawnie istotnym momentem świadczenia usług finansowania społecznościowego uprawniającym do kontynuacji świadczenia tych usług w okresie przejściowym bez zezwolenia, jest dzień wejścia w życie ECSPR (10 listopada 2020 r.), czy dzień rozpoczęcia stosowania ECSPR (10 listopada 2021 r.), z którym ma pokrywać się data wejścia w życie projektowanej ustawy.</p> <p>W związku z powyższym, z punktu widzenia bezpieczeństwa obrotu prawnego oraz funkcjonujących na rynku operatorów platform crowdfundingowych, wskazanym byłoby przesądzenie tej kwestii w sposób jednoznaczny w przepisach przejściowych projektowanej ustawy.</p>	2020/1503 stosuje się od dnia 10 listopada 2021 r., zatem do 10 listopada 2022 r. istnieje możliwość prowadzenia działalności na dotychczasowych zasadach przez dostawców, którzy świadczyli takie usługi przed dniem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia 2020/1503.
75.	Art. 56	GPW	<p>Mając na uwadze intencję dyrektywy 2021/338 w ocenie Giełdy odejście od obowiązku podawania do publicznej wiadomości raportu dotyczącego sposobu wykonywania zleceń w systemie obrotu instrumentami finansowymi powinno zostać wprowadzone możliwe jak najwcześniej tj. od momentu wejścia w życie ustawy, a nie dopiero od dnia 28 lutego 2022 r. Potwierdza to stanowisko ESMA w tym zakresie z dnia 31 marca br. (ESMA35-43-2632).</p>	Uwaga przyjęta.
76.	Nowy przepis (przepis przejściowy)	IDM	<p>Proponujemy dodanie do ustawy przepisu, który będzie określać jakie przepisy (nowe czy dotychczasowe) mają zastosowanie w przypadku ofert publicznych, które zostały rozpoczęte przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy i do dnia wejścia jej w życie nie zostały zakończone. Propozycja zapisu:</p> <p><i>W odniesieniu do ofert publicznych rozpoczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy obowiązujące w dniu rozpoczęcia oferty publicznych.</i></p>	Uwaga odrzucona – zdaniem MF nie ma konieczności wprowadzania takiego przepisu przejściowego. Zakres przepisów przejściowych będzie natomiast mógł zostać doprecyzowany na etapie komisji prawniczej.
77.	Art. 58	RCL	<p>biorąc pod uwagę obecny etap prac nad projektem, nieaktualny jest zaproponowany termin wejścia w życie projektowanej ustawy wyznaczony na dzień 10 listopada 2021 r. (art. 58 projektu). Mając natomiast na uwadze, że powyższy termin jest skorelowany z terminem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 (uzasadnienie str. 23), niezbędne jest wyjaśnienie (w razie potrzeby – uregulowanie w projekcie) sytuacji adresatów, do których przepisy tego rozporządzenia miały zastosowanie w okresie braku regulacji krajowych;</p>	Uwaga przyjęta.
78.	Art. 58	UKNF	<p>Ponieważ uchwalenie ustawy do dnia 10 listopada 2021 jest mało realne sugerujemy określenie nowego terminu wejścia w życie Ustawy celem uniknięcia sytuacji w której prawo działa wstecz. Uwaga wynika z przyjętej zasady Lex retro non agit oraz art. 3 k.c. Ustawa nie ma mocy wstecznej, chyba że to wynika z jej brzmienia lub celu.</p>	Uwaga przyjęta.
79.	Uzasadnienie	ZBP	<p>Mając na uwadze przewidziane w Projekcie zmiany art. 83 c i określony tam wymóg poinformowania klientów z odpowiednim wyprzedzeniem czasowym „co najmniej 8 tygodni</p>	Uwaga odrzucona – w ocenie MF przepis nie wymaga

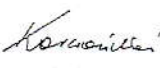

			<p>przed rozpoczęciem ich przekazywania w tym formacie” wnosimy o ewentualne wskazanie w uzasadnieniu do ustawy oczekiwanego podejścia do właściwego określenia momentu inicjującego początek dla ram czasowych realizacji tego obowiązku.</p> <p>Ewentualnie wnosimy o podjęcie roboczego dialogu wspólnie z organem nadzoru, który umożliwi wypracowanie prawidłowych interpretacji ram czasowych dla prawidłowego wykonania dyspozycji z wprowadzanego brzmienia oraz uniknięcia stosowania różnych praktyk w tym obszarze.</p>	<p>doprecyzowania.</p> <p>Implementowana dyrektywa jasno wskazuje, iż obowiązek przekazania klientom przez firmę inwestycyjną odpowiedniej informacji powstaje na co najmniej 8 tygodni przed rozpoczęciem zastąpienia formy papierowej przez format elektroniczny i do decyzji firmy inwestycyjnej pozostawiony został wybór momentu przeprowadzenia tej zmiany. W takiej sytuacji ewentualne doprecyzowania stanowiły <i>goldplating</i>.</p>
80.	OSR	NBP	<p>W związku ze zmianami wprowadzonymi w opiniowanym projekcie odpowiedniej korekty wymaga również Ocena Skutków Regulacji, w szczególności w pkt 2 należy skreślić tiret szóste, zgodnie z którym <i>projektowana ustawa uprości niektóre wymogi informacyjne spoczywające na emitencie papierów wartościowych – w przypadku ofert publicznych prowadzonych poza platformami finansowania społecznościowego, ale za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, emitent będzie miał możliwość sporządzenia jedynie arkusza kluczowych informacji inwestycyjnych zamiast memorandum informacyjnego</i>. Projektodawca odstąpił bowiem od opisanego rozwiązania.</p>	<p>Uwaga przyjęta.</p>
81.	OSR	MS	<p>Uprzejmie proszę o poddanie analizie projektu ustawy celem wyjaśnienia wpływu projektowanej ustawy na system sądownictwa w Polsce, w szczególności z uwagi na możliwe rozszerzenie kognicji sądów. W projektowanej ustawie zakłada się w art. 21 ust. 6 wpływ na 26 wydziałów gospodarczych sądów rejestrowych w związku z możliwością wzrostu liczby spraw w związku z przewidzianym ww. artykule obowiązkiem wyznaczania przechowawcy dokumentów dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Zawarte w projektowanej ustawie przepisy dotyczące odpowiedzialności cywilnej i karnej, będą skutkowały wzrostem wpływu spraw cywilnych i karnych do sądów rejonowych oraz okręgowych na terenie całego kraju, w związku z tym należy wskazać w OSR sądy jako podmioty, na które oddziałuje projekt. Wskazanie wyłącznie sądów rejestrowych, jak to uczyniono w aktualnej wersji projektu, wydaje się być w tym zakresie niewystarczające.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości ewentualne wejście w życie projektowanej ustawy powinno skutkować odpowiednim zwiększeniem ilości etatów orzeczniczych i pozaorzeczniczych w sądach powszechnych (w wydziałach karnych i cywilnych) tak, aby w</p>	<p>Uwaga przyjęta kierunkowo – wskazano wszystkie sądy w gronie podmiotów, na które oddziałuje projekt. Jednocześnie zdaniem MF nowe przepisy nie spowodują znaczącego wzrostu obciążenia pracą sądów i nie ma potrzeby finansowania nowych etatów sędziowskich. Gdyby jednak w ocenie MS taka potrzeba zachodziła, prosimy o wskazanie konkretnych wyliczeń kosztów z tym związanych.</p>

			wyniku jej wejścia w życie nie nastąpiło pogorszenie sprawności i efektywności wymiaru sprawiedliwości.	
82.	Tabela zgodności	Minister ds. UE	Zgodnie z odnośnikiem do tytułu ustawy projekt ustawy wdraża dyrektywę 2021/338 w całości. Proszę zatem o uzupełnienie tabeli zgodności o wskazanie, czy art. 2-7 dyrektywy 2021/338 wymagają wdrożenia, a jeżeli tak, to w jaki sposób projektowana ustawa lub istniejące ustawodawstwo zapewnia ich wdrożenie.	Uwaga przyjęta przez wskazanie, że w projektowanej ustawie następuje częściowa implementacja dyrektywy.

Wykaz podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad **projektem ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (UC76)** w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa – w kolejności wpływu zgłoszeń.

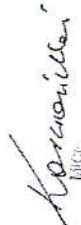
Lp.	Nazwa podmiotu	Data wpływu zgłoszenia
1.	Karwasiński Szpringer i Wspólnicy spółka jawna	18.05.2021 r.
2.	SLZ Stańczyk Lawręc Zbyrowski Radcowie Prawni spółka partnerska	18.05.2021 r.
3.	Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska	21.05.2021 r.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Projekt ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsiębiorstw gospodarczych (UC76)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** Karwasiński Szpringer i Wspólnicy spółka jawna		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** ul. Koszykowa 61, 00-667 Warszawa (Mindspace)		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail ul. Koszykowa 61, 00-667 Warszawa (Mindspace), email: Michal.Karwasinski@ksz-legal.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	r.pr. Michał Karwasiński	ul. Koszykowa 61, 00-667 Warszawa (Mindspace)
2	r.pr. Jakub Szpringer	ul. Koszykowa 61, 00-667 Warszawa (Mindspace)
3	apl. rad. Kacper Czyżewski	ul. Koszykowa 61, 00-667 Warszawa (Mindspace)
4	Karolina Rybczyńska	ul. Koszykowa 61, 00-667 Warszawa (Mindspace)
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Uwagi do projektowanej ustawy zostały przedstawione w tabeli stanowiącej załącznik do niniejszego Zgłoszenia.		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Informacja odpowiadająca odpisowi z KRS	
2	Tabela z uwagami do projektowanej ustawy.	
3		

4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia <p style="text-align: center;">(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)</p>		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Michał Karwasiński	18.05.2021	 Dokument podpisany przez Michał Karwasiński Data: 2021.05.18 19:35:23 CEST
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ <p>Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia</p> <div style="text-align: right;"> Dokument podpisany przez Michał Karwasiński Data: 2021.05.18 19:35:59 CEST..... (podpis) </div>		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Przepis	Uwaga
Art. 7 ust. 1 pkt 1	<p>Przyjęcie w treści projektowanej ustawy, że przekazanie informacji objętej tajemnicą zawodową innemu podmiotowi może nastąpić na podstawie <u>pisemnego upoważnienia</u> udzielonego przez osobę, której ta informacja dotyczy, może powodować praktyczne wątpliwości dotyczące wymaganej formy wskazanego upoważnienia – w szczególności, czy niezbędna będzie forma pisemna w rozumieniu art. 78 Kodeksu cywilnego (podpis własnoręczny), czy może dopuszczalna będzie także forma elektroniczna (kwalifikowany podpis elektroniczny) lub forma dokumentowa (podpis zaufany). Proponujemy wprowadzenie zmiany w art. 7 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy, która będzie odpowiadać rozwiązaniu zastosowanemu w art. 437 § 1 KSH regulującym formę zapisu na akcje, zgodnie z poniższym:</p> <p><i>„Art. 7. 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę: 1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła <u>pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.</u>”</i></p>
Art. 12 ust. 1	<p>Zmiana techniczna mająca na celu dostosowanie brzmienia przepisu do definicji określonych w art. 2 projektowanej ustawy. Poniżej proponowana zmiana:</p> <p><i>„Art. 12. 1. Dostawca usług finansowania społecznościoviego przekazuje Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez niego działalności świadczenia usług finansowania społecznościoviego do przedsięwzięć gospodarszych, sytuacji finansowej dostawcy oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościoviego lub jego sytuację finansową.”</i></p>
Art. 27 ust. 1	<p>Konsekwencje wizerunkowe dla dostawcy usług finansowania społecznościoviego związane z zastosowaniem przez KNF mechanizmu określonego w obecnym brzmieniu art. 27 ust. 1 projektowanej ustawy mogą być bardzo dotkliwie i prowadzić de facto do zakończenia działalności biznesowej lub istotnego jej ograniczenia. W związku z powyższym proponuje się doprecyzowanie art. 27 ust. 1 poprzez określenie, że mechanizm ten może być stosowany przez KNF wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Poniżej propozycja zmian do art. 27 ust. 1 projektowanej ustawy:</p> <p><i>„Art. 27. 1. W szczególności uzasadnionych przypadkach, Komisja przekazuje do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć negatywny wpływ na świadczenie usług finansowania społecznościoviego przez dostawcę usług finansowania społecznościoviego, aby zapewnić inwestorom ochronę lub zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku.”</i></p>

 Dokument podpisany
 przez Michał
 Karwasinski
 Data: 2021.05.18
 19:38:05 CEST

Wydruk informacji pobranej w trybie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, posiada moc dokumentu wydawanego przez Centralną Informację, nie wymaga podpisu i pieczęci.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 17.05.2022 godz. 14:40:33

Numer KRS: 0000836122

**Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW**

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		27.03.2020	
Ostatni wpis	Numer wpisu	5	Data dokonania wpisu
	Sygnatura akt	WA.XIV NS-REJ.KRS/50294/20/732	
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIV WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA JAWNA
2.Numer REGON/NIP	REGON: 385861436, NIP: 7010977390
3.Firma, pod którą spółka działa	KARWASIŃSKI SZPRINGER I WSPÓLNICY SPÓŁKA JAWNA
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	-----
5.Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	NIE

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat WARSZAWA, gmina WARSZAWA, miejsc. WARSZAWA
2.Adres	ul. POPULARNA, nr 8, lok. --, miejsc. WARSZAWA, kod 02-465, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA
3.Adres poczty elektronicznej	KONTAKT@KSZ-LEGAL.PL
4.Adres strony internetowej	WWW.KSZ-LEGAL.PL

Rubryka 3 - Oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o umowie		
1.Informacje o zawarciu lub zmianie umowy spółki	1	17.03.2020
	2	30.04.2020 R., REP. A NR 2737/2020, NOTARIUSZ WOJCIECH ZIELENIEWSKI, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE. ZMIAANA § 7 UMOWY SPÓŁKI.

Rubryka 5	
1. Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki	
Brak wpisów	

Rubryka 7 - Dane wspólników		
1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	KARWASIŃSKI
	2. Imiona	MICHAŁ DOMINIK
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	*****
	5. Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6. Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	TAK
	7. Czy powstała rozdzielność majątkowa między małżonkami?	TAK
	8. Czy wspólnik ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE
2	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	SZPRINGER
	2. Imiona	JAKUB MIKOŁAJ
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	*****
	5. Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6. Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	NIE
	7. Czy powstała rozdzielność majątkowa między małżonkami?	NIE
	8. Czy wspólnik ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE

Dział 2

Rubryka 1 - Uprawnieni do reprezentowania spółki		
1. Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	WSPÓLNICY REPREZENTUJĄCY SPÓŁKĘ	
2. Sposób reprezentacji podmiotu	KAŻDY WSPÓLNIK SAMODZIELNIE.	
Podrubryka 1 Dane wspólników reprezentujących spółkę		
1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	KARWASIŃSKI
	2. Imiona	MICHAŁ DOMINIK
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****

2	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	SZPRINGER
	2. Imię	JAKUB MIKOŁAJ
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****

Rubryka 2 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 3 - Prokurenci

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności

1. Przedmiot przeważającej działalności przedsiębiorcy	1	69, 10, Z, DZIAŁALNOŚĆ PRAWNICZA
--	---	----------------------------------

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach

Brak wpisów

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Brak wpisów

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy

1. Dzień kończący pierwszy rok obrotowy, za który należy złożyć sprawozdanie finansowe	31.12.2020
--	------------

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe albo o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo po prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o połączeniu lub przekształceniu spółki

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacje o postępowaniach restrukturyzacyjnych, o postępowaniu naprawczym lub o przymusowej restrukturyzacji

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 17.05.2022

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: ekrs.ms.gov.pl

ZGŁOSZENIE		
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
<i>ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (nr UC76 w wykazie prac)</i>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko**		
<i>SLZ Stańczyk Lawręc Zbyrowski Radcowie Prawni spółka partnerska</i>		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**		
<i>ul. Potrzebna 3 lok. 5, 02-448 Warszawa</i>		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
<i>ul. Potrzebna 3 lok. 5, 02-448 Warszawa, e-mail: biuro@slz.legal</i>		
WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU		
B. WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	<i>Arkadiusz Zbyrowski</i>	<i>ul. Potrzebna 3 lok. 5, 02-448 Warszawa</i>
2	<i>Tomasz Lawręc</i>	<i>ul. Potrzebna 3 lok. 5, 02-448 Warszawa</i>
3	<i>Marta Stańczyk</i>	<i>ul. Potrzebna 3 lok. 5, 02-448 Warszawa</i>
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>1. POSTULOWANE ROZWIĄZANIA PRAWNE: <i>Postulowane rozwiązania prawne zawarto w Załączniku nr 1 do Zgłoszenia</i></p> <p>2. INTERES BĘDĄCY PRZEDMIOTEM OCHRONY: <i>Zapewnienie odpowiedniego otoczenia regulacyjnego oraz adekwatnych rozwiązań prawnych dla podmiotów rynku kapitałowego</i></p>		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	<i>WYKAZ UWAG DO PROJEKTU USTAWY</i>	
2	<i>INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z KRAJOWEGO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW (KRS 0000886936)</i>	
3		
4		
5		

6		
7		
8		
E	Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)	
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
	Imię i nazwisko	Data
	Arkadiusz Zbyrowski	18.05.2021
	Tomasz Lawręć	18.05.2021
	Podpis	
	Podpis jest prawidłowy Dokument podpisany przez Arkadiusz Zbyrowski Data: 2021.05.18 17:31:53 CEST Położenie: Warszawa, Polska	
	Podpis jest prawidłowy Dokument podpisany przez Tomasz Lawręć Data: 2021.05.18 21:44:36 CEST Położenie: Warszawa, Polska	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
	Podpis jest prawidłowy Dokument podpisany przez Arkadiusz Zbyrowski Data: 2021.05.18 17:31:47 CEST Położenie: Warszawa, Polska	Podpis jest prawidłowy Dokument podpisany przez Tomasz Lawręć Data: 2021.05.18 21:43:44 CEST Położenie: Warszawa, Polska
	(podpis)	(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie

stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Załącznik nr 1 – wykaz uwag do projektu ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (nr UC76 w wykazie prac)

L.p.	Jednostka redakcyjna	Komentarz
1.	Art. 2 pkt 3	<p>Zgodnie z Rozporządzeniem 2020/1503 dostawcą usług finansowania społecznościowego jest osoba prawna. Projektowana ustawa odwołuje się w tym zakresie do definicji z Rozporządzenia 2020/1503. Zgodnie z polskimi przepisami osobami prawnymi są m.in. spółki kapitałowe, spółdzielnie, fundacje czy stowarzyszenia (rejestrowe). Nie będą zaś nimi podmioty określane mianem jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, a w szczególności pozostałe spółki prawa handlowego. Wydaje się, że celem Rozporządzenia 2020/1503 nie było aż tak istotne zawężenie możliwości wykonywania działalności dostawcy usług finansowania społecznościowego.</p> <p>Należy rozważyć dopuszczalność rozszerzenia tej definicji także na ww. podmioty.</p>
2.	Art. 2 pkt 17	<p>Zgodnie z Rozporządzeniem 2020/1503 właścicielem projektu może być osoba fizyczna lub prawna. Projektowana ustawa odwołuje się w tym zakresie do definicji z Rozporządzenia 2020/1503. Mając powyższe na względzie, ubiegać się o finansowanie za pośrednictwem platformy finansowania społecznościowego nie będą mogły m.in. podmioty będące jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej. W szczególności odnosi się to do spółek osobowych. O finansowanie będą zaś mogły ubiegać się osoby fizyczne. Wydaje się, że celem Rozporządzenia 2020/1503 nie było aż tak istotne zawężenie możliwości ubiegania się o tę formę finansowania.</p> <p>Należy rozważyć dopuszczalność rozszerzenia tej definicji także o ww. podmioty.</p>
3.	Art. 7 ust. 1 pkt 1	<p>Zasadnym wydaje się uzupełnienie przedmiotowego postanowienia co do możliwości udzielenia pisemnego upoważnienia także podmiotowi udzielającemu informacji (a nie tylko podmiotowi otrzymującemu).</p>
4.	Art. 43	<p>Niniejsze postanowienia wymagają weryfikacji pod kątem możliwości uznania działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej za naruszającą przedmiotowe postanowienia</p>
5.	Art. 43	<p>Przedmiotowe postanowienia wprowadzają daleko idące ograniczenia, nie mające swojego uzasadnienia w przepisach Rozporządzenia 202/1503. W szczególności należy zaznaczyć, że w ramach przedmiotowego artykułu brak jest dookreślenia, że oferowanie czy promowanie nabycia dotyczy nabywania udziałów w ramach platformy finansowania społecznościowego. Jeśli projektodawcy zależy na wykluczeniu możliwości objęcia crowdfundingiem udziałów w spółkach z o.o., wówczas takie doprecyzowanie wydaje się niezbędne. W przeciwnym wypadku zastosowanie ma uwaga nr 4 powyżej.</p>

Wydruk informacji pobranej w trybie art. 4 ust. 4a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, posiada moc dokumentu wydawanego przez Centralną Informację, nie wymaga podpisu i pieczęci.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 18.05.2021 godz. 17:22:14

Numer KRS: 0000886936

**Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW**

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		05.03.2021	
Ostatni wpis	Numer wpisu	3	Data dokonania wpisu
	Sygnatura akt	WA.XIV NS-REJ.KRS/11273/21/735/REGON	
	Oznaczenie sądu	-----	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA PARTNERSKA
2.Numer REGON/NIP	REGON: 388369167, NIP: 5223198622
3.Firma, pod którą spółka działa	SLZ STAŃCZYK LAWREĆ ZBYROWSKI RADCOWIE PRAWNI SPÓŁKA PARTNERSKA
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	-----
5.Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	NIE

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat WARSZAWA, gmina WARSZAWA, miejsc. WARSZAWA
2.Adres	ul. POTRZEBNA, nr 3, lok. 5, miejsc. WARSZAWA, kod 02-448, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA
3.Adres poczty elektronicznej	BIURO@SLZ.LEGAL
4.Adres strony internetowej	SLZ.LEGAL

Rubryka 3 - Oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o umowie	
1.Informacje o zawarciu lub zmianie umowy spółki	1 24.02.2021 R.

Rubryka 5	

1.Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY
--	--------------

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki

Brak wpisów

Rubryka 7 - Dane partnerów

1	1.Nazwisko	STAŃCZYK
	2.Imiona	MARTA ELŻBIETA
	3.Numer PESEL	
	4.Czy partner ponosi odpowiedzialność w granicach określonych w art. 95 § 2 Kodeksu spółek handlowych?	NIE
	5.Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6.Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	TAK
	7.Czy powstała rozdzielność majątkowa między małżonkami ?	TAK
	8.Czy partner ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE
2	1.Nazwisko	LAWRĘC
	2.Imiona	TOMASZ PIOTR
	3.Numer PESEL	
	4.Czy partner ponosi odpowiedzialność w granicach określonych w art. 95 § 2 Kodeksu spółek handlowych?	NIE
	5.Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6.Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	TAK
	7.Czy powstała rozdzielność majątkowa między małżonkami ?	TAK
	8.Czy partner ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE
3	1.Nazwisko	ZBYROWSKI
	2.Imiona	ARKADIUSZ MAREK
	3.Numer PESEL	
	4.Czy partner ponosi odpowiedzialność w granicach określonych w art. 95 § 2 Kodeksu spółek handlowych?	NIE
	5.Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6.Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	NIE
	7.Czy powstała rozdzielność majątkowa między małżonkami ?	NIE
	8.Czy partner ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE

do czynności prawnych?

Dział 2

Rubryka 1 - Uprawnieni do reprezentowania spółki		
1. Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	PARTNERZY REPREZENTUJĄCY SPÓŁKĘ	
2. Sposób reprezentacji podmiotu	SPÓŁKĘ REPREZENTUJE DWÓCH PARTNERÓW DZIAŁAJĄCYCH ŁĄCZNIE	
Podrubryka 1 Dane wspólników reprezentujących spółkę lub osób wchodzących w skład zarządu		
1	1. Nazwisko	STAŃCZYK
	2. Imiona	MARTA ELŻBIETA
	3. Numer PESEL	!
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	-----
2	1. Nazwisko	LAWRĘC
	2. Imiona	TOMASZ PIOTR
	3. Numer PESEL	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	-----
3	1. Nazwisko	ZBYROWSKI
	2. Imiona	ARKADIUSZ MAREK
	3. Numer PESEL	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	-----

Rubryka 2 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 3 - Prokurenci

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności

1. Przedmiot przeważającej działalności przedsiębiorcy	1	69, 10, Z, DZIAŁALNOŚĆ PRAWNICZA
--	---	----------------------------------

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach

Brak wpisów

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Brak wpisów

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy
--

1. Dzień kończący pierwszy rok obrotowy, za który należy złożyć sprawozdanie finansowe	31.12.2021
--	------------

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe albo o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo po prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o połączeniu lub przekształceniu spółki
--

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacje o postępowaniach restrukturyzacyjnych, o postępowaniu naprawczym lub o przymusowej restrukturyzacji

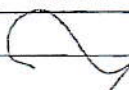
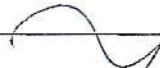

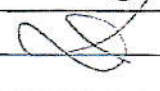
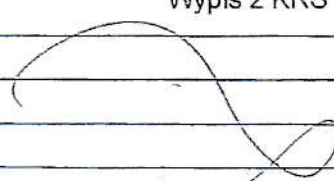

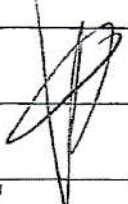

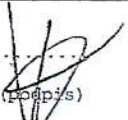
Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 18.05.2021

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: ekrs.ms.gov.pl

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH* Z dnia 28 kwietnia 2021 r. Ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** (w trakcie przerejestrowywania) ul. Grzybowska 43, 1 piętro 00-855 Warszawa, marcin.daniecki@cloudeurope.pl		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail ul. Grzybowska 43, 1 piętro 00-855 Warszawa, marcin.daniecki@cloudeurope.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Marcin Daniecki	j.w.
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Opis postulowanego rozwiązania prawnego zawarty jest w piśmie z dnia 21.05.2021 r., sygn. CCEP/FinTech/MD/01/21052021		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Pismo z dnia 21.05.2021 r., sygn. CCEP/FinTech/MD/01/21052021	
2	Wypis z KRS	
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Anna Katarzyna Nietyksza	Prezes Zarządu	
		
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		 (Podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności

21.05.
21.

- lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Warszawa, dnia 21.05.2021 r.

CCEP/FinTech/MD/01/21052021

MINISTERSTWO FINANSÓW BIURO PODAWCZE	
Wpł.	2021 -05- 28
Dep.	B.M. zał. 1

Szanowny Pan,
Tadeusz Kościński
Minister Finansów, Funduszy i
Polityki Regionalnej
Ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z pismem Ministra Finansów z dnia 4 maja 2021 r. (sygn.. FN3.700.1.2021), Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska, reprezentujące podmioty i ekspertów rynku cyfrowego oraz rynku finansowego(fintech), działając na podstawie art. 7 ust. 1. ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005, Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.) pragnie zgłosić swój udział w pracach legislacyjnych nad projektem z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustawy o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych (dalej „projekt ustawy”).

Uprzejmie wobec tego prosimy o przyjęcie uwag naszego Stowarzyszenia do ww. projektu ustawy, a także włączenie w proces dalszych prac legislacyjnych.

A. Uwaga generalna.

Analizując przedłożony projekt ustawy odnosi się wrażenie, iż w większym stopniu dotyczy on organizacji i trybu wykonywania nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych niż przedstawia szczególne wymogi prowadzenia działalności w zakresie świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych. O tym świadczy konstrukcja projektowanego aktu normatywnego wskazująca przede wszystkim zasady odnoszące się do zachowania tajemnicy zawodowej, przechowywania dokumentacji, sankcji administracyjne za naruszenie przepisów ustawy i środki naprawcze, odpowiedzialność cywilna w związku z arkuszem

Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska, (adres korespondencyjny) ul. Grzybowska 43, 1 piętro 00-855 Warszawa, Stowarzyszenie wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla m-st Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, KRS 0000685276, NIP 5213787251, REGON 36773084300000

kluczowych informacji inwestycyjnych, przepisy karne czy też szereg przepisów penalizujących zawartych w części odnoszącej się do zmian w przepisach.

W toku wewnętrznych konsultacji, które przeprowadzone zostały w środowisku naszego Stowarzyszenia otrzymaliśmy sygnały, iż potencjalni przedsiębiorcy zamierzający prowadzić regulowany projektem ustawy rodzaj działalności nie wywodzą żadnych informacji, wskazówek lub danych, jak choćby:

- dopuszczalnej formy prawnej prowadzenia działalności jako dostawca finansowania społecznościowego;
- minimalnej wysokości, tzw. kapitału regulacyjnego wymaganego dla takiego typu działalności;
- określenia trybu, zasad i warunków ubiegania się o stosowne zezwolenie na prowadzenie takiej działalności;
- określenia warunków organizacyjnych, technicznych, prawnych itp. związanych z prowadzeniem tego typu działalności.

Środowisko projekt ustawy w załączony brzmieniu oceniło wysoce negatywnie – na dowód czego cytujemy poniżej niektóre ze stanowisk przedstawionych przez naszych członków.

Z wypowiedzi jednego z przedsiębiorców, „Do końca nie wiem czy o to chodziło, ale nie zauważyłem takich wymogów w treści ustawy. Gdybym chciał taką działalność rozpocząć to nie wiem jakie powinienem spełniać warunki.” Zatem jednym z kluczowych postulatów zgłoszonych przez naszych członków jest to iż proponujemy dookreślić te warunki zgodnie z wymogami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937.

Szereg zapisów oceniono jako wysoce restrykcyjne i sprawiające, że celowość i skuteczność prowadzenia działalności w ramach finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych przestają mieć jakkolwiek sens praktyczny. Wysoka opresyjność opiniowanego projektu sprawia, że będzie on narażony od samego początku na wysokie ryzyko niezgodności z założeniami, dla których powstał i oparł się na regulacji unijnej. Według naszej oceny przedłożona regulacja, wbrew wcześniejszym publicznym Stanowiskom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, w wielu aspektach zrównuje podmioty świadczące usługi finansowania społecznościowego dla celów gospodarczych z domami (biurami) maklerskimi.

Każdy przedsiębiorca planujący działalność pod reżymem tej ustawy oceni negatywnie relację koszt – korzyść i tym samym zaprzestanie tej działalności, aby nie narażać się na nieproporcjonalnie wysokie sankcje regulatora.

Crowdfunding jest możliwością istotnego wsparcia projektów ważnych społecznie, o czym wydaje się regulator zapomniał w tym projekcie.

B. Uwagi szczegółowe.

1) Art. 15 ust. 1 pkt 1-3 w brzmieniu „Komisja może, w drodze decyzji, określić język lub języki inne niż język polski, w którym sporządza się:

- 1) arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych,

Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska, (adres korespondencyjny) ul. Grzybowska 43, 1 piętro 00-855 Warszawa, Stowarzyszenie wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla m-st Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, KRS 0000685276, NIP 5213787251, REGON 36773084300000

- 2) arkusz kluczowych informacji inwestycyjnych na poziomie platformy,
- 3) komunikaty marketingowe, o których mowa w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2020/1503 – jeżeli są one przekazywane inwestorom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”

Z brzmienia tego przepisu nie wynika, czy dotyczy on pojedynczego podmiotu świadczącego usługi finansowania społecznościowego czy też całej branży.

- 2) Art 19 ust. 3 w brzmieniu „3. Biegły rewident oraz firma audytorska mogą odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”

Regulacja wprost godzi w Kodeks spółek handlowych, w którym to Rada Nadzorcza jest zobowiązana do uzyskiwania wszelkich informacji o stanie spółki i ryzyku związanym z kontynuacją jej działalności (ryzyka prawne i regulacyjne). Brak jakiegokolwiek reakcji któregokolwiek z organów kierowniczych na jakiegokolwiek zdarzenia wewnętrzne w spółce, które mogłyby zostać ujawnione wskutek audytu może w pewnych warunkach zostać zinterpretowane jako działanie na szkodę podmiotu gospodarczego i pociągać za sobą określone sankcje karne. Należy również podkreślić, iż powszechną zasadą jest stworzenie możliwości odniesienia się do uwag jak również obowiązku pozyskiwania wszelkich informacji mających wpływ na prawidłową ocenę sytuacji w spółce.

- 3) Art 30 w brzmieniu „Od dostawcy usług finansowania społecznościowego pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który opłata jest należna, pomniejszonych o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i jednostek stowarzyszonych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 41 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, obowiązanych do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro.”

Wątpliwość budzi to, w jaki sposób będzie liczone powyższa wartość w pierwszych trzech latach, jak nie można wyliczyć średniej z poprzednich trzech lat. Brzmienie ww. przepisu wręcz sugeruje, iż prowadzić działalność jako dostawca usług finansowania społecznościowego będą mogły podmioty o dłuższym niż 3-letni stażu na rynku.

- 4) Art. 43. W brzmieniu: „W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 182 dodaje się art. 182¹ w brzmieniu:
„Art. 182¹. § 1. Oferta nabycia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata.
§ 2. Nabycie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.”;
- 2) po art. 257 dodaje się art. 257¹ w brzmieniu:
„Art. 257¹ § 1. Oferta objęcia udziałów w spółce nie może być kierowana do nieoznaczonego adresata.
§ 2. Objęcie udziałów w spółce nie może być promowane przez kierowanie ich reklamy lub innej formy promocji do nieoznaczonego adresata.”;

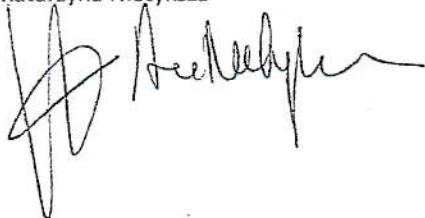
I dalsze przepisy penalizujące dodane w art. 595¹ i 595².

W naszej ocenie wyżej wymienione regulacje uniemożliwią mikro, małym i średnim spółkom - przeważnie zakładanym w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością - plasowania swojej oferty na platformach dostawców usług w zakresie finansowania społecznościowego. Wprawdzie projektodawca wskazuje w Uzasadnieniu do projektu ustawy, iż takie podmioty będą mogły poszukiwać finansowania poprzez pożyczki lub emisję obligacji, to jak się wydaje nie bierze on pod uwagę tego, że takie formy finansowania podnoszą poziom zadłużenia tych podmiotów, które ten parametr finansowy starają się w maksymalnym stopniu optymalizować. Wydaje się również, iż taka regulacja przyniesie skutek odwrotny do zakładanego przez ustawodawcę unijnego, który w Motywie 3 do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 stwierdza, że „Finansowanie społecznościowe może przyczynić się do zapewnienia MŚP dostępu do finansowania oraz do dokończenia budowy unii rynków kapitałowych. Brak dostępu do finansowania dla MŚP stanowi problem nawet w tych państwach członkowskich, w których dostęp do finansowania przez banki pozostawał stabilny przez cały okres kryzysu finansowego. Finansowanie społecznościowe pojawiło się i stało uznaną praktyką finansowania działalności gospodarczej osób fizycznych i prawnych. Takie finansowanie odbywa się za pośrednictwem platform internetowych, działalność gospodarcza jest zazwyczaj finansowana przez dużą liczbę osób lub organizacji, a przedsięwzięcia gospodarcze, w tym przedsiębiorstwa typu start-up, pozyskują stosunkowo niewielkie kwoty pieniędzy.” W związku z powyższym sugerujemy rozważenie dopuszczenia plasowania udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością na platformach dostawców usług w zakresie finansowania społecznościowego.

W niniejszym stanowisku przedstawiamy jedynie wybrane problemy i uwagi zasygnalizowane przez naszych członków. Biorąc pod uwagę iż Stowarzyszenie skupia również doświadczonych praktyków i ekspertów rynku finansowego wnosimy o włączenie nas w proces legislacyjny.

Do dalszych prac Stowarzyszenie wskazuje Zespół Roboczy pod Kierownictwem Pana Dr Marcina Danieckiego (adres mail: marcin.daniecki@cloudeurope.pl).

Anna Katarzyna Nietyksza

Prezes Zarządu

Stowarzyszenie Cloud Community Europe Polska, (adres korespondencyjny) ul. Grzybowska 43, 1 piętro 00-855 Warszawa, Stowarzyszenie wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym dla m-st Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, KRS 0000685276, NIP 5213787251, REGON 36773084300000

Wydruk informacji pobranej w trybie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, posiada moc dokumentu wydawanego przez Centralną Informację, nie wymaga podpisu i pieczęci.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 18.05.2021 godz. 17:22:14

Numer KRS: 0000886936

**Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW**

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		05.03.2021	
Ostatni wpis	Numer wpisu	3	Data dokonania wpisu
	Sygnatura akt.	WA.XIV NS-REJ.KRS/11273/21/735/REGON	
	Oznaczenie sądu	-----	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA PARTNERSKA
2.Numer REGON/NIP	REGON: 388369167, NIP: 5223198622
3.Firma, pod którą spółka działa	SLZ STAŃCZYK LAWREŃC ZBYROWSKI RADCOWIE PRAWNI SPÓŁKA PARTNERSKA
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	-----
5.Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	NIE

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat WARSZAWA, gmina WARSZAWA, miejsc. WARSZAWA
2.Adres	ul. POTRZEBNA, nr 3, lok. 5, miejsc. WARSZAWA, kod 02-448, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA
3.Adres poczty elektronicznej	BIURO@SLZ.LEGAL
4.Adres strony internetowej	SLZ.LEGAL

Rubryka 3 - Oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o umowie	
1.Informacje o zawarciu lub zmianie umowy spółki	1 24.02.2021 R.

Rubryka 5	

1. Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY
---	--------------

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki

Brak wpisów

Rubryka 7 - Dane partnerów

1	1. Nazwisko	STAŃCZYK
	2. Imiona	MARTA ELŻBIETA
	3. Numer PESEL	
	4. Czy partner ponosi odpowiedzialność w granicach określonych w art. 95 § 2 Kodeksu spółek handlowych?	NIE
	5. Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6. Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	TAK
	7. Czy powstała rozdzielnosc majątkowa między małżonkami ?	TAK
	8. Czy partner ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE
2	1. Nazwisko	LAWRĘC
	2. Imiona	TOMASZ PIOTR
	3. Numer PESEL	
	4. Czy partner ponosi odpowiedzialność w granicach określonych w art. 95 § 2 Kodeksu spółek handlowych?	NIE
	5. Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6. Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	TAK
	7. Czy powstała rozdzielnosc majątkowa między małżonkami ?	TAK
	8. Czy partner ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych?	NIE
3	1. Nazwisko	ZBYROWSKI
	2. Imiona	ARKADIUSZ MAREK
	3. Numer PESEL	
	4. Czy partner ponosi odpowiedzialność w granicach określonych w art. 95 § 2 Kodeksu spółek handlowych?	NIE
	5. Czy wspólnik pozostaje w związku małżeńskim?	TAK
	6. Czy została zawarta małżeńska umowa majątkowa?	NIE
	7. Czy powstała rozdzielnosc majątkowa między małżonkami ?	NIE
	8. Czy partner ma ograniczoną zdolność	NIE

do czynności prawnych?

Dział 2

Rubryka 1 - Uprawnieni do reprezentowania spółki		
1. Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	PARTNERZY REPREZENTUJĄCY SPÓŁKĘ	
2. Sposób reprezentacji podmiotu	SPÓŁKĘ REPREZENTUJE DWÓCH PARTNERÓW DZIAŁAJĄCYCH ŁĄCZNIE	
Podrubryka 1 Dane wspólników reprezentujących spółkę lub osób wchodzących w skład zarządu		
1	1. Nazwisko	STAŃCZYK
	2. Imiona	MARTA ELŻBIETA
	3. Numer PESEL	{}
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	-----
2	1. Nazwisko	LAWRĘC
	2. Imiona	TOMASZ PIOTR
	3. Numer PESEL	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	-----
3	1. Nazwisko	ZBYROWSKI
	2. Imiona	ARKADIUSZ MAREK
	3. Numer PESEL	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	-----

Rubryka 2 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 3 - Prokurenci

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności

1. Przedmiot przeważającej działalności przedsiębiorcy	1	69, 10, Z, DZIAŁALNOŚĆ PRAWNICZA
--	---	----------------------------------

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach

Brak wpisów

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Brak wpisów

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy
--

1. Dzień kończący pierwszy rok obrotowy, za który należy złożyć sprawozdanie finansowe	31.12.2021
--	------------

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe albo o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo po prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o połączeniu lub przekształceniu spółki
--

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacje o postępowaniach restrukturyzacyjnych, o postępowaniu naprawczym lub o przymusowej restrukturyzacji

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 18.05.2021

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: ekrs.ms.gov.pl